

செந்தமிழ்

அகப் — தழீஇ எ - து அகப்பொருட்குரிய விலக்கணத்தை யுனப்படக் கூட்டிக்கொண்டு. எ - று. இகப்—நோக்கி எ-து அகப்பொருளிலக்கணத் தைக் கடவாத சங்கத்தாருடைய செய்யுட்களை யாராய்ந்து எ-று. தொகு— நிரீஇ எ-து அவ்விலக்கண விலக்கியங்களுட் கலந்துகிடந்த கிளவிகளைச்சேர் த்தடைவுடனிறுத்தி எ - று. குத்திரம்வகுத்தாங்கு எ-து அவ்வடைவிற் கேற் பக்குத்திரஞ்செய்து எ-று. அகப்-படுத்து எ-து அந்நாற்ககப்பொருள் விளக் கமென்றொரு பெயரை வெளிப்படுத்தி எ-று. இருளற—எழுதினன் எ-து மயக்கத்தீரவுரையைப் பரப்பி யெழுதினன் எ-று. மாந்தரும்--வாழ்த்த எ-து அமாரு மனிதரு மதிக்க எ-று. முக்குடைக்கீழ் எ-து * முக்குடை யின் கீழ் எ-று. என்—மிசை எ-து உயர்ந்தவழிகளையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த பொன்னணைமேல் எ - று. மதி—விருந்து எ-து சிறை மதி மூன்று கவிப் பவுதயமென்னும் பெரிய மலையின்சண்ணையினரூயிரென்றிருந்தாற்போல வழகுதகவிருந்தருளி எ - று. தத்துவம்—மைந்தன் எ-து உண்மைப்பொ ருளை யருளிச்செய்தோனுடைய திருவடிகளைச்சேர்ந்த மேலோனென்றுந் திருப்புகிங்குடி யென்னு ஞ்ராகத்துத்தோன்றிய வுய்ய வந்தானென்றுஞ் சொல்லப்படாநின்ற முத்தமிழாசானுடைய மைந்தன் எ-று. இத்தல—குரி சில் எ-து இவ்வுலகத்தின்கணுண்டாயவாரியமுத்தமிழென்னு மிரண்டு கலை க்குமொருபெரிய நாயகன் எ-று. பால்—என்பவனை எ-து பாற்கடல்போ லும் பலவாகிய புகழைப் பரப்பின னாற்கவிராச நம்பியென்னும் பெயருடை டயோன் எ - று.

மாமலைச்சென்னி யென்புழி யாருமுருபுஞ், சென்னியீண்டிய வென்புழி யேழாமுருபுந் தொக்கன. போந்து, தீர்த்து, அடக்கியென்னும் வினையெச்சங் களடுக்காய் இருந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தன; அப்பெயரெச்ச மிருந்தவென்னும் பெயர்கொண்டது. இயற்றமிழென்பதிறுபெயரொ ட்டு. தமிழை யென விரண்டாவது விரிக்க. பெரும்பொருளென்புழியுள் ளென்னுமேழா முருபு தொக்கது. தழீஇ, நோக்கித், தொகுத்து, நிரீஇ வகுத்துப், புலப்படுத்தென்னும் வினையெச்சங்கள் அடுக்காய் எழுதின னென்னு முற்றுவினையொண்டன. ஆங்கென்பதனை. வாழ்த்தப்பகர்த்தோ னெனவியையும். இருந்தென்னும் வினையெச்சம் பகர்த்தோனென்னுந் தொ றிப்பெயருட் பகர்தலென்னுந் தொழிலோடு முடிந்தது. பரப்பியவென் னும் பெயரெச்சம் னாற்கவிராசனென்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் கொண்டது. னாற்கவியாவன ஆசு, மதாரம், சித்திரம், வித்தாரமென்பனவாம். பாற்

* முக்குடை, சந்திராதித்தியம், சித்தியவிநோதம், சகலபாஜனம் என் பனவாம்.

JL
031 m 211, v12
v12
22 5365

பாயிரம்.

கடற்பல்புகழென்புழியுவமந்தொக்கது. நம்பியென்னுமியற்பெயர் எழுதின
னென்னுமுற்றவினப்பயனிலை கொண்டது.

ஆக்கியோன் பெயர் நம்பி. வழிதொல்காப்பியத்தின்வழி. அதன்வழியா
யினுந் தொல்காப்பியம் வழிநூலானமையின் இது சார்புநூலெனப்படும்.
எல்லையு மதனானையடங்கும். தூற்பெயர் அகப்பொருள்விளக்கம். யாப்பு
தொகுத்தியாத் தல். துதலிய பொருள் அகப்பொருள். கேட்போர் கற்றுவல்
லோர். பயன் வீடுபேறு. காலம் பாண்டியன் துலசேகரன் காலம். களம்
அறிவோவைக்களம். காரணம் கிளவிகளையடைவுறக் கோத்தல். இவை
யெல்லாம் பாயிரத்தியல்பெனக் கொள்க. (க)

நூல்.

அகத்திணையியல்.

க. மலர்தலை யுலகத்துப் புலவோ ராய்ந்த
வருந்தமி முகப்பொருள் கைக்கிளை யைந்தினை
பெருந்தினை யெனவெழு பெற்றித் தாகும்.

என்பது குத்திரம். மேற் பாயிரத்திலக்கண முணர்த்திப்போந்தாம்
இனி நூலிலக்கண முரைக்கின்றும். அஃதுரைக்குங்கா னூனுதலிய துரைத்
தலும், தூலு னதிகாரதுதலிய துரைத்தலும், அதிகாரத்து னோத்துதுதலிய
துரைத்தலும், ஒத்தினுட் குத்திரதுதலியதுரைத்தலும், மெனநான்கு வகை
யா லுரைத்தல் வேண்டும். அவற்று னூனுதலிய துரைக்குங்கால் தூலா மா
றும், தூலென்ற சொற்குப் பொருளாமாறு முரைத்தல் வேண்டும். அவற்
றுள் தூலாமாறுரைக்குங்கால், தூன் மூன்றுவகைப்படும். முதனாலும், வழிநூ
லும், சார்புநூலுமென. என்னை? “முதல்வழிசார்பென தூன்மூன்றாகும்”
என்றாகலின். அவற்றுள் முதனூலாவது வரம்பிலறிவன் பயந்ததாகும்
என்னை? “வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின்-மூனைவன்கண்டது முதனூலா
கும்” என்றாகலின். வழிநூலாவது முதநூலின் வழிதப்பாமற் பின்ன
ரும் வேண்டும் விகற்பங்காட்டி வருவாமற்சொல்வது; என்னை? “முன்னோர்
நூலின் முடிபொருள்கொத்துப்-பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்காறி-வழி
யாமாபினது வழிநூலாகும்” என்றாகலின். சார்புநூலாவது அவ்விருவர்
நூலின் முடிந்த பொருளையோருபகா னோக்கியொருகோவைப்படவைப்
பது; என்னை? “இருவர் தூற்குமொருசிறை தொடங்கித்-திரிபுவேறுடை
யது புடைநூலாகும்” என்றாகலின். தூலென்றசொற்குப் பொருளுரை
க்குங்கால், தந்திரமென்னும் வடமொழியை தூலென்று வழங்குவது தமிழ்
வழக்கெனக்கொள்க. தூனுதலியதுரைத்தலாவது, இத்தூலின்னது கரு
திற்றென்றுரைத்தல். அது தமிழ்துதலிற்றென்றல்; அந்தால் மூன்றுவகை
ப்படும் இயனூலு, மிசைநூலு, நாடகநூலு மென. அவற்றுள், இயனூல்
மூன்றுவகைப்படும் எழுத்துஞ், சொல்லும், பொருளுமென; என்னை “தமிழ்
கூறுல்லுலகத்து-வழக்குஞ் செய்யுளுமாயிரு முதலி-னெழுத்துஞ் சொல்
லும் பொருளுநாடி” என்றாகலின். அஃதேல், யாப்புமலக்காரமும் அவ
ற்றுள் யாதனுளடக்குமோவெனின்; அவையிரண்டும் பொருளினுளடக்கு
மெனக்கொள்க. அதிகாரதுதலியதுரைத்தலாவது இவ்வதிகாரமின்னது
கருதிற்றென்றல். ஆயினிவ்வதிகா மென்னுதலிற்றோவெனின்; அது பாயி
ரவுரையுளுரைத்துப், போந்தாம். இவ்வதிகாரம் அகத்திணையியலுங், களவி

யலும், வரைவியலும், கற்பியலும், மொழியியலுமென வைத்தோத்துங்கொண்டதாம். அதிகாரத்து னோத்துதலியதுரைத்தலாவது இவ்வதிகாரத்துள் இவ்வோத்து இன்னது கருதிற்தென்றல். ஆயினிவ்வதிகாரத்துளில் வோத்தென்னுதலிற்றோவெனின்; அகத்திணையிலக்கணமுணர்ந்துதலுதலிற்றெனக்கொள்க. ஒத்தினுட் சூத்திரமுதலியதுரைத்தலாவது இவ்வோத்தினுளிச் சூத்திரமின்னது கருதிற்தென்றல். ஆயினிவ்வோத்தினுள் இச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெனின்; அகப்பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்ந்துதலுதலிற்று. அன்னதாதல் இச்சூத்திரப்பொருளுரைப்பவே விளங்கும். அப்பொருளுரை நன்குவகைப்படும் கருத்துரைத்தலும், கண்ணழித்துரைத்தலும், பொழிப்புத்திரட்டலு மகலங்கூறலுமென. என்னை? “கருத்துரை கண்ணழிப்பு பொழிப்புத்திரட்ட-லகலங்கூற லெனநால்வகைத்தே - புகலுஞ் சூத்திரப் பொருளுரை யென்ப” என்றாகலின். அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது சூத்திரத்துட்கோளுரைத்தல். என்னை? “சூத்திரத்துட்கோள் சொல்லல் கருத்துரை” என்றாகலின். கண்ணழித்தலாவது சூத்திரத்துட் சொற்றொறுஞ் சொற்றொறும் பொருளுரைத்தல். என்னை? “சொற்றொறுஞ் சொற்றொறுத் துணிபொருளுரைத்தல்—கற்றறிபுலவர் கண்ணழிப்பென்ப” என்றாகலின். பொழிப்புத்திரட்டலாவது சூத்திரத்துப்பொருளை யெல்லாந் தொகுத்துரைத்தல். என்னை? “பொழிப்பெண்ப்பவெது பொருத்திய பொருளைப்-பிண்டமாகக் கொண்டொரப்பதுவே” என்றாகலின். அகலங்கூறலாவது சூத்திரப்பொருளைத் தாய்மை செய்தற்குக்கடாவும் விடையுமுள்ளுத்துவிரித்துரைத்தல். என்னை? “அகலமென்பதாசறக்களப்பின் விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே” என்றாகலின். அவற்றுள் கருத்துரை முற்கூறப்பட்டது.

இனிச்சுண்ணழிக்குமாறு:— மலர் தலையுலகத்தென்பது — பார்த்தவிடத்தையுடைய தமிழ் நாட்டகத்தென்றவாறு. புலவோராய்ந்தவருந் தமிழகப்பொருளென்பது - தலைச்சங்கத்தோரு மிடைச்சங்கத்தோருங் கடைச்சங்கத்தோருமாகிய சான்றோராலாயப்பட்ட வரியதமிழ் நூலகத்தகப்பொருளென்றவாறு. கைக்கிளையையெனத் திணை பெருத்திணை யெனவெழு பெற்றித்தாகும் என்பது—கைக்கிளையுமைத்திணையும் பெருத்திணையுமென வேழியல்பினையுடைத் தென்றவாறு. என்னை “கைக்கிளை முதலாப்பெருத்திணையியலாய்-முற்படக்கிளந்த வெழுதிணையென்ப” என்றாகலின்.

பொழிப்புத்திரட்டொறு:— பார்த்தவிடத்தை யுடைத்தாகிய தமிழ்நாட்டிட்டுத்து மூன்றுவகைப்பட்ட சங்கத்தோராலாயப்பட்ட வரியதமிழ் நூலகத்தகப்பொருளாவது கைக்கிளையுமைத்திணையும் பெருத்திணையுமென வேழியல்பினையுடைத்தா மென்றவாறு.

இனி அகலம் கூறுமாறு:—இச்சூத்திரத்துள் மலர் தலை யென்பதிரியாதோ வெனின் வினைத்தொகை யெனக்கொள்க. வினைத்தொகையாவது ஒரு காலத்திற்கேயுரித்தாகாது மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்பதாம். மூன்றுகாலமாவன இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வென்பனவாம்.. அஃதவற்றோடு வருங்கால் மலர்ந்த வென்றும், மலராகின்றவென்றும், மலருமென்றும் வரும். அவற்றுள் ஈண்டு மலர்ந்தவென்பதே பொருளாம். தலையுலகத்தென்புழி இரண்டாமுருபு மேழாமுருபுத் தொக்கன. புலவோரென்னுமெழுபாய்க்கு ஆய்ந்தவென்னும் வினை பயநிலையாமாயினு மதுபெயசொச்சவாய் பாடாதலான் அருந்தமிழென்னும் பெயரோடு முடிந்தது. அருந்தமிழகப்பொருளென்புழி ஏழாமுருபுத் தொக்கது. அகப்பொருளென்னு மெழுபாய், பெற்றித்தென்னுந் குறிப்புவினை கொண்டது. கைக்கிளையையென பெருத்திணையென வும்மைத்தொகையையெழுன்னுந் தொகைபெற்றன. என வென்பதெண்ணிடைச்சொல். (ச)

உ. அதுவே, புனைத்துரை யுலகிய லெனுந்திற மிரண்டினுந் தொல்லியல் வழாமற் சொல்லப் படுமே.

(இச் - ம்) மேற்சொல்லப்பட்ட வகப்பொருட்குரிய விதி யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அதுவே; அவ்வகப்பொரு ளில்லது முன்னதுமாகிய விரண்டு கூறுபாட்டானும் பழையநெறி பிழையாமற்கூறப்படுமென்றவாறு. என்னை? “காடகவழக்கினு முலகியல் வழக்கினும் - பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்க - கலியே பரிபாட்டாயிரு பாங்கினு - முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்” என்றாகலின். (உ)

ங. அவற்றுட், கைக்கிளையுடைய தொருடலைக் காமம்.

(இச் - ம்) நிறுத்த முறையானே கைக்கிளைக்குரிய காமப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வகப்பொருள் விகற்பமாகிய வேழனுட்கைக்கிளையென்பதனுடைய பொருள் ஒருதலைக் காமமாமென்றவாறு. அவற்றுளென்பதனை மேல்வருகின்ற சூத்திரமிரண்டற்குத்தீர்த்துரைக்க. (ங)

ச. ஐந்திணையுடைய தன்புடைக் காமம்.

(இச்-ம்.) ஐந்திணைக்குரிய காமப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்திணையென்பதனுடைய பொருளன்புடைக் காமமாமென்றவாறு. (ச)

டு. பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக்காமம்.

(இச் - ம்) பெருந்திணைக்குரிய காமப்பொருளுணர்ந்தது னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெருந்திணையென்பதனுடைய பொருள் பொருந்தாக்காமமா மென்றவாறு. இவற்றின் விசற்பெயர் மெல்லா மேலே காட்டப்படும். (டு)

சு. குறிஞ்சி பாலை மூல்லை மருத

நெய்த லைந்திணைக் கெய்திய பெயரே.

(இச் - ம்) நிலம் வகுக்கப்படாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையு மொழி த்து நிலம் வகுக்கப்படு மைந்திணைக்குமுரிய பெயருணர்ந்தது னுதலிற்று.

(இ-ள்) குறிஞ்சியும் பாலைமூல்லைமருதமு நெய்தலுமவ்வைந்து திணைக்கும் பொருந்திய பெயராமென்றவாறு. என்னை? “மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ் - சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும் - வேத்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் - வருணன் மேய பெருமண லுலகமு - மூல்லைகுறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச் - சொல்லிய - முறையாற்சொல்லவும்படுமே” என்ற ராகவின். மற்றிதனுட் பாலைக்குத்திணையிலையாலாவெனின்; அது நில மின்மையா நெழிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃதே லீண்டிக்குறியதென் னையெனின் மதுரைக்காஞ்சியுட் ‘பாலைசான் நகரஞ்சார்ந்தோருசா’ரென்பத னுனும் பிறவாற்றானும் கூறப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃதற்றுக, மூல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலென்றிம்முறையெண்ணாது குறிஞ்சிபாலை மூல்லைம ருத நெய்தலென வெண்ணிய தென்னையோவெனின்; அச்சுத்திரத்துட் “சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும்படு” மென்றவுண்மையாற் பிறவாற்றா னும் சொல்லப்படும் என்பதுபட நின்றலானும், பத்துப்பாட்டுக் கலித்தொ கையு மைக்குறுதுறுங் கீழ்க்கணக்குஞ் * சிற்றட்டகமு முதலாகிய சான்றோ ர்செய்யுட்களெல்லாம் வேண்டியமுறையானே வைத்தலானுமிவ்வாற்றானே ண்ணப்பட்ட தெனக்கொள்க. மற்றுங் குறிஞ்சிமுதலாகிய பெயரிநில ங்கட் கெய்தியவாறென்னையெனின்; உலகத்தார் வழங்கிப்போந்த முறை யாமெனக்கொள்க. அன்றியும் குறிஞ்சியும் பாலை மருதமு நெய்தலு மெ ன்னும் பொருள்கள் அவ்வநிலத்திற்குச்சிறந்தனவாதலானவற்றுற் பெற்ற பெயரெனவுமாம். என்னை? “கருங்கோற்குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு - பெருந் தேனிழைக்கு” மெனவும், “கோடுறு பஸ்காய் வாலிணர்ப்பாலை” யெனவும், மூல்லைந்தன்பொழி” லெனவும், “மருதமாநீழ”லெனவும், பாசடை நில, ந்த கணைக்கானெய்தலெனவுஞ்சான்றோராலெடுத்துக்கூறப்படுதலானெனக் கொள்க. இவையாகுபெயராம். (சு)

* சிற்றடக்கமென்பது பிரதிபேதம்.

எ. அவைதாம், முதற்பொருள் கருப்பொரு ளுரிப்பொரு ளெனமுறை துதற்பொருண் மூன்றினு துவலப் படுமே.

(இச் - ம்.) ஐந்திணைக்குமுரிய பொதுவாகிய பொருளுணர்ந்தது னுத லிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட குறிஞ்சி முதலாகிய வைத்திணைதாம் முதற்பொருளுங் கருப்பொருளு முரிப்பொருளுமென முறையானே கருது தலையுடைய பொருண் மூன்றினுஞ் சொல்லப்படுமென்றவாறு. என்னை? “முதல்கருவுரிப் பொருளென்றமூன்றே-துவலுங்காலேமுறைசிறந்தனவே- பாடலுட்பயின்றவை காடுங்காலை” என்றாராகவின். அவைதாம் துவலப்படு மெனக்கூட்டுக. எனவென்பதெண்ணிடைச்சொல். (எ)

அ. நிலமும் பொழுதுமென முதலிரு வகைத்தே.

(இச்-ம்.) கிறுத்தமுறையானே முதற்பொருளின் பாகுபாடுணர்ந்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதற்பொருளாவது நிலமும் பொழுதுமென விரண்டுகூற் றினை யுடைத்தா மென்றவாறு. என்னை? “முதலெனப்படுவதுநிலம்பொழு திரண்டி-னியல்பெனமொழிபவியல்புணர்ந்தோரே.” என்றாராகவின். (அ)

சு. வரையே சுரமே புறவே பழனங்

திரையே யலவயவை சேர்தருமிடனே

யென விரைவகைத் தனையிய னிலமே.

(இச்-ம்.) முதற்பொருளின் பாகுபாடாகிய விரண்டினுள்ளும் முன்ன தாகிய நிலத்தின் வரையறை யுணர்ந்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வியல்பினையுடைய நிலமென்னுமுதற் பொருள் வரையும் வரைசார்ந்தவிடமுஞ் சுரமுஞ் சுரஞ்சார்ந்த விடமும் புறவும் புறவு சார்ந்தவிடமும் பழனமும் பழனஞ்சார்ந்த விடமும் கடலுங் கடல் சார்ந்த விடமுமெனப் பத்துவகையினையுடைத்தென்றவாறு. இவற் றிற்கு விதிமேலே காட்டப்பட்டன. இவற்றையெய்திற்கும் கிரணிறையாகக் கொள்க. புறவெனினுங் காடுஎனினு மொக்கும். பழனமென்புழி யேகாந் தொக்கதாயினுங் குற்றயின்றும்; என்னை? “எண்ணைகாரமிடையிட்டுக் கொளினு - மெண்ணுக்குறித்தியலுமென்மொர் புலவர்.” என்றாராகவின். அனையவிலெனற் பாலது அனையியலென விகாரமாயிற்று. (சு)

க0. பெரும்பொழு தென்றா சிறுபொழு தென்றா

விரண்டு கூற்ற தியம்பிய பொழுதே.

(இச் - ம்.) பொழுதென்னு முதம்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட பொழுதென்னு முதம்பொருள் பெரு ம்பொழுதென்றுஞ் சிறுபொழுதென்று மிரண்டு பகுதியினையுடைத்தென் றவாறு. என்றவென்ப தெண்ணிடைச்சொல். (கௌ)

கக. காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் * வேனி லென்றும்
கருமூன்று திறத்தது தெரிபெரும் பொழுதே.

(இச் - ம்.) நிறத்த முறையானே பெரும்பொழுதினது பாகுபாடுண ர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) கார்முதலாக வேனிலீராகச் சொல்லப்பட்ட வாறுபகுதியி னையுடைத்தாம் புலவோராராடப்பட்ட பெரும்பொழுதென்றவாறு. ஆங் கு - அகை. (கக)

கஉ. மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு
காலை வெங்கதிர் காயுநண்பகலெனக்
கைவகைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) சிறுபொழுதின் பாகுபாடுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மாலைமுதலாக நண்பகலீராகச் சொல்லப்பட்ட வைகையி னையுடைத்தாம் அவ்வவ் வொழுக்கத்திற்குரியசிறுபொழுதென்றவாறு. அவற்றுள், மாலையாவது கிசியின்முன்னு மெற்பாட்டின் பின்னுமுண்டா கிய காலம். யாமமாவதிலையிவ். வைகறையாவது விடியற்காலம். † எற் படுகாலையாவது ஆதித்தன் படுகிறபொழுது. நண்பகலாவதுசிப்பொ முது. கையென்பதொழுக்கம். (கஉ)

கக. அவற்றுள், கூதிர் யாம முன்பனி யென்றிவை
யோதிய குறிஞ்சிக் குரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) குறிஞ்சிக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமுணர் த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமாகிய பதினென்றனுள் ளுக் கூதிரும்யாமமும் முன்பனியுமாகிய மூன்றும் மேற்சொல்லப்பட்ட

* முதுவேனிலென்றும் பாடம்.

† என்பாடு - ஞாயிற்றினுதயமென்பர் தொல்காப்பியச்சூத்திரவிரகுத்திகாரர்.

குறிஞ்சிக்குரியவாமென்றவாறு. இதனுட் பெரும்பொழுதாகிய முன்பனி னைக் கூதிரென்பதனோடு சேரக்கூறுதியாமமாகிய சிறுபொழுதின் பிற்கு றியதென்னையோவெனின், அது கூதிரின்னுணர்ச் சிறப்புடைத்தன்மையி னவ்வாறு கூறப்பட்டதெனக்கொள்க. வருகின்ற குத்திரத்திற்குமொக் கும். (கக)

கச. வேனி னண்பகல் பின்பனி யென்றிவை
பான்மையி னுரிய பாலை தனக்கே.

(இச் - ம்.) பாலைக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமாமாறுண ர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) * பாலைக்குவேனிலு நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய மூன்றும் விதியானுரியவாமென்றவாறு. இனியவற்றது சிறப்புண்மையுஞ் சிறப்பின் மையுமெற்றும் பெறுவதெனின் “குறிஞ்சி - கூதிர்யாமமென் மனாபுலவர்” எனவும், “பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப” எனவும், “நடுவுநி லைத்திணையே நண்பகல்வேனிலொடு—முடிவுநிலைமருங்கின் முன்னியநெறி த்தே,” எனவும், “பின்பனிதானு முரித்தென மொழிப” எனவுங் கூறிய வதனாற் பெறுதுமெனக்கொள்க. (கச)

கடு. மல்குகார் மாலை முல்லைக் குரிய.

(இச் - ம்.) முல்லைக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமுணர் த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மிகாநின்ற கர்க்காலமுமாலேக்காலமுமாகிய விரண்டுகாலமும் முல்லைக்குரியவென்றவாறு. என்னை? “காருமாலையு முல்லைக்குரிய” என் றாராகலின். (கடு)

கச. இருள் புலர்காலை மருதத்திற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்குரிய சிறுபொழுதுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மருதத்திற்கு விடியற்கால முரித்தென்றவாறு. என்னை? “வைகுறுவிடியன் மருதம்” என்றாராகலின். (கச)

கௌ. வெய்யோன் பாடு நெய்தற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) நெய்தற்குரிய சிறுபொழுதுணர்த்துதலிற்று.

* பாலைக்கருவேனிலு நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய நான்கும் என்றும் பாடம்.

† வைகறை என்றும் பாடம்.

(இ-ள்.) ஆதித்தன் படுகின்றகாலம் நெய்தற்குரித்தென்றவாறு. என்ன? “எற்பாடு, நெய்தலாதன் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்” என்றாகலின். (1)

கஅ. மருத நெய்தலென் றிவையிரண் டிற்கு
முரிய பெரும்பொழுதிருமன் றும்மே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்கு நெய்தற்குமுரிய பெரும்பொழுதுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மருதமு நெய்தலு மென்னு மிரண்டற்கும் பெரும்பொழு தாறு முரியவாமென்றவாறு. இஃதெற்றாற்பெறுதுமெனின் ஞாபகத்தாற்பெறுதுமெனக்கொள்க. அஃதியாதோவெனின் ஏனெனன்றற்கும் பெரும்பொழுது கூறிப் * போந்து மருதத்திற்கு நெய்தற்கும் பெரும்பொழுதுகூறுதலென்க. அதனாற், பெரும்பொழுதாறு முரியவாமெனக் கொள்க. (கஅ)

கக. ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்வில்
கூர்நீர் பூமா முணாப்பறை யாழ்ப்பண்
டொழிலெனக் கருவீரெழுவகைத்தாகும்.

(இச் - ம்.) கருப்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெய்வமுதலாகத் தொழிலீருகச்சொல்லப்பட்ட பதினென்கு வகையினையுடைத்தாக் கருப்பொருளுென்றவாறு. என்ன? “தெய்வ மு ணாவே மாமரம்புட் பறை -செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ- † யிவ் வகை பிறவுக் கருவென மொழிப” என்றாகலின். மற்றக்கருப்பொருளெ ண் பதினென்கென்று வரையறுத்ததென்னை? இதனுனெடுத்தோதப்பட்ட தெட்டன்றேவெனின், ஒழிந்தவாறு மிச்சுத்திரத்துப் பிறவென்னு மிலே சானே பெறப்பட்டனவென்க. (கக)

உ0. விறற்சேய் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன்
குறத்திஃகொடிச்சி குறவர் காணவர்
குறத்தியர் கிளிமயின் மறப்புலி குடாவடி
கறையடி சீயஞ் சிறுகுடி யருவி
நறுஞ்சுனை வேங்கை குறிஞ்சி காந்த
ளாரந் தேக்ககி லசோக நாகம்

* போந்தார் என்றும் பாடம். † அவ்வகை என்றும் பாடம்.

வேர லைவனந் தோரை யேனல்
கறங்கிகைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
வெறிகோ லைவனம் வித்தல் செறிசூர்
பைந்தினை காத்தல் செந்தே னழித்தல்
செழுங்கிழங் ககழ்தன் முழங்கிவி முருவியொடு
கொழுஞ்சுனை யாடல் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளே.

(இச் - ம்.) குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சேய்முதலாகச் சுனையாடலீருகச் சொல்லப்பட்டனவெல் லாங் குறிஞ்சிக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உ0)

உக. கன்னி விடலை காளை மீளி
யின்னகை யெயிற்றி யெயின ரெயிற்றியர்
மறவர் மறத்தியர் புறவு பருந் தெருவை
கழுகு செந்நாய் கல்கெழு * குறும்பு
குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
வுழிஞ்சில் பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதிக் கொண்டன செழுப்பதிக் கவர்ந்தன
பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சுமம்
பகற்குறை யாடல் பாலைக் கருப்பொருளே.

(இச் - ம்.) பாலைக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கன்னிமுதலாகச் குறையாடலீருகச் சொல்லப்பட்டனவெ ல்லாம் பாலைக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உக)

உஉ. நெடுமால் குறும்பொறை நாடன் றேன்றல்
வடுவில் கற்பின் மனைவி கிழத்தி
யிடைய ரிடைச்சிய ராய ராய்ச்சியர்
கான வாரண மான்முயல் பாடி
குறுஞ்சுனை கானயாறு குல்லை முல்லை
நிறங்கிளர் தோன்றி பிறங்கலர்ப் பிடவங்
கொன்றை காயா மன்றலங் குருந்தந்
தாற்றுக் கதிர்வர கொடுசாமை முதிரை

* குறும்பூர் என்றும் பாடம்.

யேற்றுப்பறை முல்லை யாழ்சா தாரி
சாமை வரகு தரமுடன் வித்த
லைவகளை கட்ட லரிதல் கடாவிடல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழ லாதன்
மூவின மேய்த்தல் சேவினத் தழுவல்
கழுமிய குரவையொடு கான்பா நென்றிவை
முழுதுட னுடன்முல் லைக்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) முல்லைக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெடுமான் முதலாகக்காண்டாடலீராகச் சொல்லப்பட்ட
னவெல்லா முல்லைக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உஉ)

உ௩. இந்திர னூரன் பைந்தார் மகிழ்நன்
கெழுதகு கற்பிற் கிழத்தி மனைவி
புழுவ ருழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
மழலைவ ண்டான மகன்றி னாரை
யன்னம் போதா நன்னிக் கம்புள்
குருகு தாரா வெருமை நீர்நாய்
பெருகிவ சிறப்பிற் பேரூர் மூதூர்
யாறு மனைக்கிண றிலஞ்சி தாமரை
நாறிதழ்க் கழுநீர் நறுமலர்க் குவளை
காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
செந்நெல் வெண்ணெ லந்நெல் லரிக்கினை
மன்றன் முழுவ மருதயாழ் மருத
மன்றணி விழாக்கோள் வயற்க்கோ கட்ட
லரிதல் கடாவிட லகன்குளங் குடைதல்
வருபுன லாடன் மருதக்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலாக வருபுனலாடலீராகச் சொல்லப்பட்டன
வெல்லா மருதக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உ௩)

உ௪. வருணன் சேர்ப்பன் விரிதரைப் புலம்பன்
பரும வல்குற் பரத்தி னுளைச்சி

துளையர் துளைச்சியர் பரதர் பரத்திய
ரளவ ரளத்திய ரலைகடற் காக்கை
சுறவம் பார்க்கம் பெறலரும் பட்டின
முயர்நீர்க் கேணி கவர்நீர் செய்தல்
கண்டகக் கைதை முண்டக மடம்பு
கண்டல் புன்னை வண்டிமிர் ஞாழல்
புலவு மீனுப்பு விலைகளிற் பெற்றன
நளிமீன் கோட்பறை நாவாய் பம்பை
விளரிபாழ் செவ்வழி நீனுப்புப் படுத்த
லுணங்கவை விற்றன்மீ னுணக்கல் புள்ளோப்ப
னெடுங்கட லாடனெய் தற்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) செய்தற்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வருணன்முதலாகக் கடலாடலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெ
ல்லா செய்தற்கருப்பொருளாமென்றவாறு. இச்சூத்திரங்களுட் டெய்வமு
தலாகத் தொழிலீராகச்சொல்லப்பட்ட கருப்பொருள் பதினாறுமுறையா
னே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (உ௪)

உ௫. புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு
மிரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங்
கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) உரிப்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேலெய்திய வுரிப்பொருள் புணர்தலும், புணர்தனிமித்த
மும், பிரிதலும், பிரிதனிமித்தமும், இருத்தலும், இருத்தனிமித்தமும்,
ஊடலும், ஊடனிமித்தமும், இரங்கலும், இரங்கனிமித்தமும் எனப்பத்
துவகையினை யுடைத்தாமென்றவாறு. என்னை? “புணர்தல் பிரித லிரு
த்தலிரங்க- ஊடலிவற்றி னிமித்தமென்றிவை—தேருங்காலைத் திணைக்குரி
ப்பொருளே” என்றாகலின். இச்சூத்திரத்தானு மைத்திணையையும் வே
ண்டியமுறையானே வைத்தெண்ணலாமென்பது பெறப்பட்டது. (உ௫)

உ௬. அளவி லின்பத் தைத்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்.

(இச் - ம்.) ஐத்திணைக்குரிய கைகோள்வரையறை யுணர்த்துதலுதலி
ற்று.

(இ-ள்.) எல்லையில்லாத விற்பத்தையுடைய வைத்தினையிடத்துக்கள வுங்கற்புமென விரண்டொழுக்க நிகழுமென்றவாறு. களவுங்கற்புமெனவும் மைவிரிக்க. கைகோளென்பது ஒழுக்கம். (உசு)

உஎ. இயற்கைப் புணர்ச்சி யிடந்தலைப் பாடு
பாங்கற் கூட்டம் பாங்கியிற் கூட்டமென்
றுணர்த்திய களவிற்புணர்ச்சிநால் வகைத்தே.

(இச் - ம்.) நிறுத்தமுறையானே களவென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சி யிணர்ந்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட களவென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சியி யற்கைப்புணர்ச்சி, யிடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியிற்கூட்டமென நான்குவகையினை யுடைத்தாமென்றவாறு. என்னை? “காமப்புணர்ச்சியு மிடந்தலைப்பாடும் - பாங்கொடுதோலுந் தோழியிற்புணர்வுமென் - ருங்கநால் வகையினு மடைந்தசார்பொடு - மறையெனமொழிதன் மறையோராறே.” என்றாகலின். (உஎ)

உஅ. மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப.

(இச் - ம்.) கைக்கிளை நிகழுமிட முணர்ந்துதலிற்று.

(இ-ள்.) பொருள்படுங் கிளைநரம்பினையுடைத்தாய யாழினையுடைய கத்திருவர் விரும்புங் களவிற்புணர்ச்சிமுன் கைக்கிளைநிகழ்தல் கடனென்று சொல்லுவர் புலவர்என்றவாறு. (உஅ)

உசு. அதுவே, காமஞ்சான்ற விளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறி காறுங் குறுகாது நின்று
குறிப்படு ரெஞ்சொடு கூற லாகும்.

(இச் - ம்.) கைக்கிளைக்குரிய விலக்கணமுணர்ந்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளையாவது காமநுகர்த்தற்கமை க்த விளமையுடைய தலைமகளிடத்துண்டாகிய “குறிப்பினைத்தானறியுமள வுந் தலைமகனவளைச் சாராதுநின்று தன்வசமாகிய ரெஞ்சொடு சொல்லுத லாமென்றவாறு. (உசு)

உஊ. மறையோர் மன்னவர் வணிகர்க்குத் திரரெனு
மிறையோர் * தத்தமக் கெய்துமற் றதுவே.

* தமக்கே என்றும் பாடம்.

(இச் - ம்.) கைக்கிளைக்குரிய தலைமக்களை யுணர்ந்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளை மறையோரும், மன்னரும், வணிகருஞ், சூத்திரருமாகிய நால்வகைத்தலைமக்கட்கே கூடுவதாமென்ற வாறு. (உஊ)

உக. அதுவே, மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைந் நிலத்துறை
யிழிந்தோர் தம்மு ஞாயர்ந்தோரு மெய்துப.

(இச் - ம்.) கைக்கிளைக்கெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்ந்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளையை நால்வகைத்தலைமக்களு மன்றி யைந்துநிலத்துமுறையு நிலைமக்களுட்டலைமக்களும் பெறுவரென்ற வாறு. உம்மை யிழிவுசிறப்பாதலாற் சிறுபான்மைமேலேக்கின்றதெனக் கொள்க. (உக)

உஊ. தெய்வந் தன்னி நெய்தவுந் கிழத்தியி
னெய்தவுந் படுஉ மியற்கைப் புணர்ச்சி.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக் கிலக்கணமுணர்ந்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட நால்வகைப்புணர்ச்சியுள்ள மியற்கைப் புணர்ச்சியாவது தெய்வத்தாற்பெறவும்படுத் தலைமகளாற்பெறவும்படுமென் றவாறு. படுமென்றதனை யிரண்டிடத்துங் கூட்டிக்கொள்க. (உஊ)

உக. இயற்கைப் புணர்ச்சி தெய்வத்தி நெய்துழி
முயற்சி யின்றி முடிவ தாகும்.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர் த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வியற்கைப்புணர்ச்சி தெய்வத்தாற்பெறுங்காலத்து முயற்சியின்றித் தானேமுடிவதாமென்றவாறு. எனவே அப்புணர்ச்சி தலைமக னாற் பெறுங்காலத்து முயற்சியானே முடிவதாகுமென்பதாயிற்று. முயற் சியின்றி முடிவதற்குவிதி “சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழி” யென் பதாம். (உக)

உசு. உள்ளப் புணர்ச்சியு மெய்யுறு புணர்ச்சியுந்
களள்ப் புணர்ச்சியுட் காதலர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) எய்தாததெய்து வித்தலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளத்தாற் புணரும்புணர்ச்சியு மெய்யுற்றுப்புணரும் புணர்ச்சியுமென்னு மிரண்டுத் தலைமகற்குத் தலைமகட்டுமுரியவாங் களவுப்புணர்ச்சிக்கண்ணென்றவாறு. கள்ளமென்பது களவு. (நகச)

நகரு. பொரு ளிறத் தோற்குப் பெருமையு முரனு
நன்னுதற் கச்சமு நானு மடனு
மன்னிய குணங்க ளாதலின் முன்ன
ருள்ளப் புணர்ச்சி யுரிய தாகும்.

(இச் - ம்.) உள்ளப்புணர்ச்சிக்கழு மிடமுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெருமையுமுரனுத் தலைமகற்கு கிலைபெற்ற குணமாதலானும், அச்சமுநானுமடனுத் தலைமகட்டுகிலைபெற்றகுணமாதலானு, மேற் சொல்லப்பட்ட விரண்டுபுணர்ச்சியுள்ள முள்ளப்புணர்ச்சி முன்னிகழ்த்தற் குரித்தாமென்றவாறு. உரனெனினு மறிவெனினுமொக்கும். பெருமையென்பது பழியும் பாவமுமஞ்சுதல். அறிவென்பது தக்கதறிதல். அச்சமென்பது காணாததொன்றுகண்டாற் பெண்டிரிடத்து நிகழ்வது. நாணமென்பது பெண்டிர்க் கியல்பாகியகுணம். மடமென்பது பேதைமையெனக் கொள்க. அவையவர்க்குக்குணமாகியவா நெண்ணெயெனின்; “பெருமையு முரனு மாதே மேன” எனவும் “அச்சமு நானு மடனுமுத்துறுத்த-னிச்சமும் பெண்பாற் குரியவென்ப” எனவும் சொன்னாநாதி னெனக்கொள்க.(நகச)

நகச. காட்சி முதலாச் சாக்கா டுறாக்

*காட்டிய பத்துங் கைவருமெனினே

மெய்யுறு புணர்ச்சி யெய்துதற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) மெய்யுறுபுணர்ச்சி கிகழுமிடமு ணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்சியும், வேட்கையு, மொருதலையுள்ளுதலு, மெலிதலு, மாக்கஞ்செப்புதலு, நானுவரையிறத்தலு, கோக்குவவெல்லாமவையே போதலு, மறத்தலு, மயக்கமுஞ், சாக்காமென்னும் பத்தவத்தையு மொருங்கே கிகழுமாயிற் தலைமகற்கு மெய்யுறுபுணர்ச்சிகூடுதற்குரித்தாமென்றவாறு. அவற்றுள், காட்சியாவது தலைமகளைத் தலைமகன் றனியிடத்துக் காண்டல். வேட்கையாவது இவனைப்பெறவேண்டுமென்னுமுள்ளகிகழ்ச்சி. ஒருதலையுள்ளுவராவது இடைவீடாது நினைத்தல். மெலிதலாவது உடம்புவாடுதல். ஆக்கஞ் செப்பலாவது தன்னெஞ்சின்கண் வருத்தமிருகின்றபடியைப் பிறர்க்குரைத்தல். நானுவரையிறத்தலாவது நாணத்தி

* தலாவஸ்த்தை

னெல்லையைக் கடத்தல். கோக்குவவெல்லாமவையே போதலாவது காணுமவையெல்லா மவனுறுப்புக்களேபோலத்தோற்றுதல். மறத்தலாவது அறிவுதிரிதல். மயக்கமாவது மோகித்தல். சாக்காடாவது இறந்துபடுதல். இவற்றுட் சாக்காடொழிந்தவொன்பது மேலேகாட்டுதல். அஃதேலிவற்றுக்கிலக்கணம் யாண்டுப்பெறுதுமெனின்; “ஒத்தகிழவனுக்கிழத்தியுங் காண்ப” எனவும், “வேட்கையொருதலையுள்ளுதன்மெலித - லாக்கஞ் செப்பனுவரையிறத்த - லோக்குவவெல்லாமவையேபோதன் - மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்காடென்றச் - சிறப்புடைமாயினவைகளவென மொழிப” எனவும்வந்த சூத்திரங்களிற் பெறுது மெனக்கொள்க. (நகச)

நகச. பகற்குறி யிசவுக் குறியெனும் பான்மைய

புகற்சிபி னமைத்தோர் புணர்ச்சி நிகழிடனே.

(இச் - ம்.) குறியின்பாகு பாணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்பினுலமைத்தோர் புணர்ச்சி நிகழிடம் பகற்குறியுயிசவுக் குறியுமென்னும் இரண்டு பகுதியினையுடையவா மென்றவாறு. (நகச)

நகச. இல்வரை யிகந்தது பகற்குறி யிசவுக்குறி
யில்வரை யிகவா வியல்பிற் றாகும்.

(இச் - ம்.) குறிகட் கிலக்கண முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பகற்குறி யில்லினெல்லையைக்கடந்ததா, யிசவுக்குறி யில்லினெல்லையைக் கடவாததாமென்றவாறு. (நகச)

நகச. ஒருவழித் தணத்தல் வரைவிடை வைத்துப்

பொருள்வயிற் பிரிதலென் றிருவகைத் தாகு

நிறைதரு காதன் * மறையினிற் பிரிவே.

(இச் - ம்.) களவின்கட் பிரியும் பிரிவுவகையறையுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவழித்தணத்தலும், வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலுமென விரண்டுபகுதியினையுடைத்தாம் நிறைந்த காதலையுடைய களவின்கட்பிரியும் பிரிவென்றவாறு. அவற்றுள் ஒரு வழித்தணத்தலாவது ஒருரின்கண்ணு மொருநாட்டின்கண்ணும்பிரிதல். வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதலாவது வரை விடை வைத்துக் காடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும் பொருள்வயிற் பிரித லெனக்கொள்க. (நகச)

* மறையின் என்றும் பாடம்.

ச0. அவற்றுள், ஒருவழித் தணத்தற்குப் பருவங் கூறார்.

(இச் - ம்.) ஒருவழித்தணத்தற்குரியதோரி லக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விரண்டினுள்ள மொருவழித்தணத்தல் காடிடையிடும் நாடிடையிடும் பிரியப்படாமையி னிதற்குப்பருவ வரையறை சொல்லார் சான்றோரென்றவாறு. (ச0)

சக. வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பரிவோ ரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மொர் புலவர்.

(இச் - ம்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிதற் கிலக்கண முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிதல் காடிடையிடும் நாடிடையிடும்பிரிதலி ன். திரண்டுதிங்களினிகவாமையுடைத் தென்று சொல்லுவாராகிரியரென்றவாறு. என்னை? “களவினுட்டவிர்ச்சி வரைவினிட்டல் - திங்களிரண்டினகமெனமொழிபு” என்றாகலின். (சக)

சஉ. களவு வெளிப்படா முன்னும் பின்னும் விளையு நெறித்தென விளம்பினர் வரைவே.

(இச் - ம்.) வரைவுகிசமு மிட முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) களவு வெளிப்படாமுன்னும் களவு வெளிப்பட்டபின்னும் விளையுநெறியினையுடைத்தாம் வரைவென்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. களவு வெளிப்படாமுன்னு மென்றதனாற் களவுவெளிப்பட்டபின்னுமெ னத்தத்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறுரைத்தற்கிலக்கணம் யாதோவெனின்; “களவுவெளிப்படா முன்னுறவரைதல் - களவுவெளிப்பட்ட பின்னுறவரை தலென் - ருயிரண்டென்பவரைதாலாதே” என்பதாம் (சஉ)

சக. நான்குவகைப் புணர்வினுத் தான்நெருண்டு வரைதலும் பாங்கினிற் பாங்கியிற் நெருநூற்று வரைதலும் களவு வெளிப்படா முன்வரைத லாகும்.

(இச் - ம்.) களவு வெளிப்படா முன்னிகமும் வரைவுக்கிலக்கண மு ணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வியற்கைப்புணர்ச்சி முதலாகிய நான் குவகைப்புணர்ச்சிக் கண்ணுத் தலைமகன்ருனேதெருண்டுவரைதலும், பாங்க

னாலாதல் பாங்கியாலாதல் தெருட்டப்பட்டு வரைதலுமாகிய அவை களவு வெளிப்படாமுன் வரைவாமென்றவாறு. (சக)

சச. உடன்போய் வரைதலு மீண்டு வரைதலு முடன் போக்கிடையீ மெறு வரைதலுங் களவு வெளிப்பட்ட பின்வரைத லாகும்.

(இச் - ம்.) களவு வெளிப்பட்ட பின்னிகமும் வரைவிற்கிலக்கணமு ணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகன்மன்னாரின்கண்ணே வரை தலு, மீண்டுவந்து தம்மூரின் கண்ணே வரைதலு, முடன் போக்கிடையீபெ ட்டுத் தலைமகன் தலைமகடமரைவழிபட்டுவரைதலுமாகியவிலை களவுவெ ளிப்பட்டபின் வரைதலாமென்றவாறு. (சச)

சரு. அவற்றுள், உடன்போய் வரைத லொருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) உடன்போய்வரைத லுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட முன்னுள், உடன்போய்த் தன்னாரி ன்கண்ணே வரைதலாகியவஃ தொருவகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. ()

சக. அவண்மனை வரைதலுத் தன்மனை வரைதலு மெனமீண்டு வரைத லிருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) மீண்டுவரைதலின் வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள்மனையின்கண்ணேவரைதலுத், தலைமகள்மனையி ன்கண்ணேவரைதலுமென விரண்டுவகையினையுடைத்தா முடன்போய் மீண்டு தம்மூரின் கண்ணேவரைதலென்றவாறு. (சக)

சஎ. ஆற்றா நஞ்சினு மவன்வரைவு மறுப்பினும் வேற்றுவரைவு நேரினுங் காப்புக்கை மிகினு மாற்றுறத் தோன்று மறத்தொடு கியே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு கிலக்கமுமிட முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகன்வரும் வழியுண்டாகிய வேதத்தினையஞ்சியவிட த்துத், தமர் வரைவெதிர்கொள்ளாத விடத்தும், பிறர்வரைவு நேருமிடத் துங், காவல் கைமிகுந்த விடத்தும் நெறிப்பட்ட புலப்படும் அறத்தொடுகியெ ன்றவாறு. என்னை? “காப்புக்கையிக்குத் காமம்பெருகினு - னொதுமலர் வரையும் பருவமாயினும் - வரை வெதிர்கொள்ளாது தமாவண் மறுப்பினு-

மவனுநஞ்சுக்காலமாயினு - மந்நாவிடத்து மெய்ந்நொணு இ - யறத்தொடு
கிற்ற ரேழிக்குமுரித்தே." என்றாகலின். (௪௭)

௪௮. தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும்
பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடு நிற்குஞ்
செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கு
நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடு
நிற்கு மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு கிற்றற் குரியாரை யுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவிமுதலாய நால்வருமில்வாறறத்தொடுகிற்றற்குரியவரெ
ன்று சொல்லுவாகப்பொருளிலக்கண மறித்தோ ரென்றவாறு. (௪௮)

௪௯. ஒருபுனர் வொழிந்தவற் றெருவழித் தணப்பவும்
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியவு
மிறைவனைச் செவிலி குறிவயிற் காணவு
மனைவயிற் செறிப்பவும் வருத்தங் கூரின்
வினவியக் கண்ணும் வினவாக் கண்ணு
மனநடைக் கிழத்தி யறத்தொடு நிற்கும்.

(இச் - ம்.) தலைமகனறத்தொடுகிற்றுகிட முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாங்கியிற் கூட்டமென்னுமொன்றுநீங்கிய மூன்றுபுணர்ச்சி
க்கண்ணுந்தலைமக னெருவழித்தணத்தலானும், வரைவிடைவைத்துப் பொ
ருள்வயிற்றிரிதலானுஞ், செவிலிதலைமகனைக்குறிவயிற் காண்டலானு, மிற்
செறித்தலானுந், தனக்குவருத் தமிகுமாயிற் தன்னை யவன் வினவியவிடத்தும்
வினவாதவிடத்தும், தலைமகள் பாங்கிக் கறத்தொடுகிற்றகு மென்றவாறு.
பாங்கிக்கென்ப ததிகாரத்தான்வந்தது. இதற்கு விதியாதோவெனின்;
“வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும் - வரையா நாளிடை வந்தோன்
முட்டினு - முரையெனத் தோழிக்குரைத்தற் கண்ணுந் - தானேகூறு ந்கால
மு முனவே.” என்பதாம். (௪௯)

௫௦. முன்னிலைப் புறமொழி முன்னிலை மொழிகுளிற்
கின்மொழிப் பாங்கி செவிலிக் குணர்த்தும்.

(இச் - ம்.) பாங்கியறத் தொடுகிற்றகுத் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னிலைப்புறமொழியு, முன்னிலை மொழியுமாகிய விர
ண்டினாலும் பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடுகிற்றகு மென்றவாறு. (௫௦)

௫௧. செவிலிநற் றாய்க்குக் கவலையின் றுணர்த்தும்.

(இச் - ம்.) செவிலியறத்தொடு கிற்றகுத் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலி யறத்தொடுகிற்றகுக்காலத்து நற்றாய்க்கு விளங்கவற்
லிக்குமென்றவாறு. (௫௧)

௫௨. நற்றா யறத்தொடு நிற்குங் காலைக்

குரவனுந் தன்னையுங் குறிப்பி னுணர்ப்ப.

(இச் - ம்.) நற்றாயறத்தொடுகிற்றகுத்திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நற்றா யறத்தொடுகிற்றகுக்காலத்துச் சொல்லாடப்பெறுளாத
லிற் தலைமகடந்தையுத்தன்னையுமவன் குறிப்பினுனையறிவொன்றவாறு. என்
னை? “தந்தையுந் தன்னையுமுன்னத்தி னுணர்ப்ப” என்றாகலின். (௫௨)

௫௩. பாங்கி தலைவியை வினவுஞ் செவிலி
பாங்கியை வினவும் பாங்கி தன்னையு
நற்றாய் தானும் வினவுஞ் செவிலியிற்
பொற்றொடிக் கிழத்தியை யுற்று நோக்கின்.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு கிற்பார்க்குவிலு கிகழுமிட முணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகன்மாட்டு வேறுபாடுகெண்டிழிப் பாங்கிமுதலாகிய
மூவருமில்வாறுவினவப்பெறுவொன்றவாறு; பாங்கிதன்னையுமென்ற வும்
மை நற்றாய் செவிலியைவினவுதலன்றி என்னும் பொருள்படநின்றது. நற்
றாய்தானுமென்னுமும்மை பாங்கியைச்செவிலி வினவுதலன்றி என்னும்
பொருள்படநின்றது. இவ்வாறு நற்றாய்வினவுவது செவிலியைப்போலத்
தலைமகனையுற்றுப்பார்த்தவிடத்தெனக்கொள்க. (௫௩)

௫௪. ஆங்குடன் போயுழி யறத்தொடு நிற்ப
பாங்கியுஞ் செவிலியும் பயந்த நற்றாயும்.

(இச் - ம்.) புணர்த்துடன் போயினவிடத்தறத்தொடுகிற்றற் குரியா
ரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகனுந்தலைமகனும் புணர்த்துடன்போவகாலத்தறத்தொ
டுகிற்பார் தோழியுஞ்செவிலியுந்நற்றாயுமென்றவாறு. ஆங்கென்பதகை. (௫௪)

௫௫. களவின்வழி வந்த கற்பும் பொற்பமை
களவின்வழி வராக் கற்புமென் றுங்கு.
முற்படக் கிளந்த கற்பிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) கற்பின்பாகுபா ணைர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கற்பு, களவிற்புணர்ச்சிவழியானவந்த கற்பு, களவிற்புணர்ச்சிவழியின்வாராக்கற்புமென விரண்பெருதியினையுடைத்தாமென்றவாறு. அஃதேற் களவின்வழிவந்தகற்பினை முற்கூறியதென்னையெனின்; “முற்படப்புணர்த்த சொல்லின்மையிற் - கற்பெனப்படுவது களவின்வழித்தே” என்றாகலின் அதன் கிறப்புநோக்கியெனக்கொள்க.

ருசு. அவற்றுள், களவின் வழிவந்த கற்பிற்புணர்ச்சி களைஞரி நெய்தாக் கேண்மையு முடைத்தே யுடன்போய் வதைதலு முண்மை யான.

(இச் - ம்.) களவின்வழிவந்த கற்பிற்புணர்ச்சிக்கெய்தியதோர் வேறு பாணைர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவகைக்கற்பினுள்ளும் களவின்வழிவந்தகற்பினுட்புணரும் புணர்ச்சி தலைமகன்சுற்றத்தாராற் பெறப்படாத கோட்பாட்டினையுமுடைத்தாம் புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகன்நன்னூரின்கண்ணே வரைந்துகோடலு முண்டாதலானென்றவாறு. என்னை? “கொட்போ ரின்றியுந் கரண முண்டே - புணர்ந்துடன் போகிய காலையான்” என்றாகலின்.

ருள. குரவரிற் புணர்ச்சி வாயிலிற் கூட்டமென் றிருவகைத் தாகுந் கற்பிற் புணர்ச்சி.

(இச் - ம்.) கற்பென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சிவரையறை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) கற்பென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சி குரவாரற் புணரும்புணர்ச்சியும் வாயில்களாற் புணரும்புணர்ச்சியுமென விரண்பெருதியினையுடைத்தென்றவாறு. இவற்றுள் குரவாரற்புணரும் புணர்ச்சியாவது வதுவைகூட்டிப்புணரும் புணர்ச்சி. வாயில்களாற் புணரும்புணர்ச்சியாவது புலவிதீர்த்துப்புணரும் புணர்ச்சியெனக்கொள்க.

ருஅ. மறையிற் புணர்ச்சியு மன்றற் புணர்ச்சியு மிறைவற் கெய்தலுண் டிருவகைத் கற்பினும்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குக் கற்புக்காலத்துநிகழு மொழுக்கவேறுபாடு ணைர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவகைக்கற்பின்கண்ணுந் தலைமகற்குக் களவிற்புணர்ச்சியும் வதுவைப்புணர்ச்சியும் பொருத்துதனுண்டென்றவாறு.

(ருஅ)

ருக. காதற் பரத்தையர் காமக் கிழத்தியர் பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக் கிழத்தியென் றன்னவ ருரிய சுவையிரண் டிற்கும்.

• (இச் - ம்.) அவ்வொழுக்க மிரண்டிற்குமுரியமகளிரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) காதற்பரத்தையர் முதலாகிய மூவகையோருந் தலைமகன்வாறொழுகு மொழுக்கமிரண்டற்கு முரியவென்றவாறு.

(ருக)

சு0. அவற்றுட், காதற் பரத்தையர் களவிற் குரியர்.

(இச் - ம்.) களவிற்குரிய மகளிரை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகையோருள்ளும் காதற்பரத்தையர் களவொழுக்கத்திற்குரிய வென்றவாறு.

(சு0)

சுக. ஒழிந்தோர் மன்றற் புணர்ச்சிக் குரியர்.

(இச் - ம்.) வதுவைப்புணர்ச்சிக்குரிய மகளிரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) காமக்கிழத்தியும், பின்முறைவதுவைப்பெருங்குலக் கிழத்தியுமாகிய விருதிற்றோரும் வதுவைப்புணர்ச்சிக்குரியமகளிரென்றவாறு.)

சுஉ. பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்த லருட்டகு காவலொடு தூதற் ககற லுதலிக் கேக னிதியிற் கிகத்தலென் றுரைபெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) கற்பிற்பிரியும் பிரிவின்வரையறை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பரத்தையிற்பிரிதன் முதலாக நிதியிற்றிகத்தலீறாக வாழுவகையினையுடைத்தாம் கற்பின்கட்பிரியும் பிரிவென்றவாறு. என்னை? “ஒதல் காவல் பகைதணிவினையே- வேந்தர்க்குற்றழி பொருட்பிணிபரத்தையென்-ருக்கவாரே யவ்வயிற்பிரிவே” என்றாகலின்; அஃதேலீண்டுப் பரத்தையிற்பிரிவு முற்கூறியதென்னையோவெனின்; அது தொல்காப்பியனாறு துணிபெனக்கொள்க.

(சுஉ)

சு.௩. அயன்மனைப் பிரிவயற் சேரியி னகற்சி
புறநகர்ப் போக்கிவை புரவலற் குரிய
பரத்தையிற் பிரியும் பருவத் தான்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குரிய சிலதொழிலுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) அயன்மனைப்பிரிவு முதலாகிய மூன்றுபிரிவுத் தலைமகற்குரியனவாம் பரத்தையிற்பிரியுக்காலத்தென்றவாறு. (சு.௩)

சு.௪. கெழீஇய காமக் கிழத்தியர் பொருட்டாத்
தழீஇய வயன் மனைத் தலைவன பிரியும்.

(இச் - ம்.) நிறுத்த முறையானேயன்மனைப்பிரிவுக் கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பொருத்தியகாமக்கிழத்தியர் காரணமாகத்தலைமகன் ரெட்டாந்தவயன் மனைக்கண்ணேபிரியுமென்றவாறு. (சு.௪)

சு.௫. பின்னர் வரைந்த பெதும்பையும் பரத்தையு
மின்னியல் விழவு மேது வாச
வவனயற் சேரியி னகலு மென்ப.

(இச் - ம்.) அயற்சேரியிற்பிரிவுக் கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) இரண்டாவது வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பெதும்பைப்பருவக் கிழத்தியுள், காதற்பரத்தையும், இனியதன்மையுடைய விழவுக் காரணமாகத் தலைமகனயற் சேரியின் கண்ணே பிரியுமென்றவாறு. (சு.௫)

சு.௬. விருத்தின் பரத்தையைப் பெருந்தேர் மிசைக்கொண்
டிளமரக் காவின் விளையா டற்கும்
புனலாடற்கும் புறநகர்ப்போகும்.

(இச் - ம்.) புறநகர்ப்போக்குக் கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) இளமரக்காவின் கண்ணே விளையாடல் காரணமாகவும், புனலாடல் காரணமாகவும் தலைமகன்புகியளாகிய பரத்தையைத்தேர்மேலேற்றிக்கொண்டு நகர்ப்புறத்திலே போவனென்றவாறு. நகர்ப்புறமென மாறுக.()

சு.௭. ஊட லவ்வழிக் கூடுங் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) தலைமகளுக்கடனிகழுமிடமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) அம்மூன்றுபிரிவின் கண்ணுத் தலைமகட்குடல் பொருந்துமென்றவாறு. (சு.௭)

சு.௮. கொனைவல் பாணன் பாடினி கூத்த
ரினையர் கண்டோ ரிருவகைப் பாங்கர்
பாகன் பாங்கி செவிலி ஃறிவர்
காமக் கிழத்தி காதற் புதல்வன்
விருந்தாற் றுமை யென்றிவை யூடன்
மருந்தாய்த் தீர்க்கும் வாயில்க ளாகும்.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வாயில்களாவன விவையென்பதுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பாணன் முதலாக வாற்றாமையீறாகச்சொல்லப்பட்ட விவையினைத்துத் தலைமகளுடலேத்தீர்க்கும்வாயில்களாமென்றவாறு. இதனுரையர் திணையு மஃறிணையும் விரவியெண்ணி யிவையென வஃறிணையாற்றொகை கொடுத்தது என்னை? “பலவயினுமெண்ணுத் திணைவிரவுப்பெய - ஃறிணைமுடிபினசெய்யுளுள்ளே.” என்றாகலின். (சு.௮)

சு.௯. ஓதற் றொழிலுரித் துயர்மு வர்க்கும்.

(இச் - ம்.) ஓதற்றொழிற்குரியதோர் சிறப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) ஓதலென்னுந் தொழிலந்தணராசர்வைசியரென்கின்ற மூவர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (சு.௯)

எ.௦. அல்லாக் கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே.

(இச் - ம்.) ஒழிந்தகல்வியதுதன்மையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) வேதமல்லாதகல்வி நால்வர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (எ.௦)

எ.௧. படைக்கலம் பயிறலும் புகடுபிற லூர்தலும்
முடைத்தொழி லவர்க்கென வு கரத்திசு னேரே.

(இச் - ம்.) நாவினொற்குங்கல்வியல்லாத தொழிலுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) படைக்கலக்களைக்கற்றலும், யானையுந்தேருக் குதிரையு முதலாயினவூர்தலு மூவர்க்குமுடைமையாகிய தொழிலெனச் சொன்னார் புலவரென்றவாறு. பிறவென்றதனாற்றேருக் குதிரையு முதலாயினவங் கொள்ளப்பட்டன. புகடுபிறவென்றது உம்மைத்தொகை. (எ.௧)

எ.௨. அறப்புறங் காவ னாகா வலெனச்
சிறப்புறு காவற் றிறமிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) காவற்றொழிலின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) அறப்புறங்காவலு, நாகொவலுமென விருகற்றதாமேம்பா
மெற்ற காவற்றொழிலின் பாகுபாடென்றவாறு. (௭௨)

௭௩. அவற்று, ளறப்புறங் காவ லணைவர்க்கு முரித்தே.

(இச் - ம்.) அறப்புறங்காவற்றன்மை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லிய விரண்டினுள்ள மறப்புறங்காவலென்பது நா
ல்வர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (௭௩)

௭௪. மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே.

(இச் - ம்.) நாகொவற் றன்மையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நாகொவலென்பதாசர்க்குரித்தென்றவாறு. (௭௪)

௭௫. வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருவர்க்குந்
துது போதற் றொழி லுரித் தாகும்.

(இச் - ம்.) துதுபோதற்றொழிலின் றன்மை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பார்ப்பாரும் வேந்தரு மென்னு மிருவர்க்குமுரித்தாந்தாது
போதற்றொழிலென்றவாறு. பகைதணிவினையெனினுந் துதுவினையெனி
னுமொக்கும். “வயலெக்கொடியின் வாடியமருங்கு-லுயவலுந் திப் பலலப்பா
ர்ப்பா-னெல்லிவந்து நில்லாதுபுக்குச்-சொல்லிய சொல்லோசிலையெதற்கே-
யெணியுஞ்சிப்பு மாற்றி-மாண்வினையானையு மணிகளைத்தனவே” என்பதனா
லும், “மடந்தாழுநெஞ்சத்துக்கஞ்சனாவஞ்சங் - கடந்தானை துற்றுலாபாநுற்
றியையும்போற்றத்-தொடர்ந்தாரணமுழங்கப்பஞ்சவர்க்குத்துது-நடந்தானை
யேத்தாத நாவென்னநாவே-நாராயணவென்ன நாவென்னநாவே” என்பத
னாலும் விருவர்க்குத்துதுபோதற் றொழி லுரித்தாயினவாறு காண்க. (௭௫)

௭௬. சிறப்புப் பெயர்பெறிற் செப்பிய விரண்டு
முறற்குரி மரபின் வொழிந்தோ ரிருவர்க்கும்.

(இச் - ம்.) நாகொவற்றொழிற்குத் துதுபோதற்றொழிற்குமுரியதோர்
வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) அசனாற்சிறப்புப்பெயர் பெற்றாராயின் வையெருஞ்சுத்திரரு
மென்னுமிருவர்க்கு மேற்கூறியநாகொவற்றொழிலுந் துதுபோதற்றொழிலு
மாயவிரண்டும் பொருத்துத்தற்குரிய மரபினவாமென்றவாறு. உரியமரபென்
பது விகாரம். (௭௬)

௭௭. உதவி யந்தணு ரொழிந்தோர்க் குரித்தே.

(இச் - ம்.) உதவியற்றொழிலுரிமை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) வேந்தர்க்குற்றுழியாகிய தொழிலந்தணுரொழிந்த மூவர்க்கு
முரித்தாமென்றவாறு. (௭௭)

௭௮. பரத்தையிற் பிரிவும் பொருள்வயிற் பிரிவு

முறைத்த நால்வர்க்கு முரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) நால்வர்க்கும்பொதுவாகிய தொழிலிவையென்ப துணர்த்
துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) பரத்தையிற் பிரிவும், பொருள்வயிற் பிரிவுமாகியவிரண்டு
மேற்சொல்லப்பட்ட நால்வர்க்குமுரியவா மென்றவாறு. (௭௮)

௭௯. இழிந்தோர் தமக்கு மிவற்றுண்மேம் பட்டவை
யொழிந்தன வாமென மொழிந்தனர் புலவர்.

(இச் - ம்.) சிலமக்களுட்டலை மக்கட்குரிய தொழிலுணர்த்துத னுத
லிற்று.

(இ-ன்.) இவ்வறுவகைத் தொழிலுள்ளுமேம்பட்டனவாகிய வோதலு
நாகொவலுந் துதுபோதலுமாகிய மூன்றுமொழித்தல்லாதனவெல்லா மிழிக்
தோராகிய சிலமக்களுட்டலைமக்கட்கு முரியவாமெனச்சொன்னா ரறிவோ
ரென்றவாறு. (௭௯)

௮௦. கல்வி முதல வெல்லா வினைக்குஞ்

சொல்லி யகறலுஞ் சொல்லா தகறலு

முரியன் கிழவோன பெருமனைக் கிழத்திசு கு.

(இச் - ம்.) பிரியுத்தலைமகற்குரியதோரிலக்கணமுணர்த்துத னுதலி
ற்று.

(இ-ன்.) கல்விமுதலாகிய * வெல்லாவினைக்குத் தலைமகட்குச் சொல்
லிப்பிரிதலுஞ், சொல்லாது பிரிதலு முரியன்றலைமகனென்றவாறு. (௮௦)

௮௧. சொல்லா தகலினுஞ் சொல்லும் பாங்கிக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ன்.) தலைமகன்றலைமகட்குச் சொல்லாதுபிரியுமாயினுந் தொழிக்
குச் சொல்லியே பிரியுமென்றவாறு. (௮௧)

* ஐந்துவினைக்கும் என்றும் பாடம்.

அங். காவீற் சேறலுங் கலத்திற் சேறலு
மூர்தியிற் சேறலு நீதியாகும்.

(இச் - ம்.) பிரியுங்காலத்து நால்வர்க்கும்பொதுவாகியதுணர்ந்துதலு
தலிற்று.

(இ-ன்.) காவீற்சேறன்முதலாகிய மூன்றுமெல்லாப்பிரியின் கண்ணு
மெல்லார்க்குமியல்பா மென்றவாறு. (அங்)

அச. புலத்திற் சிறந்த புரிநான் முதல்வர்க்குக்
கலத்திற் சேறல் கடனன் மென்ப.

(இச் - ம்.) அந்தணர்க்காகாதொழிலுணர்ந்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) காவீற்சேறன்முதலாகிய மூன்றுள்ளுங் கலத்திற்சேறலாகிய
தொழில் கல்விவினாமிக்க வந்தணர்க்குமுறைமையன்றென்று சொல்லுவர்
புலவரென்றவாறு. (அச)

அதி. வலனுயர் சிறப்பின் மற்றை மூவர்க்குங்
குலமட மாதரோடு கலமிசைச் சேறலும்
பாசறைச் சேறலும் பழுதென மொழிப.

(இச் - ம்.) அரசர்முதலாகிய மூவர்க்குமாகாத தொழிலுணர்ந்துதலு
தலிற்று.

(இ-ன்.) குலமடமாதரோடு கலமிசைச்சேறலுங், குலமடமாதரோடு
பாசறைச்சேறலுமாகிய விரண்டும் வெற்றியுயர்ந்த சிறப்பினையுடைய வேங்
தர் முதலாகிய மூவர்க்குக்குற்றமென்று சொல்லுவர் கற்றுவல்லோரென்ற
வாறு. குலமடமாதரென்பதனை ஈரிடத்துக்கூட்டிக்கொள்க. “மணன்மலி
பூங்கானல் வருகலன்களைக்கிக் - கணவன்வாக் கல்லுருவநீத்தான்” என்பத
னாற் குலமடமாதரோடு கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக. “பனியிருங்கக்குலு
ந்ததியனீத்தித்-தம்மரோனே கண்ணுதல்யாமே - யிரவுத்துயின்மடிந்த
தானே-யூவுச்சினவேந்தன்பாசறையோமே” என்பதனாற்குலமாதரோடுபாச
றைக்கட்செல்லாமையறிக. குலமாதரோடுசெல்லாரெனவே பரத்தையரோடு
செல்வரென்பதுபெற்றும். “துயிலின்றியானீத்தத்தொழுவையம் புனலாடி-
மயிலியலார்மருவுண்டு மறந்தமைருவான்மன்னே-வெயிலொளியறியாதவிரி
மலர்த்தண காவீற்-சூயிலாலும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்” என்ப
தனாற் பரத்தையரோடு பாசறைக்கட் சென்றவாறறிக. ஏனையதுவந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. (அதி)

அசு. ஓதன் முதலா வேதிய வைந்திலும்
பிரிவோ னமுங்கற்கு முரியனாகும்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குப்பிரிவிடத்தூரிய வேறுபாடுணர்ந்துதலுதலி
ற்று.

(இ-ன்.) ஓதன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வைந்தின் கண்ணும்பிரியுங்
தலைமகன் போதற்கேயன்றிப் போகாமைக்குமுரியனா மென்றவாறு. (அசு)

அஎ. இல்லத் தழுங்கலு மிடைச்சுரத் தழுங்கலு
மொல்லு மவற்கென வுரைத்திசினேரே.

• இதுவுமது.

(இ-ன்.) பிரியக்கருதிய தலைமகனவ்வில்லின் எண்ணே செல்வமுக்கு
தலு, மிடைச்சுரத்தின்கண்ணேசெல்வமுக்குதலும் பொருந்துமெனக் கூறி
னார் புலவரென்றவாறு. இவற்றுக்கிலக்கியம் “புணரிப்புணராது பொருளே
பொருள்வயிற் - பிரியிப்புணராது புணர்வெயாயிடைச் - சேறினுஞ்செல்லா
யாயினுநல்லதற் - ருரியைவாழியென் னெஞ்சேபொருளே - வாடாப்பூவின்
பொய்கைகாப்ப - னோடுமீன்வழியிற் கெடுகயானே - விழுநீர்வியலகத் தூணி
யாக - வெழுமாணன்க்கும் விழுநிதிபெறினுங் - கணங்குழைக்கமர்த்த சேயரி
மழைக்க - ணமர்த்தினிதுநோக்கமொடு செருத்தன - னெனையதாருக வாழி
யபொருளே” எனவும்; “புறந்தாழ்பிருண்ட கூத்தற்போதி - னிறங்கினர்
கிரையிதழ்ப் பொலிந்தவுண்க - ணுள்ளம்பிணிச்சொன் டோள்வயினெஞ்
சே - செல்லநீர்க்கு செல்வாமென்னுஞ் - செய்வினையுடியா தெவ்வஞ்செ
ய்த - லெய்யாமையோ டிழிவுதலைத் தருமென - வுறுதிதூக்கத்தாங்கியறி
வே - சிறிதுநனிவிரைய லென்னுமாயிடை - யொளிதேந்துமருப்பிற் களி
றுமாறுபற்றிய - தேய்புரிப் பழங்கயிறுபோல - வீவதுகொல்லென் வருத்தி
யவுடம்பே.” எனவும் வரும். (அஎ)

அஅ. தலைவி தன்னையுந் தன்பனந் தன்னையு
மலமா லொழித்தற் கழுங்குவ தல்லது
செல்வத் தோன்றல் செல்லா னல்லன்.

(இச் - ம்.) எய்தியது விலக்குவதோரிலக்கணமுணர்ந்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) இல்லகத்துத் தலைமகனையுந் தன்னெஞ்சினையுந் தேற்றுதல்
காரணமாகவு, மிடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சினைத்தேற்றுதல் காரணமாகவும
முக்குதல் மாத் திரமல்லது தலைமகன் போகானல்ல என்னவாறு. இல்லகத்
துத் தலைமகனாத் தேற்றுதற்குச்செய்யுள். “பொன்னினுமணியினும் போ
லும்பாழகின் - னன்னர்மேனியு நாரிருங்கதாப்பும் - பொதும்பணியும் போலும்
பாழகின் - மாதருண்கணும் வனப்பின்றேனா - மிவைகாண்டோறு மகமெவி
ந்தியானு - மறக்கெபெற்றோ ரையேன்றன்நலைப் - பொலந்தொடிப்புதல்வ

னும் பொய்தல்கற்றன்ன- வினையும்வேறு புலத்தினேனினையின்-யாதுநிற்
பிரிகோ மடந்தை - காதருநுங் கடலினும்பெரிதே” எனவரும். பிறவும
ன்ன. (அஅ)

அக. அவற்று, னோதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் நியரண்டே.

(இச் - ம்.) ஒதற்பிரிவுக்கு யாண்டுவரையறை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட பிரிவுகளு னோதற்குப் பிரியும்பிரிவு
மூன்றியாண்டெல்லையினையுடைய தென்றவாறு. என்னை? “வேண்டியகல்
வியாண்டுமூன் நிறவாது” என்றாகலின். (அக)

கூ0. தூதற் பிரிவுந் துணைவயிற் பிரிவும் .

பொருள்வயிற் பிரிவு மோர்பாண் டுடைய.

(இச் - ம்.) தூதற்பிரிவுமுதலாய மூன்றுபிரிவிற்கும் யாண்டுவரை
யறையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தூதுகாரணமாகப் பிரியும்பிரிவு, முதலிகாரணமாகப் பிரியும்
பிரிவும், பொருள் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவுமோர் யாண்டெல்லையினையு
டையவென்றவாறு. என்னை? “வேந்துறுதொழிலையாண்டினதகமே” என
வும், ‘பிரிவுநீட்டனிலம்பெயர்ந்துறைவோர்க்-குரியதன்றையாண்டுவரையறுத்
தல்’ எனவும், “தூதம்பொருளுமோதியதாகும்” எனவுஞ்சொன்னாராகலின்.
அஃதேற்பாத்தையிற் பிரிவுக்குங் காவற்பிரிவுக்கும்யாண்டுவரையறுத் தெ
ன்னையோவெனின்; அவைகாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும் பிரியப்பட்டாமை
யினிண்டுவரையறுத்திலரெனக்கொள்க. (க0)

கூக. பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை

நீரா டியபின் னீராறு நாளுங்

கருவயிற் றுறாஉங் கால மாதலிற்

பிரியப்பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்.

(இச் - ம்.) பரத்தையிற் பிரித்த தலைமகற்குரியதோ ரிலக்கணமுணர்
த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நீராடியபின் பன்னிரண்டொருங் கருப்படுங் காலமாதலாற்
பரத்தையிற் பிரித்த தலைமகனப் பன்னிரண்டு நாளுந்தலைமகளைப் பிரியப்பெ
ருன் பூப்புகிகழங்காலத் தென்றவாறு. என்னை? “பூப்பின்புறப்பா டாறு
நாளுநீத்தகன்றுரையா ரென்மனாற்புலவர்- பரத்தையிற் பிரித்த காலையான்”
எனவும், “தீண்டாநாண்முந்நாளுநோக்கார்நீராடியபின்-னீராறுநாளுநிகவற்க
வென்பவே - பேரறிவானாதுணிவு” எனத்தொல்காப்பிய னாரும்பெருவாயின்
மூன்றியாருமெத்தோதினாராகலின். (கக)

கூ௨. ஒதற் ககன்றோ நெழித்திடை மீண்டு

போதற் கியையவும் புலம்பவும் பெறாஅன்.

(இச் - ம்.) ஒதற்குப்பிரித்த தலைமகற் காகாததோரிலக்கணமுணர்த்து
தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) ஒதற்குப்பிரித்த தலைமகனவ்வோதலை யொழித்திடையிட்டும் மீ
ண்டுவருதற்குடம்படவு, மவ்விடத்துத் தலைமகளை நினைந்துபுலம்பவும்பெறா
னென்றவாறு. (க௨)

கூ௩. தூதுந் துணைமையு மேது வாகச்

சென்றோ னவ்வினை நின் றுநீட் டித்தழிப்

புலந்து பாசறைப் புலம்பவும் பெறுமே.

(இச் - ம்.) தூதுத்துணைமையுங் காரணமாகப் பிரித்த தலைமகற் கெய்
துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தூதுகாரணமாகவு, முதலிகாரணமாகவும் பிரித்த தலைமகனத்
தொழில்கள் பிரிவிந்ருரியதோர் யாண்டின் கண்முடியாதுநீட்டித்தகாலத்
துப் பாசறைக்கண்ணையிருந்து தலைமகளைநினைந்து வெறுத்துப் புலம்புதல்
பெறுமென்றவாறு. அஃதாயினவாறென்னையெனின்; “மூன்றன் பகுதியு
மண்டிலத்தருமையுந்-தோன்றல் சான்றமாற்றோர் மேன்மையும்- பாசறைப்
புலம்பலும்” என்னு ரிலக்கணத்தா னாயிற்றெனக்கொள்க. (க௩)

கூ௪. பூத்தமை சேடிபிற் புரவலற் குணர்த்தலு

நீத்தமை பெறாது நின் று கிழவோனைப்

பழிக்குங் காமக கிழத்தியைக் கழறலுங்

கிழவோற் கழறலும் வழிமுறை மனைவியைக்

கொழுநெடு வந்தெதிர் கோடலு மவனெடு

பாங்கொடு பரத்தையைப் பழித்தலு நீங்கிப்

புறநகர்க் கணவனெடு போகச் செறிமலர்ச்

சோலையுங் காவு மாலையங் கழனியு

மாலையெங் ளருளியு மலையங் கானமுங்

கண்டுவினை யாடலுங் கடும்புனல் யாழம்

வண்டியிற் கமல வாளியுங் குளனு

மாடிவினை யாடலுங் கடுங் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) தலைமகட்குக் கற்புக்காலத்தூரிய வொழுக்கலாறெல்லாங் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பூத்தமைசேடியிற் பாவலற்குணர்த்தன் முதலாகக்குளா டலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் கற்புக்காலத்துத்தலைமகட்குப்பொ ருத்துமென்றவாறு. கற்பென்பதிகாரத்தான் வந்தது. இவற்றுக்குதார ணமேலே காட்டப்படும். (௧௪)

௧௩. வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலுஞ்
சேயிழை யூட நீர்த்தலும் போயுழி
யவனலக் தொலைவுகண் டழுங்க லுமவன்வயிற்
செல்ல விரும்பலுஞ் சென்றவற் குணர்த்தலுஞ்
சொல்லிய கூற்றெனச் சொல்லலுங் கிழவோன்
வரவு மீண்டுவந் தரிவைக் குணர்த்தலு
மணிநலம் * பெற்றமை யறியான் போன்றவட்
பணிவொடு வினாதுளும் பாணற் குரிய.

(இச் - ம்.) வாயில்களுட்பாணற்குரியன வெல்லாங்கொகுத்துணர்த் துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பா ணற்குரியனவென்றவாறு. (௧௫)

௧௪. செலவிற் தேற்றலும் புலவியிற் றணித்தலும்
வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலுந்
தெரியிழை விறலிக் குரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) விறலிக்குரியனவெல்லாங் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) செலவிற் தேற்றன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் விறலிக்குரியனவாமென்றவாறு. (௧௬)

௧௫. செல்வம் வாழ்த்தலு நல்லறிவு கொளுத்தலுங்
கலணணி புணர்த்தலுந் காமநுகர் புணர்த்தலும்
புலவி முதிர்காலப் புலங்கொள வேதுவிற்
தேற்றலுஞ் சேய்மை செப்பலும் பாசறை
மேற்சென் றுரைத்தலு மீண்டுவர வுணர்த்தலுங்
கூற்றநு மரபிற் கூத்தர்க் குரிய.

* பெற்றமை என்றும்பாடம்.

(இச் - ம்.) கூத்தர்க் குரியனவெல்லாங் தொகுத்துணர்த்துதலுதலி ற்று.

(இ-ள்.) செல்வம்வாழ்த்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் கூத்தர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௧௭)

௧௮. மடங்கதையை வாயில் வேண்டலும் வாயி
லுடன்படுத் தலுமவ னாட நீர்த்தலுங்
கொற்றவற் குணர்த்தலுங் குற்றேவல் செய்தலுஞ்
சென்றுமுன் வரவு செப்பலு மவன்றிற
மொன்றிநின் றுரைத்தலும் வினைமுடி புரைத்தலும்
வழியியல்பு கூறலும் வழியிடைக் கண்டன
மொழிதலு மினையோர் * தொழிலென மொழிப.

(இச் - ம்.) இனையோர்க்குரியனவெல்லாங் தொகுத்துணர்த்துதலுத லிற்று.

(இ-ள்.) மடங்கதையை வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட னவெல்லா மினையோர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௧௮)

௧௯. தீதுடைப் புலவி தீர்த்தலு மவன்வரல்
காதலிக் குரைத்தலுங் கண்டோர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) கண்டோர்க்குரியனவெல்லாங் தொகுத்துணர்த்துதலுத லிற்று.

(இ-ள்.) புலவிதீர்த்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் கண் டோர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௧௯)

௨௦. இளமையும் யாக்கையும் வளமையு மேனவு
நிலையாத் தன்மை நிலையெடுத் துரைத்தலுஞ்
செலவழுங்கு வித்தலுஞ் செலவுடன் படுத்தலும்
பிறவு மெல்லா மறையோர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) இருவகைப்பாங்கிற் பார்ப்பனப்பாங்கர்க் குரியனவெல் லாங் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இளமைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பார்ப்பனப் பாங்கர்க்குரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் வாயில்வேண்டன் முதலாயினவுங்கொள்க. (௨௦)

* தொழிலெனற்குரிய என்றும் பாடம்.

௧௦௧. நன்மையி னிறுத்தலுந் தீமையி னகற்றலுஞ்
சொன்னவை பிறவுஞ் சூத்திரர்க்குரிய.

(இச் - ம்.) சூத்திரப்பாங்கர்க் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்து
தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நன்மையினிறுத்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லா
ஞ் சூத்திரப்பாங்கர்க் குரியனவாமென்றவாறு. சொன்னவையும் பிறவுமெ
ன்றதனால் வாயில்வேண்டன்முதலாயினவுக்கொள்க. (௧௦௧)

௧௦௨. சேயிழைக் கிழத்தியை வரயில் வேண்டலும்
வாயினேர் வித்தலும் வயங்குதுனி தீர்த்தலும்
வினைமுடித் ததன்பின் வியன்பதி சேய்த்தென
வினைவோற் றேற்றலும் பாகற் கியல்பே.

(இச் - ம்.) பாகற்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைகளை வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டன
வெல்லாம் பாகற்கியல்பாமென்றவாறு. (௧௦௨)

௧௦௩. பிரிவுழி விலக்கலும் பிரிவுடன் படுத்தலும்
*பிரிவுழித் தேற்றலும் பிரிவுழி யழுங்கலும்
பிறவு முரிய விறைவளைப் பாங்கிக்கு.

(இச் - ம்.) பாங்கிக்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலி
ற்று.

(இ-ள்.) பிரிவுழிவிலக்கன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பா
ங்கிக்குரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் வாயில்வேண்டன்முத
லாயினவுக்கொள்க. (௧௦௩)

௧௦௪. முன்வரு நீதியு முலகியன் முறைமையும்
பின்வரும் பெற்றியும் பிறவு மெல்லாந்
தெற்றெனக் கூறல் செவிலித் தாய்க்கு
முற்ற வறிவர்க்கு முரியன வாகும்.

(இச் - ம்.) செவிலிக்கும், அறிவர்க்குமுரியனவெல்லாந் தொகுத்து
ணர்த்துதனுதலிற்று.

* பிரிந்துழித்தேற்றலுமிருந்துடனிரங்கலும் என்றும்பாடம்.

(இ-ள்.) முன்வருநீதிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாந் தெனிய
ச்சொல்லுதல் செவிலித்தாய்க்கும், பொருத்திய வறிவர்க்குமுரியனவாமென்
றவாறு. பிறவுமென்றதனால்வாயில் வேண்டன்முதலாயினவுக்கொள்க. ()

௧௦௫. குடிப்பிறந் தோரை வடுப்படுத் துரைத்தலும்
மனைவியைப் பழித்தலும் வாடா லுடலும்
ளனையவர் கழறலும் மனைவிக் கமைந்த
வொழுக்கமுங் காமக் கிழத்தியர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) காமக்கிழத்தியர்க்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துத
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) குடிப்பிறந்தோரை வடுப்படுத்துரைத்தன்முதலாகச் சொல்
லப்பட்டனவெல்லாந் காமக்கிழத்தியர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (௧௦௫)

௧௦௬. கிழவோன் றன்னையுங் கிழத்தி தன்னையு
மிகழ்தலுந் தம்மைப் புகழ்தலும் நிகழ்பொருள்
காத்தலும் பரத்தையர் கடனென மொழிப.

(இச் - ம்.) பரத்தையர்க்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ-ள்.) தலைகளையுந் தலைகளையு மிகழ்தன்முதலாகச் சொல்லப்
பட்டனவெல்லாம் பரத்தையர்முறைமையென்றவாறு. (௧௦௬)

௧௦௭. பரத்தையர் காதற் பரத்தையைப் புகழ்தலுந்
தம்மை யிகழ்தலுந் தம்முள்ளுங் கூறுப.

(இச் - ம்.) பரத்தையர்க்குரியதோர் வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையைப்புகழ்தலுந், தங்கனையிகழ்தலுந் தம்மு
ளையுங்கூறுவர் பரத்தையரென்றவாறு. (௧௦௭)

௧௦௮. இளையர் கிழவோற் கிரவும் பகலும்
களைத லில்லாக் கவசம் போல்வார்.

(இச் - ம்.) இளையரதுரிமை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இளையராவார்தலைகற்கு நீங்காக் கவசம்போலுந் தன்மையரி
வும்பகலுமென்றவாறு. (௧௦௮)

க0௯. இருவகைப் பாங்கரு மொருபெருங் குரிசிற்
கின்னுயிர்த் துணையா விருபெருங் குரவருந்
தன்னை யளித்த தகைமை யோரே.

(இச் - ம்.) பாங்கரதுரிமை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பார்ப்பண்பாங்கருஞ் சூத்திரப்பாங்கருமென்னு மிருவருந்
தலைமகற்கினிய வுயிர்த்துணையாக வவன் ருயுத்தத்தையும்வனை யடைக்கல
மாகக்கொடுக்கப்பட்ட தன்மையோரென்றவாறு. (க0௯)

கக0. தோழி செவிலி மகளாய்ச் சூழ்தலோ
சொத்துணை யாகி யசாத்தணி வித்தற்
குரிய காதன் மருவிய துணையே.

(இச் - ம்.) தோழியதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தோழியென்பாள் செவிலிக்குமகளாய் நன்மையுந்தீமையுமா
ராய்தலுடனே தலைமகக்குசாத்துணையா யவளது வருத்தத்தீர்த்தற்குரிய
வன்புபொருத்திய துணையாமென்றவாறு. (கக0)

கக௧. செவிலி நற்றாய் தோழி யாகி
யவல நீக்கி யறிவுமா சாரமுங்
கொளுத்தித் தலைவியை வளர்த்த தாயே.

(இச் - ம்.) செவிலியதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலியென்பாள் தலைமகளுடைய நற்றாய்க்குத்தோழியா
கித் தலைமகக்கு வருத்துக்கங்களைந்து எல்லறிவுமாசாரமுங்கொளுத்தித் தலை
மகளைவளர்த்த தாயாமென்றவாறு. (கக௧)

கக௨. அறிவர் நெழுவோன் கிழத்தியென் றிருவர்க்கு
முறுதி மொழிந்த வுயர்பெருங் குரவர்.

(இச் - ம்.) அறிவரதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிவரென்பார் தலைமகற்குத்தலைமகக்கு முறுதியைப்பயக்
குமுபதேசங்களைச்சொல்லும் மேம்பட்ட குருக்களென்றவாறு. (கக௨)

கக௩. ஒருவன் றனக்கே யுரிமை பூண்டு
வருகுலப் பரத்தையர் மகளி ராகிக்
காமக்கு வரைத்தோர் காமக் கிழத்தியர்.

(இச் - ம்.) காமக்கிழத்தியரதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காமக்கிழத்தியரென்பார் சேரிப்பரத்தையர்போலப் பலர்க்கு
முரியாரன்றி யொருவற்கேயுரிமைபூண்டுவருங் குலப்பரத்தையர்மகளிரா
ய்க் காமக்காரணமாகத்தலைமகளுல் வரைந்துகொள்ளப்பட்டாரென்றவாறு.

கக௪. யாரையு நயவா வியல்பிற் சிறந்த
சேரிப் பரத்தையர் மகளி ராகிக்
காதலிற் புணர்வோர் காதற் பரத்தையர்.

(இச் - ம்.) காதற்பரத்தையர துரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையரென்போர் யாவரையும்விரும்பாத வியல்பி
னான்மிக்க சேரிப்பரத்தையருடைய மகளிராய்த்தம்மன்பினுற் தலைமகளை
கொடுவாரென்றவாறு. (கக௪)

கக௫. அவருளும் வரைதற்குரியோ ருளரே.

(இச் - ம்.) காதற்பரத்தையர்க்குரியதோர் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனு
தலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையருள்ளுமுளர் தலைமகளுல் வரைந்து கோட
ற்குரியரென்றவாறு. (கக௫)

கக௬. மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங் காத்து
மிக்க காம வேட்கை தீர்த்துழித்
தலைவனுந் தலைவியுந் தம்பதி நீங்கித்
தொலைவில் சுற்றமொடு துறவறங் காப்ப.

(இச் - ம்.) தலைவனுந் தலைவியுந் துறவறங்காக்குங்கால முணர்த்துத
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மக்களொடுமகிழ்ந்து தில்லறத்தினைக்காத்துத் தமக்குப்
பெருகிய காமவேட்கையெல்லாந் தீர்த்தகாலத்துத் தலைமகனுந் தலைமகளுந்
தம்புரிநீங்கி வனத்தின் கட்சென்றெல்லையில்லாச் சுற்றத்தோடு துறவறத்தி
னைக்காப்பவரென்றவாறு. (கக௬)

முதலாவது அகத்திணையியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது களவியல்.

ககள. உளமலி காதற் களவெனப் படுவ
தொருநான்கு வேதத் திருநான்கு மன்றலுள்
யாமோர் கூட்டத் தியல்பின தென்ப.

என்பது ருத்திரம். இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின்? களவு
ணர்த்தினமையாற் களவியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுளித்தலைச்சுத்
திரமென்னுதலிற்றோவெனின்? களவுகற்பென்னுங் "கைகோளிரண்டனுட்
களவென்னுங்கைகோளின் திலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உளமலிதற்குக்காரணமாகிய வன்பினையுடைய களவென்று
சொல்லப்படுவது, நான்காகிய வேதத்துச்சொல்லப்பட்ட வெட்டாகியமண்
த்துட் காந்தருவமணத்தோடொத்த வியல்பினையுடையதென்று சொல்லு
வர் புலவரென்றவாறு.

என்னை? "இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றும் - கன்பொடுபுணர்த்த
வைத்திணைமருங்கிற்-காமக்கூட்டங்காணுங்கலைமறையோர்தேஎத்து மன்
றலெட்டினுட்-ஔறையமை நல்யாழ்த்துணைமையோ ரியல்பே" என்றாகலி
ன். வேதம் நான்காவன, இருக்குமுதலாயின. மன்றலெட்டாவன, பிரமம்,
பிராகாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசரம், இராக்கதம், பை
சாசம் எனவிலை. என்னை? "அறநிலையொப்பே பொருள்கோடெய்
வம்-யாமோர் கூட்ட மரும்பொருள் வினையே-யிராக்கதம் பேய்நிலையென்
றிக்கூறிய-மறையோர் மன்றலெட்டிவையவற்றுட் - ஔறையமைநல்யாழ்த்து
ணைமையோ ரியல்பிதன்-பொருண்மையென்மொர் புலமையோரே" என்ற
ராகலின். அவற்றுட் பிரமமாவது, பிரமசாரியாய்த் தக்கானுமாயிருப்பானுக்
குக்கன்னியையலங்கரித்துத்தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. பிராகாபத்தியமாவது,
தலைமகன்குரவரவேண்டத் தலைமகள் குரவருமருதேயுடன்பட்டுத் தலை
மகளையலங்கரித்துத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. ஆரிடமாவது, ஒன்றானுமிர
ண்டானு மாவுமானேறும் வாங்கிக்கொண்டு கன்னியையலங்கரித்துத் தீமு
ன்னர்க்கொடுப்பது. தெய்வமாவது, வேள்வியாசிரியனுக்குக் கன்னியையல
ங்கரித்துத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. காந்தருவமாவது, கொடுப்பாருங்கேட்
பாருமின்றித் தலைமகனுத்தலைமகளுந் தனியிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தாமேகூ
டுவது. ஆசரமாவது, தலைமகட்குப்பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கும் வேண்டு
வன கொடுத்துக்கொள்வது. இராக்கதமாவது, தலைமகடன்னினுத்தமினும்

களவியல்.

சக

பெருதுவலிதிற்கொள்வது. பைசாசமாவது, துயின்றோண்மாட்டுங் களித்
தோண்மாட்டுஞ்சென்று சேர்வது. இவற்றுள், ஆசரமுதலாகிய மூன்றுங்
கைக்கிளைக்குரியவாம். தெய்வமீருகிய நான்கும் பெருந்திணைக்குரியவாம்.
என்னை? "முன்னையமூன்றுங் கைக்கிளைக்குறிப்பே - பின்னையநான்கும்
• பெருந்திணைபெறுமே" (தொல்-பொரு-கௌ) என்றாகலின். (க)

ககள. காட்சி யையந் துணிவுகுறிப் பறிவென
மாட்சி நான்கு வகைத்தே கைக்கிளை.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வேழுதிணையுள்ள முதலாகிய கைக்
கிளைத்திணையின் பாடுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கைக்கிளையாவது, காட்சிமுதலாகக்குறிப்பறிதலீருகச் சொ
ல்லப்பட்ட நான்குவகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. (உ)

ககள. புணர்ப்பதும் பிரிப்பது மாகிய பால்களுட்
புணர்க்கும் பாலுட் பொருவிநற் தொத்த
கறைவேர் காணையுங் கன்னியுங் காண்ப
விதையோ னுயரினுங் குறைவின் மென்மொர்.

(இச் - ம்) கிறுத்தமுறையானே காட்சிக்கிலக்கணமுணர்த்துதனுதலி
ற்று.

(இ-ள்.) முற்பிறப்பினுங் காமதுகர்த்தாரிருவரையுமுறிப்பினுங்
கூட்டுவதும் பிரிப்பதுமாகிய நல்வினையினையென்னு மிரண்டனுண்லவி
னையவத்தாற் றனியிடத்தெதிர்ப்படுவர், குலத்தானுஞ் செல்வத்தானுமறி
வானும் பிறவாற்றானுந் தம்மோடொத்தாருமிக்காருமின்றித் தம்மிற்றாமே
யொத்த தலைமகனுத்தலைமகளும். அவருட் தலைமகனுயர்த்தனலுயினுங் கு
ற்றமின்றென்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. எனவே, தலைமகளுயர்தல்
குற்றமென்பதாம். என்னை? "ஒன்றேவேறேயென்றிருபால்வயி - னென்றி
யுயர்த்தபாலதானையி - னொத்தகிழவனுங்கிழத்தியுங் காண்ப - மிக்கோளையி
னுங்கிழவரையின்றே" (தொல்-பொரு-கௌ) என்றாகலின். ஈண்டுக் * கா
ளையென்றது பருவங்குறித்துவந்ததோ ராகுபெயரெனக்கொள்க. அதற்கு
ச்செய்யுள்:—"புயலேசுமந்துபிறையேயணிந்துபொருவிலுடன், கயலேமண
ந்தகமலமலர்ந்தொருகற்பகத்தி, நையலேபசும்பொற்கொடிக்கன்றதால்வெள்
ளையன்னஞ்செஞ்செல், வயலேதடம்பொய்கைகுழ்தஞ்சைவாணன்மலையத்
திலே" (தஞ்சைவாணன்கோவை-க.) எனவும், "கருத்தடக்கன் வண்டாகச்

* இதனைப்பருவங்குறித்துவருவதோரிருதிணையாண்பாற் பொதுப்
பெயரென்பர் சேனாவரைபுர்.

செவ்வாய்தளிரா, வரும்பியமென்முலைதொத்தாகப் - பெரும்பனைத்தோட,
பெண்டகைப்பொலிந்தபூங்கொடி, கண்டேங்காண்டலுங்களித்தவெங்கண்
ணை” (வெ-கைக்கிளை-௧.) எனவும்வரும். (௩)

௧௨௦. மடமா னேக்கி வடிவுங் கண்ட
விடமுஞ் சிறந்துழி யெய்துவ தையம்.

(இச் - ம்.) ஐயநிகழுமிட முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள்வடிவும் அவளைத்தான்கண்டவிடமுஞ் சிறப்புடையவாயகாலத்துத் தலைமகன்பாலையநிகழுமென்றவாறு. எனவே, யவை சிறப்புடையவல்லாதகாலத் தையநிகழாதென்பதாம். என்னை? * “சிறந்துழியையஞ்சிறந்ததென்ப, விழிந்துழியிழிபேசுட்டலான்” (தொல்-பொரு-௧௪) என்றாகலின்; அதற்குச்செய்யுள்:—“பாரணங்கோதிரப்பாற்கடலீன்றபங்கேருகத்தி, னேரணங்கோவெற்புறையணங்கோவுயர்பாவலர்க்கு, வாரணங்கோடிதருந்தஞ்சைவாணன்றென்மாவைவையை, நீரணங்கோடுஞ்சமேதனியேயிங்குநின்றவரே” (தஞ்சை - ௨.) எனவும், “அணங்குகொலாய்மயில் கொல்லோகனங்குழை, மாதர்கொன்மாலுமென்னெஞ்சு” (குற-௧௦௮௧.) எனவும், “தாமரைமேல்வையிதையல்கொருழி தளிர்க், காமருபூங்கணையான் காதலிகொ-நேமொழி, மையமருண்கண்மடந்தை, னையமொழியாதாழுமென்னெஞ்சே” (வெ-கைக்கிளை-௩.) எனவும்வரும். (௪)

௧௨௧. எழுதிய வல்லியுந் தொழில்புனை கலனும்
வாடிய மலருங் கூடிய வண்டு
நடைபயி லடியும் புடைபெயர் கண்ணு
மச்சமும் பிறவு மவன்பா நிகழும்
கச்சமி லையங் கடிவன வாசூர்.

(இச் - ம்.) துணிவு நிகழ்த்தற்கேதுவாவன விவையென்பதுணர்த்துது
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) எழுதியவல்லிமுதலாக வச்சமீரகச்சொல்லப்பட்டவேழும்
அவைபோல்வனபிறவுந் தலைமகன்மாட்டுநிகழாநின்ற வெண்ணிலாவையங்
களைப்போக்குவனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் கிழல் வியர்வு முத

* இம்மேற்கோட் குத்திரவுரை இந்துலாசிரியர் கருத்துக்கிணக்கவில்லை. வேறுரையுளதுபோலும்.

† “தளிரிற் - காமருவும் வாணோர்கள் காதலிகொல்” என்பது, புறப்பொருள் வெண்பாமலை உரையாசிரியர் பாடம்.

லாயினவுங்கொள்க. என்னை? “வண்டேயிழையேவள்ளியூவே, கண்ணையலமர விமைப்பே யச்சமென், நன்னவை பிறவு * மாங்கணிகழ் கின்ற, வையங்கலையுங்கருவியென்ப” (தொல்-பொரு -) என்றாகலின். அதற்குச் செய்யுள்:—“மையார்குவளைவயற்றஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போல், னையாதொழிமதிநன்னெஞ்சமேயினிநம்மினுத்தன், நெய்யார்கருங்குழற்செம்மலர் வாடினநீலவுண்கண், கையாலழைப்பவர்போலிமையாநிற்குங் காரிகைக்கே” (தஞ்சை-௩.) எனவும், “திருநாதல்வோரும்புந்தேங்கோதைவாடி, மிருநிலஞ்சேவடியுந்தோயு—மரிபார்த, போகிதமுண்கணுமிமைக்கு, மாகுமற்றிவள கவிடத்தணங்கே” (வெ-கைக்கிளை-௩.) எனவும்வரும். (௫)

௧௨௨. அரிவை நாட்ட மகத்துநிகழ் வேட்கை
தெரிய வுணர்த்துங் குரிசிற் கென்ப.

(இச் - ம்.) குறிப்பறிதற்கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளுள்ளத்துநிகழாநின்ற வேட்கையினைத்தலைமகற்கு விளங்கவறிவிக்குமவள்கண்ணென்றவாறு. என்னை? “நாட்டமிரண்டு மறிவுடம்படுத்தற்குத், கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்” (தொல்-பொரு-௧௬) என்றாகலின். அதற்குச்செய்யுள்:—“மண்ணிற்சிறந்தபுகழ்த்தஞ்சைவாணன்மலயவெற்பிற், பெண்ணிற்சிறந்தவிப்பேதைதன்பார்வைபெருவினையே, நெண்ணிற்சிறந்தவிருந்துயர்வோய்தனக்கிண்மருந்தாய்க், கண்ணிற்சிறந்தவுறுப்பில்லையாவதுங்காட்டியதே” (தஞ்சை-௪.) எனவும், “இருநோக்கிவருண்கணுள்ளதொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன்றநோய்மருந்து” (குற-௧௦௯௧) எனவும்வரும். (௬)

௧௨௩. இயற்கைப் புணர்ச்சிவன்புறை தெளிவே
பிரிவுழி மகிழ்ச்சி பிரிவுழிக் கலங்க
விடந்தலைப்பாடு பாங்கற் கூட்டம்
பாங்கிமதி யுடம்பாடு பாங்கிற் கூட்டம்
பாங்கமை பகற்குறி பகற்குறி யிடையீ
ஓரவுக் குறியே யிரவுக்குறி யிடையீடு
வரைவு வேட்கை வரைவு கடாத
லொருவழித் தணத்தல் வரைவிடை வைத்துப்

* ‘ஆங்கவணிகழ் நின்றவைகலையுங்கருவியென்ப’. என்பது தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் பாடம்.

பொருள்வயிற் பிரிதலென் றொருபதி னேழும்
களவிற் குரிய கிளவித் தொகையே.

(இச் - ம்.) களவிற்குரிய கிளவித்தொகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிமுதலாக வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலீரகச்சொல்லப்பட்ட பதினேழும் களவென்னுங் கைகோளிற்குரிய கிளவியின்றொகையாமென்றவாறு. (எ)

கஉச. தெய்வம் புணர்ப்பச் சிந்தை வேறாக
பெய்துங் கிழத்தியை யிறையோ னென்ப.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சியதிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெய்வங்கூட்டத் தன்மனம்பேறாய்த் தலைமகளைக்கூடுத் தலைமகனென்று சொல்லுவர்புலவரென்றவாறு. (அ)

கஉரு. கலந்துழி மகிழ்தலு நலம்பா ராட்டலு
மேற்புற வணிதலு மென்னுமும் மூன்றும்
போற்றிய தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியே.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சியின் பாருபாடாகிய விரண்டினுமுன்னையதாகிய தெய்வப்புணர்ச்சியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கலந்துழிமகிழ்தலு நலம்பாராட்டலு மேற்புறவணிதலுமென்னுமும்மூன்றுகிளவியு மகத்திணையிலுட்போற்றப்பட்ட தெய்வப்புணர்ச்சியின்விரியாமென்றவாறு. (க)

கஉசு. வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமென் றிறைவியிற் கூட்டநால் வகைத்தே.

(இச் - ம்.) தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேட்கையுணர்த்தன்முதலாகக் கூட்டமீரகச்சொல்லப்பட்ட நான்குவகையினையுடைத்து தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியென்றவாறு.

கஉ௪. இரந்துபின் னிற்றற் கெண்ண லு மிரந்து
பின்னிலை சிற்றலு முன்னிலை யாக்கலு

மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய்பா ராட்டலு
மிடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடு மறுத்தலு
மிடையூறு கிளத்தலு நீடுநினைத் திரங்கலு
மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிதுநகை தோற்றலு
முறுவற்குறிப் புணர்தலு முயங்குத லுறுத்தலும்
புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிரவு
முணர்த்திய தலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே.

(இச் - ம்.) தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியின்விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணன்முதலாகப் புகழ்தலீரகச்சொல்லப்பட்ட பதினேறும் பிறவு மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமகனாற்புணரும்புணர்ச்சியின்விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணற்குச்செய்யுள்:—“தேங்கியகாதாவாதாஞ்செப்பித்தன்செப்பிணைபோல், வீங்கியமாமுலைமேவுதும்பாம்பிசயக்கொடிமேல், வாங்கியசாபமுயர்த்தவன்போர்வென்றவாணன்வையர், தாங்கியமாலையான்றஞ்சைசூழ்வரைத்தாழ் குழற்கே” (தஞ்சை-டு) எனவும், “மருத்திற்றீராதாமணியினாக, தருந்தவமுயற்சிபினகற்றலுமரிதே, தான்செய்தோய்க்குத்தான்மருந்தாகிய, தேனிமிர்நவின்னேறல்போல், நீதாவந்தநிறையழிதுயர், மாடுகொடிமருங்குனின்னருளினல்லது, பிறிதிற்றீராதென்பதுபின்னின்; நறியக்கூறுதுமெழுமோடுஞ்சே, நாடுவிளங்கொண்புகழ்நடுதல்வேண்டித்தன், னுடுமழைத்தடக்கையறுத்துமுறைநிறுத்த, பொற்கைகறுத்தார்ப்புலையேதேர்ப்பாண்டியன், கொற்கையம்பெருந்துறைக்குனிதிரைதொகுத்த, விளங்குமுத்துறைக்கும்வெண்பற், பன்மாண்சாயற்பாதவர்மகட்கே” (இ-வ-உதாரணம்) எனவும்வரும்.

இரந்துபின்னிலைநிற்றற்குச்செய்யுள்:—“செறிவேழவெஞ்சிலவேடஞ்சைவாணன்றிருந்தலர்மே, லெறிவேலைவென்றகண்ணென்னுயிர்க்கேவியிருண்டறல்போல், செறிவேயலங்கன்முடித்தலைசாய்த்திங்குனிற்புதுதா, னறிவேயறிந்தவுண்கலர்மாளிகையாரணங்கே” (தஞ்சை-சு) எனவும், “ஓடுதிமில்லகொண்டியிர்கொல்வரின்னையர், கோடும்புருவத்துயிர்கொல்வையெனீயும், பீடும்பிறொல்வம்பாராய்முலைசுமந்து, வாடுஞ்சிறுமென்மருங்கிழுவல்கண்டாய்” (சில-காணல்-கக) எனவும்வரும்.

முன்னிலையாக்கற்குச் செய்யுள்:—“வழுதியர்நாமம்வளர்க்கின்றவாணன்மென்றைவண்டு, கொழுதியலார்செய்குழன்மடவீர்துங்குற்றேவல்செய்து, தொழுதியலாய்தொகுதியொடாடிச்சுனைகுடையா, தெழுதிய

பாவையைப்போனின் தவாதென்னியம்புமினே” (தஞ்சை-எ.) எனவும், “ஒள்ளிழைமகளிரோடோரையுமாடாய், வள்ளிதழ்நெய்தற்ருடலையும்புனையாய், விரிபூங்காணலொருகிறைநின்றேய், யாரையோகிறெழுதனம்வினவுதுங், கண்டோர்தண்டாநலத்தைதெண்டினைப், பெருங்கடற்பரப்பினமர்த்துறையணங்கே, யிருங்கழிமருங்கினிலெபற்றையோ, சொல்லுநீமடந்தையென்றெனெனதெதிர், முள்ளெயிற்றுமுறுவலுத்திறந்தனள், பல்லிதழுண்கணும் பரந்தவாற்பனியே” (நற்றி-கஞ்ச) எனவும்வரும்.

மெய்தொட்ப்பயிற்றஞ்செய்யுள்:--“கல்லார்வழிபோலிருந்தமளியெனாநாமம்பெற்று, மல்லார்குழலிலமர்ந்திருந்தாலமராவெல்ல, வல்லான்வரோதயன்வாணன்றென்மறைமதுகரங்கா, ணில்லரிதடைபுக்கோபழிசாலகிலைகிற்குமே” (தஞ்சை-அ.) எனவும், “பிறைதுதலார்கொங்கைப்பெருக்கத்தாற்றெய்து, குறையுரிடைகண்டுகொண்டம் - பொறையளகத், தண்டேனசையாற்சனநாதன்றொண்டியின்வாய், வண்டேமகிழ்ந்தேறல்வந்து” (...) எனவும்வரும்.

பொய்பாராட்டற்குச்செய்யுள்:--“பருத்தொன்றுகூரிலேவெற்படைவாணன்பரிமளப்பூஞ், செருத்தொன்றுசோலத்தென்மறையன்னீர்செழுந்திங்களுக்கண், முருத்தொன்றுசோதிமுகங்கண்டொணியுயன்மறுத்தீர், மருத்தொன்றுநாடியன்றோவடமேருவலங்கொள்வதே” (தஞ்சை-க.) எனவும், “மாதர்முகம்போலொளிவிடவல்லேயேற், காதலவாழிமதி” (குற-ககக) எனவும்வரும்.

இடம்பெற்றுத்தழாற்குச் செய்யுள்:--படம்பட்டவாளாவல்லுலேதளபட்டெஞ்சம், விடம்பட்டவான்பட்டவேதனேதீரவிண்டோய்டெர்ழிலுந், தடம்பட்டவாயிஞ்சுத்தஞ்சைவாணன்றமிழ்க்கிரா, மிடம்பட்டவாரமுலைத்தடத்தோய்தற்கிடமிதுவே” (தஞ்சை-க௦.) எனவரும்.

வழிபாடுமறுத்தற்குச்செய்யுள்:--தேருதெவ்வென்றவாணன்றென்மறைச்செத்தேனருவி, பூருதகாவத்துமுறுதண்காரலொதுக்கிடத்தத், தாருதசோகமுமாற்றுதல்வேண்டுமேசோகமெய்தி, மாருததண்ணளிகர்மலர்வாண்முகமாதவியே” (தஞ்சை-கக.) எனவரும்.

இடைபூறுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:--“சிறையாமுளரித்திருமாளிகையிற்சிறத்தென்றெ, னிதயாறவித்தத்தினிதிருப்பிரிகோட்டொருகை, மதயானைவாணன்வருந்தஞ்சைகுழைவையாட்டுறைவோர், புதையார்தனமென்பதோமதர்வேற்கண்புதைத்ததுவே” (தஞ்சை-கஉ.) எனவும், “சொல்லிற்சொல்லெதிர்கொள்ளாயாழின், நிருமுகமிறைஞ்சிள்ளுதிக்குமெனத், காமங்கை

மிதிற்றங்குதலெளிதோ, கொடுங்கேழிறும்புறடுக்கக்குத்திப், புலிவினையாடியபுலவாறுவேழத்தின், நலைமருப்பேய்ப்பக்கடைமணிசிவந்ததின், கண்ணைகதவவல்லகண்ணை, காண்டலே*மதிலாரகவுமுரண்கொண், டோம்பாண்கடந்தவடுபோர்ச்செழியன், பெரும்பெயர்க்குடலன்னின், கரும்புடைத்தோருமுடையவாலணங்கே” (நற்-நக) எனவும்வரும்.

நீடுகிளைந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:--“தரிழ்தங்கியதஞ்சைகாவலன்வாணன்றடஞ்சிலம்பிற், குரிழ்தங்கியமதிக்கொம்பாணன்றிருளிர்வெண்ணிலி, மிழ்தண்டாளப்பவளச்செங்கேழ்வன்னத்துள்ளிருக்கு, மமிழ்தந்தருவதென்றோபெருவேட்கையென்றொயிர்க்கே” (தஞ்சை-கஉ.) எனவும், “தீண்டலுரியைவதுகொல்லோமாண்ட, வில்லுடையினையர் † கல்லிடுபெடுத்த, நனந்தலைக்கானத்தினந்தலைப்பிரிந்த, புன்கண்மடமானேர்படத்ததைத்த, சிலைமாண்கடுவிசைக்கலைநித்தக்குத்தித், குருதியொடுபந்தத்தெக்கோல்வாளி, மாறுகொண்டன்னவுன்க, னுறிருங்குத்தற்கொடிச்சிதோனே” (குறு-உஎஉ.) எனவும்வரும்.

மறுத்தெதிர்கோடற்குச்செய்யுள்:--“கறையாரிலங்கிலேவென்பர்காமக்கடற்கெதிர்ந்த, நறையாம்வாம்பினிகிற்பதன்ருளிறைநீருலகை, மறையாமல்வன்கலிமாற்றியவாணன்றென்மறையினும், பொறையார்தவஞ்செய்திலெஞ்சமேயென்புகல்வதுவே” (தஞ்சை-கச.) எனவும், “பண்டோம், வேறல்லமென்பதொன்றுண்டாலவனெடு, மாறுண்டோநெஞ்சேநமக்கு” (கலி-குறி-உ௬.) எனவும்வரும்.

வறிதுகைதோற்றற்குச்செய்யுள்:--“எறிதேனலம்புஞ்சிலம்பினைப்பேர்துமிர்த்திவன்பின், வெறிதேதிரிந்துமெலிந்தனகாமுன்னமெல்லியற்குப், பிறிதேகொலென்னும்பெருந்தகைதேறப்பெரிதுயிர்த்து, வறிதேமுறுவல்செய்தாடஞ்சைவாணன்வரையணங்கே” (தஞ்சை-கஊ.) எனவும், “அன்னையோ, மன்றத்துக்கண்டாக்கேசான்றாரமகளிரை, யின்றியமையலென்னின்னவுஞ்சொல்லுவாய்” (கலி-முல்-க௦.) எனவும்வரும்.

முறுவற்குறிப்புணர்தற்குச்செய்யுள்:--“வின்மலைவேலன்னநன்னுதல்வாட்கண்ணவேட்கையெண்ணு, னென்மலைவேலென்னுமென்னுயிர்தாங்குமெதிர்ந்தவொன்றார், மன்மலைவேழத்திறைகொண்டசேய்தஞ்சைவாணன்மஞ்சார், தென்மலைவேய்க்கிரும்பெருந்தோளிரிதுகையே” (தஞ்சை-கக.) எனவும், “முனைமொக்குளுள்ளதுநாற்றம்போற்பேதை, நனைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்டு” (குற-கஉஎச) எனவும்வரும்.

* மதிலாராகவும் என்பது பிரதிபேதம்.

† கல்லிடுபெடுத்த என்பது பிரதிபேதம்.

முயங்குதலுறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “வானக்கிரவன்மண்ணகமாத
மணந்தன்னோ, நான்குமுலையநானின்றுபெற்றதுநாவலர்க்குத், தான்க
ளிறுதரும்புயல்வாணன்றித்தஞ்சைசூழ், காண்க்கடிவராவாய்விராண்
மலர்க்காவகத்தே” (தஞ்சை-கஎ.) எனவும், “கோடலெதிர்முகைப்பகவீமுல்
லை, நாறிதழ்க்குவனையோடிடைப்படவிரைஇ, யைதுதொடைமாண்டகோ
தைபோல, நறியநல்லோண்மேனி, முறியினும்வாய்வதுமுயங்குதருமினிகே”
(குறு. சுஉ.) எனவும்வரும்.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:— “மலைநாடுகொண்டவழுதிகண்
போல்பவன்வாணனெண்ணெண், கலைநாடுதஞ்சையர்காவல்ன்மால்வரைக்க
ன்னிபொன்னான், முலைநாமுயன்றுமுயங்கினமான்முயன்ருலினியைந், த
லைநாகநன்மணியும்பெறலாயித்தரணியிலே” (தஞ்சை சுஅ.) எனவும், “கண்டு
கேட்டுண்டியிர்த்துற்றறியுமைம்புலனு, மொண்டொடிகண்ணையுள்” (குற-
கக௦) எனவும்வரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “திரண்மாமாகதச்செய்குன்றுகாளைன்றுஞ்செ
வ்வனநீர், முரண்மாதவங்கண்முயன்றுசெய்தாலுமுளரிமங்கை, சரண்மா
றைவாணன்றித்தஞ்சைகாட்டென்றனியுயர்க்கோ, ரரண்மானையகண்
னன்கொங்கைபோறலரிதுமக்கே” (தஞ்சை-கக.) எனவரும்.

இவற்றுளிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணன்முதலாக நீடுநீண்டிரங்கலீருக
ச்சொல்லப்பட்டவொன்பதனுள், வழிபாடுமறுத்தலொன்றுமொழித்தல்லா
தன எட்டும் வேட்கையுணர்த்தற்குரியவாம். வழிபாடுமறுத்தலாயவொன்
றுத் தலைமகண்மறுத்தற்குரித்தாம். மறுத்தெதிர்கோடலும் வறிதுநகை
தோற்றலு மென்னுமிரண்டுத் தலைமகளுடன்பாட்டிற்குரியவாம். முறுவற்
குறிப்புணர்தலு முயங்குதலுறுத்தலும் தலைமகனுடன்பாட்டிற்குரியவாம்.
புணர்ச்சியின்மகிழ்தலும் புகழ்தலுமென்னுமிரண்டுத் தலைமகன்கூட்டத்திற்
குரியவாம். பிறவுமென்றதனாலணிதலுங்கொள்ளப்படும். இலக்கியமேலே
காட்டப்படும்.

(கக)

சுஅ. ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறி வுறுத்தலென்
றெய்திய வன்புறையிருவகைத் தாகும்.

(இச்-ம்.) வன்புறையின்வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்கொல்லப்பட்ட வன்புறையைத்தீர்த்தலும் பிரிவறிவு
றுத்தலுமென விரண்டுகுற்றினையுடைத்தாமென்றவாறு. இக்கிளவி “தீராத்
தேற்ற” (தொல். பொரு.) மென்பதனாகொள்ளப்படும்.

(கஉ)

கஉ. அணிந்துழி நானிய துணர்ந்து தெளிகித்தலும்
பொருநயப் புரைத்தலுந்தெய்வத்திறம் பேசலும்
பிரியே நென்றலும் பிரித்துவரு தென்றலு
மிடமணித் தென்றலு மென்றிவை யாறு
மடனறத் தெரிந்தவன்புறையிரியே.

(இச்-ம்.) வன்புறையின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) அணிந்துழிநானியதுணர்ந்துதெளவித்தன்முதலாக விட
மணித்தென்றலீருகச்சொல்லப்பட்டவாறுத் தலைமகன்நலைமகனது அறிவி
ன்மைநீங்க வாராய்த்துசொன்ன வன்புறையின்விரியாமென்றவாறு. வன்
புறுத்தலான் வன்புறையென்று பெயராயிற்று. அவற்றுள், அணிந்துழிநா
ணியதுணர்ந்துதெளவித்தற்குச்செய்யுள்:—“நாவியுக்காலவியுத்தோய்குழ
றணியஞ்சேல், வாவியுஞ்சோலையுஞ் சூழ்தஞ்சைவாணன்றென்மாவையற்,
காவியுஞ்சேலுக்கமலமுங்காட்டுகின் கண்மலரு, மாவியும்போலினியாணி
யாகவணித்தன்னே” (தஞ்சை-உ௦.) எனவரும். அணிந்துழிநானியதுணர்ந்து
தெளவித்தற்குவிதியாதோவெனின், “முன்புற்றறியாமுதற்புணர்ச்சிமொய்
குழலை, யின்புற்றணிந்தவியலணியும்—வன்பணியு, நாணெனுத்தொல்லையணி
யென்னநன்னுதலை.....” என்து” என்னும் பரிபாட்டினுச்செய்யுளா
மெனக்கொள்க.

பெருநயப்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மன்னாவுலகத்துமன்னியதீர்த்
தஞ்சைவாணன்வெற்பி, லென்னாவினன்னவியிடைமேலிணைகொண்ட
முத்த, பொன்னாணனிகொங்கைபோலவண்ணுருங்கன் பொய்கையுண்டோ,
நன்னாறும்பொருதாளிரண்டினுநினைக்கனே” (தஞ்சை-உக.) எனவும், “கொ
ங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்துர்பி, காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ,
பயிலியதுகெழீஇயகட்பின்மயிலியற், செறியெயிற்றறியைகூத்தலி, னறியவு
முனவோடியறியும்பூவே” (குறு-உ.) எனவும்வரும்.

தெய்வத்திறம்பேசற்குச்செய்யுள்:—“மன்னியபார்புகழ் வாணன்றென்
மாவையின்மாதளிர்போன், மின்னியமாமை விளர்ப்பதென்னேவிதிகுட்ட
நம்பிற், பின்னியகாதற் பிரிப்பவர் யாரினிப்போருவி, பின்னியமாக விளமயி
லாடுமிரும் பொழிற்கே” (தஞ்சை-உஉ.) எனவரும்.

பிரியேனென்றற்குச்செய்யுள்:—“வன்கொடியேய்மதின்மாவைவரோ
தயன்வாணனென்னா, ரென்கொடியேயெய்த விவ்வண்ணநீயிங்கேவிரக்
கே, னுன்கொடியேரிடை வண்டியிப்பூக்குழ னுபுரத்தாட், பென்கொடி
யேபிரியேன்றறியேனிற்பிரியினுமே” (தஞ்சை-உக.) எனவும், “நாயும்பாயும்

யாராகியரோ, வெந்தையுதந்தையு மெம்முறைக்கேளிர, யானூரியுமெவ்வுழி யறிதுஞ், செம்புலப்பெய்நீர்போல, வன்புடைநெஞ்சுந்தாங்கலத்தனவே” (குறுங் - ௪௦.) எனவும்வரும்.

பிரிந்துவருகென் தற்குச்செய்யுள்:—“சென்றேபகைவென்றதின்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைக்கும், நன்றேதருவையையாடனையாய்மதாருயிர் போ, லொன்றேயெனதுரையுங்குயர்சோலையினாடொளித்து, கின்றேவரு வலிக்கேவிளையாடுகீசிறிதே” (தஞ்சை-௨௪.) எனவரும்.

இடமணித்தென்றற்குச்செய்யுள்:—“மணிபொன்சொரியுங்கை வாணன் நென்மாறைமருவினர்போற், நணிபொன்சொரியுந்தடமுலையாயுயர் சந்த முந்தி, யணிபொன்சொரியுமருவியெஞ்சாரலகத்தலந்தேங், கணிபொன்சொ ரியுதின்காரன்மென்காந்தனங்கையகத்தே” (தஞ்சை-௨௫.) எனவும், “நெடு வேறுடக்கியநீர்க்குமதிசுதல், வடிவேறுடக்கியநீர்மாதோ-நெடுவேய்க், கண மாமழைக்குவட்டெங்கார்வரைப்பூஞ்சாரன், * மணநாறுதங்குன்றின்வந்து” (...) எனவும்வரும். இவற்றுள், முன்னையமும் ஐயந்தீர்த்தற்குரிய, பின் னையமும் பரிவறிவுறுத்தற்குரிய எனக்கொள்க. (கங்)

கங். தலைவன் மாற்றற் தலைன் தேற்றற் தெளிவா மென்பர் தெளிந்திசு னேரே.

(இச் - ம்.) தெளிவுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) தலைமகன்சொல்லுத்தலைமகடெளிதலைத் தெளிதலென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அதற்குச்செய்யுள்:—“எத்துந்தமதுரைதே றிசின்றேனையிங்கேதனியே, வைத்தங்ககன்றுமற்துறையார்வறியோர்கவா, முத்துந்திசு நிரங்குந்தாங்கமுகத்தெறித்து, தத்துங்கரைவையெழுந்தஞ் சைவாணன்றிழ்வெற்போ” (தஞ்சை-௨௬.) எனவும், “நின்றசொல்லாரீடுதோ றினிய, ரென்றுமென்றோள் பிரிவறியலரே, தாமரைத்தண்டாதுதியிசைச், காந்திக்காண்டதீத்தேன்போலப், புரையமன்றபுரையோர்கேண்மை, நீரி ன்றமையாதுலகம்போலத், தம்பின்றமையாந்நயந்தருளி, நுறுதல்பசுத்த லஞ்சிச், சிறுமையுறுப செய்பறியலரே” (நற் - ௧.) எனவும்வரும். (கச)

கங். செல்லுங் கிழத்தி செலவுகண் டொத்தொடு சொல்லலும் பாகனெடு சொல்லலு மிரண்டும் பிரிவுழி மகிழ்ச்சியின் விரியெனக் கொளலே.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிமகிழ்ச்சியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

* மணநாறுதங்குன்றின்மேல்வந்து என்பது பிரதிபேதம்.

(இ - ன்) அவ்வாறுவலித்துநீங்கித் தலைமகன்னைக்காணுமற்று னவளைக்காண்பதோரணிமைக்கணின் தலைமகன்புணர்ச்சிக்கைத்தினின்றும் போகாசின் தலைமகன் துசெலவுகண்டுதன்னெஞ்சொடுகூறலும், பாகனெடு கூறலுமாகியவிரண்டும் பிரிவுழிமகிழ்ச்சியின்விரியாமென்றவாறு. இங்குக் கிளவிப் பன்மையின்மையின் வகையின்றாயிற்று.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்டு தொடுசொல்லற்குச்செய்யுள்:—“அகி லேந்துகூந்தலொருகையிலேந்தியகைத்தொருகை, துகிலேந்தியேந்துநீணை ச்சிலம்பார்ப்பத்துளிகலந்த, டுகிலேந்துபூம்பொழில்சூழ்தஞ்சைவாணன்மு நீர்த்துறைவாய், நுகிலேந்துபூங்கொடிபோற்செல்லுமொனெஞ்சுநம்முயிரே” (தஞ்சை-௨௭.) எனவும், “காணுமரபிற்றுயிரெனமொழிவோர், நாணிலர்மன்ற பொய்ம்மொழிந்தனரே, யாஅங்காண்டமெம்மரும்பெறலுயிரே, சொல்லு மாடுமென்மெலவியலுங், கணைக்காணுணுகியதுகப்பின், மழைக்கண்மாதர் பணைப்பெருந்தோட்டே” (தொல்-பொரு-௧௦௧.) எனவும் வரும்.

பாகனெடுசொல்லற்குச் செய்யுள்:—“தென்பாற்றிலகமன்னுந் தஞ்சை வாணன்றென்மாறைமுநீர், வன்பாற்றிரண்முத்தவண்டலின்மேல்வருமே தமஞ்சி, முன்பார்த்தென்னெஞ்சம்வரும்வழிபார்த்துமுறைமுறையே, பின்பார்த்தொதுங்குதல்காண்வலவாவொருபெண்ணணங்கே” (தஞ்சை-௨௮.) எனவரும். இவையிரண்டற்குமிலக்கணவிதியிவையாகக்கொள்க. (கஞ்)

கங். மருளுந் துரைத்த மெருளுந் துரைத்தலென் றிருவகைத் தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிக்கலங்கலின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மருளுந் துரைத்தலுந் தெருளுந் துரைத்தலுமென விசண்டு வகையினையுடைத்தாம் பிரிவுழிக்கலங்கலென்றவாறு. இக்கிளவி “பிரித் தவழிக்கலங்க” (தொல்-பொரு-௧௦௨.) லென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டது. (கச)

கங். ஆய வெள்ளம் வழிபடக் கண்டது மாயமோ வென்றலும் வாயில்பெற் றுய்தலும் பண்பு பாராட்டலும் பயந்தோர்ப் பழிச்சலுங் கண்படை பெருது கங்குனே தலுமெனு மைந்தும் பிரிவுழிக் * கலங்கல்கிரி யாகும்.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிக்கலங்கலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

* கலங்கலின் விரியே என்றும் பிரதிபேதம்.

(இ-ள்.) தலைமகளை யாயவென்னம் வழிபடக்கண்டிதுமாயமோவென்றன் முதலாகக் கண்படைபெறுது கங்குளேதலீருகச்சொல்லப்பட்டவைந் தும் பிரிவுழிக்கலங்கலின்விரியாமென்றவாறு. ஆயவென்னம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றற்குச்செய்யுள்:—“சேயங்கொலோவெனத்தேவ்வென் றவாணன்றென்மாணைவையத், தோயங்கொலோவெனுசேயநம்பால்வத் துச்சோலைமஞ்ஞ, யாயங்கொலோவெனுமாயத்துள்ளாவிரிவையென் ன, மாயங்கொலோநெஞ்சமேமணம்போலிக்குவத்துற்றதே.” (தஞ்சை - ௨௬.) எனவும், “மனவோல்குன்மடக்கைக்கட்டக், கனவேதெரியினும்யாவது, கனவேதெரியினுண்ணலோவரிதே.” (.....) எனவும் வரும்.

வாயில்பெற்றுய்தற்குச்செய்யுள்:— “பெருமான்மருத்தொன்றுபெற்ற னம்யானெஞ்சம்பேறுதல்பார், மருமான்வரோதயன்வாணன்றென்மாணை மணங்கமழ்பூர், திருமான்முகமலர்ச்சேயரிபாய்கயல்சென்றுசென்றல், பொரு மானகைமுகமாமலரோடையுலாவருமே.” (தஞ்சை-௩௦.) எனவும், “நோக் கினும்பிறர்முகநோக்காள்சாரினும், பூக்குழன்மடக்கைதோன்சாரும்மே, யன் னதலையளியுடைமையி, னின்னுயிர்ந்தோழியேத்திழையிட்கே.” (.....) எனவும் வரும்.

பண்புபாராட்டற்குச்செய்யுள்:— “மயலார்களிற்றண்ணல்வாணன்றெ ன்மாணையிலவாய்த்தவர்கண், கயலாமெனிற்கயல்கள்ளக்கொள்ளாகருந்தாழ ளகம், புயலாமெனிற்புயல்போதுகொள்ளாவிப்புனையிழைவா, ரியலாமனை த்தையுமவேறென்னபேரிட்டியம்புவதே.” (தஞ்சை-௩௧.) எனவும், “குன்ற கடன்குன்றத்துக்கவாஅந், பைஞ்சுனைபூத்தபருவாய்க்குவளைபு, மஞ்சிலோ தி * யகைநடைக்கொடிச்சி, கண்போன்மலர்தலரிதிவ, டன்போற்சாயன் மஞ்ஞக்குமரிதே.” (ஐங்குறு-௨௬௬.) எனவும்வரும்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சற்குச்செய்யுள்:— “அணியுஞ்சுடர்விரிசங்குபக்கேருக மாகமு, மணியுந்தாமன்னிவாழியசோதஞ்சைவாணன்வெற்பிற், நணியுந் தொழிலொழித்தின்பமுத்தன்பமுத்தன்பதமே, பணியும்பணிமெனக்குப்ப யத்தானப்பயத்தவரே.” (தஞ்சை-௩௨.) எனவும், “அல்குபடருழந்தவரிமதர் மழைக்கட், பல்பூப்பகைத்ததையுடங்குமல்குந், திருமணியுளையுமேனிமட வோள், யார்மகன் கொல்லவடக்கைவாழியர், துயரமுந்இயினனெம்மையகல் வய, லரியுநாரிந்துதருவனபோற்றந், தன்சேறுதாயமதனுடைநோன்றட், தன் கண்போனெய்தல்போரிந்பூக்குந், துண்டேர்ப்பொறையன்றெண்டித், தன் றிறம்பெறுகவிவளின் ததாயே.” (நற்றிணை-௮.) எனவும்வரும்.

* அசையியற்கொடிச்சி என்றும் பிரதிபேதம்.

கண்படைபெறுது கங்குளேதற்குச்செய்யுள்:— “வாமத்தலைவர்குலவா னுதலார் தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், வாமத்தலைவர்குலவாடோதுமக்களித்த, காமத்தலைவர்குலவாணன்வெற்பிற், வாமத்தலைவர்குலவாணன்வெற்பிற், யாமத்தலைவர்குலவாணன்வெற்பிற், துந்தணியாதினி . பென்செய்துமே.” (தஞ்சை-௩௩.) எனவும், “ஓதமுமொவ்யோவின்நெய்யு தையர், தாதுளர்கானற்றவவோவின்நே, மணமலிமுதாரகநெடுந்தெருவிற், கடகைச்சேவல்சூரலோடேறி, யாரிருஞ்சதுக்கத்தஞ்சுவர்க்குழறு, மணங்குகா ல்கினருமயங்கிருணநொட், பாவையன்னபலாய்வனப்பிற், நடமென்பனைத் தோண்மணியிருதமகன், சுணங்கணிவனமுலையங்குதலுள்ளி, மீன்கண்டு ஞ்சும்பொழுதும், யான்கண்டுஞ்சேன்யாதுகொலிலையே” (நற்றிணை-௩௧௬.) எனவும்வரும். இவற்றுளாயவென்னம் வழிபடக்கண்டிதுமாயமோவென்றலா கியவொன்றும் மருளுற்றுவாத்தற்குரித்து. ஏனையாண்குந்தெருளுற்றுவா த்தற்குரியன. இவைவையத்துகிளவிக்கு மீண்டக்காட்டியசெய்யுளே யிலக்க ணமாகக்கொள்க.

(௧௭)

௩௩௪. தெய்வத் தெளிதல் கூடல் விடுத்தலென் றிவ்வோர் மூலகைத் திடந்தலைப் பாடே.

(இச் - ம்.) இடந்தலைப்பாட்டினிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடந்தலைப்பாடென்பது தெய்வத்தெளிதலுக் கூடலும்வி ட்த்தலுமென மூன்றுவகையினையுடைத்தென்றவாறு. ஓர் அசை. இக்கிளவி “பெற்றவழிமகிழ்ச்சி” (தொல்-பொரு-௧௦௨.) பென்பதனற் கொள்ளப்பட் டது.

(௧௮)

௩௩௫. தந்த தெய்வத் தருமெனச் சேறலு முந்துறக் காண்டலு முயங்கலும் புகழ்தலு முடன்புண ராயத் துய்த்தலு மெனவைந் திடந்தலைப் பாட்டி னிலக்கண விரியே.

(இச் - ம்.) இடந்தலைப்பாட்டினிலக்கண விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தந்த தெய்வத் தருமெனச் சேறல் முதலாக வுடன்புணரா யத்துய்த்தலீருகச் சொல்லப்பட்டவைந்து மிடந்தலைப்பாட்டினிலக்கணவிரி யா மென்றவாறு. தந்ததெய்வத் தருமெனச்சேறற்குச் செய்யுள்:— “மன் றும்பொதியினுமாமயில்சேர்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், துன்றம்புயலினஞ் சோலையின்வாய்ச்சுருவுக்குழையைச், சென்றத்துசேல்வழியின்னைமுன்னாட் டத்தெய்வநமக், கின்றுத்தருநெஞ்சமேயெழுவாழியிடுக்கென்னுடனே” (தஞ் சை-௩௪) எனவரும்.

முத்துநக்காண்டற்குச்செய்யுள்:—“மருவாயாப்பண்மயிலுருவாய்நென்
னல்வாணன் றஞ்சைத், தருவாய்த்தழைகொய்து தண்புனங்காத்துத் தடங்கு
டைந்து, திருவாய்மலர் துசிலம்பெதிர்கயின் றொந்தெய்வதப்பெண், னுரு
வாயொருதனியேநின் தநாலென்னுயிர்க்குயிரே.” (தஞ்சை-௩௩.) எனவரும்.

முயங்கற்குச்செய்யுள்:— “மானாகான் றஞ்சைவாணன்வரோதயன்மா
றையன்னான், தானாவின் றலர் தாமரையேயத்தடமலர்வா, யானாதொழுரு
செந்தேனல்லமேவுமாசவன்னம், யானாகிடைப்பதுவேயன்னபான்மையிரு
வர்க்குமே.” (தஞ்சை-௩௪.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:—“அரும்பாமளவிற்தனத்தொடொவ்வாயலராம
னவிற, கரும்பாமொழிவதனத்தொடொவ்வாய்களியானேசெம்பொன், நரும்
பாரிவாணன் றமிழ்த்தஞ்சையான் றரியாரின்முன்செய், பெரும்பாவமல்லது
நீர்நின் றபேறல்லிபெற்றிலையே.” (தஞ்சை-௩௫.) எனவரும்.

ஆயத்துய்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மேவிக்கலைக்கடலென்புலன்ரீனுண்டு
மீண்டுவத்தென், னாவிக்கமலத்தமான்னமேகின்னயில்விழிபோல், வாலிக்கய
லுசுனர்த்தஞ்சைவாணன்வரையினுடன், கூவிக்கயங்குடைநின்றுயிலாயங்குறு
குசவே.” (தஞ்சை - ௩௬.) எனவரும்; இவற்றுட், டந்ததெய்வத் தருமெனச்
சேறலாகிய வொன்றுத் தெய்வத்தெளிதற்குரித்தாம். காண்டலுமுயங்கலும்
புகழ்தலுமாகியமூன்றும் கூடற்குரியவாம். ஆயத்துய்த்தலாகிய வொன்றும்
விடுத்தற் குரித்தாமெனக்கொள்க. (௧௧)

௧௩௬. சார்தல் கேட்டல் சாற்ற லெதிர்மறை
நேர்தல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டலென்
ருங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்.

(இச் - ம்.) பாங்கற்கூட்டத்தின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) சார்தன்முதலாகப் பாங்கிற்கூட்டலீருக வேறுவகையினை
புடைத்தாம் பாங்கற்கூட்ட மென்றவாறு. ஆங்கு - அசை. (௨௦)

௧௩௭. தலைவன், பாங்கனைச் சார்தலும் பாங்கன்
றலைவனை யுற்றது வினாதுலர் தலைவ
னுற்ற துரைத்தலுங் கற்றறி பாங்கன்
கழறலுங் கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தலுங்
கிழவோற் பழித்தலுங் கிழவோன் வேட்கை
தாங்கற் கருமை சாற்றலும் பாங்கன்

றன்மனத் தழுங்கலுந் தலைவனே டழுங்கலு
மெவ்விடத் தெவ்வியற் றென்றலு மவன்ஃ
திவ்விடத் திவ்விபற் றென்றலும் பாங்க
னிறைவனைத் தேற்றலுங் குறிவழிச் சேறலு
மிறைவியைக் காண்டலு மிகழ்த்தத் திரங்கலுந்
தலைவனை வியத்தலுந் தலைவியை வியத்தலுந்
தலைவன் றனக்குத் தலைவிகிலை கூறலுந்
தலைவன் சேறலுந் தலைவியைக் காண்டலுங்
கலவிசின் மகிழ்தலும் புழித்தலுந் தலைவியப்
பாங்கியொடு வருகெனப் பகர்தலுந் பாங்கிற்
கூட்டலு மென்றிங் கீட்டுநா லாறுங்
காட்டிய பாங்கற் கூட்டத்து விரியே.

(இச் - ம்.) பாங்கற்கூட்டத்து விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) தலைவன்பாங்கனைச் சார்தன்முதலாகப்பாங்கிற் கூட்டலீ
ருகவிவ்விடத்துத்தொகுத்தவிருபத்துநான்கும் மேற்காட்டியபாங்கற்கூட்
டத்துவிரியாமென்றவாறு. அவற்றுள் தலைவன்பாங்கனைச் சார்தற்குச்செய்
யுள்:—“புனையாழியங்கைப்புயல்வளர்பாற்கடற்பூங்கொடியாழி, மனையாகிய
தஞ்சைவாணனென்னொருமற்றிங்கனே, யினையாதெழுமநிகன்னெஞ்ச
மேருமக்கின்னுயிரே, யினையானருட்புனலாலன்காணலமாற்றுதற்கே.” (த
ஞ்சை-௩௭.) எனவரும்.

பாங்கன் தலைவனை யுற்றதுவினாதுதற்குச்செய்யுள்:—“வலம்புரிபோற்கொ
டைவாணன் றென்மாறைமழைவளர்பூஞ், சிலம்புறைருர்வந்துநீன்மனபோ
லொளிதேம்பியிவ்வா, றுலம்புனையோருநின் னுன்னமும்வாடியுருகிநின்று,
புலம்புவதென்னென்கொல்லோகொல்லவேண்டும்புரவலனே.” (தஞ்சை-௪௦.)
எனவரும்.

தலைவனுற்றதுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மலைமுழுதுங்கொற்றம்வைக்
கின்றவாணன் றென்மாறைநண்பா, சிலைமுழுதுஞ்கற்றமுற்றமெய்யாகிற்
பச்செந்நிறத்தே, கொலைமுழுதுங்கற்றகூரியகாளிகுளிப்பவின் றென், கலை
முழுதும்பட்டதாலொருமான்முடிக்கண்ணியிலே.” (தஞ்சை-௪௧.) எனவும்,
“எலுவகிருஅரோம்முறநண்பு, புலவதோழகேனாயத்தை, மாக்கடனெவனெ
ண்ணுட்பக்கத்துப், பருவெண்டிங்கடோன்றியாங்குச், கதுப்பயல்வின்ன்குஞ்
சிறுததல், புதுக்கோளையானையிற் பணித்தற்ருலெம்மே” (குறுக்-௪௨௬.) என
வும் வரும்.

பாங்கன் கழறற்குச்செய்யுள்:—“தருகற்பகமன்னசந்திரவாணன் நடஞ் சிலம்பின், முருகக்கடவுளையெவற்பா முகிலும்பிறையுஞ், செருகக்கிளர்வ ரைவந்தவொர்ப்பேதைக்குன் சிந்தையெல்லா, முருகக்கலங்கினைநீதருமோமற் றுணக்கிதுவே.” (தஞ்சை-௪௨.) எனவும், “பெருவரையிசையதுநெடுவென் னருவி, முதுவாய்க்கோடியர்முழவீற்றதும்பிச், சிலம்பினிழி தருமில்லங்குமலை வெற்ப, நோதக்கன்றேகாமமயர்வது, நன்றெனவுணரார்மாட்டுஞ், சென்றே சிற்றும்பெரும்பேதைமைத்தே.” (குறும்-௪௮.) எனவும் வரும்.

கிழவோன் கழற்தெறிர் மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“மாலாய்மதம்பொ ழிமாதங்கவாணன் நென்மறையன் னூர், சேலார்கருங்கண் ணுஞ்செங்கனிவா யுஞ்சிறியதுண்ணேர், துலார்மருங்கும்பெருந்தன்பார்முதும்மையன்றி, மே லானவருங்கண்டா லுரையாரித்தவீரக்களே.” (தஞ்சை - ௪௩.) எனவும், “அம்மவாழிகேளர்முன்னின்ற, கண்டனிராயிற் கழறலீர்மன்னே, துண்டா துபொதிந்தசெங்காற்கொழுமுனை, முண்டகக்கழீஇயமோட்டிமணலடை கரை, பேஎய்த்தலெய்யிணரரைத்தாழை, யெயிறுடைநெடுந்தோடுகாப்பப் பலவுடன், வயிறுடைப்போதுவாலிதின்விரிந்து, புலவுப்பொருதழித்தபூநா றுபாப்பி, னிவர்திரைத்தவீரக்கதிர்முத்தங், கவர்கடைப்புரலிகால்வடுத்த புக்கு, நற்றேர்வமுதினொற்கைமுன்றுறை, வண்டுவாய்திறத்தவாங்குகழி நெய்தற், போதுபுறங்கொடுத்தவுண்கண், மாதர்வாண்முகமதைஇயநோக்கே” (அகநா-௪௩௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் கிழவோற் பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“சூரார்சிலம்பிற்சிலம் பிமென் னூல்கொண்டுகுற்றவெற்றிப், போரார்களிறுபுலம்பிநைந்தாங்கொரு பூவைகொங்கை, வாராலண்ப்பவருந்தினைநீதஞ்சைவாணன்வெற்பா, வேரா ழிருமுலகத்தெவரெகின்னைபொப்பவரே.” (தஞ்சை-௪௪.) எனவும், “சாமங்கா மமென்பகாம, மணங்கும்பிணியுமன்றேகினைப்பின், முதுசுக்கவற்கலித்தமுற் று*வினம்புன், மூதாக்கைவந்தாங்கு, விருந்தேகாமம்பெருந்தேரணுன்கே.” (குறும்-௨௦௪.) எனவும் வரும்.

கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“பொறை மிகாண்டதாமரைப்போதன்னகொங்கையும்பொங்கரிசெர், கறைகொண்ட வானன்னகண்களுக்கொண்டொருகன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்டவாண ன்செழுந்தஞ்சைகுமுஞ்சிலம்பிலின்றென், னிறைகொண்டவாறறியாதிகழா சிற்றிநீயுந்நே.” (தஞ்சை-௪௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் நன்மனத்தழங்கற்குச்செய்யுள்:—“சீதனவாங்குமழ்தஞ்சை வரணன் நென்மறையன் னூன், கா தனவாவெங்கடுவனவாவொளிர்காலியத் தண், போதனவாவிழியென்னுமென்னுணைப்புறத்தனவா, குதனவாமுலையெ ன்னுமென்னுமினிச்சொல்லுவதே.” (தஞ்சை-௪௬.) எனவும் வரும்.

* இனம்புனமென்றும் பாடம்.

பாங்கன் தலைவனோடமுங்கற்குச்செய்யுள்:— “என்மேலறைவதியானிங் குறிச்செவிக்கென்சொல்லெல்லாம், வன்மேலடர்கொங்கைகாரணமாய்த்தஞ் சைவாணன்வெற்பா, கன்மேலறைகின் மென்முளேபோலுங்கடல்வெதும் பிற், தன்மேல்விளாவவுண்டோதரைமேலொருதண்புனலே” (தஞ்சை-௪௭) எனவரும்.

பாங்கனெவ்விடத்தெவ்வியற்றென் றற்குச்செய்யுள்:— “முகத்திற்பகழி யிரண்டிடையார்க்கிடமுரிமுந்நீ, ரகத்திற்பிற்தவரலிந்தமோவடையார் தம க்கு, மகத்திற்சனியன்னசந்திரவாணன் நென்மாறைவெற்போ, துகத்திற்பக லையாய்தன்மையேதுதுவலெனக்கே.” (தஞ்சை-௪௮.) எனவரும்.

தலைவன்திவ்விடத்திவ்வியற்றென் றற்குச்செய்யுள்:—“கனமேகுழல் செங்கயலெழிமொழிகார்க்குயிலே, தனமேமுனையென்றனிநெஞ்சமேயி டைதன்பகைக்கு, வனமேயருளியவாணன் நென்மாறைமணிவரைசூழ், புன மேயிடமிங்கனையெண்ணவாட்டியபூங்கொடிக்கே.” (தஞ்சை-௪௯.) எனவும், “கடற்கோடுசெறிந்தவளைவார்முன்கைக், கழிப்பூத்தோடார்த்தவிரும்பல்குந் தற், காணன் ஞாழற்கவின்பெறுதழையன், வரையாமளிரினரியளென், னிறையருநெஞ்சக்கொண்டொளித்தோளே.” (ஐக்குறு-௧௬௭.) எனவும் வரும்.

பாங்க னிறைவனோத் தேற்றற்குச் செய்யுள்:—“மழைவளர்மாளிகை மறைவரோதயன்வாணன்வெற்பி, னிறைழவளர் வார்முலையேரினந்தோகை யையிக்கணம்போய்க், கழைவளர்சாரலிற்கண்டுனையான்வந்துகாண்பளவுக், தழைவளர்தாரண்ணலேதணிவாய்கின்றகவின்மையே.” (தஞ்சை-௫௦.) என வரும்.

பாங்கன் குறிவுழிச்சேற்றற்குச் செய்யுள்:—“பாரித்ததிண்மையெம்மண் ணலுண்ணீரைப்பருகின்று, பூரித்தசெவ்வின்னீர்களுந்தாங்கியப்பூங்கொடி தான், வாரித்தலம்புகழ்வாணன் நென்மாறைவரைப்புணஞ்சூழ், வேரித்தடம் பொழிலவாய்வினையாடுங்கொன்மேலிநின்றே.” (தஞ்சை-௫௧.) எனவரும்.

பாங்கனிறைவியைக்காண்டற்குச்செய்யுள்:— “கானேயளக்கருமபுய லேயியல்கார்மயிலே, மானேவிழிமுகமாமதியைதஞ்சைவாணன்வெற்பிற், தேனேய்தோடையலச்சேயினையான்சொன்னசேயிழையான், தானேயிவளி துவேயிடமாகியதண்புனமே.” (தஞ்சை-௫௨.) எனவரும்.

பாங்கனிகழ்த்ததற்கிரங்கற்குச்செய்யுள்:— “கொலேகாலிற்படைநேரி யர்கோணக்கோடவங்கைக், சிலைகால்வளைத்துத்திருத்தியவாணன் நென்மா றைவெற்பின், முலைகால்லொகைக்கண்டினைத்ததுண்ணலிடைமுற்றிழைகண், வலைகால்பிணிப்பவந்தாரவருந்தாரல்லர்மாலுழந்தே.” (தஞ்சை-௫௩.) என

வும், “இரவினாறுமின்றுயிலறியா, தாவுறுதுயாமெய்துபொண்டித், தண்ணறுநெய்தனாறும், பின்னிநுக்கூந்தலணக்குற்றோரே. (ஐங்குறு-கவக.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் லைவிலையியத்தற்குச்செய்யுள்:— “தலங்காவலன் றஞ்சைவாணன் முநீர்பொருத்தன்பொருத்தத், திலங்காவலவடக்கோங்கைவெற்பாவிணைநிலவுண்கண், பொலங்காமவல்லிகடைந்தவப்போதுபுடைபெயர்ந்து, கலங்காதிருத்ததெவ்வாறெம்பிரான் றன்கலைக்கடலே.” (தஞ்சை-90.) எனவும், “தாழைதவழ்த்துலாம்வெண்மணற் றண்காணன், மாழைதுணையர்மடிகளேழை, யிணைநாடிவல்லாவிருத்தடங்கண்கண்டிந், துணைநாடினன்றோமிலன்.” (திணைமா-சுரு.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் லைவிலையியத்தற்குச்செய்யுள்:— “வெங்கோன்மழைபொழிவானவர்போர்வென்றமீனவர்தஞ், செங்கோன்முறைமைசெலுத்தியவாணன்றென்மாறைவெற்பில், நங்கோன்மெலியாலிகின்றகாமவெந்ஞ்சினையிப், பைங்கோன்மணிவளையார்தணியாஸல்பார்வைகொண்டே.” (தஞ்சை-91.) எனவும், “துறைமேய்வலம்புரிதோய்துமணலுழுததோற்றமாய்வான், பொறைமலிபூப்புண்ணைப்பூவுதிர்ந்துதுண்டாதுபோர்க்குங்காண், னிறைமதிவாண்முகத்துநேர்கயற்கண்செய்த, வுறைமலியுய்யாநோயூர்கண்கின்மென்முலையேநீர்க்கும்போலும்.” (சிலப்-காண்ட-அ.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் லைவன் றனக்குத்தலைவிலிகூறற்குச்செய்யுள்:— “வளங்கனிமாறையவோதயன்வாணன்மலையவெற்பா, வளங்கனிகாதலுடனின்றதானின்னுடலமெல்லாங், களங்கனிபோலக் கருகிவெண் கோட்டுக்களிறுண்டதோர், விளங்கனிபோல்வறிதாநிறைவாங்கியமென்கொடியே.” (தஞ்சை-92.) எனவரும்.

தலைவன் குறிவழிச்சேறற்குச்செய்யுள்:— “புறங்கூரிருட்கக்குல்போன்றகண்பகல்போன்றபொங்கர், நிறங்கூர்படைக்கண்ணின் றனளேகிழலைச்சுளித்து, மறங்கூர்களிற்றண்ணல்வாணன்றென்மாறையிலவாணுதலா, னறங்கூர்மனத்தருளானின் றதாமென தாருயிரே.” (தஞ்சை-93.) எனவரும்.

தலைவன் லைவிலையிற் காண்டற்குச் செய்யுள்:— “பாகையுத்தேனையும் போன்மொழியார் தமிழ்ப்பைத்தொடையும், வாகையுஞ்சுடியவாணன்றென்மாறைவளமுமவ, னீகையும்போலுமெழிலியைநோக்கியிர்க்குபுன் றந், தோகையுப்போனின் றவா தனியேயித்தச்சோலையிலே.” (தஞ்சை-94.) எனவரும்.

தலைவன் கலவியின் மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:— “யாரும்பாத்தம்பதமென்போலவெய்தினரிம்பாம்போன், வாருத்துறைவையைகுழ்தஞ்சைவாணன்மலைய

வெற்பிற், நேருத்தொறுமினிதாத்தமிழ்போன்றிவன்செங்கனிவா, யாருத்தொறுமினிதாயமிழ்தாமெனதாருயிர்க்கே.” (தஞ்சை-95.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “தழல்கண்டதன்னகலிவெம்மையாறத்தன்றண்ணளியால், நிழல்கண்டசத்திரவாணன்றென்மாறைநிழல்பொலியுங், கழல்கண்டதன்னகதிர்முத்தமால்கைக்காரிகைகின், குழல்கண்டபின்னல்வோவறனீருட்குளித்ததுவே.” (தஞ்சை-96.) எனவரும்.

தலைவன் லைவிலையிற் பாங்கியொடுவருகெனப்பகர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “என்காதலிடுஞன்றியம்புகின்றேனிங்கினியருங்காஃ, கிள்காதலியொடுகிவாஸல்வெண்டிநிலமடக்கை, தன்காதலன் றஞ்சைவாணன்றென்மாறைத்தண்டாமரைவாழ், பொன்காதல்கொண்டுதொழுஞ்சிலம்பாடிப்பூக்கொடியே.” (தஞ்சை-97.) எனவும், “எமக்குயத்தருளினையாயிற்பணைத்தே, னொண்ணுதலிவைவொடுமென்மெலியலி, வந்திசின்வாழியோமடக்கை, தொண்டியன்னகின்பண்புலகொண்டே.” (ஐங்குறு-கவக.) எனவும் வரும்.

தலைவன் லைவிலையிற் பாங்கிற் கூட்டற்குச்செய்யுள்:— “என்னுடுகின்றவிளங்கொடியேசங்கமேய்த்துசூழார், தன்னுடுசெல்லுஞ்சலஞ்சலம்போற்றஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பொன்னுடுசெல்லும்புகழ்மணிபோனின்புடையகலா, மின்னுடுதுண்ணிடையாருடனீசென்றுமேவுகவே.” (தஞ்சை-98.) எனவரும்.

இவற்றுள் முன்னையமூன்றுஞ்சார்தல்கேட்டல் சாற்றலென்னுமூன்றற்குமுரியவாம். பாங்கன்கழறன் முதலாகக்கிழவோன்வேட்கைதாங்கற் கருமை சாற்றலீருகச்சொல்லப்பட்ட நான்குமெதிர் மறுத்தற்குரியவாம். பாங்கன்றன்மனத் தழுங்கன் முதலாகத்தலைவன் றனக்குத் தலைவிலிகூறலீருகச் சொல்லப்பட்ட பதினென்று நேர்த்தற்குரியவாம். தலைவன்சேறன் முதலாகத் தலைவிலையிப்புகழ்தலீருகச்சொல்லப்பட்ட நான்குங்கூடற்குரியவாம். தலைவன் லைவிலையிற் பாங்கியொடு வருகெனப்பகர்த்தலும் பாங்கிற் கூட்டலுமாகிய விரண்டும் பாங்கிற் கூட்டற் குரியவாம். இதனுட் பாங்கெனத் தலைவன் கூறினவெல்லாம் “நிற்பவைகினைஇ நிகழ்பவைபுரைப்பினு” (தொல்-பொரு-கவ. 86) மென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. பாங்கன்கூற்றாயினவெல்லாம் “குற்றங்காட்டியவாயில் பெப்பினு” (தொல்-பொரு-ஐ. 109) மென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன.

(உக)

கூடவு. முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்தலிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்றொரு *மூ வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு.

* முன்னுறவகைத்தே என்பது பிரதிபேதம்.

(இச்-ம்.) பாங்கிமதியுடன் பாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.)—முன்னுறவுணர்தலுங் குறையுறவுணர்தலு மிருவருமுளவழி யவன் வரவுணர்தலுமென முன்றுவகையினையுடைத்தாம் பாங்கிமதியுடன் பாடுன்றவாறு. அவற்றுள், முன்னுறவுணர்தலாவது பாங்கிதலைமகளது வடிவுவேறுபாடுகண்டு, அதனானே கூட்ட முண்மையறிதல். குறையுறவுணர் தலாவது தலைமகள்றையுங் கண்ணியுங்கொண்டுதன்பாற் குறையுற்றுநீற் பதுகண்டதனாலே கூட்டமுண்மையறிதல். இருவருமுளவழியவன் வரவு ணர்தலாவது தலைமகளுந்தானுமொருங்கிருந் துழித்தலைமகனவ்வாறு வரக் கண்டதனாலே கூட்டமுண்மையறிதல். (உஉ)

ககக. நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ் செய்வினை மறைப்புஞ் செலவும் பயில்வுமென் றிவ்வகை யேழினு மையமுந் தோர்தலு மவ்வகை தம்மா லையந் தீர்தலு மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது பல்வேறு கவர்பொருட் சொல்லினு டலுமென முன்னுற வுணர்தன் முன்றா கும்மே.

(இச்-ம்.) முன்னுறவுணர்தலின்பாருபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாற்றமுதலாகப் பயில்வீராகச் சொல்லப்பட்ட வவ்வகையு டைய வேழினனும் பாங்கியையமுந்நூராய்தலும், அவற்றுனையயந்தீர்த லும், மெய்யினனும் பொய்யினனும் * குற்றேவறப்பாமற்பவவாய்வேறு பட்டவிருபொருட்பட்ட சொற்களாளுராய்தலுமென முன்னுறவுணர்தன் மூவகையாமென்றவாறு. என்னை? “நாற்றமுந்தோற்றமு மொழுக்கமுமுண் டியுஞ், செய்வினை மறைப்பினுஞ்செலவினும்பயில்வினும், புணர்ச்சியெதிர்ப் பாடுள் றதுதது உருஉ, முணர்ச்சியெழினுமுணர்ந்தபின்பை, மெய்யினும்பொ ய்யினும்வழிநிலைபிழையாது, பல்வேறுகவர்பொருளுட்பட்டதானும்” (தொல் பொருள். களவி. உஉ) என்றாகலின்; அவற்றுள் நாற்றமாவது, தான் பண் பெயின்றறியாததோர் நாற்றம். தோற்றமாவது கூட்டத்தாற்பிறந்த தோர முகு. ஒழுக்கமாவது, தெய்வத்தொழிமை முதலாயின. உண்டியாவது, பண் டையிற் குறைந்தவுண்டி. செய்வினை மறைதலாவது, தலைமகடான் செய் யுத்தொழினைப்பாங்கிக்கு மறைத்தல். செலவாவது, ஆயத்தைநீங்கித் தனியே பெயர்தல். பயில்வாவது, எப்பொழுதுமோரிடத்தேகிற்தல்.

* குற்றேவனிலைதப்பாமல்-என்பது பிரதிபேதம்.

பாங்கியவற்றினைய முந்நோர்தற்குச்செய்யுள்:— “வண்டலையாய்த்துட னயாந்தோவன் றிவண்டியிழிந், தண்டலையார்த்தழைக்கொய்தோ தஞ்சை வாணன்வெற்பிற், புண்டலேவேலினுங்கண்சிவப்பார்ப்பொலஞ்சுனைத்தேன், கொண்டலேநீர்குடைத்தோவிவண்மேனிருழைத்ததுவே.” (தஞ்சை - கக.) எனவும், “கண்ணுஞ்சேயரிபார்த்தன்றுதலு, துண்வெயர்பொறித்துவண் டார்க்கும்மே, வாங்கமைமென்றோண் மடந்தை, யாங்காயினன் கொடுவன் னுமென்னெஞ்சே” (தொல்-பொரு-கள-உஉ-உரை.) எனவும்வரும். பிற வுமன்ன.

ஐயந்தீர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “திளைக்குத்திரைமேலுணக்குமுன்றோன் றலிற்செம்பொன்வெற்பை, வளைக்கும்பிரான் முடிவைகுதலாற்றஞ்சைவாண ன்மண்மேல், வீளைக்கும்புகழ்போல்விளங்குதலாற்செக்கர்விண்பிறைகார், த லைக்குக்குழற்றிருவேதொழுவேதருத்தன்மையதே.” (தஞ்சை-கக.) எனவும் “முன்னுந்தொழத்தோன்றியுள்ளெயிற்றாயத்திசையே, யின்னுந்தொழத் தோன்றிந்தீதோண்-மன்னும், பொருகளிமால்யாணைப்புகார்க்கிள்ளியூண் போற், பெருகொளியான்மிக்கபிறை.” (தொல்-பொரு-கள-உஉ-உரை) என வும்வரும். பிறவுமன்ன.

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாது பல்வேறுகவர்பொருட் சொல்லிநாடலுட்குணையப்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “பூட்டியவாரசிலைவீர ரைவென்றெப்பொருப்பினுஞ்சீர், தீட்டியவாணன்றென்மாரையன்னீரிதழ் ச்செம்மையுமை, பூட்டியவாளின்சருமையுத்தான்கொண் டெக்கிங்குணே, குட்டியவாறுநன்றன்முல்லைமலைகளைப்புனலே.” (தஞ்சை-கக.) எனவரும்.

களைவியத்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மறலாயெதிர்த்தமறமன்னர்வேழ மலையெறிவேற், நிறலார்முருகன்செழுந்தஞ்சைவாணன்றென்மாரைவை யை, யறலார்குழலாய்துதற்குறுவேர்வுமழுகுநின்போற், பெறலாமெனிற்கு டைவேனடியேனும்பெருஞ்சுனையே.” (தஞ்சை-கக.) எனவும், “பையுண் மாலேப்பழமாய்ப்படரிய, கெவ்வுப்பறைவாவனென்கிறதேய்க்கு, மடிசெவிக்கு முவிதழிஇப்பெயர்தத், திருகுவணம்மடப்பிடியெவ்வங்கூர, வெந்திறலாளிவெ ரீஇச்சந்தின், பொரியாராமிளர்க்குத்திவான்கே, முருவெவன்கோடுயக்கொ ண்டுகழியுங், கடுங்கண்யானைகாலுறவொற்றலிற், கோவாவாரம்வீழ்த்தெனக் குளிர்கொண்டு, பேளநாறுத்தாழ்நீர்ப்பனிச்சுனை, தோனாடெல்லுளைதளிப்ப கின்போல், யானுமாடிக்காண்கோதோழி, வரையயிறுவிழித்தகடரிலைநெடு வேற், நிகழ்பூண்முருகன்நீம்புனலலவாய்க், கமழ்பூம்புறவிந்கார்பெற்றுக்க ளித்த, வொண்பொறிமஞ்ஞைபோல்வதோர், கண்கவர்காரிகைபெறுதலுண் டெனினே.” (தொல்-பொரு-கள-உஉ-உரை.) எனவும்வரும்.

தகையணங்குமுத்தற்குச்செய்யுள்:—“ருவளைசிவத்துக்குமுதல்வெளுத்த குறையல்லவே, லவளைமறைத்துணைக்காட்டலுமாமலர்த்தேன்குதிக்கத், தவளைகுதிக்குத்தடம்பொய்கைகுத்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, விவளைவாக்கண் கிரியணங்கேபின்னெழுந்தருளே.” (தஞ்சை-௧௭.) எனவும், “அம்மவாழிவெ ம்முலையணங்கே, கிலளைவிசும்போரோவையோ, வலமருத்தனிக்கோல ஞ்சினைச்சேவ, லுளியாய்ப்புட்கொடியினியன்றொண்டித், தண்கயத்தலர்த்த செந்தாமரையோ, யாவதாகின்னுறைபதிதானே, மாயிருஞ்சிலம்பின்மடம கண்மாவின், தண்டளிப்புரையுமேனிவண்டுகொளச், கொரிமதுவிழித்தபின் னருங்குழை, கின்னேபோலுமின்னிகைத்தேமொழி, பென்னிணைக்குறம கட்பிரிந்தவென், னின்னனெஞ்சத்தொன்றுதெரிவிலனே.” (.....) என வும்வரும்.

கெக்காட்டத்திற்குச்செய்யுள்:— “பால்போன்மொழிவஞ்சியஞ்சினி ன்றேனிர்த்தப்பாருழுது, மால்போற்புரத்தவன்மறைவரோதயன்வாணன் வென்றி, வேல்போற்சிவந்துதெறிமுறைகோடியவேந்தன்வெய்ய, கோல்போ ற்கொடியன்வாங்கொலையாணையின்கோடுகண்டே.” (தஞ்சை-௧௮.) எனவும், “பண்டிப்புனத்துட்பகவிடத்தேனலுட், கண்டிக்களிற்றையறிவன்மற்றின் டிக், கதிரன்பழையனூர்க்காரிலக்கண்ணாய், யுதிரமுடைத்திதன்கோடு.” (தொல்-பொரு-௧௭-௨௩-௨௪.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னையமூன்றும் மெய்யினுற்சொல்லிப் பின்னையமூன் றும் பொய்யினுற்சொல்லியது. பிறவுமன்ன. இவற்றுள், கெக்காட்டத்திற் குச்சான்றோர்செய்யுளில்லையாகலின், திலக்கணமன்று. (௨௩)

௧௪0. பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுத்தோன்
கண்ணியுத் தவழையு மேந்தி நண்ணி
யூர்பெயர் கெடுதியோ தொழிந்தவும் வினாவது
யாரே பிவர்மனத் தெண்ணமி யாதெனத்
தேர்தலு மெண்ணத் தெளிதலு மெனவாங்
கோரிரண் டாகுங் குறையுற வுணர்தல்.

(இச்-ம்.) குறையுறவுணர் தலின்பாகுபாடுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ-ன்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்னே தலைமகனாற்பெண்பட்ட வாயில்பெற்றுப் பின்னிர்ந்துகுறையுறதலைவலியுறுத்ததலைமகன் கண்ணி யுத்தவழையுமேந்திச்சார்த்தின் றாரும்பெயருங்கெடுதியுமொழிந்தவும் வினா யவிடத்திவரயாரெனவு மனத்தின்கணுளதாபிய வெண்ணம் யாதெனவும் பா

ங்கியாராய்தலும் அவனகத்தெண்ணத்தினைத் தெளிதலுமெனவிரண்டாங் குறையுறவுணர்தலென்றவாறு. அவற்றுள், பாங்கியையிரவுவலியுறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“பொருமணிவெண்டுகாப்பைங்கடல்வங்கம்பொருத்திமுன்பு, த ருமணியின்பெற்றணிபவர்போற்சென்முசார்த்திரந்து, பருமணிகள் கலப்பாங் கியைநீங்கியப்பாவையையா, மருமணிவண்டுறைதார்வாணன் மறைமருவு துமே.” (தஞ்சை-௧௯.) எனவரும்.

ஊர்வினாதற்குச்செய்யுள்:— “புதியேன் நிகலிப்புனத்திற்கியான் தனிப் போந்தனனும், பதிடேதுசெல்லும்படிசொல்லுவீர்படிமேற்படித்த, மதியேய் சுதைம தில்குழ்தஞ்சைவாணன் னென் மறைவையை, நதியேய்குழிநிகரும்ப ழிதிருந்தில்லவரே?” (தஞ்சை-௨0.) எனவரும்.

பேர்வினாதற்குச்செய்யுள்:— “கரைத்தாவியுத்தியகாவிரிவையிகாலத்தி னுந், தரைத்தாருவன்செத்தண்ணளிவாணன் றரித்தஞ்சைகுழ், வரைத் தாழ்சிலம்பினும் பாழ்பதியீதென்றுவஞ்சியன்னை, ருரைத்தாவிழிவதுண்டே ற்பெயரேனுமுரையின்களே.” (தஞ்சை-௨௧.) எனவரும்.

கெடுதிவினாதற்குச்செய்யுள்:— “தண்பட்டமேவும்வயற்றஞ்சைவாண ன்றமிழ்ச்சிலம்பிற், பண்பட்டதேமொழிப்பாவையன்னைப்பண்பட்டகையும், மண்பட்டகோமமதம்பட்டவாயுவடிக்கணைதோய், புண்பட்டமேனியுமாய் வத்தோவொருபோர்க்களிறே.” (தஞ்சை-௨௨.) எனவும், “சேவிரைக்கணகச் செந்தாமரைப்பொருட்டு, மாதனையீரம்போடுவந்ததோ—சோதிப், பொரு தாரைவேற்கண்டன்புபாலதீபன், கருதாரிவிங்கோர்களிறு.” (.....) என வும்வரும்.

ஒழிந்ததுவினாதற்குச்செய்யுள்:— “வனமார்குடினெடுப்பகைக்ஞாலமெ னவாணன் றஞ்சைப், புனமார்குளிரிப்புடைப்பொலியாற்கின்னைபோலியி ண், மினமாமெனவந்திவ்வெனலெல்லாம்வெனவுமென்பதற்கோ, கனமாநறு ங்குழவீர்மொழியாதொழிகாரணமே.” (தஞ்சை - ௨௩.) எனவரும். பிறவு மன்ன.

யாரேயிவர்மனத்தெண்ணியாதெனத் தேர்தற்குச்செய்யுள்:— “தரை யாரவன்புகழ்தேக்கியவாணன் றரித்தஞ்சைகுழ், வரையாதுதம்பதியாது றும்பேரென்பர்வார்னுளிக்கார், புரையாணையம்பொடுபோந்ததுண்டோவெ ன்பர்பூங்கொடியீ, ருரையாதென்னென்பராலென்கொலோவிலுருட்கொ ண்டதே.” (தஞ்சை-௨௪.) எனவும், “கையதுசெயலையத்தையேவினாய், தை யபுண்வாய்மாவேகைவிட், டகலானம்மவிவ்வகன்புணர், தகையோலுள்ளிய தறிதலுமிரிதே” (.....) எனவும் வரும்.

எண்ணத்தெளிதற்குச்செய்யுள்:—“யாரேயிவ்வொன்றறிதின்றிலேமெதி
ர்த்தாராவென்று, வாரேய்கழற்புனைவாணனென்மறைவையுறையீ, ரு
ரேதெனமுன்வினாவிப்பின்வேறென்றுரைப்பதெல்லா, நேரேயிவன்பொரு
ட்டாலென்றுதோன்றுமென்னெஞ்சினுக்கே.” (தஞ்சை-௭௮.) எனவும்,
“பூத்தவேங்கைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாட, என்னுதற்கொடிச்சிம
னத்தகத்தோனே.” (தொல்-பொரு-செய-௧௦௦. உரை.) எனவும் வரும்.

இவையெல்லாம் “பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுப்பினு, மூரும்பெய்
ருக்கெதிரும்பிறவு, நீரிற்றுறிப்பினிரம்பக்கூறித், தோழியைக்குறையுறும்
பகுதியுத்தோழி, குறையவட்சார்த்திமெய்யுறக்கூறலு” (தொல்-பொரு-
கள-௧௧.) மென்பதனாலவந்தன. (௨௪)

௧௪௧. கையுறை யேந்திவந் தவ்வகை வினாவழி
யெதிர்மொழி கொடுத்தலு ிறவனை நகுதலு
மதியினவரவர் மனக்கருத் துணர்வுபென்
றிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்ந்
லொருமுன் ருகுந் தெரியுங் ளலே.

(இச்-ம்.) இருவருமுளவழியவன் வரவுணர்நலின் பாகுபாடுணர்ந்துத
லுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்நலென்பது தலைமகன்
மையுங் கண்ணியுமேந்திமுன்புபோல ஊர் பெயர் முதலியனவினாவினவிடத்
துத் தோழியதற் கொதிர்மொழி கொடுத்தலுரிதையனை நகுதலுமதியின
வரவர் மனக்கருத்துணர்நலுமென வொருமுன்ருகுமாராயுங்காலத் தென்ற
வாறு. கையுறையேந்திவருதற்குச்செய்யுள்:—“தண்டாமரைமலர்ப்பொன்
னையும்பார்மங்கைதன்னையும்போல், வண்டார் குழன்மடவார்மணந்தார்சென்
றுவாணன்றஞ்சை, துண்டாதணிபொக்கர்நீழலின்கீழ்நுடங்கிடையார், க
ண்டாதரவையெல்லாஞ்சொல்லவேல்லகாலரிதே.” (தஞ்சை-௭௯.) என
வரும்.

தலைவனவ்வகை வினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“வல்லாரிளங்கொக்கைவஞ்சி
யன்னீர்தஞ்சைவாணனைக்கண், டொல்லார்க்குத்தினுடைந்ததுபோலவொ
ருகலைபோர், வில்லார்க்குணைதப்பமெய்சோர்த்தினம்வட்டுவெய்துயிர்த்துப்,
புல்லார்வதுறின்றியேவந்ததோதும்புனத்தயலே.” (தஞ்சை-௭௭.) எனவரும்.
பிறவுமன்ன.

பாங்கியெதிர்மொழிகொடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வாக்குத்திறனுமதனை
யொப்பீர்தஞ்சைவாணன்மஞ்சு, தேக்குக்குடியிச்சிறுமலைக்கேதிரிகோட்டி
லை, கோக்குஞ்சாழுக்குருதியுஞ்சோரக்கொடிச்சியரே, காக்கும்புனமருங்கே
தனியேவரக்கண்டிலமே.” (தஞ்சை-௭௮.) எனவும், “வேங்கைமலரவெறி
கமழ்தண்சிலம்பின், வாங்கமைமென்றோட்குறவர்களிரோ, சோர்த்துரு
தியொழுகமற்றிப்புனத்தே, போந்திலவையகளிறு.” (திணைமொழி யைம்
பது. ௧.) எனவும்வரும்.

பாங்கியிறைவனைநகுதற்குச்செய்யுள்:—“மைவாளிலங்குகண்மங்கைந
ல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, லிவ்வாளிமொய்ம்பரின்றெய்தமெய்ம்மானி
னமார்தளிரின், செவ்வாளியுங்கொண்டுசேட்சென்றதாலன்றுசைதகொண்க
ன், கைவாளியுங்கொண்டுபோனபொய்ம்மானினுங்கன்னத்தே.” (தஞ்சை-
௭௯.) எனவரும்.

பாங்கிமதியினவரவார்மனக்கருத்துணர்நற்குச்செய்யுள்:—“புணங்காவலன்
றிவன்பூண்டதுமாண்டகைபோந்ததுமா, னினங்காவலின் கலையெய்யவன்ருவி
கலாழிவந்தை, தனங்காவலன் தஞ்சைவாணன் னுட்டிவர் தங்களிற்றா, மனங்
காவல்கொண்டதெல்லாங்கண்களெசொல்லும்வாய்திறத்தே.” (தஞ்சை-௮௦.)
எனவும், “எனல்காவலிவருமல்லன், மான்வழிவருவனிலவனுமல்ல, னார்
தங்கண்ணியிவனோடிவளிடக், கரந்தவுள்ளமொடுகுதியதுபிறிதே, நம்மு
ன்னுணர்ந் போலத்தம்முண், மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல, வள்ள
த்துள்ளேமகிழ்ப, சொல்லுமாடுபகண்ணினுனே.” (தொல்-பொரு-கள-௨௬௦
உரை.) எனவும்வரும். இவையெல்லாந்தோழிகூற்றுள் “வந்தகழுவனைமாய
ஞ்செப்பிப், பொறுத்தகரணங்குறித்தகாலையும்.” (தொல்-பொரு-கள-௨௬.)
என்பதனாற்கொள்ளப்பட்டன. (௨௫)

௧௪௨. ஈங்கனமியம்பிய விருநான்கு கிளவியும
பாங்கி மதியுடன் பாட்டது விரியே.

(இச்-ம்.) பாங்கிமதியுடன் பாட்டின் விரியிவையெனவுணர்ந்துதலு
தலிற்று.

(இ-ள்.) ஐயமுற்றோர்தன்முதலாக மதியினவரவர் மனக்கருத்துணர்
தலீருகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்களவியும் பாங்கிமதியுடம்பாட்டதுவிரி
யாமென்றவாறு. (௨௬)

௧௪௩. இரந்துபின் னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மடல்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்

குறையப் பித்த நயத்தல் கூட்டல்
கூட லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்
நீரறு வகைத்தே யிருளையிற் கூட்டம்.

(இச்-ம்.) பாங்கியிற் கூட்டமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரந்துபின்னிற்றன் முதலாகவேட்டலீருகச்சொல்லப்பட்ட
பன்னிரண்டுவகையினையுடைத்துப்பாங்கியிற் கூட்டமென்றவாறு. (உஎ)

௧௬௪. தலைவனுட்கோள் சாற்றலும் பாங்கி
குலமுறை கிளத்தலும் தலைவன் றலைவி
தன்னை யுயர்த்தலு நன்னுதற் பாங்கி
யறியாள் போன்று வினாது மிறையோ
னிலாநி தன்மை யியம்பலும் பாங்கி
தலைவி யருமை சாற்றலும் தலைவ
னின் நிபமை யாமை யியம்பலும் பாங்கி
நின்றுரை நீயே சென்றுரை யென்றலும்
பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தலும் பாங்கி
பேதைமை யூட்டலும் உதலன் றலைவி
மூதறி யுடைமை மொழிதலும் பாங்கி
முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக் கூறலும்
தன்னிலை தலைவன் சாற்றலும் பாங்கி
யுலகிய லுரைத்தலும் தலைமகன் மறுத்தலும்
பாங்கி உஞ்சியச் சுறுத்தலு மாங்கவன்
கையுறை புகழ்த்தலும் தையன் மறுத்தலு
மாற்று நெஞ்சினே டவன்புலத் தலுமவ
ளாற்றுவித் தகற்றலு மாகுநா லெந்து
மிரந்துபின் னிற்றற்குஞ்சேட்படுத் தற்கும்
பொருந்துவ வென்மனார் தெரிந்திசி னேரே.

(இச்-ம்) பாங்கியிற் கூட்டத்தின்விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவனுட்கோள் சாற்றன் முதலாகப் பாங்கி யாற்றுவித்த
கற்றலீருகச் சொல்லப்பட்ட விருபது மிரந்துபின்னிற்றற்குஞ்சேட்படுத்
தற்கும் பொருந்துங் கிளவியென்று சொல்லுவராய்தோரென்றவாறு. அவ

ற்றுள், தலைவனுட் கோள் சாற்றற்குச் செய்யுள்:—“வாவுங்கலைவிந்தகாவ
லன்வாணன் றென் மறையன் னீரேவுந்தொழிலெனக்கே தியலாததிக்கேது
மக்கோர்,மேவுஞ்செய்குன்றமுஞ்சோலையுமாகப்பொன்வெற்பும்விண்ணோர்,
காவுந்தரவும்வல்லேனெனையாளுங்கடைக்கண்வைத்தே.” (தஞ்சை - ௮௧.)
எனவரும்.

பாங்கி குலமுறை கிளத்தற்குச் செய்யுள்:—“நீவேறுரைக்கின்றதென்
குறமாகெங்கணெரிழைபோர்,மாவேழவன்படைவாணன் றென் மறையமணி
யையன்றித், தாவேதுமில்லாத் தமனியமீதுதலம்புரக்குங், கோவேயழுத்துவ
ரோவறியோருங்குருவித்தமே.” (தஞ்சை-௮௨) எனவும், “இவளே, காணண்
ணியகாமர்சிறுகும, நீனிற்பெருங்கடல்சலங்கவுன்புக்கு, மீனெறிபரதவர்ம
கனேநீயே, செங்கொடி துடங்குநியமமுதார்க், கடுந்தேர்ச்செம்மல்காதன்மக
னே, நிண்சுருவறுத்தவுணங்கல்வேண்டி, யின்புபுளோப்புமெமக்குலவென
வனே, புலவுநாறுதுஞ்செல்கின்றீமோ, பெருநீர்விளையுனெஞ்சிறுநீர்வாழ்க்
கை, தும்மொடுபுரைவதோவன்றே, யெம்மனோரிற்செம்மலுமுடைத்தே.”
(நற்றிணை-௪௫.) எனவும் வரும்.

தலைவன் றலைவியை யுயர்த்திக் கூறற்குச் செய்யுள்:—“மிக்காருளரல்லர்
மெல்லியன்மாதரினமே தினிமேற், நக்கார்புகழ்தஞ்சைவாணர் பிரான்றமிழ்
நாடனையாய், மைக்கார்புகழ்மூலவன் ளிசெவ்வேளுக்குவல்லவையா, மிக்கரா
ணமுணராதென்கொலோகின்றியம்புவதே.” (தஞ்சை-௮௩.) எனவும், “திங்
களுள்விலவெழுதித்தோதுவேல்விளக்கித், தக்களுளானென்னுந்தகவினா
லிங்கட், புண்காக்கவைத்தார்போற்புங்குழலைப்போந்தென், மண்காக்க
வைத்தார் மருண்டு.” (திணைமாலையா-௬௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கியறியாள் போன்று வினாதற்குச் செய்யுள்:—“பென்னியலுசலு
ம்பொய்தலுமாய்ப்போதுநன்னீர், மன்னியநீலமுநித்திலமுங்குற்றுவா
ணன் றஞ்சை, யின்னியலாருபிளமர்க்காலினிடம்பிரியாக், கன்னியர்தாம்ப
லர்யார்கின்றனையாட்டியகாரிகையே.” (தஞ்சை-௮௪.) எனவும், “வாங்கிருங்
காணலுள்வண்டலையருந், தேங்கமழ்கூத்தன்மகனிருள், யாங்காகியதோபாங்
குநின்னருளே.” (.....) எனவும் வரும்.

இறையோனிறைவி தன்மை யியம்பற்குச்செய்யுள்:—“தாளிணை மாந்த
ளிரல்குல்பொற்றேரிடைசங்கைகொங்கை,கொளிணைகோலக் குரும்பைகை
காத்தன்கொடிக்கரும்பார், தோளிணைவேய்முகத்திங்கன்செவ்வாயிதழ்தொ
ண்டையுண்கண்,வாளிணைவார்குழலாய்வாணன் மறையெம்மன்னுயிர்க்கே.”
(தஞ்சை-௮௫.) எனவும், “முலையோமுகிழ்முகிழ்த்தனவேதலைஇய, கிளையே
மென்ருல்கிழக்குவீழ்த்தனவே, செறிக்கைவெண்பலும்பறிமுறைநிரம்பின

சுணக்குஞ்சிலேதான் நின்வேயணங்குதற், கியான் நன்னிவலென்னறியல்
ளே, யாங்காகுவன்கொருனே, பெருமுதுசெல்வனெருமடமகனே.” (குறுக்
தொ-௩௩௭.) எனவும்வரும்.

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“புகழார்வகையெம்புரவ
லன்காதற்புதல்வியைநீ, ரிகழாவெளியளென்றெண்ணப்பேற்றொமக்கென்று
ம்வண்மை, திகழாபாணன்செழுந்தஞ்சைவாணன்சிலம்பினுள்ளீ, ரகழார்வ
யுலகிற்புலனைவணங்கவனே.” (தஞ்சை-௮௬) எனவும், “செருநலமுன்னு
ளெல்லையுமொருசிறைப், புதுவீராதலிற்றினத்தனாணி, நேரிழைவனாத்தோ
ணின்னேழிசெய்த, வாருயிர்வருத்தங்கனையாயோவென, வெற்றுகுறையுதி
ராயிற்சொற்குறை, யெம்பதத்தெளியனல்லளெமக்கோர், கட்காண்கடவுள
ல்லனோபெரும, வாய்கொன்மின்கினமலையங்கொழுக்கொடி, தஞ்சுபுலவரிப்
புறந்தவரு, மஞ்சுருழ்மணிவரைமன்னவன்மகனே.” (தொல்-பொரு-௧௭-
௨௩-௨௩௭.) எனவும் வரும்.

தலைமகனின்றியமைபாமையியம்பற்குச் செய்யுள்:—“வனைந்தாலன
கொங்கைமாதுருவாய்த்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற, புனைந்தாலனையுனத்த
யல்வாய்வண்டுபோதகத்தே, னனைந்தாலனையவென்னல்வினைதான்வந்துந
ண்ணிற்றென்று, நினைந்தாலனங்கனையாய்தமியேனுயிர்சிற்றின்தே.” (தஞ்
சை-௮௭.) எனவரும்.

பாங்கி நின்குறையேசென்றுகையென்றற்குச் செய்யுள்:—“மருப்
பாவியதொங்கல்வாணன்றென்மாறைவனசமலர்த், திருப்பாவையன்னவெ
ன்சேயிழையாட்குன்றிருவுளத்து, விருப்பாகியகுறையுள்ளதெல்லாஞ்சொல்
லிவேண்டுகீ, பொருப்பாமொழியப்பெருமென்றோவைபோல்வனவே.”
(தஞ்சை-௮௮.) எனவும், “தன்னையுந்தானுஞ்சாயலாட்டேதுரைப்பி, னெ
ன்னையுளணப்படுக்கண்டாய்-மன்னிய, வேயேய்மென்றோளிக்ஞவெருவினி
யொருள, ணீயேயுரைத்துவிடு.” (தொல்-பொரு-௧௭-௨௩-௨௩௭.) எனவும்
வரும்.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“வில்லார்துதல்வெய்ய
வேலார்விலிக்குகன்மெலிவுசொல்ல, வல்லாரிலைசொல்லவல்லையென்றியான்
றஞ்சைவாணன்றெவ்வி, னெல்லாதிதுதமக்கென்றுணனேனின்னுணங்கியி
நா, னெல்லாமிரந்ததுநின்குறையேயல்லவென்குறையே.” (தஞ்சை-௮௯.) என
வும், “மாதர்குறையும்கவல்லாயைவல்லையென, காதல்சிறப்பக்கருதிய
து-மேதகைய, பாம்புதேர்த்ருல்பயம்படுநீர்மானமான், தேம்படுவெண்டே
ர்மேற்செல்ல.” (இலக்க-பொரு-௮௧-௧௩-௨௩-௨௩௭-சிறந்தத்தியம்.)

பாங்கி பேதைமை பூட்டற்குச்செய்யுள்:—“தேனுஞ்சுரும்புஞ்செறிதொங்
கல்வாணன்றென்மாறைவெற்பா, மாணுங்கலையும்கண்ணையாலெய்துமன்
னுயிரு, மூனுங்கலாக்கின், தன்னையர்போலயிலொத்தகண்ணன், தானும்பிற
ருள்ளோயறியாத, தகைமையனே.” (தஞ்சை-௯௦) எனவும், “நறுந்தண்ட
கரம்வருளியவற்றை, வெறும்புதல்போல்வேண்டாதுவெட்டி—பெறிந்துமு
து, செந்தினைவித்துவார்தங்கைபிறர்நோய்க்கு, நொந்தினைவல்லனோரோ
க்கு.” (திணைமலை-தூ-௨௪.) எனவும் வரும்.

காதலன் தலைவிமுதறிவுடைமை மொழிதற்குச்செய்யுள்:—“வருநீர்வ
னமுலைமங்கைநல்லாய்செங்கைவாணன்வையை, தருநீர்மலிவயற்றஞ்சை
ன்னுன்னுதஞ்சுமிலே, னருநீர்நவையுறக்கண்மலர்நீர்தெளித்தாற்றினா, ன
வருநீர்நிலக்கொள்ளுமோவறியானென்னுமில்லவையே.” (தஞ்சை-௯௧.) என
வும், “அணங்குடைப்பனித்துறைத்தொண்டியன்ன, மணங்கமழ்பொழிற்
குறிநில்கினுணங்கிடைப், பொங்கரிபாந்தவுண்க, ணங்கலுழ்மேனியகை
இயலெமக்கே.” (ஐங்குறு-௧௭௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக் கூற்றற்குச்செய்யுள்:—“செறிவ
ளர்காவியயற்றஞ்சைவாணன்சிறுமலேமேல், செறிவளர்வார்குழனேரிழையா
ன்னநீர்மையனே, குறிவளர்காவின்முன்கடியவாறின்னுங்கடுகீ, கறி
வளர்சாரல்வெற்பாபிறராலென்னகாரியமே.” (தஞ்சை-௯௨.) எனவரும்.

தன்னிலைதலைவன் சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“உரைத்தென்பிறவந்தப்பை
ந்தொடியாகமுருவிடிவெண், டிரைத்தென்கடன்முத்துத்தென்மலைச்சந்து
ஞ்செழும்பனிநீ, ரரைத்தென்புருகமெய்யப்பினும்வெப்பமருதினிநின், வ
ரைத்தென்கருமமெல்லாந்தஞ்சைவாணன்வரையணங்கே.” (தஞ்சை-௯௩.)
எனவும், “தோள்கூந்தலும்பலபாராட்டி, வாழ்தலொல்லுமோவண்கோற்
குட்டுவன், ரோண்டியன்னவேற்கட், கண்டுநயந்துநீலக்காக்காலே.” (ஐங்குறு-
௧௭௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கியுலகியலுரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“விரையகநாண்மலர்மெல்லிய
ன்மாறையிறும்பினையேல், வரையகநாடவரைந்துகொணீதஞ்சைவாணன்மு
நீரீர்த், தரையகநான்மறைக்கேள்வியர்வேள்வியர்சான்றவர்த, ருரையகநாடி
முன்னிட்டனதாருமுலகியலே.” (தஞ்சை-௯௪.) எனவும், “கோடெல்லவளை
க்கொழுமடக்கூத்த, லாய்தொடிமடவால்வேண்டுதியாயிற், நெண்கழிச்சே
யிருப்படுஉந், தண்கடற்சேர்ப்பவரைத்தனைகொண்மோ” (ஐங்குறு-௯௯)
எனவும் வரும்.

தலைமகன் மறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வெண்டாமரைமங்கைகாதலனாகி
யவேதியன்பா, லுண்டாகியதொல்லுலகியலாலுங்கனாணங்கை, வண்டா

ரகுழலிவரைந்துகொள்வேன் தஞ்சைவாணன்வண்மை, கண்டாலருளுன்னீ
யெனதாருயிர்காத்தபின்னே.” (தஞ்சை-௧௫.) எனவரும்.

பாங்கியஞ்சியச்சுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மல்லார்புயன் தஞ்சைவாணன்
வெற்பாவெமர்வந்தினியிசு, கல்லார்வியன்புனங்காவல்விடாரவர்காணின்மிக
ப், பொல்லாரிருண்டதுபோதுமற்றியாங்கனும்போதுமிங்கு, கல்லாத்தெழுந்
தருணியுரிப்போதுதெடுத்தகையே.” (தஞ்சை-௧௬.) எனவும், “விரைகமழ்சா
ரல்லிபுனங்காப்பார், வரையிடவாரணியை — வுரைகடியர், வில்லினர்
வேலர்விரைசெலுமம்பினர், கல்லிடவாழ்ச்செமர்.” (திணைமொழி-௬.) என
வும் வரும்.

தலைமகன்கையுறைபுகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“சுமையார்மலயத்தமிழ்த்
தஞ்சைவாணன்சிறுமலைமே, லமையாகியதடந்தோளன்னமேயணியத்தருமா,
லுமையாளிறைவன்பயில்கயிலாயத்துமும்பர்த்தங்கு, மிமையாசலத்துமல்லா
வில்லையானிகரித்தழைக்கே.” (தஞ்சை-௧௭.) எனவும், “கண்ணிதகைகிறத்
தனவேதன்னென், பூந்தழைசெவ்வியபோலும்வாங்கிருங், கூத்தலுமல்கு
லும்பொலிய, வேந்திழைகொள்கயாம்விழைகுவம்பெரிதே.” (.....) என
வும் வரும்.

பாங்கிகையுறை மறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மல்குற்றதன்புனல்குழ்த்தஞ்
சைவாணன்மலயவெற்பாநல்குற்றவையிந்தநாட்டுளவன்மையின்னுதலா,
னல்குற்றதத்தெமர்கண்டாலயிர்ப்பாதுவுமன்றிப், பல்குற்றமும்வருமால்யா
ங்கன்வாங்கேம்பசுந்தழைக்கே.” (தஞ்சை-௧௮.) எனவும், “கொதுமலாள்கொள்
ளாரிவையே, பெய்மொடுவந்துகடலாடுமகளிரு, தெய்தலம்பகைத்தழைப்பா
வைபுனைவா, ருடலகங்கொள்வோரின்மையிற், ரொடலைக்குற்றசிலபூவின
ரே.” (ஐக்குற-௧௮௭.) எனவும் வரும்.

தலைமகனாற்றுகொஞ்சிவெடவன்புலத்தற்குச்செய்யுள்:—“உழையும்
வெங்காளமும்போலும்சண்ணொருகால்முள்ளங், குழையுமெம்பாலென்று
கொண்டகொஞ்செகலிக்கோடைமண்மேன், மழையும்தாரமும்வந்தனவாண
ன்றென்மாதையின்மார், தழையும்தாரமும்வந்தனவாண
தே.” (தஞ்சை-௧௯.) எனவரும்.

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றற்குச்செய்யுள்:—“கோலையில்வாழினந்தோகைய
ன்னொத்தொழுதுரத்திம், மாலையில்வாழிவாங்கொள்வல்லான் தஞ்சைவாண
ன்வெற்பா, வேலையில்வாழுகிரன்னவெய்யோன்வெயில்வெற்பின்மல்குங்,
காலையில்வாழினையென்கையதாருந்நகையுறையே.” (தஞ்சை-௨௦௦.) என
வும், “காள்வேங்கைபொன்சொரியுன்மலைன்னாட, கொள்வேங்கைபொறி

கொடியபொம்மையர்—கோள்வேங்கை, யன்னைபானியுமருந்தழையாமேலா
மைக், தென்னையோநாளையெளிது.” (திணைமால்து-௨௦.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள்:—தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாமிர்த்து பின்னிற்றற்கும்
பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்குமுரிய வெண்க்கொள்க. (௨௮)

௧௪௫. இரந்து குறைபெறுது வருந்திய கிழவோன்
- மடலே பொருளென மதித்தலும் பாங்கி
குலகன் மேல்வைத் துரைத்தலும் மதனைத்
தன்மேல் வைத்துச் சாற்றலும் பாங்கி
தலைமக ளவயவத் தரும சாற்றலும்
தலைமகன் தன்னைத் தானே புகழ்தலும்
மலர்முடிப் பாங்கி யருளியல் கிளத்தலும்
கொண்டுநிலை கூறலும் மென்றிவை யேழு
மடற்குற் றிற்கு மடல்விலக் கிற்குங்
கடவ வென்மனார் கற்றறிந் தோரே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இரந்துகுறை பெறுது வருந்தியகிழவோன் மடலேபொரு
ளெனமதித்தன் முதலாகப்பாங்கிகொண்டு நிலைகூறலீறுகச்சொல்லப்பட்ட
வேழுந் தலைமகன் மடற்குற்றிற்குத் தோழிமடல் விலக்கிற்குமுரிய கிளவி
யென்றுசொல்லுவர்கற்றுணர்ந்தோரென்றவாறு. பாங்கியையிர்த்த குறை
பெறுது வருந்திய கிழவோன்மடலே பொருளெனமதித்தற்குச் செய்யுள்:—
“திருத்தார்தொழுங்குழந்தையென்னவாணன்றென்மாதைவெற்பி, வருந்தாவ
முதன்னவஞ்சொன்னல்லாழகார்குழைதோய், பெருந்தாரைவேல்விழித்த
வெங்காமப்பிணிதனக்கு, மருந்தாவதுகொஞ்சமேயில்லைவேறுமடலன்றியே”
(தஞ்சை-௨௦௧.) எனவும், “காமமுழ்த்தவருந்தினர்க்கேம, மடலல்லதில்லை
வலி.” (திருக்குற-௨௧௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கிக்குத்தலைமகன் மடலேற்றினையுலகின் மேல்வைத்துரைத்தற்
குச் செய்யுள்:—“விரையூர்முழலியர் தத்தசிந்தாருலவெள்ளநிறைத், கரையூர்
பொழுதினங்காணையர் தாங்கிழைப்பிடித்துத், தரையூர்தொழும்பெண்ணை
மாமடலார்வர்தவிர்ந்துபின்னும், வரையூர்வர்தஞ்சையர்கோன்வாணன்மா
றையில்வாணுதலே.” (தஞ்சை-௨௦௨.) எனவும், “மாவெனமடலுழர்ப்பூவெ
னக், குவிமுகிழெருக்கக்கண்ணியுஞ்சுடுப, மறுகினர்க்கவும்படுப, பிறிதுமா
குபகாமங்காழ்கொளினே” (குற-௨௧௭.) எனவும் வரும்.

அம்மடலேற்றினைத் தலைமகன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“வன்பணிபோனிலந்தாங்கியவாணன்றென் மறைவெற்பின், பின்புணி பூண்முலை மெல்லியலீர்குறை வேண்டியுங்கண், முன்பணிவேனின்னுறாளை வெண்பூளை முகிழெருக்கோ, டென்பணி வேன்மடன் மேல்வருவேனாவையென்பணியே” (தஞ்சை-க௦௩.) எனவும், “தொடலைக்குறுத்தொடித்தாண் மடலொடு, மாலைபுகழ்க்குத்துயர்” (திருக்குற-௧௧௩௫.) எனவும்வரும்.

பாங்கி தலைமகனவயவத்தருமை சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“தொடையே யெருக்கென்புரீயணிந்தாலென்னேகுழுவளையூர், மடையேயவயற்றஞ்சைவாணன்வெற்பாமலரோன்வகுத்த, படையேயநயனம்படைத்தபொற்பாவைபடியெடுக்க, விடையேதெனத்தொரியாதுரையாணி யிடவரிதே.” (தஞ்சை-௧௦௪.) எனவும், “கம்பமதயானைக்கண்டன்கடற்றொண்டிக், கொம்பர்விழிக் குவமைகூறுவதெ—னம்பு, சருகிலஞ்செக்குவளை காலன்வேலாலம், பெருநீர் மைதோற்றழித்தபின்.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தன்னைத் தானேபுகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“நறையலராவிரைப் போதிகையாதிகைசான்முகத்து, மறையலராவந்தான்மகன்யான் தஞ்சைவாணன்வையைத், துறையலரா வியங்காவியங்கண்ணிதுணிந்துசொல்லுங், குறையல ரார்குமுலாட்கினித்தீர்க்குறையிலலேயே.” (தஞ்சை-௧௦௫.) என வரும்.

பாங்கியருளியல் கிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“செயலார் குடம்பையிற்செத் தலையன் திற்சினையுளைபை, கயலார்வனவெண்குருகின்வண்பார்ப்புளகைக் கடங்கா, மயலார்களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மறைவை யைத்துறைவா, வியலா தருளுடை யார்க்கென்று மாமட லேறுவதே.” (தஞ்சை-௧௦௬.) எனவும், “வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளையும் பலவே, யவையினும்பலவே சிறுகருங் காக்கை, யவையினும்பலவேருவிமடலோங்கிரும், பெண்ணைமீயிசைத் தொடுத்த, தூக்கணங்குரீ இக்கூட்டுள சினையே.” (தொல்-பொரு-௧௧-௨௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கிகொண்டிலை கூற்றற்குச்செய்யுள்:—“வெண்டோடணிமுகப்பைங்குரும்பைக் கொங்கைவெய்யவுண்கட், கண்டோர் விரும்புங் கரும்புனையா ரைக்கடற்றறைவா, கொண்டோர்குறைமுடி கொம்பனை யார்கின் குறைமறுத்தால், வண்டோலிடுக்தொங்கலான்வாணன் மறைவளக்கக்கே.” (தஞ்சை-௧௦௭.) எனவும், “முனவுமாவல்கி யெயினர் தங்கை, யினமே வெயிற்றித் குய்க்கிலையறித்ச், சொல்லினெனிரக்கு மளவை, வென்வேல்விடலையிரையா திமே.” (ஐங்குறு-௩௧௪.) எனவும் வரும்.

இது தலைமகளிலையைத் தாங்கிக்கொண்டு நின்றலாற் கொண்டிரியையிற்று. இக்குத்திரத்துட் டலைமகன் கூற்றாயின வெல்லாமடத் கூற்றிற்கும், பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாம் மடல் விலக்கிற்குமுரியவெனக்கொள்க. இவ்விரண்டு குத்திரத்துள்ளு மெடுத்தோதப்பட்ட கிளவிகளில்வியலுட் பாங்கி கூற்றுள், “குறையுறற்கெதிரிய கிழவனைமறையுறப், பெருமையிற் பெயர்ப்பினு முலகுரைத் தொழிப்பினு, மருமையினகற்சியுமவளி வறுத்துப், பின்வாவென்றலும் பேதைமை யூட்டலு, முன்னுறு புணர்ச்சி முறை கிறுத்துரைத்தலு, மஞ்சியக்கறுத்தலுமுரைத்துழிக்கூட்டமோ, டெஞ்சாது கிளந்தவிருநன்குகிளவியும்.” (தொல்-பொரு - ௧௧-௨௩.) என்பதனாலும், தலைமகன்கூற்றுள்:— “தண்டாதுரப்பினுமற்றையவழியுஞ், சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லியவகையினு, மறித்தோளியாப்பின்வழிமருங்கிற், கேடும் பீடுகூறலுந்தோழி, நீக்கலினுகியகிலையுளேக்கி, மடன்மகூறுமிடனுமாரு ண்டே.” (தொல்-பொரு. ௧௧. ௧௧.) என்பதனாலும், “இரந்துகுறையுற்றகிழவனைத்தோழி, நிரம்பரீக்கிநிறுத்தலன்றியும், வாய்மைகூறலும்பொய்தலைப் பெய்தலு, கல்வகையுடையநயத்திற்குரியும், பல்வகையானும்படைக்கவும்பெறுமே” (தொல். பொரு. பொருளி-௪௩.) என்பதனாலுக்கொள்ளப்பட்டன.

௧௪௪. தலைவி யிளமைத் தன்மை பாங்கி
தலைவர் குணர்த்தலுந் தலைவன் தலைவி
வருத்திய வண்ண முரைத்தலும் பாங்கி
செவ்வி யருமை செப்பலுந் தலைவன்
செவ்வி யெளிமை செப்பலும் பாங்கி
யென்னை மறைப்பி னெளிதென நகுதலு
மந்நகை பொறுஅ தவன்புலம் பலுமவ
டேற்றலுந் கையுறை யேற்றலுந் கிழவோ
னற்றலு மென்னு மவ்வொன் பானுந்
குறைநேர் தற்கு மடற்குற் றெழித்தற்கு
முறைமையி னுரிய முன்னுந் காலே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தலைவியிளமைத்தன்மை பாங்கிதலைவற்குணர்த்தன் முதலாகக்கிழவோனாற்றலீருகச் சொல்லப்பட்டவொன்பதும் பாங்கி குறைநேர்த்தற்குத் தலைமகன்மடற்கூற்றெழித்தற்கு முறையானேயுரியவாங்கருதுங்காலத் தென்றவாறு. தலைவியிளமைத்தன்மைபாங்கி தலைவற்குணர்த்தற்குச் செய்

யுள்:—“கனவரும்பாகருநிலங்கன் காமக்கடவுளுமால், கொனவரும்பாபைங்கு
ரும்பைக்குலஞ்செங்குமுதத்துவெண், டனவரும்பாண்பனை தஞ்சைவாண்
ன்றமிழ்வையையாட, டனவரும்பாமிவண்மாட்டென்கொலோநின் நிரப்பது
வே.” (தஞ்சை. ௧௦௮.) எனவும், “கெறிமருப்பெருமைநிலவிரும்போத்து,
வெறிமலர்ப்பொய்கையாம்பன்மயக்குங், கழனிபூண்மகளிவன், பழனவெதி
ரின்கொடிப்பிணையலனே.” (ஐங்குறு-௧௬.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவியருத்தியவண்ணமுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“சிலையிலவா
ணுதன்மின்னேபிறந்தவச்செவ்வியிலே, கொலையினாக்குருளையையப்போ
ற்குறியோனிருத்த, மலையிலவார்தமிழ்வாணன் தென்மாதையிலையா,
எலையிலாலவியுயலெனதாவியணங்கினனே.” (தஞ்சை-௧௦௯.) எனவும்,
“குன்றக்குறவன் காதன்மடமகள், வண்டியில்கூத்தற்றண்டழைக்கொடிச்சி,
வளையன்முனாவானெயிற்ற, ளினையனாயினுமாரணங்கினனே.” (ஐங்குறு-
௨௮௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன்செவ்வியருமை செப்பற்குச்செய்யுள்:—“எடாரலங்கலி
லங்கிலவேல்வெற்பவேமுலகும், வாடாமலவத்தருள்வாணன் தென்மாதையில
வல்லியன் னான், குடாந்ருவையுமுல்லையஞ்சுட்டிஞ்சுணையும்பத்து, மாடா
டனக்கென்கொலோவடியேன்சென்றறிவிப்பதே.” (தஞ்சை-௧௧௦.) எனவும்,
“கெறிநீரிருங்கழிநிலமுஞ்சுடான், பொறிமாண்வரியலவனாட்டலுமாட்டா
ன், சிறுதுதல்வோரும்பச்சித்தியாகின்றாட், கெறிநீர்த்தண்டேர்ப்பயானென்
சொல்லிச்செல்கோ.” (தொல். பொரு. கன. ௨௬-௨௭.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவியெவளியை செப்பற்குச்செய்யுள்:—“தேன்வந்த
வாயிதழ்ச்சேயிழையாயினஞ்செவ்வியிலவ்வி, மான்வந்தவான் விழிவஞ்சிக்குநீதஞ்
சைவாணன்வெற்பில், யான்வந்தவாசென்றியம்புதியேலவாயாவனொன் னான்,
தான்வந்தவாவுடனெனின்னையாத்தழிஇக்கொளுமே.” (தஞ்சை-௧௧௧.) என
வும், “நீர்வளராம்பற்றும்புடைத்திரன் கா, னுருரித்தன்னமதனின்மாமைக்,
ருவையன்னவேத்தெழின்மழைக்கட், டிதலையல்குற்பெருந்தோட்குறுமகட்,
கெய்தச்சென்றுசெப்புநர்ப்பெறினே, யவரயாரென்ருவனல்லன்முனாது, தத்
தக்குமிழின்கொழிக்குவியினகனி, யேறிருமடமாற்குலவ்சியாகும், வல்லிலோ
ரிகானாது, மிரும்பலொலிவருங்கூத்தல், பெரும்பேதுறுவளியாம்வந்தன
மெனவே.” (நற்றிணை. ஏ.) எனவும் வரும்.

பாங்கியெண்ணைமறைப்பினெளிதென நகுதற்குச்செய்யுள்:—“மண்ணு
ம்பயில்வித்துமொன்றினுஞ்சந்திரவாணன்வெற்பா, கண்ணும்புனலின்றியங்
குரியாதுங்கணல்வினையாற், கண்ணுங்குத்துங்கலந்தனவாயினுங்கண்ணினு

ம்மு, நெண்ணுங்குறையெண்ணைநீர்மறைத்தாலங்கியல்வதன்றே.” (தஞ்சை
௧௧௨.) எனவரும்.

அந்நகைபொருஅதவன்புலம்பற்குச்செய்யுள்:—“வெவ்வேலெறிந்தவிழுப்
புண்ணின்மீட்டிமெவதுப்பியதோர், செவ்வேணுழைப்பவரீலமன்றோதிரு
வேமருவார், வைவேலமர்வென்றவாணன்றென்மாதையில்பொருட்டால்,
வைவேலையஞ்சலென்னாதினவாறுநகைக்கின்றதே.” (தஞ்சை. ௧௧௩.) என
வும், “நயனின்மையிற்பயனிதுவென்னாது, பூம்பொறிபொலிந்தவழுவியழகன்
பைப், பாம்புயிரணங்கியாங்குத்தீங்கிது, தகாதுவாழியோருறுமகண்காது, து
ரைமதியுடையுமென்னுள்ளஞ்சாரற், கொடுவிற்கானவன்கோட்டிமாதொலைச்
சிப், பச்சுன்பெய்தபகழிபோலச், சேயரிபாத்தமாயிருமழைக்க, ணுருஅ
நோக்கமுற்றவென், பையுணெஞ்சமுய்யுமாதே.” (நற்றிணை. எஞ.) எனவும்
வரும்.

பாங்கிதலைமகனைத்தேற்றற்குச்செய்யுள்:—“தன்கண்ணையதன்பாங்
கியருள்ளுத்தனக்குறியா, மென்கண்ணருள்பெரிதெம்பெருமாட்டிக்கிகண்ம
லையார், வன்கண்ணமர்வென்றவாணன்றென்மாதையிலவந்தவனாற், புன்
கண்ணடையலையினிவாடல்புரவலனே.” (தஞ்சை. ௧௧௪.) எனவரும்.

பாங்கிகையுறையேற்றற்குச் செய்யுள்:—“ஒலிதென்கடல்புடைகுமுல
கேறினுமுழவினைதான், வலிதென்பதனையகங்கியதாற்றஞ்சைவாணன்வெற்
பா, கலிதென்குமாவுங்குமுரும்பலாவுந்ததல்களும், பொலிதென்பொதியிலி
ன்மேற்சத்தாடவிப்பூந்தழையே.” (தஞ்சை. ௧௧௫.) எனவரும்.

கிழவோளுற்றற்குச்செய்யுள்:—“மைப்போதணிதொங்கல்வாணனெ
ன்னொரணவல்லியையேற், கப்போதடைந்தவருந்துயர்க்கியரும்பியபொற்,
செப்போதினமுலையாணகைவாண்முகத்திங்களைக்கண், டிப்போதினகியதா
லிந்துகாத்தக்கொலென்னெஞ்சமே.” (தஞ்சை. ௧௧௬.) எனவும், “உருஅதவர்
போற்சொலினுஞ்செருஅர்சொ, லொல்லையுணரப்பெம்.” (திருக். ௧௦௬௬.)
எனவும் வரும்.

இதனுட்பாங்கிகூற்றியினவெல்லாங்குறைநேர்த்தற்கும், தலைமகன்கூற்
றியினவெல்லாமடக்கற்றெழித்தற்கு முரியனவெனக்கொள்க. இதனுனெ
த்தோதப்பட்டகிளவிகள்; “பண்பிற்பெயர்ப்பினும்பரிவுற்றுமெலியினு, ம
ன்புற்றுநகினுமவட்பெற்றுமலியினு, மாற்றிடையுறுதலுமவ்வினைக்கியல்பே”
(தொல். பொரு. கன. சூத். ௧௨.) என்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. இவற்றுட்
சான்றோர்செய்யுள் இல்லாதவற்றிற்குச் சூத்திரத்தையே இலக்கியமாகக்
கொள்க. (௨௦.)

கசள. இறைவன் நனக்குக் குறைநேர் பாங்கி யிறைவிக்கவன்குறையுணர்த்தலு மிறைவி யறியாள் போன்று குறியாள் கூறலும் பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தலும் பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தலும் பாங்கி யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழாலுங் கையுறை புகழ்வுமென் றிவ்விரு மூன்று மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப் பித்தற்கும் வலிதாகச் சொல்லி மறுத்தற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இறைவன் நனக்குக் குறைநேர்பாங்கியிறைவிக்கவன்குறையுணர்த்தன்முதலாகப் பாங்கிகையுறை புகழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்டவாறும் பாங்கிமெலிதாகச்சொல்லிக்குறைநயப்பித்தற்கும், தலைமகள்வலிதாகச்சொல்லி மறுத்தற்குமுரிய கிளவியாமென்றவாறு. இறைவன் நனக்குக்குறைநேர்பாங்கியிறைவிக்கவன்குறையுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “இருவர்கண்டால் வருமேதமென்றெண்ணியெனக்கெதிரே, வருவர்வந்தாலுந்தன்வாய்திறவார் தஞ்சைவாணன்வெற்பி, நெருவாநஞ்சா லுழையகலார் தையுள்ளதெல்லாந், தருவர்வம்பார்முலையாயென்கொலோசெயத் தக்கதுவே.” (தஞ்சை-கசள.) எனவும், “தன்குறையீதென்னுன் றழைகொணருந்தன்சிலம்ப, னின் குறையென்னுநின்பினனாய்ப்பொன்னுறையு, நான்வேங்கைநீறுலுண்ணுனெவன் கொலோ, கோள்வேங்கையன்னுந் திறிப்பு.” (திணைமாலேது. ௩௧.) எனவும் வரும்.

இறைவியறியாள் போன்று குறியாள் கூறற்குச்செய்யுள்:— “கலைதொடக் கீண்டசருவியத்தென்பலகால்கொடுமா, மலைதொடுத்தாந்துவருகின்றதாற்றஞ்சைவாணன்வென்றிச், சிலைதொடுத்தாங்கெழில்சேர்துதலாய்பயில்செம்ப முக்காய்ச், சூலைதொடுத்தோக்குபக்கேழ்ப்புககாக்கழாக்கவாந்தே.” (தஞ்சை-கசள.) எனவும், “துய்மைசான்றதொக்குடித்தோன்றி, வாய்மைநாவின் மதியான்போல, வுயர்தவமுனிவர்கார்வாப், பெயராகிலையதுபிதங்குதிருமலையே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கியிறையோற்கண்டமை பகர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “திவாகானேயன் னபேரொளிவாணன் றென்மறைநன்னாட், மிவாமதிபோலுமொளிர்முகத்தா யென்னொளிப்பதுன்மே, ல்வாவினனாகியொர்மானைவினாவந்தானையின்றி

க், கவானுயர்சோலையின்வாய்வண்டலாருழைக்கண்டனமே.” (தஞ்சை-கசள.) எனவும், “வளையணிமுன்கைவாலெயிறற்றமர்நகை, யினையாடுந்தழையவிழ்கானற், குறுந்துறைவின்விரிந், நெடுந்தோளண்ணற்கண்டிகும்பாமே.” (ஐங்குறு. ௧௧௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தற்குச் செய்யுள்:— “செவ்வண்ணவேல்விழியாய்தஞ்சைவாணன் றென்மறைநன்னாட், மிவ்வண்ணசொல்வதேற்பதன் னொணின்னிடையெனத்தா, மெய்வண்ணம்வாடிவெறிதேவருந்திவிருந்தினராய்க், கைவண்ணவார் தழைகொண்டென்குர்தமைக்கண்டென்கே.” (தஞ்சை-கசள.) எனவும், “தெருவின்கட், காண்பின் றிக்கலங்குவார்க்கண்டி, வாரணவாசிப்பதம்பெயர்தலேதில, நீரின்கேற்கொள்வதெவன்.” (கலித்-௬௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கியென்னை மறைப்பதென்னெனத்தாழற்குச் செய்யுள்:— “பாக்கி ன்றசெவ்விதழ்ப்பங்கையப்பாதம்பணிந்துகின்னை, யிரக்கின்றதொன்றையுமெண்ணலையாலெழுபார்முழுதும், புரக்கின்றகோன் றஞ்சைவாணன்பொதியிலிற் பொய்த்தென்னேநீ, காக்கின்றதென்னேகொலென்னுயிராகியகாரிகையே.” (தஞ்சை-கசள.) எனவும், “வான்போழ்வானத்துவயங்குகுதிர்சிதறிக், கோள் சேர்த்துகிடத்தகுழவிப்பிறையெய்ப்பப்ப, பொறியணிலிலகருதுதல்வியர்ப்பப், பொற்ப்புணைந்தநம்போதவிழ்த்து, நறியநாறுகின்கூத்தலுமன்றி, யருங்கடிமுதூர்மருங்கிற்போகி, விசம்புதொடநிவந்தவியன்பெருங்கோயில், பகம்பொண்கலம்பரிசிலாக, வடையார் துறந்தவருந்திறலிலவன், படைத்தலைபெயர்த்தகறையெய்கம்போலக், கடைசிலந்தனவேகருங்கயன் மழைக்கண், னென்னெடுகுழாயாகினின்னே, டாடலஞ்சுவரேழிநீடுறை, கிறைகடலுமிழ்த்தநீணீர்ப்பறைவா, யோதத்துப்பனித்திறைபொருதகால்காய்புன்னைக்காமர்புதுப்பூவுதிர, தூல்கான்முத்தினுண்ணிதினுறைய, நெடும்பணைப்பள்ளிவீழு, மிடுமணலெக்கர்க்கானல்யானே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிகையுறைபுகழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “குடத்தருவனவல்லவெல்லாம் படிசொல்லினுந்தாம், வாடத்தருவனவல்லலல்லா தஞ்சைவாணன்வெற்பார், தேடத்தருவனவல்லதல்லாதசிலம்பினுன்னார், நாடத்தருவனவல்லலல்லா நறந்தழையே.” (தஞ்சை-கசள.) எனவும், “செய்யொடியக்கியவுழுந்து நுற்றன்ன, வயலையஞ்சிலம்பின் றலையது, செயலையம்பகைத்தழைவாடுமென்னாய்.” (ஐங்குறு. ௨௧௧.) எனவும் வரும்.

இதுனுட்பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாக் குறைநயப்பித்தற்குத் தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாக் குறைமறுத்தற்குமுரியவெனக்கொள்க. (௩௧.)

௧௪௮. தோழி கிழவோன் றயர்நிலை கிளத்தலு
மறுத்தற் கருமை மாட்டலுந் தலைவன்
குறிப்புவே ருக நெறிப்படக் கூறலுந்
தலைவியை முனிதலுந் தலைவி பாங்கி
தன்னை முனிதலுந் தன்கைக் கையுறை
யேற்றலு மெனமுறை சாற்றிய வாறும்
வலிதாசச் சொல்லிக் குறைநயப் பித்தற்கு
மெலிதாசச் சொல்லி மேவற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தோழிகிழவோன் றயர்நிலைகிளத்தல் முதலாகக்கையுறையே
ற்றலீராக முறையே சொல்லப்பட்டவாறும் வலிதாசச்சொல்லிக்குறைநயப்
பித்தற்கு மெலிதாசச் சொல்லிமேவற்கு முரியகிளவிகளாமென்றவாறு:—
தோழிகிழவோன் றயர்நிலை கிளத்தற்குச்செய்யுள்:— “உணையுக்குழல்வஞ்
சிவாணன்றென்மாறைவரைக்களிறு, திணையுத்தழையும்பிடியொடுமேய்ந்து
தெளித்தவின்னீர், கணையுண்டசோகநிழற்சோகநீங்கித்துயில்வதுகண், டெ
ணையுங்கடைக்கணியாவினையாநிற்பரேதிலரே.” (தஞ்சை-௧௨௬.) எனவும்,
“பருவானெஞ்சுமேவறவிராது, செருவேலுதியன்சேண்வினங்குமுகநிக், க
ருங்கழிக்காவியொடுகலாங்கருதிய, பெருங்கண்மாயோனேநாங்கடிகொண்ட,
செத்தினைகவர்த்தபைங்கண்வேழங், சுருவரைப்பிரசங்கையின்வாங்கி, யீயின
மிரியவீசி, வயவுப்பிடியின்வாயுறக்கொடுத்த, செவ்வீரோக்கி, யுருகுநெஞ்சு
மொடுநெடுநீன்க், தருகுசென்னுமலியுமென்னையுநோக்கிக், கழலொலிகாப்ப
வொதுங்கி, நிழலெனநிற்பெனருநீன்கினைத்தே.” (.....) எனவும்வரும்.

தோழிதலைமகனையுறுத்தற்குருமை மாட்டற்குச்செய்யுள்:—“கையுத்த
ழையுமுன் காண்டொறுக்காண்டொறுக்கட்டுரைத்த, பொய்யுத்தோலைத்தன
பூத்தழைபோலரிபோர்த்துஞ்சு, மையுக்கலத்துண்டவாள்வியியாய்தஞ்சை
வாணன்வெற்பர், மெய்யுத்துவண்டதென்னுன்முடியாதுவெளிநிற்கவே.” (த
ஞ்சை-௧௨௭.) எனவும், “தேர்சேணீக்கித்தமியனில்வந்து, தும்பூர்யாதென்
றுன்னிகளியொதுங்கி, முன்னாட்போகியதுறைவனென்ன, லகலிலைநாவலு
ண்டுறைபுதிர்ந்த, கனிகவின்கிதையவாங்கிக்கொண்டதன், ருணையோரை
வீழ்துணைக்கிடு, மலவற்காண்டிகநற்பாற்றிதுவென, கினைத்தநெஞ்சுமொ
டுநெடிதுபெயர்ந்தோனே, யுதுக்காண்டோன்றுத்தேரேயின்று, நாடெதிர்
கொள்ளேமாதிற்றானது, துணிகுவன்போலாகாணுமிகவுடையன், வெண்ம

ண்ணெடுங்கோட்டுமறைகோ, வம்மவாழிகுறுமதியெமக்கே.” (அகநா-௧௮௦.)
எனவும் வரும்.

தோழிதலைமகன்குறிப்புவேராக நெறிப்படக்கூறற்குச்செய்யுள்:—
“விடையாண்மிகைவருமேருவில்லாநெடுமேழிவென்றிப், படையானெடும
வெம்பகைகொள்வதோபகல்போலுமெய்ம்மை, யுடையானுயர்ந்தஞ்சைவாண
னென்னொனவொல்கியதுன், ணிடையாய்பிறிதுகொலோவறியேன்வெற்
புரெண்ணுவதே.” (தஞ்சை-௧௨௮.) எனவும், “மறவல்லவாழிதோழிதுறைவர்,
கடல்புரைபெருங்கிளைநாப்பண், மடல்புனைத்தேநிற்பாடும்பொழுதே.”
(தொல்-பொரு-கள-௨௩. உரை.) எனவும் வரும்.

தோழிதலைவியைமுனிதற்குச்செய்யுள்:—“தூற்றதலரைமறைப்பவர்க்
கேருறைசொல்லுஞ்ற, மேற்றதோழியெனையென்பெருமாட்டிசென்றேற்
றவர்க்கு, மாற்றதருஞ்செக்கைவாணன்றென்மாறையிலவந்துநெஞ்சம், போ
ற்றதுநின்றயலென்கொன்னதீங்குபொறுத்தருனே.” (தஞ்சை-௧௨௯.) என
வும், “மாயோனன்னமால்வரைக்கவாஅன், வாலியோனென்னவயங்குவென்
ளருவி, யம்மலைக்கிழவோனின்னயந்தென்றும், வருந்தினெனென்பதோர்வா
ய்ச்சொற்றேரூய், நீயுங்கண்டுமரொடுமெண்ணியநவறித்தனவல்லவென்மெ
றுத்தற், கரியர்வாழிதோழிபெரியோர், நாடிநட்பினல்லது, நடடுநாடார்த
மொட்டியோர்திறத்தே.” (தொல். பொரு. கள. ௨௩. உரை.) எனவும்
வரும்.

தலைவிபாங்கியை முனிதற்குச்செய்யுள்:— “மற்றேதவர்கினைவார்த
ஞ்சைவாணன்வரையின்முந்நாட், பொற்றேரின்வந்துபுணர்ந்துசென்றார்
பொருட்டெம்மைக், குற்றேவன்மங்கைகுறையிரந்தானெனுக்குற்றிநீர், நெ
ற்றேதவறுநம்பாலில்லையாகவுமெய்தியதே.” (தஞ்சை. ௧௨௭.) எனவும்,
“விட்டகுதிரைவியப்பின்ன, விசும்புதோய்பசுக்கழைக்குன்றநாடன், யாந்
தற்படர்த்தமையறியான்றானும், வேணினானேறுபோலச், சாயினென்ப
நம்மாணலையந்தே.” (குறுந்தொ. ௭௭.) எனவும் வரும்.

தலைவிபாங்கிதன்கைக்கையுறையேற்றற்குச் செய்யுள்:—“ஐற்றுத்தலைவ
ரருந்துயாற்றினுமாற்றலணன், மாற்றம்புனையின்மயிலையாய்தஞ்சைவா
ணன்றெவ்விந், போற்றுக்கொடுவியேன்புனையாலிடிப்போந்தலரே, து
ற்றுத்தழையென்றிதொன்றெங்கனெவந்துதொன்றியதே.” (தஞ்சை-௧௨௮.)
எனவும், “சிலம்பின்மேய்த்தகிறுகோட்டுச்சேதா, வலக்குருலைக்கார்தமென்
டித்தாதுகக், கன்றுதாய்மருண்குன்றநாட், னுடுக்குத்தழைத்தனனைய
வைபு, முடிப்பின்மயாயஞ்சுதுமேகொடுப்பிற், கேளிடையுடித்தலுமஞ்சுது
டியிலை, வாடுவகொல்லோதாமேயவம்மைப், போருடைவருடையுமபா

யாச், குருடையடுக்கத்தகொயற்கருந்தழையே.” (நற்றிணை. ௩௫௬.) எனவும் வரும்.

இதனுட்பாங்கிகுற்றாயினவெல்லாம் குறைநயப்பித்தற்குத் தலைவிகுற்றாயினவெல்லாங்குறைநேர்த்தற்குமுரியகிளவியெனக்கொள்க. (௩௨)

௧௪௬. இறைவி கையுறை யேற்றமை பாங்கி யிறைவற் குணர்த்தலுங் குறியிடங் கூறலுங் குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேறலுங் குறியிடத் துய்த்து நீங்கலு மிறையோ னிடத்தெதிர்ப் படுதலு மியைதலும் புகழ்தலும் விடுத்தலும் பாங்கி மெல்லியற் சார்த்து கையுறை காட்டலு மையுறை கண்ணியைப் பாங்கிற் கூட்டலு நீங்கித் தலைவற் கோம்படை சாற்றலு மூலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கலும் பெருந்தகை விருந்திறை விரும்பலு மென்னத் தெரிந்த பன்முன்றுங் கூட்டன் முதலா வேட்ட லீரூப் பாங்கிக்கு வகுத்த நான்கிற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இறைவிகையுறையேற்றமைபாங்கி யிறைவற்குணர்த்தன் முதலாகத்தலைமகன் விருந்திறைவிரும்பலீருகவாராய்த்தபதின்மூன்றுங் கூட்டலுங்கூட்டலும்பாங்கிற் கூட்டலும்வேட்டலுமென நான்கிற்குமுரியவா மென்றவாறு. இறைவிகையுறையேற்றமை பாங்கியிறைவற்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “போயானளித்தலுங்கைகுவித்தேற்றப்பின்போற்றியன்பாற், சாபாதகொங்கையின்மேலணைத்தாடஞ்சைவாணன்வெற்பா, காயாமலான் னமேனிமெய்யாககின் கையுறையை, நீயாகவல்லதுமாந்தழையாககிணைத்தில னே.” (தஞ்சை-௧௨௬.) எனவும், “தந்துநீயளித்ததண்டழைகாண்டலும், வந் தனனெதிர்த்தமட்கைதன்னெஞ்சு, மண்மிசைவிலங்கியவழுத்தீர்மதியா, னுண்ணியற்பலுவலுழைபொருணுனித்த, வாய்மொழியமுதமெக்குவன்ம ன்னே, யானிறைபெற்றதுமில்லனே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகற்குக்குறியிடங் கூறற்குச்செய்யுள்:— “அணிமாமலர்ம யிலைப்புயத்துணங்கொளாகமெனு, மணிமாளிகைவைத்தவாணன்வண்காவ லன்மாறைவெற்பா, துணிமாமாகதப்பாசறைவேலைச்சுடாவன்போற், பணி

மாமணிதிகழும்பகல்யாங்கன்பயிலிடமே.” (தஞ்சை-௧௩௦.) எனவும், “கடெம் புலால்புண்ணைகடியுந்துறைய, படுப்புலாற்புட்கடிவான்புக்க-தடம்புலாற், தா ழைமாஞாழற்றைத்துயர்ந்ததாழ்பொழி, லேழைமாஞோக்கியிடம்.” (திணை மாலை து. ௪௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கிக்குறியிடத்திறைவியைக்கொண்டு சேறற்குச்செய்யுள்:— “நாமாவி மூழ்கிநறுமலர்குற்றுகந்தாவனத்துத், தேமாவின்னதளிர்செவ்வண்ணக்கொய் துசிலம்பெதிர்கூய், வாமானெடுக்கண்மட்கைதலைலாய்தஞ்சைவாணன்வெ ற்பிற், பூமாதவிப்பந்தர்வாய்விளையாடுகம்போதுகவே.” (தஞ்சை. ௧௩௧.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துய்த்துநீங்கற்குச்செய்யுள்:— “கண்சாயல் கையுருக்கொண்டென்வேன்மயில்காந்தன்வள்ளி, பெண்சாயலென்றனையெ ன்றுசெவ்வெளியவரும்பவனம், வண்சாயொடுக்கும்வயற்றஞ்சைவாணன்மலய மராத், தண்சாயனின் நண்குந்தையனீநிற்கசாலிலே.” (தஞ்சை. ௧௩௨.) எனவும், “செங்கனம்படக்கொன்றவுணர்த்தேய்த்த, செங்கோலம்பின்செங் கோட்டியானைக், கழறொடிச்சேய்ருன்றம், குருதிப்பூவின்கூலக்காந்தட் டே.” (குறுந்தொகை. ௧.) எனவும் வரும்.

இறைவியிறையோனிடத்தெதிர்ப்படுதற்குச்செய்யுள்:— “முயங்கியது புரப்பங்கயத்தானுமுலைசுமந்து, தயங்கியதுலிடைதானுமென்போலத்தன் ன் வறவிக், கியங்கியவாறென்மனத்திருணீக்கவென்றேதுணிந்தே, வயங்கிய சேருடையான்வாணன்மாறமணிவினக்கே.” (தஞ்சை. ௧௩௩.) எனவரும்.

புணர்ச்சியின்மகிழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “தருந்தாருவஞ்சுக்கொடையுடை யான் மஞ்சைவாணனின்சொற், செருந்தார்பசுந்தமிழ்த்தென்வரைமேற்செம் பொன்மேருவெற்பாற், கருத்தாரைஞ்சுமிழ்வாகியால்வெண்கடல்கடைத் து, வருந்தாவமுதளித்தான்வல்லனாயிம்மடக்கொடியே.” (தஞ்சை. ௧௩௪.) எனவரும்.

புகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மயனார்விதித்தன்னமாமலிக்குழ்தஞ்சைவாண ன்வெற்பிற், பயனார்பயோதாப்பாவைவன்னீர்புகம்பொற்குழைதோய், நய னாவித்தந்துஞ்சுதம்வாயிதழ்நல்லமுத, மயனார்படைத்திலரோலடங்காதவ் வானுக்குமே.” (தஞ்சை. ௧௩௫.) எனவரும்.

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தற்குச் செய்யுள்:— “நேயம்புகவிடமின்றி நின்பால்வந்துநின்றுபோ, லாயம்புகலவடைந்தருணியடையாதமன்னர், வா

அஉ

அகப்பொருள்விளக்க மூலமுமுரையும்.

யம்புகவில்வணக்கியவாணன் னென் மறைநன்னீர்த், தோயம்புகரிணை வேல்
வழியாய்க்கின்ற னுணையுடனே.” (தஞ்சை. கக.சு.) என வரும்.

பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்து கையுறைகாட்டற்குச் செய்யுள்:—“பொய்போ
லிடைநின் விழிபோற்ருவனாயம்போ திவைநின், மெய்போலசோகமிளிர்பூந்த
ழையிவைமெல்லியனின், கைபோற்கவின் கொள்செங்காந்தனம்போ திவைக
ண்டருள்யான், மைபோற்குழலி தந்தேன் றஞ்சைவாணன் வரையினிந்தே.”
(தஞ்சை. கக.எ.) எனவும், “நறும்பூக்கண்ணியும்பெருந்தன்கோதையு, நகை
வாய்ப்பிணையலுமுகைவாய்ச்சூட்டும், புனைந்தனை யருளல்வேண்டுஞ், சினங்
கொடாணைச்செழுமடமானே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைவியைப்பாங்கிற் கூட்டற்குச்செய்யுள்:— “குனிநாண்மதிது
தற்கோகிலமேகின் குழலிலெல்லாப், பனிநாண்மலரும்பறித்தணிந்தேனித்
தப்பார்மடந்தை, தனிநாயகன் றஞ்சைவாணன் றன்சார்ந்தனித் துநில்லா, தினி
நாமகன்றினையார்வினையாடிடமெய்துதுமே.” (தஞ்சை. கக.அ.) எனவரும்.

பாங்கி தலைவியைக்கித் தலைவற்கோம்படைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—
“சின்னாண்மலர்க்குழல்காணமாச்செவ்விபார்த்துழன்று, பன்னாளுரைத்
தபணிமொழிநோக்கிப்பழிநமக்கீ, தென்னாதிடைப்பட்டவென்னிலைமறவே
லிறைவா, தன்னாகமெய்ப்புகழான் றஞ்சைவாணன் றமிழ்வேற்பிலே.” (தஞ
சை. கக.க.) எனவும், “அவரைபொருந்தியபைங்குரலேனந், கவரிமடமாக்க
து உம்படர்சாரந், காணநாடமறவல்லவங்கிழைத், கியானிடைநின்றபுனை.”
(ஐந்திணைபெழுபது. க.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகனையுலகியன்மேம்படவிருந்துவிலக்கற்குச் செய்யுள்:—
“வலைப்பெய்தமான் றசைதேன்றேய்த்தருந்திமரைமுலைப்பா, லுலைப்பெய்
தவார்திணைபூலுமுன்னெங்குருவகை, தலைப்பெய்தநாளையான் றஞ்சை
வாணன்சயிலத்தெம்மூ, ரிலைப்பெய்ததாழ்ஞாம்பைத்தக்கிணுமக்கென்வரு
மே.” (தஞ்சை. கச.௦.) எனவும், “பன்னாளைவ்வந்தீர்ப்பகல்வந்து, புண்ணையம்
பொதும்பினின்னிழநழீஇ, மாலைமான் கொளநோக்கிப்பண்ணாய்ந்து, வலவன்
வண்டேரியக்கீயுஞ், செவலிருப்புறுதலொழிகதில்லம்ம, செல்லாநல்லிசை
ப்பொலம்பூட்டிசையன், பல்பூங்காநற்பவத்திரியனவிவ, ணல்லெழிலின்
லந்தொலையவொல்லெனக், கழியேயோதமல்கின் றுவழியே, வள்ளெயிற்றா
வொடுவயமின்கொட்குஞ், சென்றோர்மன்றமாறின்றுபொழுதென, கின்றி
றத்தவலம்வீடவின்றிவட், சேப்பினெவனோபுகேழ்புலம்ப, பசும்னெடுத்த
வெண்ணென்மாஅத்து, அயிர்மிதிமா வார்குவ கினக்கே, வடவர்த்தவான்கே
ழ்வட்டங், குடபுலவுறுப்பிற்குட்புகித்ததிய, வண்டியிர்நறுஞ்சாந்தணிசுவ

ந்திண்டிமி, லெல்லுத்தொழின் மடுத்தவல்லினைப்பாதவர், கூருளிக்கவிசை
மாட்டலிற் பார்ப்புடன், கோட்குருக்கிழித்தகொடுமடிநெடுவலை, தண்கடல
சைவனியெறிதொறும்வினைவிட்டு, முன்றிற்றுகழைநாங்குந், தெண்கடற்பாப்
பிணைம்முறைவினூர்க்கே.” (அகநா. கச.௦.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்விருந்திறைவிரும்பற்குச்செய்யுள்:— “மஞ்சூட்டியன்னைகதை
மதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பஞ்சூட்டியமென்பதயுகத்தீருங்கன்பா
டியின்மான், வெஞ்சூட்டியுதன்னலுனும்பைத்தேனும்விருந்தினர்க்குச், செ
ஞ்சூட்டியனகுபொன்போற்றினைமூரலுந்தெள்ளமுதே.” (தஞ்சை. கச.க.) என
வும் வரும்.

இதனுட்பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாங்கூட்டற்கும் வேட்டற்குமுரியன
தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாங் கூடற்குங்கூட்டற்கு முரியவெனக்கொள்க.
இம்முன்றுகுத்திரத்துன்னுமெடுத்தோதப்பட்டகிளவிகள், பாங்கிகூற்றுள்
“நன்னயம்பெற்றுழியாய்புரி.” (தொல். பொருள். களவியல். ௨௩.) என்பத
னானுத் தலைமகன் கூற்றுள் “வேளாணெதிரும்விருந்தின்.” (தொல். பொருள்.
களவியல். ௨௪.) என்பதனானுகொள்ளப்பட்டன. (கக.)

கரு. அற்றவில் சிறப்பினிவ் வறுபத் தொன்றுங்
குற்றமில் பாங்கியிற் கூட்டத்து விரியே.

(இச்-ம்.) பாங்கியிற்கூட்டத்துவிரியெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதலுந்
விற்து.

(இ-ன்.) தலைமகனுட்கோள்சாற்றன்முதலாக விருந்திறை விரும்பல்
ருகச்சொல்லப்பட்ட விவ்வுறுபத்தொருகிளவியும் பாங்கியிற்கூட்டத்துவிரி
யாமென்றவாறு. (கச.)

கரு. கூட்டல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டல்
வேட்டலென் றொருநால் வகைத்தே பகற்குறி.

(இச்-ம்.) பகற்குறியின்வகையுணர்த்துதலுந் தவிற்து.

(இ-ன்.) கூட்டன்முதலாக வேட்டலீருக நான்குவகையினையுடைத்து
ப்பகற்குறியென்றவாறு. (கரு.)

கரு. குறியிடங் கூறன் முதலாப் பெறலரும்
விருந்திறை விரும்ப லீருப் பொருந்தப்
பகர்த்தபன் னிரண்டும் பகற்குறி விரியே.

(இச்-ம்.) பகற்குறியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) குறியிடக்கூறன்முதலாக விருந்திறைவிரும்பலீராக மேற் பாங்கிவற் கூட்டத்துளெடுத்தோதப்பட்ட பன்னிரண்டும் பகற்குறியிரியா மென்றவாறு.

உதாரணமேற்காட்டினவெனக்கொள்க. (௩௬.)

கருக. இரங்கல் வன்புறையிற்செறிப் புணர்த்தலென்
றொருங்கிய மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி.

(இச்-ம்.) ஒருசார்பகற்குறியின்வகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) இரங்கலும்வன்புறையிற்செறிப்புணர்த்தலுமென மூன்று வகையினையுடைத்தொருகூற்றுப்பகற்குறியென்றவாறு. (௩௭.)

கருச. கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்
பொழுதுகண் டிரங்கலும் பாங்கி புலம்பலுந்
தலைவ னீடத் தலைவி வருந்தலுந்
தலையிப பாங்கி கழறலுந் தலைவி
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலு மின்னயிர்ப்
பாங்கியொடு பகர்தலும் பாங்கியச் சறுத்தலு
நீங்கற் கருமை தலைவிரினைத் திரங்கலுந்
தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுஞ்
சிறைப்புற மாகச் செறிப்பறி வுறுத்தலு
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தறி வுறுத்தலு
முன்னின் றுணர்த்தலு முன்னின் றுணர்த்தி
யோம்படை சாற்றலுமேம்படு கிழவோன்
றஞ்சம் பெருது நெஞ்சொடு கிளத்தலு
மென்றவி ரோழு மெல்லுக்குறி விரியே.

(இச்-ம்.) ஒருசார்பகற்குறி விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்திமாலையம்பொழுது கண்டிரங் கன் முதலாகக் கிழவோன்றஞ்சம்பெருது நெஞ்சொடுகிளத்தலீராகச் சொல் லப்பட்ட பதினான்குமொருசார் பகற்குறியிரியாமென்றவாறு. ஒருசாரொன் றததிகாத்தால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அவற்றுள்;

கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்திமாலையம் பொழுதுகண்டிரங்கற்குச்செய் யுள்:—“ஆழ்தார்தமக்கருளாதவர்போலிவ்வனவிலன்பு, சூழ்தார்செலத்தொ ள்கல்குழ்குமுலாய்சொற்பொருள்படைத்து, வாழ்தார்புகழ்தஞ்சுவாணனை ப்பேணலர்மானவெய்யோன், வீழ்தார்கலிக்கார்தான்பனிமாலெவெளிப்பட வே.” (தஞ்சை. ௧௪௨.) எனவும், “நெய்தல்கம்பகிழக்குணக்கொழுக்க, கல் சேர்மண்டிலஞ்சிவந்துசினத்தணியப், பல்பூங்கானலுமல்கிறன்றே, யின மணியொலிப்பவெர்படப்பூட்டி, மெய்ம்மலிகாமத்தியாந்தொழுதொழியத், தேரோசெல்புறமறையுமுறோ, டியாங்காவதுகொருணேதேம்பட, ஆதுவ ண்டியிருங்கோதைமார்பின், மின்னிவர்கொடும்பூட்கொண்களே, டின்ன கைமேவநாமாடிப்பொழிலே.” (நற்றிணை. ௮௭.) எனவும் வரும்.

பாங்கிபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“காலையம்போருகவாண்முதத்தானன்பர் கையகல, மாலையம்போதுவருவித்தநீர் தஞ்சைவாணன்றெவ்வ, சாலையம்போ லுங்கனாதவன்கோயிலழல்கொளந்த, வேலையம்போடுழல்வீர்பரிகாணென்று ம்வெய்துயிர்த்தே.” (தஞ்சை. ௧௪௩.) எனவும், “பெருமுதுசெல்வர்பொ ன்னுடைப்புதல்வர், சிறுதோட்கோத்தசெவ்வரிப்பறையின், கண்ணகத்தெ முதியருரீஇப்போலத், கோல்கொண்டலைப்பப்படுதியர்மாதோ, வீராவே ண்மான்வெளியன்றித்தன், முாகமுதற்கொளீஇயமாலெவினக்கின், வெண் கோடியம்பதுண்பனியரும்பத், கையறவந்தபொழுதின்கெய்சோர், தவல நெஞ்சினெம்பெயரவுயர்திரை,நீடுநீர்ப்பனித்துறைச்சேர்ப்ப,னெடுதேர்துண் ணுகதுழைத்தமாவே.” (நற்றிணை. ௮௮.) எனவும் வரும்.

தலைவனீடத்தலைவிலுந்தற்குச்செய்யுள்:— “ஆராதலின்பவிடத்தொறு நீங்கியவாயமென்பால், வாராதமுன்னம்வருகிலாற்றஞ்சைவாணன்வெற்பி ற், கூராதநல்கவல்லிளையெனலங்கொன்னகொண்டு, தோதலனுடனே நென்னன்மாலையிற்சென்றவரே.” (தஞ்சை. ௧௪௪.) எனவும், “இருடிணிந்தன் னவிர்த்தன்கொழுநிலல், நிலவுருவித்தன்னவெண்மணலொருசிறைத், கரு ங்கோட்டுப்புண்ணெப்பூம்பொழில்புலம்ப, வின்னும்கார்புறலும், பன்மீனவே ட்டத்தென்னையர்தியிலே.” (குறுந்தொகை. ௧௨௩.) எனவும் வரும்.

தலையிபபாங்கிகழறற்குச்செய்யுள்:— “சிறத்தார்தெரிந்தசெழுந்தயி ழ்வாணன்றென்மறைவெற்பர், துறத்தாரெனையென்றுகோருவதேனிக் தத் தொல்லுகிற், பிறந்தாரெவர்க்கும்பிரிவெய்துமால்வெய்யபோமர்க்கட், புற ங்தாழ்கரிபகுழற்கெய்வாயையபூங்கொடியே.” (தஞ்சை. ௧௪௫.) எனவும், “மகிழ்நன்மார்பேவெய்யையானி, யழியல்வாழிதோழிநன்ன, னறுமாமொன் றொட்பிற்போகிய, வென்றுமொழிக்கோசர்போல, வன்கட்குழ்ச்சியும்னெ ண்மொத்சிறிதே.” (குறுந்தொகை. ௭௩.) எனவும் வரும்.

தலைவிமுன்னிலைப்பறமொழிமொழிதற்குச்செய்யுள்:—“பூவலர்வாவியி
னீர்நற்போதுற்றபுண்மையல்லாற், காவலர்காமந் தறக்கிலென்றாங்கடம்பா
ய்மதுகை, மாவலவாணன்யுயற்றஞ்சைவேந்தனைவாழ்த்தல்செய்யா,மேவலர்
போலுங்கழற்றுகாயாளர்வியனறிவே.” (தஞ்சை. ௧௪௬.) எனவும், “யாவது
மறிகிலர்கழறுவோரே, தாயின்முட்டைபோலவுட்கிடந்து, சாயினல்லதுபிறி
தெவனுடைத்தோ, யாமைப்பார்ப்பினன்ன, காமங்காதலர்கையறவிடினே.”
(குறுந்தொகை. ௧௫௨.) எனவும் வரும்.

தலைவிபாங்கியொடுபகர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“முலையார்முயக்கினுமல்லா
விடத்தினுழரிமுந்நீ, ஸலையாமுதமுநஞ்சுமும்போலவணங்கனையாய், தொ
லையாதவன்பமுந் தன்பமுங்காட்டுவர்துங்கருவி, மலையாசலத்தமிழ்தேர்வா
ணன் மறைநம்மன்னவரே.” (தஞ்சை. ௧௪௭.) எனவும், “நோமெனெஞ்சே
நோமெனெஞ்சே, புன்புலத்தமன்றசிறியிலெருஞ்சி, கட்கின்புதுமலர்முற்
பயந்தாதுங், கினியசெய்தநங்காதல, ரின்னஞ்செய்தனோமெனெஞ்சே.” (கு
றுந்தொகை. ௨௦௨.) எனவும், “என்கைகொண்டிதன்கனெற்றியுந், தன்கை
கொண்டென்னன்னுதனீவியு, மன்னைபோலவியினியுந், கள்வர்போலக்
கொடியன்மாதோ, மணியோடிழிதருமருவிப்பொன்னென, வேங்கைதாய
வோங்குமலையடுக்கத், தாடுகழைநிவந்தபைங்கண்மூங்கி, லோடுமழைகிழிக்கு
ஞ்சென்னிக், கோடியுப்பிறங்கன்மல்கிழுவோனே.” (நற்றிணை. ௨௮.) என
வும், “அசுணங்கொல்பவர்கையேபோன்று, மின்பமுந் தன்பமுடைத்தே,
தண்கமழ்நுந்தார்விறலோன்மார்பே.” (நற்றிணை. ௩௦௪.) எனவும் வரும்.

தலையையப்பாங்கியசுதுத்தற்குச்செய்யுள்:—“பேணற்கரியநின்பெண்
மையுநாணமும்பேணியவர், காணத்தருமென்றுகாண்பதல்லாற்கழிகாதனெ
ஞ்சு,பூணத்தருகினும்பொற்பல்லவாகுதல்கறடல்லவால், யாணர்த்தமிழுடை
யான்வாணன்மறையினின்றுமுதே.” (தஞ்சை. ௧௪௮.) எனவும், “மனங்காவ
லருழைவைத்துமென்கூர்வனைவாய்ப்பசம்பு, ளினங்காடென்மற்றியவேனல்க
ண்டாலன்னையெப்படியுந், சனங்காவல்கொண்ட கழையிருஞ்சாரற்கணங்கு
ழைநின், புனங்காவன்மாற்றுமதன்பின்னர்க்காவலும்பூணும்வந்தே.” (இலக்
கண. அகத். ௧௪௦. உரை.) எனவும், “மெய்யிற்றீராமேவருகாமமேசு,மெய்யா
யாயினுமுரைப்பேருழி, கொய்யாமுன்னுருங்குல்லவார்புதினையே, யருவியார்
ந்தபைக்காரேறு, மிருவிதோன்றினபலவேநீயே, முருகுமுரண்கொள்ளுந்
தேம்பாய்கண்ணிப், பரியநாயொடுபன்மலைப்படரும், வேட்டுவப்பெறலோட
மைத்தனையாழநின், பூக்கெழுதொடலைதுடங்கவெழுந்து, கிள்ளைத்தென்விளி
யிடைபிடைபயிற்றி, யாங்காக்கொழுகாயாயினன்னையே, சிறுகிளிகடிதேற்றாளி
வனெனப், பிறத்தந்திதுக்குவனாயி, னுறற்கரிதாருமவன்மணந்தமார்பே.”
(அகநா. ௨௮.) எனவும் வரும்.

நீங்கற்கருமைதலைவிநினைந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:—“குன்றுகியபொன்
னும்வேழக்குழாமுங்கொடைபுகழ்ந்து, சென்றார்முகக்குஞ்செழுந்தஞ்சைவா
ணன்றென்மறைவெற்பி, னன்னருமிறைவர்க்குநன்றியிலெற்குமுன்னமுத
த்தோ, னென்றவிதித்திலனையுயிர்போலவுடம்பையுமே.” (தஞ்சை. ௧௪௯.)
எனவரும்,

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றற்குச்செய்யுள்:—“நெஞ்சுவாய்மலான்
ன்கண்ணீர்மல்கநின் நவஞ்சொற், கிஞ்சுவாய்வஞ்சிகேட்டருணியுக்கிளைத்
தமிழோர், தஞ்சுவாய்மொழிநெஞ்சுடையான்றஞ்சைவாணன்வெற்பின், ம
ஞ்சுவார்த்தனவாலவந்தேரின்மணிக்குரலே.” (தஞ்சை. ௧௫௦.) எனவும்,
“கவர்பரிநெடுந்தேர்மணியுமிசைக்கும், பெயர்படவிளக்கியவிலைஞ்ஞெமலி
ப்பர், கடலாடுவியலிடைப்பேரணிப்பொலிந்த, திதலையல்குணலம்பாராட்டிய,
வருமேதோழிவார்மணற்சேர்ப்ப, னிழல்படவாங்கியமுழவுமுதற்புண்ணை, மா
வரைமறைகம்வம்மதிபாளுட், பூவிரிகாணற்புணர்சூறியவந்தும், மெல்லினர்
நறும்பொழிந்தகாண, வல்லலரும்படர் காண்ககாஞ்சிறிதே.” (நற்றிணை. ௩௦௭.)
எனவும் வரும்.

தோழிசிறைப்புறமாகத்தலைமகற்குச்செறிப்பறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—
“தொடைக்கணியார் தடந்தோளவர்கேளலர்தோகையன்ன, ருடைக்கணியா
ந்தழைகொய்யாருழவருடைத்ததெண்ணீர், மடைக்கணியாரமிடுத்தஞ்சைவா
ணன்வரையின்முன்போற், கடைக்கணியார்கணியார்நம்மை நாளைக்கருங்க
ணியே.” (தஞ்சை. ௧௫௧.) எனவும், “வினைவினையச்செல்வம்வினாவதுபோ
னீடாப், பனைவினைவுநாமெண்ணப்பாத்தித்-தினைவினைய, மையார் தடங்கண்
மயிலன்னாய்த் தீண்டு, கையார்பிரிவித்தல்காண்.” (திணை மாலே. ௫.) எனவும்
வரும்.

தோழிதலைமகற்குமுன்னிலைப் புறமொழிமொழித்திறச்செறிப்புணர்
ததற்குச்செய்யுள்:—“பயில்காணபந்திப்புயலன்னவோதியைப்பைக்கிள்ளைகா
ண், மயில்காஞ்சிறிதுமறக்கப்பெறீர் தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், ருயில்காண
மெங்குரியம்புதண்ணசோலையிற்கூடியின்ப, மயில்காணவெங்கதிர்வேலன்பர்சா
லையர்ப்பினுமே.” (தஞ்சை. ௧௫௨.) எனவும், “முறஞ்செவியானைத்தடக்கையிற்
றடைஇ, யிறைஞ்சியசூரலபைந்தாட்செத்தினை, வரையோன்வண்மைபாடி
னர்போலக், கிளையோடுண்ணும்பினைவாய்ப்பாசினன், குல்லைகுளவிக்கடனங்
குவளை, யில்லமொடுமிடைத்தவீர்த்தண்கண்ணியன், சுற்றமைவில்லன்னசோ
லைத்தோன்று, நற்றார்மார்பற்காண்குறிற்சிறிய, மற்றவற்கரியவுரையின்பிற்
றை, பணங்குமணங்கும்போலவணங்கிய, வறம்புனங்காவல்விடாமை, யறிந்
தனிரல்லரோவறனில்யாயே.” (நற்றிணை. ௩௦௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன்முன்னின்றுசெறிப்பறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“கானலங்கான்மலர்க்கன்வாய்க்கருங்கணிகட்டுமொயாற், கடனலஞ்சாப்பொற்றாவுங்கொய்தாசொம்கொற்றவயா, மேனலங்காவலுமின்றேயொழிந்தனவேழ்புவிக்கு, தானலங்காசமன்னான்றஞ்சைவாணன்றமிழ்வேற்பிலே.” (தஞ்சை. ௧௮௩.) எனவும், “மால்வரைவெற்பவணங்குராலேனல், காவலியற்கையொழிந்தேயாந்-தாவருவி, பூக்கண்கழுடம்புறவிற்றாய்ப்பொன்விளையும், பாக்கமுதுவெம்மிடம்.” (ஐந்திணையம்பது. ௧௨.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன்முன்னின்றுசெறிப்புணர்த்தியோம்படை சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“கனஞ்சாயல்கியகையுடையானெதிர்கன்றினர்தம், மனஞ்சாயவென்றஞ்சவாணன்வரோதடன்மறைவெற்பிற், சினஞ்சாலும்வேலண்ணலேமறவேலெம்மைச்செவ்வியிரு, தனஞ்சாயினுமினிர்நையல்லாதில்லைத்தாழ்குழற்கே.” (தஞ்சை. ௧௮௪.) எனவும், “எறிந்தெமர்தாமுழுதவீரங்குராலேனன், மறந்துகிளியினமும்வாரா-கறங்கருவி, மாமலைநாடமடமொழிதன்சேண்மை, நீமறவெனஞ்சத்துக்கொண்டு.” (ஐந்திணையம்பது. ௧௮.) எனவரும்.

தலைமகன்மஞ்சம்பெருது நெஞ்சொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“ஏவலரேய்விழிமாந்தளிர்மேனியரேனலினிக், காவலரேமனங்காத்தனம்யாங்களியானைசெம்பொன், னாவலரேபெறல்குங்கைமேகநுறுங்குவளை, மாவலரேய்தொடையான் தஞ்சைவாணன்வரையில்வந்தே.” (தஞ்சை. ௧௮௫.) எனவும், “பெறுவதியையாதாயினுமுறுவதொன், றுண்டென்வாழிநெஞ்சேதிண்டேர், கைவனோரிகானந்தீண்டி, யெறிவளிகமழுநெறிபடுகத்தன், மையீரோதிமாஅயோன்வயி, னின்றைவன்னட்பினின்னோ, யிறமுறையெனவொன்றின்றி, மறுமையுலகத்தமன்னுதல்பெறுமே.” (குறுந்தொ. ௧௯௬.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாலையம்பொழுதுகண்டிங்கலும், பாங்கிபுலம்பலுந், தலைவனிடத்தலைவருந்தலு, முன்னிலைப்புறமொழிமொழிதலும், பாங்கியோடுபகர்தலும், நீங்கற்கருமைதலைவர்களைத்திரங்கலுந், கிழவோன்மஞ்சம்பெருதுநெஞ்சொடுகிளத்தலும் ஆகியவேழபிரங்கற்குரிய. இவற்றுள், கிழவோன்மஞ்சம்பெருது நெஞ்சொடுகிளத்தலொன்றுமொழித்து ஏனையவாறும்வரைதல் வேட்கைக்குரியவாம். தலைவியைப்பாங்கிகழறலுந், தலைவியைப்பாங்கியச்சுறுத்தலுந், தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றலுமாகிடமுன்றும்வன்புறமக்குரிய. சிறைப்புறமாகச்செறிப்பறிவுறுத்தலு, முன்னிலைப்புறமொழிமொழித்தறிவுறுத்தலு, முன்னின்றுகாத்தலு, முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற்றலுமாகியநான்கும் இம்செறிப்புணர்த்தற்குரியவெனக்கொள்க. இங்ஙன்கும்வரைவுகடாதற்குமுரியவாம். (௩௪)

௧௮௬. விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றங்
கிகப்பின்மு வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.

(இச்-ம்.) பகற்குறியிடையீடுதொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) விலக்கலுஞ்சேறலுங்கலக்கமுமென மூன்றுவகையினையுடைத்தாம் பகற்குறியிடையீடென்றவாறு. (௩௬.)

௧௮௭. இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலு
மிறைவியைக் குறிவரல் விலக்கலு மிறைமக
ளாடிட நோக்கி யழிதலும் பாங்கி
யாடிடம் விடுத்துக்கொண்டகறலும் பின்ன
னெடுத்தகை குறிவயி வீடுசென் றிரங்கலும்
வறுங்கள் நாடி மறுதலுங் குறுந்தொடி
வாழுமுர் நோக்கி மதிமயங்கலுமெனு
மேழும் பகற்குறி யிடையீட்டு விரியே.

(இச்-ம்.) பகற்குறியிடையீட்டுவிரித்தொகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவனைப்பாங்கி குறிவரல்விலக்கன் முதலாகக்குறுந்தொடிவாழுமுர்நோக்கிமதிமயங்கலுருகச் சொல்லப்பட்டவேழும் பகற்குறியிடையீட்டின்விரியாமென்றவாறு.

இறைவனைப்பாங்கி குறிவரல் விலக்கற்குச்செய்யுள்:—“புனமும்பசுந்தினைச்செந்தாலேத்தும்புகன்றகிள்ளை, யினமுக்குழிஇவத்திறைகொள்ளுமாவிறையார்வளையு, மனமுங்கவரவெற்பவாணன்நென்மாறைமடப்பிடியு, மனமுந்தொழுநடைபாற்பலகால்வருமன்னையுமே.” (தஞ்சை. ௧௮௮.) எனவரும்.

பாங்கியிறைவியைக்குறிவரல் விலக்கற்குச்செய்யுள்:—“நந்துசுற்றுங்கடன்றாலமெல்லாம்புகழ்நாமன்வளர், சந்துசுற்றுங்கொக்கைமக்கையர்வேள்சஞ்சீகறை, வந்துசுற்றுந்தொங்கல்வாணன்நென்மாறைவரையின்மலர்க், கொந்துசுற்றுக்குழலாய்செல்லனையக்குளிர்பொழிற்கே.” (தஞ்சை. ௧௮௯.) எனவும், “யாஅக்கொன்றமாஞ்சுட்டியவிற், கரும்புமுருண்முதலபைந்தாட்செத்தினை, மடப்பிடித்தடச்சையன்னபால்வார்பு, கரிக்குறட்டிறைஞ்சியசெறிக்கோற்பைங்குறற், படுள்ளிகடிஞ்சேறமடுபோ, டொக்குவினக்குதடக்கைமலையன்கானத், தாரநாறுமார்பினை, வாரந்தில்லவருகுவன்யாயே.” (குறுந்தொ. ௧௯௦.) எனவும்வரும்.

இறைமகனாடிட நோக்கியுழிதற்குச்செய்யுள்:— “அருவித்தடமுமணி முத்தயாறுமவனியெங்குத், திருவித்தியதஞ்சைவாணன்சிலம்புமிச்சிற்றிலும் பே, நிருவிப்புனமுமின்றென்னினைக்கின்றனவென்னையின்னே, மருவிப் பிரிபவர்போலல்லையெண்ணில்வன்கண்ணே” (தஞ்சை-கடுக.) எனவும், “அளியதாமே செவ்வாய்ப்பைக்கிளி, குன்றக்குறவர்கொய்தினைப்பைக்கா, விருவிநீள்புனங்சண்டும், பிரிதேற்றப்போன்பினவே.” (ஐக்குறு-உஅச.) எனவும் வரும்.

பாங்கியாடிடம் விடுத்திக்கொண்டதற்குச் செய்யுள்:— “உன்னையரா வல்குனல்வெய்யென் றுசாவியெனங்கண், மன்னயராமல்வகுத்துணர்ந்தஞ்சை வாணன்வெற்பி, னென்னையராணைகொண்டேருகின்றேனிலையித்தனையும், பின்னையரா தொழிவாயிதனையிதுபெற்றனமே.” (தஞ்சை-கடுக.) எனவும், “வரியின, வேங்கைவண்டபடுகண்ணியன், நெரியிதழ்க்குவனாதேம்பாய் தார, னஞ்சிலையிடவதாகவெஞ்செலற், கணைவலந்தெரிந்துதுணைபடர்த்தன் னி, வருதல்வாய்வதுவான் றேய்வெற்பன், வந்தனனாயினந்தளிர்ச்செயலேத், தாழ்விலோங்குசினைத்தொடுத்தவீழ்சயிற், றாசன்மாரியமருங்கும்பாய்ப்புட, னாடாமையிற்கலுழிபிலதேறி, நீடிதழ்த்தலைஇயகலின்பெறுதல்வ, கண்ணெ னமலர்த்தசுனையும்வண்பனற, மடக்கிளியெடுத்தல்செல்லாத் தடக்குறற், குல வுப்பொறையிறுத்தகோற்றலையிருவி, கொய்தொழிபுனமுநோக்கிகெழுதுரி னைந்து, பைதலன்போருவன்கொல்லோவைதேய், கயவெள்ளருவிழுடியவுயர் வரைக், கூடங்கண்ண, தெதம்முரென, வாங்கதையறிவுறன் மறத்திசியானே” (அகநானூறு-நாஅ.) எனவும் வரும்.

பின்னொண்டித்தகைகுறியினிச்சென்றிரங்கற்குச் செய்யுள்:— “மான் காணிகரின்மடமயில்காடஞ்சைவாணன்வெற்பிற், நேன்காணிகரமென்சி றைக்கின்னாகாணென்றெருமரோய், தான்காணியகொலிச்சத்தனச்சோலையைத்தன்னையின்றி, யான்காணியகொலெழுந்தருளாததின்றென்னுயிரே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவும், “உள்ளிக்காண்பென்போல்வன்முன்னையிற், நமு தமூறுஞ்செவ்வாய்க்கமழகி, லாரநாறுமறல்போற்குந்தற், போமர்மழைக்கண் மடத்தை, மூரன்முறுவலொடுமதைஇயபோக்கே.” (குறுந்தொகை-உஅக.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் வறுக்கனாடிடமறுகற்குச்செய்யுள்:— “செங்கேழ்விழிக்குமொழிக்கும்பகைதிருப்பாற்கடலும், பங்கேருகமும்பயத்தனவாயினும்பைக்கி னாகாள், சங்கேய்தடத்துறைகுழ்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போ, லெங்கேயி னித்தங்குவாரேனல்காத்திங்கிருந்தவரே.” (தஞ்சை-ககக.) எனவும், “என் னாவிகாறுக்கமழ்க்குத்தகாரிகையென், னுன்னாவிசென்றவுழியறிபேன்-றன்

ளாத, மல்லலருவிமலைநாடிவாய்திறத்து, சொல்லல்புரியாய்துணிக்து.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகள் வாழுமூர்நோக்கிமதியங்கற்குச்செய்யுள்:— “பெறவரி தாலவன்பின்சென்றெஞ்சமும்பேணலர்க்கு, மறவரிதானன்னவாணன்றெ ன்மானைவரைப்புநஞ்சுத், நறவரிதாழ்முல்லோகான் மலரோதிக்கருமெனக், குறவரிதாமென்செய்வேனென்றுசோருமென்றோருயிரே.” (தஞ்சை-ககஉ.) எனவும், “ஆடமைபுரையும்வனப்பிற்பணைத்தோட், போமர்க்கண்ணியிரு த்தவூரே, நெடுஞ்சேனாடுடையதுவேநெஞ்சே, யீரம்பட்டசெவ்விப்பைம்புன த், தோரோருநவன்போலப், பெருவிதுப்புற்றான்றோனோகாயானே.” (குறுத் தொகை-ககக.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் விலக்கற்குரிய; பாங்கியாடிடம் விடுத் திக்கொண்டதலாகிய வொன்றுஞ்சேறற்குரித்து; ஏனையாங்கும் கலக்கத் திற்குரிய. (சூ0)

கருா. வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்
கூடல்பா ராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட
லுயங்க லீங்கலென் றென்பது வகைத்தே
யியம்பிப் போந்த வீரவுக் குறிபே.

(இச் - ம்.) இரவுக்குறியின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேண்டன்முதலாக நீங்கலீராக வொன்பதுவகைத்துமேற் சொல்லிப்போந்த வீரவுக்குறி யென்றவாறு. (சூக)

கருஅ. இறையோ னிருக்குறி வேண்டலும் பாங்கி
நெறியின தருமை கூறலு மிறையோ
னெறியின தெளிமை கூறலும் பாங்கி
யவனுட் டணியியல் வினாதுங் கெழுவோ
னவனுட் டணியியல் வினாது மவற்குத்
தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றலு
மிறைவிக்கிறையோன் குறையறி வுறுத்தலு
ரோ திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தலு
ரேரிழை பாங்கிவொடு ரேர் துரைத்தலு
ரேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குறைத்தலுங்
குறியிடை நிரீஇத் தாய்துயி லறிதலு

மிறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தலு
மவட்கொண்டு சேறலுங் குறியுய்த் தகறலும்
வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதலும்
பெருமக ளாற்றின தருமைநீனைத் திரங்கலும்
புரவலன் தேற்றலும் புணர்தலும் புகழ்தலு
மிறைமக ளிறைவனைக் குறிவிலக் கலுமவ
னிறைவியை யில்வாயின் விடுத்தலு மிறைவியை
பெய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டலு
மிற்கொண் டேகலும் பிற்சென் றிறைவனை
வரவு விலக்கலும் பெருமகன் மயங்கலுந்
தோழி தலைமக பெயர்கிளந்து விடுத்தலுந்
திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலு மென்றாக்
கிருபத் தேழு மிரவுக்குறி விரியே.

(இச் - ம்.) இரவுக்குறியின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறையோனிருக்குறிவேண்டன் முதலாகத் திருமகட்பு
ணர்ந்தவன்சேறலீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபத்தேழுமிரவுக்குறியின் விரி
பென்றவாறு. இறையோனிருக்குறிவேண்டற்குச்செய்யுள்:—“கருவிருத்தெ
ண்டிசையுக்கனமாமழைகான்றதுள்ளம், வெருவிருத்தெம்பதிக்கேகவெரீண்
னதுவிதம்விதமாய், வருவிருத்தென்றுமபுரந்தருள்வாணன்றென்மாவையன்
னீ, ரொருவிருத்தெக்கென்போலெய்துமோகக்குலங்கஞ்ச்கே.” (தஞ்சை-
ககூ.) எனவரும்.

பாங்கிவெறியினதருமை கூறற்குச்செய்யுள்:—“மலைமாதவல்லவன்வா
ணன்வரோதயன்மாவைவெற்பிற், சிலைமாலுருமெங்குத்தீயு விழுகிற்குஞ்சிங்
கமெங்குங், கொலைமாகரியிராதேர்துழலாகிற்குங்கொற்றவபொற், கலைமா
னுறைபதி லீவருமாறென்கொல் கங்குலிலே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவும்,
“ஒருவரைபோலெங்கும் பல்வரையுஞ்சூத்த, வருவரையுள்ளதாஞ்சிறார்-வ
ருவரையு, னவரையாகம்புறமெல்லாமாயுங்காற், கைவாயநாகஞ்சேர்காடு.”
(திணைமாலையுந்-ககூ.) எனவும் வரும்.

தலைமகனெறியின் தெளிமைகூறற்குச்செய்யுள்:—“வெவிரிநீன் கண்ணி
யஞ்சலம்யாந்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கொவெரிகேழற்குழம்பொருகொல்
லையுக்குஞ்சார்தேர்த், தவெரிதாவுமெக்கமுஞ்சுர்வழங்காறுமைவாய்க், கவெரி
நாகத்தவாமக்குகல்லிளக்கானமுமே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவரும்.

பாங்கியவனாட்டணியியல்வினாத்தற்குச் செய்யுள்:—“பூந்தழையாதமலை
மலர்யாதுபுனையிழையுந், சாந்தமும்யாதுதடம்பொழில்யாதுதாணியின்மே
ன், மாந்தரில்வேண்னவாணன்றென்மாவைவனநர்க்குந், தேத்தருசோலை
வெற்பாவுங்கனாட்டுறைசெல்லியர்க்கே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவரும்.

தலைமகனவனாட்டணியியல் வினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“எந்நாட்டவாணி
கூறியென்பேறிங்கிலவடிவேன், மைந்நாட்டவெண் முத்தவாணகையாய்
தஞ்சைவாணன்மண்மே, லுன்னாட்டரிவையாடிடஞ்சார்தமொளியிழைபூ,
மொய்ந்நாட்டைதொடெல்லாமொளியாமன்மொழியெனக்கே.” (தஞ்சை-
ககூ.) எனவரும்.

தலைமகற்குப்பாங்கிதன்னாட்டணியியல் சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“வகை
கொண்டமார்தழைகாந்தன்மீபாதுமருப்பின்முத்தத், தகைகொண்டசுந்த
னச்சார்தணிர்தாவெர்தஞ்சையர்கோன், மிகைகொண்டதெவ்வரைவெக்கண்
டவாணன்வெற்பாவெமதுந், நகைகொண்டவல்லியன்ருரெல்லிநாகநறுநிழ
லே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவும், “ஆம்பலணித்தழையாசுந்துயல்வருந், தீம்
புனலுரன்மகளிவ—ளாய்த்நறுந், தேமலர்நிலம்பிணைவல்செறிமலர்த், தாம
ரைதன்னையர்பூ.” (திணைமொழியைப்பாது-சகூ.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகற்குத்தலைமகன் குறையறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“புய
லேறதிருதொழும்பொங்குளமீதெழப்போதகத்தேர்த், தியலேறதிருமிருக்க
ங்குல்லாய்முத்தமீன்முசுக்கம், வயலேறணைவளருத்தஞ்சைவாணன்வரையிலு
ன்கண், கயலேறணையகின்பால்வாவேண்டினர்காதலரே.” (தஞ்சை-ககூ.)
எனவும், “ஒலிவெள்ளருவியோக்குமலைநாடன், சிறுகட்பெருங்களிறுவயப்புலி
தாக்கித், *தொன்முரன்சேருந்நன்னருஞ்சோலை, நடுநாள்வருதலும்வருஉ,
வடுநாணலமேதோழிநாமே.” (குறந்தொ-அகூ.) எனவும் வரும்.

தலைமகனேராதுவெஞ்சொடு கிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“விடவார்களை
விழிமெல்லியன்மாதரைமேதினியோர், மடவாரெனுமுரைவாய்மைநெஞ்சே
தஞ்சைவாணன்றெவ்விற்தடவாரணந்திரிக்குணங்கண்ணன்னகாதலர்முட்,
பிடவார்சிறுவெறிவாய்வால்வேண்டினன்பண்ணணங்கே.” (தஞ்சை-ககூ.)
எனவரும்.

தலைமகனேர்த்துபாங்கியொடுகாதத்தற்குச் செய்யுள்:—“வெங்குலவா
ணமேற்றவர்க்குத்தத்துவெற்றாசர், தங்குலவாழ்வதவித்தருள்வாணன்றமி
ழ்ச்சிலம்பிற், கங்குலவாவினர்காதலராயிற்களிபயந்த, கொங்குலவாவலர்குழ்
குடலாயென்கொல்கூறுவதே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவும், “சேனோன்மாட்
டியுறம்புகைடுகிழி, வானமீனின்வயின்வயினிமைக்கு, மோக்குமலைநாட்

* தொன்முரன்செல்லுமெனவும் பாடம்.

ன்சாந்துபுலாகல, முள்ளினுண்ணேய்மல்கும், புல்லின்மாய்வதெவன்கொ லன்னாய்.” (குறுந்தொகை-௧௫௦) எனவும் வரும்.

தலைமகனேர்த்தமைபாங்கிதலைமகற் குரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “பா வாதவண்ணம்பரவியும்பாதம்பணித்துஞ்சுங், காவாதபொன்னேநின்கா ரணமாகக்கயிலையென்றே, வரவாதவனஞ்சும்வெண்மாளிகைத்தஞ்சைவாண ன்வெற்பா, விரவாதவண்ணமெல்லாமிரத்தேனிவ்விரவிடையே.” (தஞ்சை- ௧௭௨.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துறுத்திவந்துதாய்துயிலறிதற்குச்செய் யுள்:— “மாகந்தரியலர்க்கீந்தருள்வாணன்றென்மாறையெவற்பின், மேகந்தரு மின்னிடையன்னமேவிரைநாண்மலர்வேய், நாகந்தழுவங்குடம்பையின்வாய் நடுகாளிரவீர், சோகந்தவீர்விலவாய்த்துயிலாததென்றேருகைகளை.” (தஞ்சை-௧௭௩.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகட்குத்தலைமகன் வரவறிவித்தற்குச்செய்யுள்:— “கந்தா ராணுங்கனித்தசொல்லாயங்கடிமனைக்கே, வந்தாரவாலின்பெருமையினுற்ற ஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கொந்தாரசோகந்தருஞ்செழும்போதுங்கொழுந்த றையுந், தந்தாரகலத்தழீயுபகலாதுதணத்தவரே.” (தஞ்சை-௧௭௪.) எனவும், “அன்னாய்வாழிவேண்டன்னைநம்பட்பைத், தண்ணயத்தமன்றகட்தனக்கு மைய, வின்னிகையருவிப்பாடுமென்னதுஉங், கேட்டியோவாழிவேண்டன் னைநம்பட்பை, பூட்டியன்னவொண்டளிர்ச்செயலை, யோக்குகினைதொடுத் தவ்வுசல்பாம்பென, முழுமுதறுதியவருமெறித்தன்றே, யின்னுக்கேட்டியோ வெனவும்தறியா, அன்னையுங்களைதுயின்மடித்தனதன்றலை, மன்னுயிர் மடித்தன்றற்பொழுதேகாதலர், வருவாயிற்பருவமிதுவெனச், சுடர்த்திலங் கெல்வளைஞெகிழ்த்தகம்வயிற், படர்த்தவள்ளம்பழுதின்றாக, வந்தனர்வாழி தோழியந்தாத், திரிழ்பெயறலைஇயவினப்பலகொண்மூத், தவிர்விலவென் னத்தலைத்தலைநிப்பக், கன்றுகாலொய்யுங்கடுஞ்சுழிநீத்தம், புன்றலைமடப்பி டிப்பூசல்பலவுடன், வேண்கோட்டியானைவிளிபடத்துழவு, மகல்வாய்ப்பாந் தட்படாஅர்ப், பகலுமஞ்சும்பனிக்கடுஞ்சுரனே.” (அகநா. ௬௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துக்கொண்டு சேர்த்துச்செய்யுள்:— “மின் னேயயிலொடுமின்விளக்காவந்தவெற்பவராகாம், பொன்னேயெதிர்கொளப் போதுகம்பாபுவியெழினுக்குந், தன்னேயம்வைத்தருள்சத்திரவாணன்றமிழ் க்கிலம்பி, னின்னேரியன்மயில்கண்டியினுகிழலகத்தே.” (தஞ்சை-௧௭௫.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துத்து நீங்கற்குச்செய்யுள்:— “மந்தாரம ன்ணகைவாணன்றென்மாறையிலையேயாய், நந்தாவனப்பொய்சைநாங்கொ ய்குவேண்குழனாணுங்ககற்கும், கொந்தார்தெரியனின்செங்கனி வாயொடுங் கொக்கையொடும், பைந்தாமரையையுஞ்சேதாம்பலையும்பகைப்பித்ததே.” (தஞ்சை-௧௭௬.) எனவரும்.

தலைமகன் தலைமகனைக்குறியிடத்தேதிர்ப்படுத்தற்குச்செய்யுள்:— “மு திரா முலையிப்பனியந்தகாரமுனியவல்ல, திராயிரமில்லையேழ்பரித்தேரில்லைக்கா வில்வெய்யோற், கெதிராதல்கோமற்கியல்லவதன்றேதும்மில்லார் திறந்தார், ம துராபுரித்தமிழ்தேர்வாணன்மாறையெவந்துவந்தே.” (தஞ்சை-௧௭௭.) என வரும்.

தலைமகனாற்றினதருமை கினைத்திரங்கற்குச்செய்யுள்:— “செழிற்னகய லைத்திசைநவத்தவாணன்றென்மாறையென்மேற், சுழியன்புடையநின் கால் கண்களாகக்காம்பயிலுங், குழியன்றியும்வெஞ்சுழியொன்றும்யாதுங்குழிஇக் கொழிதாம், வழியன்புடையங்குணைவந்தவாற்றிம்மையுருளே.” (தஞ்சை- ௧௭௮.) எனவும், “பெயல்கண்மறைத்தலின்விசும்பு*காணலையே, நீர்பாந்தொ முகவினிலங்காணலையே, யெல்லேசேறவினிருள்பெரிதுபட்டன்று, பல்லோர் துஞ்சும்பாளுட்கங்குல், யாங்குவந்தனையோவோக்கல்வெற்ப, வேங்கைகம முமெஞ்சிறுமடி, யாங்குநித்தனையோநோகோயானே.” (குறுந்தொகை- ௨௫௫.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைவியைத் தேற்றற்குச்செய்யுள்:— “வெயிலுந்தாவித்த மென்மலர்நன்னமும்வித்தைவெற்றி, மயிலும்பயில்புயன்வாணன்றென்மாறை நின்வாள்வழிபோ, லயிலுங்குயின்மொழிநின்னிடப்போன்றின்னுமாடளிந ன், பயிலுந்தொடைநிசுதுழப்போலிருளைப்பருகினவே” (தஞ்சை-௧௭௯.) எனவும், “குருதிவேட்கையுருகெழுபயமான், வலிநிசுமுன்பின்முகநிற பார்க்கு, மரம்பயில்சோலைமலியப்பூநிய, ருருவந்துருவிநாண்மேயல்பார்க்கு, மாரியெண்கினமலித்ருகினைட, நீயத்துவருதலெவனென்பலபுலந், தழுத னையுறையுமம்மாவரிவை, பயக்கெழுபலவின் கொல்லிக்குடவரைப், பூதம்பு ணர்த்தபுதிதியல்பாவை, விரிககிரிவெயிற்றேறநியன்னநின், மாணலமுன் ளிவரினெமக், கேமமாகுமலைமுதலாதே.” (நற்றிணை-௧௯௨.) எனவும் வரும்.

புணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “சுழிநீலகடற்றெல்லலசெழினுத்தோற்றம் வண்மைக், கழுநீமொடகமேருவின்மீதினுங்கவல்கொண்டு, வழிநீன்புகழ் கொண்டவாணன்றென்மாறையையின்மலர்ப், பொழிநீழ்லும்பாமுதனை யாரைப்புணர்த்தனமே.” (தஞ்சை-௧௮௦.) எனவும், “தமிழிலிருந்துதமதுபா த்துண்டற்றா, லம்மாவரிவைமுயங்கு.” (திருக்குறள்-௧௯௭.) எனவும்வரும்.

* காணலசே என்றும் பாடம்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:—“மண்ணாப்பெரும்புகழ்மாறன்நென்மாறவைவரை
பயிலுந், தண்ணாமுங்கமழ்சார்வருஞ்சாரலிற்சார்ந்ததையும், பெண்ணாணங்
கண்ணின் முகத்தான் கண்டபின்னுமுண்டோ, கண்ணாந்தடங்களின்வாயொ
டுங்காதகமலங்களை.” (தஞ்சை-கஅக.) எனவரும்.

தலைமகன்தலைமகன்குறிவிலக்கற்குச்செய்யுள்:—“முற்கதிர்முத்தவா
ர்முலையாவியின்முத்தத்தனி, வாற்கநீதஞ்சைவாணன்வெற்பாவயமாவதங்
கும், வோற்கடியகவலையினுடுவெயிலவற்குஞ், சாரற்கருமையதாலிருன்குரு
மெஞ்சாரலிலே.” (தஞ்சை-கஅஉ.) எனவும், “இருள்பெருலகின்வாரலான்
கோட்டுமாவழங்குக்காட்டகநெறியே.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகளாயில்வயின் விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மல்லையம்
போர்வென்றவாணன்நென்மாறநின்மாளிகையாக், தொல்லையம்போருகக்
தேடவுக்கடுந்தொடித்தளிரான், முல்லையம்போதுமுகையுக்கொய்யாதுமு
கிழ்முலையாய், செல்லையம்பொற்பளிங்கிற்றலம்பாதஞ்சிவப்பிக்கவே.” (தஞ்
சை-கஅஉ.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளையெய்திக் கையுறைகாட்டற்குச்செய்யுள்:—“முகையா
யலராய்முலைக்குறிவாய்க்குமுறைமுறையே, பகையாமுனரியுஞ்சேதாம்ப
லுமிவைவைபங்குமீர், வகையார் தொடைபுனைவாணன்நென்மாறநின்மென்
லுன்ன, நகையாயவைவயிவைநின் குதற்காமுல்லையாண்மலரே.” (தஞ்சை-
கஅஈ.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளையிற் கொண்டேகற்குச்செய்யுள்:—“ஒல்காவிருண்மண
ந்நெல்லகரும்போத்தி னுணர்ந்துமமை, கல்காவியல்பன்னைநாடினாடுநடந்
தருணீ, மல்காவிகுத்தஞ்சைவாணன்நென்மாறநின்வன்னையின்மேற், செ
ல்காவியன்னவிழித்திருவேநின்றிருமனைக்கே.” (தஞ்சை-கஅஇ.) எனவரும்.

பிறச்சென்றுதலைமகனப்பாங்கிவரவுவிலக்கற்குச்செய்யுள்:—“வெம்போ
ர்முருகென்னவெல்லவனெந்திவெறிதிவ்வனே, வம்போர்க்கொல்லிவாரல்வெ
ற்பாமருவாவாசர், தம்போர்கடந்ததம்புயவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைகாட், டம்
போருகமல்லவோ திருக்கோயிலணங்கினுக்கே.” (தஞ்சை-கஅஈ.) எனவும்,
“தாமரைக்கண்ணியைதண்ணறுஞ்சாந்தினை, லேரிதழ்க்கோதையாள்செய்
குறிநீவரின், மணங்கமழ்சூற்றத்தமலைநிறுபலிபெறுத, மணங்கெனவஞ்
சுவர்சிறுகுடியோரே, யீர்த்தனாடையெயல்லிமாலையை, சோர்த்தவீழ்குதுப்
பிணைச்செய்குறிநீவரி, நெளிதிகழ்நெகிழியர்கவணையர்விலல், களிநெனவா
ர்ப்பவரணல்காவலரே.” (லேத். குறிஞ்சு-கசு) எனவும் வரும்.

தலைமகன் மயங்கற்குச்செய்யுள்:—“வஞ்சக்கலந்தகலிவென்றவாணன்
‘நென்மாறவெற்பிற், மஞ்சக்கலந்தசொற்றையலுமயானுந்தனித்தனியே,
நெஞ்சக்கலந்தகிலைமையெல்லாங்கண்டெரியமுதி, நஞ்சக்கலந்தனையேனைவா
ர்குமுன்னனுதலே.” (தஞ்சை-கஅஎ.) எனவரும்.

தோழிதலைமகயர்கிலைகின்றுவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“முன்னாராவுந்
தெரியாவிருணெறிமுன்னினைபு, மின்னார்புனையிழைமின்னையாளுய்யவே
லின்வெம்போர், மன்னார்களிறுதினைகொண்டவாணன்நென்மாறையன்ன,
நின்னாரகம்புகுந்தாற்குறிக்காட்டுகெடுத்தகையே.” (தஞ்சை-கஅஅ.) எனவும்,
“கானமானதர்யானையும்வழங்கும், வானமீமிசையுருமுநனியுறு, மாவும்
புலியுஞ்சுதகவுடைய, வீரவுவழங்குஞ்சிறுநெறிதமியைவருதி, வரையிழிய
ருவிப்பாடொடுபிரச, முழவுச்சேர்காம்பினிம்மெனவிடிரும், பழவிதனை
ந்தலைப்பயமலையாட, மன்நல்வேண்டினும்பெறுகுறையொன்றே, வின்று
தலையாகவால்வரினே, யேமுறுதுயாமோடியாமியவனெறியு, வெற்கண்டபெ
யருங்காலையாழிநின், கற்கெழுசிறுகுடியெய்தியபின்றை, யூதல்வேண்டுமாற்
சிறிதேவேட்டொடு, வேய்பயிலமுவத்துப்பிரிந்தகி, ஞாய்பயில்குறிநிலைக்கொ
ண்டகோடே.” (அகம்-நகஅ.) எனவும் வரும்.

திருமகட்புணர்ந்தவன்சேற்றற்குச்செய்யுள்:—“இருக்குன்றனமதிடெம்
பதிக்கேகலெளிதுசெம்மை, தருங்குக்குமுலைத்தையனல்லாய்தஞ்சைவா
ணன்வெற்பிற், கருங்குஞ்சாவினம்வெண்கிங்கவேறஞ்சுக்கங்குவினம், மரு
ங்குஞ்சுடர்விளக்காமலவார்குழைமாணிக்கமே.” (தஞ்சை-கஅக.) எனவும்,
“நெஞ்சுடுங்கரும்படர்தீரவந்து, குன்றுழைநண்ணியசீறாரங்கட், செலீஇய
பெயர்வோள்வணர்கரியைப்பா, னுண்கோலகவுர்ப்புர்த்தபேரிசைச், சினங்
கெழுதானைத்தித்தன்வெளிய, னிரங்குநீர்ப்பாப்பிற்கானலம்பெருந்துறைக்,
கனத்தருந்கலஞ்சிதையத்தாக்குஞ்சிறுவெள்ளிறவின்குப்பையன்ன, வறு
பகைதருடமொய்முகுபின்டன், முனைமுரணுடையக்கடந்தவென்வே, லி
சைநல்லினைக்களிறுவீசுவண்மகிழ்ப், பாரத்துத்தலைவனானன்ன, னேழினெடு
வரைப்பாழிச்சிலம்பிற், களிமயிர்கலவத்தன்னதோளே, வல்லில்லிளையர்
பெருமகனள்ளி, சோலையடுக்கத்துச்சுரும்புணவிரிந்த, கடவுட்காத்தனாண்
ம்பலவுட, னிறம்பூதுகளுலியவாய்மலர்காறி, வல்லினும்வல்லாராயினுஞ்சென்
றோர்க்குச், சாலவிழ்க்கெடுக்குழிநிறையவீசு, மாஅல்யானையாஅய்கானத்துத்,
தலையாற்றுநிலையசேயுயர்ப்பிறக்கல், வேயமைக்கண்ணிடைகடுப்பச், செய
வாயினுடுக்குதுயர்தருமே.” (அகநானூறு-கருஉ.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், இறையோனிருக்குறிவேண்டலு, நெறியினதெளிமைகூ
றலு, மலனாட்டணியல்லிவதலும், பாங்கியிறைவிக்கிறையோன்குறையறி

வறுத்தலு மாகியநான்கும்வேண்டற்குரிய; பாங்கிநெறியினதருமைகூறலும், இறைமகளிறைவனைக் குறிவில்லக்கலும், பாங்கியிறைவனைவரவுவில்லக்கலு மாகியமூன்றுமறுத்தற்குரிய; பாங்கியவனாட்டணியியல்வினாது, மவற்குத்தன் னாட்டணியியல்சாற்றலும், தலைமகனேர்த்துபாங்கியொசொற்றலுமாகியமூ ன்றுமுடன்படற்குரிய; தலைமகனேர்த்தும்பாங்கிதலைமகற்குணர்த்தலும், குறியிடைநீறித்தாய்துயலறிதலு, மிறைவிக்கிறைவன்வாவறிவுறுத்தலும், அவட்கொண்டிசேறலுமாகியநான்குடடற்குரிய; தலைமகனையெதிர்ப்பிடு தலும், தேற்றலும், புணர்த்தலுமாகியமூன்றுக்கூடற்குரிய; தலைமகனல்லம்பாரா ட்டலும், கையுறைகாட்டலுமாகிய விரண்டும் பாராட்டற்குரிய; தலைமகனி றைவியை இல்லவியின்விடுத்தலும், பாங்கிதலைமகனைக் கொண்டேகலுமாகிய விரண்டும் பாங்கி கூட்டற்குரிய; கோராதிறைவிரெஞ்சொடுகளத்தலும், தலை மகளாற்றினதருமைகினைந்திரங்கலும், பெருமகன்மயங்கலும், தோழிதலைமக டெயர்நிலைகின்று விடுத்தலுமாகிய நான்குமயங்கற்குரிய; பாங்கி குறியுய்த்த கறலும் திருமகட் புணர்த்தவன்சேறலுமாகியவிரண்டுநீங்கற்குரியவாமெனக் கொள்க. இவற்றுணேராதிறைவிரெஞ்சொடுகளத்தலும், பெருமகளாற்றின தருமைகினைந்திரங்கலும், மிறைமகளிறைவனைக் குறிவில்லக்கலுமாகியமூன்று ம் வரைதல்வேட்கைக்குரிய; பாங்கிநெறியினதருமைகூறலும், மிறைவனைவா வுவில்லக்கலும், தலைமகடெயர்நிலைகின்று விடுத்தலுமாகியமூன்றும்வரைவுகடா தற்குரியவாகும். (௪௨)

கருக. அல்லகுறி வருந்தொழிற் கருமை யென்றாக்
கெல்லிக்குறி யிடையீ டிருவகைத் தாகும்.

(இ-ள்) அல்லகுறியும் வருந்தொழிற் கருமையுமெனவிரண்டு வகை யினை யுடைத்திரவுக் குறியிடையீடென்றவாறு.

அல்லகுறியென்பது குறியில்ல வென்றவாறு. அதனைமுன்றிலென்பது போலக் கொள்க. அல்லகுறியாவது தலைமகனாகிக் கழித்தப் படுவனவாகிய புள்ளெழுப்பன் முதலியனயிரிதொன்றினாகிக் கழித்தல். வருந்தொழிற் கருமை யாவது தலைமகன்வருகின்றதொழிற் கருமையாம். என்றென்பதெண்ணி ஊடச்சொல். ஆங்கென்பதகை. (௪௩)

கசு௦. இறைவிக் கிருளை யிறைவர வுணர்த்துழித்
தான்குறி மருண்டமை தலைவியவட் குணர்த்தலும்
பாங்கி தலைவன் நீங்கெடுத் தியம்பலும்
புலந்தவன் போதலும் புலர்த்தபின் வறுங்களர்
தலைவிகண் டிரங்கலும் தன்முனைக் குறைத்தலும்

தலைமக ளவலம் பாங்கி தணித்தலு
மிறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றலு
மிறைவிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றலு
அவள்குறி மருண்டமை யவளவற் கியம்பலு
மவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவட் கியம்பலு
மென்பிழைப் பன்மென் றிறைவிநேர் தலுமென
வொன்றுபன் னென்று மல்லகுறிக் குறிய.

(இ-ள்) இறைவிக் கிருளையிறைவரவுணர்த்துழித் தான் குறிமரு ண்டமை தலைவியவட் குணர்த்தன்முதலாக வென்பிழைப்பன்மென்றிறை விநேர்தலீறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டும் அல்லகுறிக் குறியவாகு மென்றவாறு.

இறைவிக் கிருளையிறைவரவுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“கயல்வென்றவு ண்கண்ணிகாரணமேதுகொல்லைகையங்கா, னயனின்றபுன்னையின்னமெ லாமடலாழியங்கைச், சுயமங்கைதன்பெருமான் தஞ்சைவாணன்றரியலர்போ ற், றுயரம்பெருகியிராவொருபோதுத்துயின் றிலவே.” (தஞ்சை-௧௧௦) என வும், “அம்மவாழியோவண்ணைப்படப்பை, பொம்மலோதியம்மென்சையன், மின்னெனதுடங்கிடைக்கின்னிழலாகிய, புண்ணெமென்காய்போகுசினையிரி ய, வாடுவளிதுக்கியவகைவிற்கொல்லோ, தெண்ணீர்ப்பொய்கையில்வீழ்த்த ன், வெண்ணியையுரைமோவுணர்குவல்யானே.” (தொல்-பொருள்: பக்கம்- ௩௩௩) எனவும் வரும். இதுதோழி தாய்க்குரைப்பான்போற் தலைமகட் குணர்த்தியவாறும்.

தான்குறிமருண்டமைதலைவியாங்கிக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“பேசத் தருவதொன்றன் றுகண்டாய்பிரிதோர்குறியை, நேசத்தவர்குறியென்றுசெ ன்றியான்குறிநின்றவந்தேன், வாசத்தமிழ்புனைதோளுடையான் தஞ்சைவா ணனென்னார், தேசத்தவருமெய்தாவெய்யகோயெய்திச்சேயிழையே” (தஞ் சை-௧௧௧) எனவும், “அணிகடற்றண்சேர்ப்பன்மேர்ப்பரிமாப்பூண்ட, மணி யாவமென்றெழுத்துபோந்தேன்-கனிவிரும்பு, புன்னாவக்கேட்டுப்பெயர்ந்தே னெளியிழா, புன்னருகுநெஞ்சினெனாய்.” (ஐந்திணை-௧௦) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன்நீங்கெடுத் தியம்பற்குச்செய்யுள்:—“வடியோவெனுங் கண்மடக்கைதல்லாய்தஞ்சைவாணனைவந், தடியோமெனச்சென்றடையலர் போலயர்கின்றநினைகத், தொடடியோடமென்பிணைத்தோளினவாடுத்தொ ழில்புரித்த, கொடியோர்துணித்துசெய்தார்குறியாதகுறிகமக்கே.” (தஞ்சை- ௧௧௨) எனவும், “கொடுமுண்மடற்றாழைக்கூம்பவிழ்த்தவொண்பூ, விடையு

ளிழுதொப்பத்தோன்றிப்—புடையெலாந், தெய்வங்கமழுந்தெளிகடற்றண்
சேர்ப்பன், செய்தான்மெளியாக்குறி.” (ஐத்திணைய-௧௬) எனவும்வரும்.

தலைமகன்புலந்துபோதற்குச் செய்யுள்:— “தேனுற்றவாகையத்தார்த்
தஞ்சைவாணனைச்சோலார்போன், மாணுற்றபார்வைமயில்பொருட்டாகவழி
தெரியாக், காணுற்றகாணற்களையிருள்வாய்வரக்கற்பித்தநீ, யானுற்றநோய்க
ளெல்லாம்படுவாயினியென்னெஞ்சமே” (தஞ்சை-௧௧௬) எனவும், “குணக
டற்றிரையதுபவதபுராரை, திண்டேர்ப்பொறையன்றெண்டிமுன்றுரை,
யயிரையாரிரைக்கணவந்தாங்குச், சேயளரியோட்டபட்டி, நோயடுஞ்சேரோ
ய்ப்பாலோயே.” (குறுந்தொகை-௧௨௮) எனவும்வரும்.

புலத்தபின்வறுங்கனத்தலைவிகண்டிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“தாதகைதண்
டலைகுத்தஞ்சைவாணன்நடந்துறைவாய், நீதகைகொண்டென்முன்னின்ற
னையேசெந்நிதக்கனியாய், மேதகுமுன்னெயிற்றெண்முனைக்கொங்கைவெ
ண்டோட்டிமென்பூங், கேதகையென்னுல்லாய்கொண்கர்மலைகிடைத்த
தென்றே.” (தஞ்சை-௧௧௭) எனவரும்.

தலைமகன்பாங்கியோடுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—*“தேனேலங்கற்புனை
புகழ்வாணன்செழுத்தஞ்சைகுழ், கானேர்குறியிற்களையிருள்வாய்வந்துகாலுழ
த்தி, யானேகியபின்புதாம்வந்துபோனகியம்புதற்கோ, மானேயிறைவர்கை
தார்பக்கசாதம்வலம்புரிக்கே.” (தஞ்சை-௧௧௮) எனவும், “செய்தந்தபடுவினி
றைகழித்தனச்சேர்ப்பன், கைதைகுழ்காணலிற்கண்டகாட்போலாறன், செய்
தகுறியும்பொய்யாயினவாற்சேயிழா, யையகொலான்றாந்தொடர்பு” (திணை
மொழியையம்பது-௪௨) எனவும்வரும்.

தலைமகனவலம் பாங்கிதணித்தற்குச்செய்யுள்:—“பொய்யாதவர்தங்கு
றியிழைபாவர்ப்புண்டவன்பு, மெய்யாதறையமுங்கன்மின்னேபுயவெற்
பிரண்டான், மையாழிவையநிலையிட்டவாணன்மென்மறைவெற்பி, னுய்
யானமென்முநீர்நறுமாலையுடைத்தல்லவே.” (தஞ்சை-௧௧௯) எனவரும்.

இறைவன்மேற்பாங்கிகுறியிழைப்பேற்றற்குச்செய்யுள்:—“வியழாது
யர்க்கடல்வெள்ளத்துள்ளையெம்மைவீழ்வித்துநீ, ரெம்மூரகத்துவாலொழிந்
தீரெதிரேற்றதெவ்வர், தம்மூரமுப்புரமக்கியவாணன்மறித்தஞ்சைபோ,
லும்மூர்வரத்துணித்தோமன்பர்குறுமவ்வுராமக்கே.” (தஞ்சை-௧௧௭) என
வும், “காமக்கடவவுள்ளமினைப்ப, யாம்வந்துகாண்பதோர்ப்பருவமாயி, னே

* இச்செய்யுள் தஞ்சைவாணன்கோவை அச்சுப்புத்தச்சத்தில் விடப்
பட்டுள்ளது.

† பட்டப்பெயன்றும் பாடம்.

ககித்தோன்றுமுயர்வரைக், கியாக்கெனப்படுவதுதம்மூர்தெய்யோ” (ஐந்
குறுந்து-௨௬௭) எனவும்வரும்.

இறைவிமேலிறைவன்குறியிழைப்பேற்றற்குச்செய்யுள்:—“துறத்தன
ளாகியம்போருகத்தன்னையித்தொல்வரைமேற், பிறத்தனனாகும்பெருந்திரு
மாதெனப்பேறையிற், சிறத்தனனாதலிற்செந்தமிழ்வாணன்மென்மறை
யன்னாள், மறத்தனனாயினும்யாமொருபோதுமறவலமே.” (தஞ்சை-௧௧௮)
எனவும், “மழைவரவறியாமஞ்ஞாயிலு, மடிக்கல்லூரகைநடைக்கொடிச்சி,
தானெம்மருளாளாயினும், யாந்தன்னுன்னுமுமறத்தறியேமே.” (ஐங்குறுது
று-௨௬௮) எனவும்வரும்.

தலைமகன்குறியிழைப்பேற்றற்குச்செய்யுள்:—“தனையாவரும்புகழ்த்
தரும்வாணன்மறித்தஞ்சைமா, னையானவன்குறியா
மிதிதென்றேநினைந்தல்லதொன்று, நினையாவருங்குருளின்குறியாவதுநி
ன்றதும், வினையால்வினைந்தென்றேவெறிதேயன்பரீண்டனளே.” (தஞ்
சை-௧௧௯) எனவரும்.

தலைமகன்சொல்லிய கொள்கையைத் தலைமகட்குத்தோழிசொல்லிய
தற்குச்செய்யுள்:—“பல்லியம்போலுருமேறெக்குமார்ப்பதும்பார்ப்பதின்
றி, வல்லியம்போதகம்போர்ப்பயில்கான்வந்துவாணன்மஞ்சை, யல்லியம்போரு
கையன்னகின்சேருளாசையினின், மெல்லியம்போதுசென்றேனென்று
கேள்வரியம்பினரே.” (தஞ்சை-௨௦௦) எனவரும்.

என்பிழைப்பன்மென்றிறைவிநேர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“வியலுரையிற்புற
கொச்சியினூழ்மலர்வீழ்தொறெண்ணி, மயலூர்மனத்தொடுவகினையான்
றஞ்சைவாணன்வெற்பர், புயலூரிருட்கங்குல்வந்தவமென்றுபோயினொன்,
றயலூர்க்கைக்குமென்னையென்னபாவக்கொலாக்கினவே.” (தஞ்சை-௨௦௧)
எனவும், “கொன்னூர்துஞ்சினும்யாத்துஞ்சலசே, யெம்மிலயலதேழிலும்பர்,
மயிலடிநிலையமாக்குரனெச்சி, யணிரிசுமென்சொம்புழ்த்த, மணிமருள்பூ
வின்பாடுகளிகேட்டே.” (குறுந்தொகை-௧௨௮) எனவும்வரும்.

முன்னொன்று கிகழ்த்தவையறிந்திருந்து மற்றைஞான்றுதலைமகளிவ்
வாறு சொல்லியாற்றுதல் காரணமாகவும், பாங்கிசொல்லியாற்றுவித்தல் கார
ணமாகவும் வந்தன.

(சச)

௧௧௬. தாயு நாயு மூருந்துஞ்சாமை
காவலர் கடுகுத நிலவு வெளிப் படுதல்
குகை குறுதுதல் கோழிகுரற் கட்டுதல்

லாகிய வேழு மல்லகுறித் தலைவன்

வருந்தொழிற் கருமை பொருந்துத லுரிய.

(இ-ள்.) தாய்துஞ்சாமைமுதலாகக்கோழிசூர்த்காட்டுதலீராகச், சொல்லப்பட்டவேழு மிரவுக்குறிக்கட்டலைமகன்வருந்தொழிலருமைக்குப் பொருந்துதலுடையவா மென்றவாறு.

தாய்துஞ்சாமைக்குச்செய்யுள்:— “ஆழியகன்புலியுள்ளனயாவும்டங்கி னன்னென், தாழிமுடிந்தன்னவோங்கிருன்யாமத்துமோடையினுள், தாழியினு ம்போதலர் தஞ்சைவாணன் றரியலர்போற், நேழிநம்மன்னைகண்ணே துயில் கோடறுந்தனவே.” (தஞ்சை-௨௦௨) எனவும், “மண்ணியசென்றவொண்ணு தலரிவை, புனறருபகங்காய்தின்றதன்றப்பற், கொன்பதிற்றொன்பதுகளி ற்றோடவணிறை, பொன்செய்பாவைகொடுப்பவுங்கொள்ளான், பெண்கொ லைபுரிந்தன்னன்போல, வரையாரியத்துச்செலீஇயரோவன்னே, பொரு காண்கைமுகவிரந்தினன்வந்தெனப், பகைமுகவிரிற்றுஞ்சலோவிலனே.” (குறுந்தொகை-௨௧௨) எனவும் வரும்.

தாய்துஞ்சாமைக்குச் செய்யுள்:— “தண்ணென்புலவையெழுந்தஞ் சைவாணன் றரியலர்போற், பெண்ணென்பிறவியும்பேருடைத் தன்றிப்பெ ரும்பதிநங், கண்ணென்பவரவர்க்கங்குலின் ஞாளிக்கணங்குரைத்துத், தண் ணென்கடுங்குரல்வாய்னை துஞ்சினுந்துஞ்சிலவே.” (தஞ்சை-௨௦௩) என வரும்.

ஊர்துஞ்சாமைக்குச்செய்யுள்:— “ஒங்கண்ணல்வெம்பகடுந்திவந்தோரை யுடன் துதம்பைத், தேங்கண்ணிகுடிச்செருவென்றவாணன் றென்மாதையி ன்னே, தாங்கண்ணையர் தமைப்பிரிந்தோந்தனிமைகண்டோ, காங்கண் ணுறங்கினுமோவுறங்கார்கண்ணகாவரே.” (தஞ்சை- ௨௦௪) எனவும், “குறு க்கையிரும்புலிக்கோள்வல்லேற்றை, பூதுதலிரும்பிடிபுலம்பத்தாக்கித், தாழ் நீர்நனந்தலைப்பெருங்களிறுஉங், கல்லகவெற்பன்சொல்லிற்றேறி, யாமேல னிழந்தனமேயாமத், தலர்வாய்ப்பெண்டிரம்பலோடொன்றிப், * புரையநீ மொழியிற்றியுரையெடுத்த, தானாக்கெனவைத்தாகத், தானென்னிழந்ததிவ் வமுங்கலாரே.” (நற்றிணை-௩௬) எனவும் வரும்.

காவலர்க்குதற்குச்செய்யுள்:— “புயற்கண்ணியதலைப்பூகமென்பா னைப்பதுமதுநீர், வயற்கண்ணிறைதஞ்சைவாணன் றென்மாதையில்வஞ்சியன் னான், கயற்கண்ணியைஞ்சிநீர்மலக்காவலர்கைப்பறையின், செயற்கண்ணி னையல்லவோபுகின்றனதின்கடிப்பே.” (தஞ்சை ௨௦௫) எனவரும்.

* புரையப்பெற்றிமொழி. என்றும் பாடம்.

நிலவுவெளிப்படுத்தற்குச் செய்யுள்:— “தென்பாற்கதிர்முத்தவெண்ண கையாய்திசிரிக்கிரிசூழ், மண்பாற்புகழ்வைத்தவாணன் றென்மாதைநம்மன் னர்பொற்றேர், பண்பாற்பரிக்கும்பரிவருமாறென்பாந்தலிலா, வெண்பாற் றடலில்வையம்பதினாமிதக்கின்றவே.” (தஞ்சை ௨௦௬) எனவும், “கருங் கால்வேங்கைவீயுருதுறக, விரும்புலிக்குருநாயிற்றேன் றுங்காட்டிடை, பெ ல்லிவருநர்கனவிற்றகு, கல்லையல்லெடுவெண்ணிலவே.” (குறுந்தொகை. ௪௭) எனவும் வரும்.

கூகைகுழறுதற்குச் செய்யுள்:— “நம்பேறுடைமையிருக்கின்றவாகடன் ஞாலத்துள்ளோர், நம்பேறெனவந்தசந்திரவாணன் றரியலர்போல், வம்பேறு கொங்கையிலியலுமஞ்சமன்றமரால், கொம்பேறின்ளிருள்வாய்க்குமுருநி ன்றகூகைகனே.” (தஞ்சை ௨௦௭) எனவும், “எம்மூர்வாயிலுண்டுகைத்தடை இய, கடவுண்முதமரத்துடனுறைவுபுகிய, தேயாவனாவாய்த்தென்கட் கூருகிர், வாய்ப்பறையசாவாவலிருந்துகூகை, மையுன்றெரிந்தநெய்வெண் புழுக்க, லெலிவான்குட்டொடுமலியப்பேணுது, மெஞ்சாக்கொள்கையெங் கா தலர்வாணசைஇத், துஞ்சாதலமரும்பொழுதி, லஞ்சவர்க்கடுங்குரல்பயிற்றா தீமே.” (நற்றிணை-௮௩) எனவும் வரும்.

கோழிசூர்த்காட்டுதற்குச் செய்யுள்:— “மன்பதையுய்யவருந்தஞ்சைவா ணன் றென்மாதைவெற்பார், கொன்பதிவேல்வலங்கொண்டெவந்தாற்றங்கள் கோனடந்தா, னென்பதுதேறியிடையிருநாசெழுப்பும்வெம்முன், பொ ன்பதிதாள்வனாவாய்ச்செய்யகுட்டுவன்புள்ளினமே.” (தஞ்சை-௨௦௮) என வும், “கன்வரைக்கண்காட்டுவர்போலக், கொள்ளுங்குரல்வெங்கோழி.” (...) எனவும் வரும். இவையேழும் வரைவுதடாதற்கு முரியவாம். (௪௫)

௧௬௨ திரட்டியிவ் வாறு செப்பிய வொன்பதிற்
நிரட்டிய மிரவுக்குறி யிடையீட்டு விரியே.

(இ-ள்.) கூட்டியிப்படியாற் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டிரவுக்குறியி டையீட்டுவிரியா மென்றவாறு. (௪௬)

௧௬௩. அச்ச முவர்த்த லாற்றா மையென
மெய்ச்சிய வரைதல் வேட்கைமூ வகைத்தே.

(இ-ள்.) அச்சமுமுவர்த்தலு மாற்றாமையுமென மூன்றுவகையினையு டைத்தாம் விதிக்கப்பட்ட வரைதல்வேட்கை பென்றவாறு. (௪௭)

௧௬௪. பருவரல் வினவிய பங்கிக் கிறைவி
பருமறை செவிலி பறிந்தமை கூறுந்

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சூற்றலுந்
தலைமக னூர்க்குச் செலவொருப் படுதலும்
பாங்கி யிறைவனைப் பழித்தலும் பூங்கொடி
யிறையோன் தன்னைநேர்ந் தியற்பட மொழிதலுங்
கனவுநலி புரைத்தலுங் கவினழி புரைத்தலுந்
தன்றுபர் தலைமகற் குரைத்தல் வேண்டலுந்
துன்புறு பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலு
மலர்பார்த் துற்ற வச்சக் கிளவியு
மாறுபார்த் துற்ற வச்சக் கிளவியுங்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுந்
தன்னுட் கையா மெய்திடு கிளவியு
நெறியிலக்கு வித்தலுங் குறியிலக்கு வித்தலும்
வெறியிலக்கு வித்தலும் பிறவிலக்கு வித்தலுங்
குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித் தலுமென
வுரைபெற வகுத்த வொன்பதிற் நிரட்டியும்
வரைதல் வேட்கை விரிபெனப் படுமே.

(இ-ள்.) பருவரல்வினவிய பாங்கிக்கிறைவியருமறைசெவிலியறிந்த
மைகூறல் முதலாகக் குரவரை வரைவெதிர்கொள்ளுவித்த லீராகச் சொற்
பெறவகுத்த பதினெட்டும் வரைதல் வேட்கை விரியாமென்றவாறு.

அவற்றுட்டலைமகனைப்பாங்கி பருவரல் வினவுதற்குச் செய்யுள்:—
“விண்டார்பதிகொண்டவேற்படைவாணன்விரைகமழ்பூந், தண்டாமரைம
ங்கைதல்கியதஞ்சைசின்ருயர்தம்மோ, மெண்டாகியமுனிவோவன்றியாயத்
தொடுற்றதுண்டோ, வண்டார்துழவிசொல்லாய்செல்லலேதுன்மனத்திடை
யே” (தஞ்சை - ௨௦௬) எனவரும்.

தலைமகளுமறை செவிலியறிந்தமை கூறற்குச் செய்யுள்:—“மாணிக்
கமென்கொம்பொன்சொல்லுகேன்றஞ்சைவாணன்வெற்பர், பேணிப்புணர்
ந்துபிரிந்தபின்றேன்றலும்பேதைமுதம், பாணித்தலின்றிமதிகண்டுநாணிய
பங்கயம்போ, னாணிக்கவிழ்த்ததனாலறிந்தானன்னைநங்கனவே.” (தஞ்சை-
௨௧௦) எனவும்; “யாங்காகுவமோவணிநுதற்குறுமக, டேம்படுசொற்சிறுதி
னைப்பெருஞ்ஞால், செவ்வாய்ப்*பாசின்னங்கவாரீமற், மெவ்வாய்ச்சென்றினையி
வணெனக்கூறி, யன்னைபாணன்சமுதமுன்னின், நருவியார்க்கும்†பயமலைநா

* பைக்கிளி—பிரதிபேதம்.

† பெருவரைநாடனை—பிரதிபேதம்.

டனை,யறிதலுமறியேன்கண்டதுமில்லென,வெதிர்புனை தட்டையென்மலைப்
பூக்கொய்து, கனைபாய்த் தாடின்துமில்லென்கினைவில், பொய்யவண்தோவு
ரைத்தனையதுகேட்டுத், தலையிறைஞ்சினளையன்னை, செலவொழித்தனமா
லளியகின்புனத்தே.” (நற்றிணை. ௧௪௭) எனவும் வரும்.

தலைமகடலைமகன்வருந்தொழிற்கருமைகூற்றற்குச் செய்யுள்:—
“ஓவலில்வாயன்னை ஞானியிவ்வூர்கணுறங்கினுமூர்க், காவலர்காய்வர்கிலாமதி
தாலுங்கடுங்குடினஞ்சு, சேவலும்வாணமுந்தஞ்சைவாணனைச்சென்றிறைஞ்
சா, மேவலர்பேல்வெய்யவாயடையாவென்மெலிவறிந்தே.” (தஞ்சை-௨௧௧)
எனவும், “இரும்பிழிமகா அரிவ்வழுக்கன்முதார், விழவின்ருயினுந்துஞ்சா
தாரு, மல்லலாவண்மறுகுடன்மடியின், வல்லுரைக்கடுஞ்சொலன்னை துஞ்
சான், பிணிகொளருஞ்சிறையன்னை துஞ்சிற், துஞ்சாக்கண்ணர்காவலர்கடு
ருவ,ரிலங்குவேலினைஞாந்துஞ்சின்வையெயிற்று, வஞ்சுகரித்தொகையருமலி
மகிழு, மாவவாய்ஞமலி*ருவாயாதுமடியிற், பகலுழ்ச்சிலவுக்கான் துவிசுமபி,
னகல்வாய்மண்டிலக்கன் துவிரியும்மே,திங்கன் கல்சேர்புகனையிருள்மடியி,னில்
லெலிவல்சிலவல்வாய்க்குடை, கழுதுவழங்கியாமத்தழிதக்கஞ்ஞதும், வளைக்கட்
சேவல்வானாதுமடியின், மனைச்செறிக்கோழிமாண்குரலியம்பு,மெல்லாமடிந்த
காலையொருநா, ணில்லாநெஞ்சத்தவ்வாலரே—அதனால், அரிபெய்புட்டி
லார்ப்பப்பரிசிறிற், தாதிபோகியபாய்பரிசின்மா, நெஞ்சிலேவித்தித்தலு
றந்தைத், கன்முதிர்முறங்காட்டன்ன, பன்முட்டின்ருற்றேழிநங்கன்வே.”
(அகநானூறு-௧௨௨) எனவும் வரும்.

தலைமகனூர்க்குச்செலவொருப்படுதற்குச்செய்யுள்:— “நம்பானலு
ண்டநம்பாதகர்த்தநகர்வினவித், தம்பாலுடன்சென்றுசார்குவமோதரியா
ரைவென்று, வம்பார்கழல்புனைவாணன்நென்மறைவளரும்வஞ்சிக், கொ
ம்பாகியமருக்கும்கரும்பாமொழிக்கோமளமே” (தஞ்சை. ௨௧௨) எனவும்,
“படுதினாகொழீஇயபானிறவெக்கர்த், தொடியோர்மடிந்தெனத்துறைபுல
ம்பின்பே, முடிவலைமுகந்தமுடங்கிருப்படப்பைப், படுபுன்னோப்பலிற் பா
க்கமும்வறிதே, கோட்டியினெறிந்தவுவகையர்வேட்டமடித், தெமரும்கி
னரோமாந்தனமெனச், சென்றுநாமறியினெவனோதோழி, மன்றப்புன்னைமா
ச்சினைநூலீ,முன்றிற்றுழையோடுகமழுத், தென்கடற்சேர்ப்பன்சிறுநல்லூர்
க்கே” (நற்றிணை. ௪௧) எனவும்வரும்.

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தற்குச்செய்யுள்:— “வறியார்புகழ்தஞ்சைவா
ணன்நென்மறைமடந்தையன்னு, னறியாடியர்முன்னறித்தவர்தாமதனாலு
லின், பொறியாருயிர்வெம்பணிமாமணியும்புதைவிறுன்கூர், நெறியாருள்

* மகிழாது எனவும் பிரதிபேதம்.

பெறநாகநொளிகடநீந்துதுமே.” (தஞ்சை. ௨௧௩) எனவும், “ஈயற்புற்ற தீர்ப்புறத்திறுத்த, குரும்பிவல்சிப்பெருங்கையேற்றை, தூங்குதோற்று தியவன்ளுகிர்கதுவலிற், பாம்புமதனறியும்பாளுக்கங்குலு, மரியவல்லமனி குளைபெரிய, கேழலட்டபேழுவாயேற்றை, பலாவமலெக்கம்புலாவீர்க்குங், கழைநல்லெம்பினங்கண்வழையொடு, வாழையோங்கியதாழ்கண்ணகம்பிற், படுகெடுகளிற்றின்வருத்தஞ்சொலியப், பிடிபடிமுறுக்கியபெருமாப்பூசல், விண்டோய்விடாகத்தியம்புமவர்காட், டெண்ணரும்பிறங்கண்மானதர்மயங் காது, மின்னுவிடச்சிறியவொதுங்கிமென்மெலத், துளிதலைத்தலைஇயம் ணியேரைம்பால், சிறுபுறப்புதையவாரிக்ஞாற்பிழியூஉ, நெறிகெடவிலங்கி யநீரிச்சா, மறிதலுமறிதிரோவென்னுள்பெறினே.” (அகநானூறு. ௮) எனவும்வரும்.

தலைமகளியற்படமொழிதற்குச்செய்யுள்:—“புணராவிகழும்போகா விரவுமபுணர்நூலேமே, லிணார்ப்பசும்பிறவுமெல்லாமிருள்கூர்ந்தறல்போ ல், வணார்ப்புறம்பிறைவாணுதலாய்தஞ்சைவாணன்வெற்ப, ருணார்திருப் பதுவேருென்றமல்லநம்முழவீனையே.” (தஞ்சை-௨௧௪) எனவும், “இப் பியீன்றுகுத்தித்தில, மிருளறவிமைக்குமல்கிருத்துறைவ, னருணாதுறை வாணாகவு, மிறையிறத்தனவாற்றேழியென்வளையே.” (.....) எனவும்வரும்.

தலைமகன்கனவுல்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“சினவாகைகுடிச்செரு வென்றவாணன்றென்மாறையினம், மனைவாழ்மனைவயர்வந்துல்லியாமம ணந்தெல்லா, நனவாமெனவேமகிழ்த்தேவிழித்தொன்றுநான் கண்டிலேன், கனவாய்முடிந்ததுபின்னையென்னையென்னகைதவமே.” (தஞ்சை. ௨௧௫) எனவும், “கேட்டின்வாழிதோழியல்கற், பொய்வலாள்மெய்யுறமரீஇ, வாய்த்தருபொய்க்காளுமருட்டவேற்றெழுந், தயளிதைவந்தனனேருவளை, வண்டபெடுமலர்சாடிய்த், தமிழேன்மன்றவளியென்யானே.” (குறுந்தொகை. ௨௦) எனவும்வரும்.

தலைமகன் கவினழிபுரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“வாளினுநீன் ழிவாணு தலாய்தஞ்சைவாணன்றெவ்வி, னுளினுநாளுநலந்தலைவேனகையாயில் வேல், வேளினுமோநல்லவெற்பனுநீயுமென்மேனியினுந், தோளினுநோயறி யீறியாதென்னெருல்வீனையே.” (தஞ்சை. ௨௧௬) எனவும், “முடக்காலிற வின்முடங்குபுறப்பெருங்கிளை, புணரிமிகுதிரைதருஉந்துறைவன், புணரி யலிந்தஞான்று, மின்னதுமன்னோகன்னுதற்கவினே.” (குறுந்தொகை. ௧௦௧) எனவும்வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவை யுரைகாரால் வேறு செய் யுள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† புணரியிஃதிரை, என்றும் பாடம்.

தலைமகடன்றுயர் தலைமகற்குரைத்தல்வேண்டற்குச்செய்யுள்:—“வரைப் பான்மதூர்த்தமிழ்தெரிவாணன்றென்மாறையெயை, துரைப்பான்முகத்தன் னதுண்டிலாயித்தநோயவர்க்கின், துரைப்பாருளரேலுயிரெய்தலாமக்கூர் திராகுழ், தரைப்பால்வளரும்புகழெய்தலாமவர்த்தங்களுக்கே.” (தஞ்சை. ௨௧௭) எனவும், “புன்ளம்புலம்பினபூவுக்கம்பின, காணலும்புலம்புநளி யுடைத்தேவானமு, நம்மேபோலுமம்மர்த்தாகி, யெல்லைதழியப்புல்லென் றன்றே, யின்னுமுனேனேதோழியந்நிலை, தண்ணியகமழும்ஞாழற், நண் ணந்தறைவர்க் குரைக்குரப்பெறினே.” (குறுந்தொகை-௨௧௦) எனவும் வரும்.

பாங்கி நின்ருநைநீயேசொல்லெனத்தலைமகட்குச்சொல்லற்குச்செய் யுள்:—“ஒல்லெனவேயென்னுறுதயர் தாமுமுணரும்வண்ணஞ், சொல்லென நீயிதெசொல்லியென்பேறுன்றுயாமெல்லாம், வல்லெனவேகொண்டகொங் கையர்வேடஞ்சைவாணன்வெற்பி, லல்லெனவார்குழலாயறியாநல்லான்ப ருமே.” (தஞ்சை. ௨௧௮) எனவும், “ஊருறுகோழிச்சிறுமர்ப்பேடை, சேவற் செய்குநீரிடி, ஊடலுமுணர்தலுங்குமொற்பெரிதே.” (....) எனவும்வரும்.

தலைமகளவர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவிக்குச்செய்யுள்:—“மலருந்தொடை வஞ்சிவஞ்சகமாதருமாரணும்வா, யலருந்தடங்கையலருந்தொடாநிற்பவஞ் சிநெஞ்சம், பலரும்புகழ்த்தஞ்சைவாணர்பிராணைப்பணியலர்போற், புலரும் பெயருங்கண்ணீர்புலராதுபுலரினுமே.” (தஞ்சை. ௨௧௯) எனவும் “அலரியாக் கொல்லதோ.” (....) எனவும்வரும்.

தலைமகனாறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவிக்குச்செய்யுள்:—“அரியுக்கரியும் பொருநெறிக்கோர்துணையாயவரமேற், சொரியுந்திவலைதுடைக்கவென்றே குழைதோய்ந்துகஞ்சும், வரியும்பயில்கண்ணிவாணன்றென்மாறநம்மன்னர் வந்து, பிரியும்பொழுதெல்லவாய்வினையென்மனம்பின்செல்லதே.” (தஞ் சை. ௨௨௦) எனவும், “குன்றக்கைகுழறினுமுன்றிற், பலவினிருஞ்சினைக் கலைபாய்த்துகளினு, மஞ்சுமனனித்தெனெஞ்சமினியே, யாரிருட்கங்குலவர் வறிற், சாசனீளிடைச்செலவாணதே.” (குறுந்தொகை. ௧௫௩) எனவும்வரும்.

காமமிக்கழிபடர்கிளவிக்குச்செய்யுள்:—“ஒதக்கயலையுண்டண்ணுந் து விக்கியுடல்குலுக்கிப், பாதத்திணைநிமிர்க்கும்குருகீர்வெண்பணிபலங்க, சா தத்திருநிதியன்னுஞ்ஜோத்துக்கன் றஞ்சையிலென், காத்திறையுக்குறை யுங்கண்டாரில்லைக்கன்னெஞ்சரே.” (தஞ்சை. ௨௨௧) எனவும், “புன்ண் கூர் மாலைப்புலம்புமென்கண்ணைபோற், துன்பமுழுவாய்துயிலப்பெறுதியா, லின்

* இச்செய்யுள் தஞ்சைவாணன்கோவை அச்சுப்புத்தத்தில் விடப் பட்டுள்ளது.

கன்வாய்தெய்தானியெய்துக்கனவினுள், வன்கண்ணூர் கானல்வாக்கண்டறிதி போ, (சிலப். கானல்வாரி-௩௩) எனவும் வரும்.

தன்னுட்கையாறெய்திகெனவிக்குச்செய்யுள்:— “விண்டலையாவர்க்கும் வேதர்வண்டிலைமெல்லங்கழிகும், கண்டலையேகரியாக்கண்ணிப்புண்ணைகலத் தகன்வர், கண்டலையேவாக்கங்குலெல்லாமங்குல்வாய்வின்க்கும், மண்டலமே பணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே.” (திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். ௧௭௭) எனவரும்.

தலைமகள் வெறிவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:— “சுன்னுளினுமெனக் கன்புடையாய்சென்றிரந்துகொண்டி, சான்றாண்மைபுன்பர் தமக்குரைத்தஞ் சைகாவலனைத், தேன்றாழ்வரைத்தமிழ்சேர்த்தியவாணனைச்சோலர்க்குந், தோன்றாவிருக்கங்குனீவருமாறொழிதோன்றலென்றே.” (தஞ்சை. ௨௨௩) எனவும், “குறையொன்றுடையேன்மற்றோழிநிறையிலா, மன்னுயிர்க்கே மஞ்செயல்வேண்டுமென்னே, யாவழங்குநீர்ச்சேலோநாடனைமீமி, லிராவார லென்பதுரை.” (ஐந்திணையெழுபது. ௧௪) எனவும் வரும்.

தலைமகள் குறிவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:— “வெற்றியவாவியவாணர் பிரான்றஞ்சைவெற்பகத்திற், பெற்றியசோலைப்பிறங்கிருள்வாரன்மின்பே தையின்னும், முற்றியவேனற்படுகின்றையோப்புமுறைமையனென், நெற்றியகாதலினுலையைத்தாளன்னையென்றுரையே.” (தஞ்சை. ௨௨௪) எனவும், “வனாவாய்ச்சிறுகிளவினைதினைகடையார், செல்கென்றோளையன்னையெனநீ, சொல்லினெவனோதோழிகொல்லே, செல்கைவன்மான் கெம்பகையுழந்த, குறுக்கையிரும்புலிக்கலைவலென்றை, பைங்கட்செநாய்ப்பெய்தம்பார்க்கு, மாரிருனெனவருதி, சாராடவாரலோவெனவே.” (குறுந்தொகை. ௧௪௧) எனவும் வரும்.

வெறிவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:— “மின்னாதிடித்தனவன்னகொண்டான் வெறிவித்தைமங்கை, மன்னாண்மைமன்னியவாணன்றென்மாறைவரையிலவண்டியா, மென்னாவகணமிறைகொள்ளாடொனக்கருளான், முன்னாளுளியோய்தணிப்பானின்றமொய்குழலே.” (தஞ்சை. ௨௨௫) எனவும், “வெறிகமழ்வெற்பெனன்மெய்க்நீர்மைகொண்ட, தறியான்மற்றன்னோவணங்கணங்கிற்றென்று, மறியீர்த்துதிராநாய்வேலந்நீர், வெறியோடலம் வரும்பாய்.” (ஐந்திணையெழுபது. ௨௦) எனவும் வரும்.

பிறவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:— “பொருபான்மதியினைப்போன் மருப்பியானையிற்பொன்னெடின்பர், தருபான்மொழிவஞ்சொவந்தார்தஞ் சைவாணன்வெற்பி, நொருபானொதுமலொன்னவெந்தியுலையுற்றசெய்வே,

*இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுள் காணப்படவில்லை.

லிருபான்மருங்கினுக்கொண்டெறிந்தாலொத்ததென்செவிக்கே.” (தஞ்சை. ௨௨௬) எனவும், “காணினிவாழிதோழியாணர்க், கெம்புனலடைகரைகெடுங்கயத்திட்ட, மீன்வலைமாப்பட்டாஅங், கிதமற்றெவனொருதுமலர்தலையே.” (குறுந்தொகை. ௧௭௭) எனவும்வரும்.

குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தற்குச்செய்யுள்:— “தற்பழியாமலுஞ்சந்திரவாணன்மறியித்தஞ்சைநல், கற்பழியாமலுங்காணமாகக்கயல்விழிநீன், சொற்பழியார்நமர்சொல்லுவல்லேசென்றுசொல்லலையே, லிற்பழியாமல்பழியாமதாருயிர்க்கேதமுமே.” (தஞ்சை. ௨௨௭) எனவும், “எத்தையும், யாயுமறியவுரைத்தியின்யானுற்ற, நோயுங்களைருவைமன்.” (கவித்தொகை. முல்லை-௧௧) எனவும்வரும்.

“பருவால்வினவியபாங்கிச்சிறைவி, பருமறைசெவிலியறித்தமைகூறலுந், தலைமகன்வருந்தொழிந்தருமைசாற்றலும்” ஆகவிரண்டும் “அர்ப்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவியு, மாறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியும்.” ஆகவிரண்டும், வெறிவிலக்குவித்தற்குமுதலியவாண்குமாகியவெட்டுமெச்சத்திற்குரியன; பாங்கியிறைவனைப்பழித்தலுந், துன்புறுபாங்கிசொல்லெனச்சொல்லலுமாகியவிரண்டுமுவர்த்தற்குரியன; தலைமகனுக்குச்செல்வொருப்பதிலும், பூங்கொடியிறையோன்றன்னேநேர்தியற்படமொழிதலுந், கனவுநலவுரைத்தலுந், கவினழிபுரைத்தலுந், தன்முயற்சலையார்க்குணர்த்தல்வேண்டலுந், காமமிக்ககழிபடர்கிளவியுந், தன்னுட்கையாறெய்திகெனவியுந், குரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தலுமாகியவெட்டுமாற்றருமைக்குரியன. (௪௮)

௧௬௫. பொய்த்தன்மறுத்தல் கழறன் மெய்த்தலென் றொருநால் வகைத்தே வரைவு கடாதல்.

(இ-ள்.) பொய்த்தன்முதலாக மெய்த்தலீருக காண்குவகையினை யுடைத்து உரைவுகடாதலென்றவாறு. (௪௯)

௧௬௬. வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பலு மலரறிவுறுத்தலுந் தாயறிவுணர்த்தலும் வெறியச் சுறுத்தலும் பிறர்வரைவுணர்த்தலும் வரைவெதிர்வுணர்த்தலும் வரையுநாளுணர்த்தலும் மறிவறிவுறுத்தலுந் குறிபெயர்த்திடுதலும் பகல்வருவானையிரவுவருகென்றலும் மிரவுவருவானைப் பகல்வருகென்றலும் பகலினுமிரவினும் பயின்றவருகென்றலும்

பகலினு மிரலினு மகலிவ னென்றலு
முரவோ னுடு முருங் குலனு
மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறலு
மாறுபார்த் துற்ற வச்சங் கூறலு
மாற்றூத் தன்மை யாற்றக் கூறலுங்
காவனமிக வுரைத்தலுங் காமமிக வுரைத்தலுங்
கணவுநலி வுரைத்தலுங் கலினழி வுரைத்தலு
மெனமுறை நாடி யியம்பிய விருபதும்
வரைவு கடாதல் விரியெனப் படுமே.

(இ-ள்). வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பன் முதலாகக் கவினழிவுணர்த்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபதும் வரைவுகடாதல் விரியெனப்படுமென்றவாறு. அவற்றுள், வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை தலைவர்க்குத் தோழிவிளம்பற்குச் செய்யுள்:—“தனராவின்மூலதாக்குகில் லாதுதளரிடைகண், வளராததென்கக்குல்லாராயெனத்தஞ்சைவாணன் வெற்பா, விளரார்திருதுதலன்னைக்கொர்மாற்றம்விளம்பியுய்தே, னுனராம வர்வலையுபட்டுவாழ்வதுணர்ந்தருளே.” (தஞ்சை-உஉஅ) எனவரும்.

அலரறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மணிவரைமாளிகைமாரைவரோத யன்வாணன்வெற்பா, பணிமொழியானென்னுங்கொங்கொம்புமூடிப்படர்ந் தயலா, ரணிமனைதோறுங்கொழுந்துவிட்டம்பலரும்பிமன்மேற், தணிவில தாகவிப்போதலர்பூத்ததுன் றண்ணளியே.” (தஞ்சை-உஉக) எனவும், “அறிந் தோரறிவிலரென்றலர்சிறந்த, வின்னுயிர்கழியினுநளியின்னாதே, புன்னை யங் கானற்புணர்குறிவாய்த்த, பின்னலோத்யென்றோழியன்றோ, படுமணி யானைப்புகம்பூட்சோழர், கொடிதுடக்குமறுகினர்க்காட்டாகட்ட, கள்ளு டைத்தடவிற்புன்னொலித்தோவாத், தேர்வழங்குதெருவினன்ன, கெளவை யாகின்றதையன்னருளே.” (நற்றிணை-உஉஎ) எனவும் வரும்.

தாயறிவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“திரையிற்பவளம்வடவாமுகத்தெ முந்திக்கொழுந்தின், கரையிற்படருங்கடந்துறைநாடகயற்கொடிபொன், வரையிற்புகழ்வித்தவாணன்றென் மாரைமலர்ந்தமெனவல், விரையிற்களவை யெல்லாமறிந்தானனைமெய்யுறவே.” (தஞ்சை-உஉ௦) எனவும், “நாரைநல்லி னங்கடுப்பமகளிர், நீர்வாரகூத்தலுளருந்துறைவ, பொங்குகழிசெய்தலுரைப்ப வித்துறைப், பங்கால்வருஉந்தேனாச, செல்லாதீமோவென்றனயாயே.” (ஐங்குறுநூறு-௧௮௬) எனவும்வரும்.

வெறியச்சுறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“மையுற்றநீலக்கண்மாமங்கைகோன் தஞ்சைவாணன்வெற்பி, நெய்யுற்றவேலன்பீதணியாமையி நெஞ்சினுள் ளே, வையுற்றயர்வுற்றெம்மன்னையுமாயுமென்றாணங்கின், மெய்யுற்றநேய் தணிப்பான்வெறியாடல்விரும்பினரே.” (தஞ்சை-உ௩௧) எனவரும்.

பிறர்வரைவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“வெடிக்கின்றவிப்பியுணித்தி லம்பைத்தலைவெம்பருவாய்த், துடிக்கின்றதின்களிற்றேன்றுந்துறைவசெஞ் சொற்புலவோர், வடிக்கின்றமுத்தமிழ்வாணன்றென்மாரையெம்மான்மருங் கை, யொடிக்கின்றகொக்கைகண்டாலெவர்கெஞ்சருகாதவரே.” (தஞ்சை- உ௩௨) எனவும், “சிறுகட்பன்றிப்பெருஞ்சினவொருத்தலொடு, குறுக்கை யிரும்புலிபொருஉநீர், நனிநாணுடைமையமன்ற, பணிப்பயந்தனநீயந் தோள்கண்ணே.” (ஐங்குறுநூறு-௨௬௬) எனவும் வரும்.

வரை வெதிர்வுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“குருதிகண்டாலன்னகாந்த ளஞ்சாரற்குறிவெறிதே, வருதிகண்டாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பாவெங்கண் மாநகரீ, சுருதிகண்டாரொடுநோன்றிலெக்கெளரிநின்சொல்லிகவார், பரு திகண்டான்மலராதொழியாகடப்பக்கயமே.” (தஞ்சை-உ௩௩) எனவும், ‘மாத்தொலம்பி’ (...) எனவும் வரும்.

வரையுநா னுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“அலகம்பனகண்ணிவள்கொங் கைமென்கணங்காங்ஙனங், பலகம்பலையெய்யப்பூத்தனவேக்கைபனிவரை மேற், நிலகம்பதித்தெனச்சேல்லைத்தவாணன்றென்மாரைமன்ன, னுல கம்பயில்புகழ்போற்சிலம்பாமதிழர்கொண்டதே.” (தஞ்சை-உ௩௪) எனவும், “கோழிலைவாழைக்கோண்கிருபெருங்குலை, யுழுதுதீக்கனியுன்னுநர்த்ததித் த, சார்பலவின்சுளைபொருட்படு, பாறைநெடுஞ்சுனைவிளைந்ததேற, லறியா துண்டகவெனயலது, சறிவளர்சாந்தமேறல்செல்லாது, நுறவியடுக்கத்து மகிழ்த்துகண்படுக்குங், குறியாவன்பமெளிநினின்மலைப், பல்வேறுவிலங்கு மெய்துநாட, குறித்தவன்பர்னக்கெவனரிய, வெறுத்தவேளர்வேய்புரை பணைத்தோ, னிறுப்பகில்லாநெஞ்சமெடுகின்மாட், டிவருநினைடளாயிற் றந்தை, யருங்கடிக்காவலர்சோர்பதனெற்றிக், கக்குல்வருதலுமுரியையபைப் புதல், வேக்கையுமொள்ளினர்விரித்தன, நெடுவெண்டிங்குளுமுர்கொண் டன்றே.” (அகநானூறு-௨) எனவும் வரும்.

தலைமகனறிவுதலைமகற்கறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வனநாண்முளரி முகைவென்றுவாணன்றென்மாரைவெற்பிற், கனநாணணிந்துபொற்சக்கர வீசிக்கதித்தெழுந்த, தனநாணுதுண்ணிடைத்தையனல்லான்பழிசாற்றுவல் பா, நெனநாணினின்பழிதான்மறைத்தானப்பெண்ணையுமே.” (தஞ்சை- உ௩௫) எனவும், “தன்னெவ்வங்குடரினுந்செய்தவருளின்மை, யெண்ணையுமறை

த்தானென்றேழியதுகேட்டு, கின்னையான்பிறமுன்னர்ப்பழிகுறறுணனி.”
(கலித்தொகை-௪௪) எனவும் வரும்.

குறிபெயர்த்திடுதற்குச் செய்யுள்:—“ஊரேர்ப்வரிக்குலாவவுங்கடும்வந்
தொன்சிலம்பா, வேரேர்ப்பொதும்பரித்போய்வினையாகவேற்படையான்,
மாரேர்ப்பகைவென்றவாணன்றென்மாதையெம்மன்னுதவப், பேரேர்ப்படிவு
கொண்டாலன்னகீழ்மென்பேதையுமே.” (தஞ்சை-௨௩௬) எனவும், “வினா
யாட்டாயமொடுவெண்மணலமுத்தி, மறந்தனெந்தறந்தகாழ்முனையகையு,
நெய்பெய்திம்பால்பெய்தினிதுவனர்ப்ப, தம்மினுஞ்சிறந்ததுவ்வையாகுமெ
ன், தன்னைகூறினன்புன்னையதுசிறப்பே, யம்மநாணுதுதும்மொடுகையே, வி
ருத்திப்பாணருளிரைசெடுப்ப, வலம்புரிவாங்கோடுகலுமிலங்குநீர்த், துறை
கெழுக்கொண்ககீழ்க்கி, னிறைபடுகீழல்பிறவுமாருளவே.” (நற்றிணை-௧௪௨)
எனவும் வரும். குறிபெயர்த்திடுதற்கு மேற்காட்டிய செய்யுள் பகற்குறி
க்கு மிாவுக்குறிக்கு மேற்குமாற்றித்தொகை.

பகல்வருவானையிவ்வருகென்றற்குச்செய்யுள்:—“முத்தணிநிலமணித்
தகட்டுள்ளெங்குமொய்கொளவே, வைத்தணிசேரவருத்ததுபோற்றஞ்சைவா
ணன்வையைப், பைத்தணிவார்திரைதோய்கருந்தாட்புன்னைப்பாசிலெவண்,
டொத்தணிபூந்துறைவாவருவாயிருடுங்கிடையே.” (தஞ்சை-௨௩௭) எனவும்,
“பனைத்திரைன்னப்பரோரொழுத்தடக்கைத், கொலைச்சின்னத்தவிராமதனுடை
முன்பின், வண்டபடுகடாஅத்துயர்மருப்பியானை, தண்கமழ்சிலம்பின்மாம்
படத்தொலைச்சி, யுறுபுலியுறத்திவிதல்கடித்த, சிறுதினைப்பெரும்பு
ணம்பெளவுநாட, கடும்பரிக்குதிரையாஅயெயின், னெடுத்தேர்மிஞிலியொடு
பொருதுகளம்பட்டெனத், காணியசெல்லாக்கைகநாணித், கடும்பகல்வழங்
காதாஅங்கிடுப்பை, பெரிதாலம்மவிவட்டேயதனான், மாலையருதல்வேண்டுஞ்
சோலை, முனையெய்பெருக்களிறுவழங்கு, மலைமுதலடுக்கத்தசிறுகல்லாநே.”
(அகநானூறு-௪௪௮) எனவும் வரும்.

இவ்வருவானைப் பகல்வருகென்றற்குச் செய்யுள்:—“இழைவினையாடு
மிளமுலையாழ்விடைத்தமஞ்சை, கழைவினையாடுங்கடிப்புணங்காத்துக்கலைய
கலா, துழைவினையாடுமுயர்சிலம்பாலின்னுமன்பொருட்டான், மழைவினையாடு
மிதிற்தஞ்சைவாணன்மலயத்திலே.” (தஞ்சை-௨௩௮) எனவும், “நெடு
மலையடுக்கக்கண்டெடமின்னிப், படுமழைபொழித்தபாணுட்க்குந், குஞ்சா
நடுக்கத்தாக்கிக்கொடுவரிச், செங்கணிரும்புலிகுமுஞ்சாநல், வால்வாழி
பரையநேரிறை, நெடுமென்பனைத்தோளிலுளம்பானுங், காவல்கண்ணின்னத்தி
னையேநாளை, மத்தியுமறியாமாம்பயிலிறும்பி, னெண்ணெய்க்காத்தனவிழ்த்தவா
ங்கட், டண்பலருவித்தாழ்நீரொருசிறை, யுருமுச்சிவந்தெறித்தமனழிபாம்

பின், நிருமணிவிளக்கிற் பெறுவையிவ், ளிருண்மென்கூந்தலேமுறுதுயிலே.”
(அகநானூறு-௪௨) எனவும் வரும்.

பகலினுமிரவினும் பயின்றுவருகென்றற்குச்செய்யுள்:—“குரவுங்கணி
யும்விரவுமெவற்பாவெய்யகுஞ்சரமேல், வரவுந்தியதெவ்வையாற்றியவாண
ன்றென்மாதையின்னு, மரவும்பணியுதடங்கிடையாற்றலளாற்பகலு, மிரவுங்
குறிவயினீவரல்வேண்டுமிவன்பொருட்டே.” (தஞ்சை-௨௩௯) எனவரும்.

பகலினுமிரவினும் பகலிவெண்ணென்றற்குச் செய்யுள்:—“தாவாதசெல்வத்
ருத்தஞ்சைவாணன்ருடஞ்சிலம்பா, நீவாரசாரணிலவலரம்பகன்கிழருளார்,
மாவானிலவுநிலமக்கைவார்குழன்மல்லிகைபோ, லோவாநிரவெறிக்குஞ்சோ
லைநீழலினூடுவந்தே.” (தஞ்சை-௨௪௦) எனவரும்.

தலைமகனுமுருந்குல்லுமரபும்புகழும்வாய்மையுங் கூற்றற்குச்செய்யுள்:—
“தலத்திற்குமாறைக்குமன்னவன்வாணன்மமிழ்த்தஞ்சைகுழ், நிலத்திற்குமா
மணியாருநின்னாட்டிற்குநின்பதிக்குங், குலத்திற்குமாசில்குடிமைக்குஞ்சீர்
மைக்குக்கோதின்மெய்மை, நலத்திற்குமாவதன்ருவ்வரையாதுட்ப்பது
வே.” (தஞ்சை-௨௪௧) எனவும், “பிரசங்கொளவீழ்த்தீந்தேனிராஅன், மரை
யான்குழவிருளம்பிற்றுக்கக்கும், வரையகநாடவரையாவரினெந், கிரைதொடி
வாழ்தலிலன்.” (ஐங்குறுநூறு-௧௦) எனவும், “பழனக்கம்புன்பயிற்பெடை
யகவுந், கழனிபூரின்கொழிவென்றுந், தஞ்சைமனைநெடுநகர்வருதி, யஞ்சா
யோவிவடந்தைகைவேலே.” (ஐங்குறுநூறு-௧௦) எனவும், “தாமரைக்கண்ணி
யைதண்ணுஞ்சாந்தினை, நேரிதழ்க்கோதையான்செய்குறியீவரின், மணங்க
மழ்நாற்றத்தமலையின்ருபலிபெறுந், மணங்கெனவஞ்சுவாசிறுகுடியோரே.”
(கலித்தொகை-௧௮) எனவும், “கடிமலர்ப்புண்ணைக்கீழ்க்காரிகைதோற்றா
ளைத், தொடிநெகிழ்த்தோளளாத்துறப்பாயான்மற்றுநின், குடிமைக்கீழ்ப்
பெரியதோர்குற்றமாய்க்கிடவாதோ” எனவும், “ஆய்மலர்ப்புண்ணைக்கீழ்
நலந்தோற்றானை, நோய்மலிரிலையளாத்துறப்பாயான்மற்றுநின், வாய்மைக்
கட்பெரியதோர்வஞ்சமாய்க்கிடவாதோ” எனவும், “திகழ்மலர்ப்புண்ணைக்கீழ்
த்திருநலந்தோற்றானை, யிகழ்மலர்க்கண்ணனாத்துறப்பாயான்மற்றுநின், புகழ்
மைக்கட்பெரியதோர்புகாக்கிடவாதோ.” (நெய்தற்கலி-௧௮) எனவும்
வரும். இவை நாமுதலியனவற்றிற்குரிய சான்றோர்செய்யுளாம்.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங்குற்றற்குச்செய்யுள்:—“புராதகர்செஞ்சடை
வெண்பிறைபோனுதற்புள்ளியிழங்கு, குராததொடைமென்குழற்கொம்பினை
வேண்டிக்கொடிமுல்லைநீன், மார்த்தழுவுந்தஞ்சைவாணன்வெற்பாவல்கிதேர்
நிலஞ்சிக், கராத்நிரிகல்லதர்வாயெல்லநீவரல்கற்பலவே.” (தஞ்சை-௨௪௨)

எனவும், “கார்பொருளானியாற்றங்கல்லதரம்முள்ளிவருவிராயி, னையி ருன்யாமத்தபுலியேறஞ்சியகன்றுபோக, நரையுருமேறுதங்கைவேலஞ்சு தும்மைவரையாமக்கையர்வெளவுதலஞ்சுதும்வாராயோ.” (யாப்-காரிகை. செய்யுள்-சு. உரைமேற்கோள்) எனவும் வரும்.

ஆற்றத்தன்மையாற்றக்கூறற்குச்செய்யுள்:— “கலங்குந்தெளியுங்கன லெழஞ்செறியுங்கண்கணிர், மலங்கும்பொலந்தொடிசோமெய்சோரு மற ஞ்செய்கொலை, விலங்கும்பழிசெய்யாக்குன்றநாடல்ரைந்தளிப்பா, யலங்கு ங்கடும்பரித்தேர்வாணன்மாறை யணங்கினையே.” (தஞ்சை. உசங்.) என வரும்.

காவன் மிகவுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “நஞ்சாராவந்திரிதருகானொளி ரவி, லஞ்சாதுசெங்கையயில்விளக்காவணங்கின்பொருட்டான், மஞ்சார்மதி ிற்றஞ்சவாணன்வெற்பாவால்வன்சொலன்னை, தஞ்சாள்கடுந்துடிக்கைநகர் காவலர்துஞ்சினுமே.” (தஞ்சை. உசச.) எனவரும்.

காமரிகவுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “தென்னாகவண்டரிழ்வாணன்நென் னாறைச்செருந்தியுடன், புன்னாகமுங்கமழ்பூந்துறைவாகார்போற்றமிர்தம், பின்னாகமுன்வந்தபைததன்சாமப்பெருங்கடற்கு, நின்னாகமன்றியுண்டோ புணையாவதுநீந்துதற்கே.” (தஞ்சை. உச௭) எனவும், “வோல்வேலிவேர்க் கோட்பலவின், சாஹாடசெவ்வியையாகுமதி, யாஃதறிந்திசினோசாராற், சிறுகோட்டிப் பெரும்பழந்துங்கியாங்கிவ, ஞயிர்தவச்சிறிதுகாமமோ பெரி தே.” (குறுந்தொகை. க௮.) எனவும் வரும்.

கனவுநலிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மாணததெவ்வென்றவாணன்நெ ன்மாறைவளநகர்போற், பூணாகமெல்லியற்புல்லினையாகவப்பொய்யமெய் யாப், பேணுகிழ்த்துபெருந்துயிலேற்றவன்பின்னைகின்னைக், காண்கலங் கின்னாற்கலங்காமனக்காவலனே.” (தஞ்சை. உச௭.) எனவும், “மின்னவிர் வயங்கெழுகெழிச்சாஅய், நன்னுதல்பசத்தல்யாவதுதன்னிக், கனவிந்கா ணுமிவனே, நனவிந்காணனின்மார்பேதெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. உஉச.) எனவும் வரும்.

கவினழிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “ஏரேற்றகொங்கையினக்கொடிமா ள்தளிரேய்த்தவண்ணங், காரேற்றகங்குவிநீரலர்போன்றதுகாவியுண்கண், வாரேற்றபைங்கழல்வாணன்நென்மாறையில் காவியின்கண், னீரேற்றசெ ங்கமுநீர்மலர்போன்றது கின்பொருட்டே.” (தஞ்சை. உச௭) எனவும், “தொ டிபழிமறைத்தலிற் றோளய்தனவே, வடுக்கொள்கழையாமொடாடலி, னிடிப்புமெய்யதொன்றுடைத்தேகடிக்கொள, வண்ணகாக்குந்தொன்னலஞ் சிதையக், காண்டொறுங்கலுழ்தலன்றியுமீண்டுகிர், முத்துப்பெரப்பிற்கொ

ற்கைமுன்றுறைச், சிறுபாசடையசெம்பூசெய்தற், நெண்ணீர்மலரிற்றோலை ந்த, கண்ணைகாமங்காப்பரியவ்வே.” (நற்றிணை. உக.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமைவினம்பன் முதலாகப்பி றர்வரைவுணர்த்தலீராகச்சொல்லப்பட்டவைந்தும் பொய்த்தற்குரிய; குறி பெயர்த்திடுதன்முதலாகப்பகலினு மிரவினுமகலிவணென்றலீராகச்சொல்ல ப்பட்டவைந்து மறுத்தற்குரிய; உரவோனொழுநுக்குலமுமரபும் புகழும் வா ப்மையுங்கூறலாகியவொன்று கழறற்குரியது; வரைவெதிர்வுணர்த்தலும், வரையுநாளுணர்த்தலும், மறிவறிவுறுத்தலும், மாறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறலும், மா ற்றத்தன்மையாற்றக்கூறலும், காவன்மிகவுரைத்தலும், காமமிகவுரைத்த லும், கனவினலிபுரைத்தலும், கவினழிபுரைத்தலுமாகிய வொன்பது மெய் த்தற்குரிய. (இப)

கக௭. செலவறிவுறுத்தல் செலவுடன் படாமை
செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன் படுத்தல்
சென்றுழிக் கலங்க நேற்றியாற் றுவித்தல்
வந்துழி நொந்துரை யென்றெழு வகைத்தே
யொன்றக் கூறிய வொருவழித் தணத்தல்.

(இ-ள்.) செலவறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழிநோதலீராகவேழுமையி னையுடைத்து மேற்சொல்லிய வொருவழித்தணத்தலென்றவாறு. (கக)

கக௮. தன்பதிக் ககற்சி தலைவன் சாற்றலு
மென்சொற் பாங்கி விலக்கலுந் தலைவ
னீங்கல் வேண்டலும் பாங்கி விடுத்தலுந்
தலைவிக் கவன்செலவுணர்த்தலுந் தலைவ
நெஞ்சொடு புலத்தலுஞ் சென்றோ னீடலிற்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுங்
கோற்றொடிப் பாங்கி பாற்றுவித் தலுமவன்
வந்தமை யுணர்த்தலும் வந்தோன் றன்னொடு
நொந்து வினாதலும் வெந்திறல் வேலோன்
பாங்கியொடு நொந்து வினாதலும் பாங்கி
யிறைவியை பாற்றுவித் திருந்த வருமை
கூறலு மென்னு மாறிரு கிளவியு
மொருவழித் தணத்தலின் கிரியெனப் படுமே.

(இச்-ம்.) ஒருவழித்தணத்தலின் விரியுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்பதிக்ககற்சி தலைவன் சாற்றன்முதலாகத் தலைவியைப்பாங்கி யாற்றுவித்திருந்த வருமைகடறவீராகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுகிளவியு மொருவழித்தணத்தலின் விரியென்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அவற்றுள், தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றற்குச் செய்யுள்:—“திரைகேதகை மணங்கூடுமெம்பாடியிற்சென்றுவந்தியான், வரைகேன்வருந்துணைவல்லியை நீதஞ்சைவாணன்செவ்வேல், புரைகேழ்மதர்விழிக்கோங்கரும்பேர்முலைப்பூசல்வண்டு, நிரைகேசவஞ்சியஞ்சேலென்றுதேற்றுதலின் கடனே.” (தஞ்சை. ௨௪௮.) எனவரும்.

பாங்கி தலைமகனைச் செலவுவிலக்கற்குச்செய்யுள்:—“பறந்தாங்கிவர்பரித்தேர்கடவேலுன்பதியடைந்தான், மறந்தாங்கமையவும் வல்லையன்பா தஞ்சைவாணனென்னார், நிறந்தாங்கிவர்களைபோலுண்கண்மாருகினீர்மைமொண்டி, புறந்தாழ்கருங்குழல்வெண்முத்தவாணகைப்பொன்னினையே.” (தஞ்சை. ௨௪௯.) எனவும், “வருவையல்லவாடைநளிகொடிதேயருவரைமருங்கிஞய்மணிவரன்றி, யொல்லெனவிழிதருமருவிநின், கல்லுடைநாட்டுச்செல்லறையோ.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௫௩.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்க்கல்வேண்டற்குச்செய்யுள்:—“அறையும்பொறையுமணந்த வெங்கானத்தணங்கையிலைவத், திறையும்பிரிவதற்கெண்ணுகிலேனெண்ணலார்வரைமேன், மறையும்படிவென்றசந்திரவாணன்றென்மறையிலவண், கிறையுங்குழலிசென்றேவரல்வேண்டிமெம்பூரகத்தே.” (தஞ்சை. ௨௫௦.) எனவரும்.

தலைமகனைப்பாங்கி விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“இல்லத்துறையுரிவன்பொருட்டாணுமக்கியானுமொன்று, சொல்லத்தவிர்கிலன்குழ்சுழலீர்கடர்தோய்புரிசை, வல்லத்தமர்வென்றவாணன்றென்மறையிலவந்துவந்து, செல்லத்திருவுண்மைவத்தகல்வீர்துத்திருநோர்க்கே.” (தஞ்சை. ௨௫௧.) எனவரும்.

பாங்கி தலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“கிலவேய்தாள்நரைத்தன்னவாணகைநிலநிறக், குலவேய்கிசர்பொற்றொழுகெடுத்தோளிசூறுகிவரச், செலவேகருதினர் செத்தமிழ்வாணன்செழுங்கமலத், தலவேதியன் பெறுநாள்பெற்றுவாழ்பவன்றஞ்சையிலே.” (தஞ்சை. ௨௫௨.) எனவும், “சாரற்பலவின்கொழுந்துணர்நறும்பழ, மிருங்கல்லிடானைவீழ்த்தெனவெற்பிற், பெருத்தேனிருஅல்கீறுபுடன், பேரமர்மழைக்கண்கலிழத்தன், சீருடைநன் னாட்டுச்செல்லுமன்னு.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௬௪.) எனவும் வரும்.

தலைவி செஞ்சொடுபுலத்தற்குச்செய்யுள்:—“குளித்தாரிளங்கொங்கையாவியிலாவிருளிப்பநம்மை, யளித்தாரளித்தகலத்தனைத்தாரன்றணங்கின்முன்னே, தெளித்தார்செழுத்தஞ்சைவாணனென்னினஞ்சிந்தையெ, வொளித்தாரவரிங்கனென்றாண்றிவ்வுலகியலே.” (தஞ்சை. ௨௫௩.) எனவும், “அளித்தஞ்செலன்றவரீப்பிற்றெளித்தசொற், தேறியார்க்குண்டோதவறு” (கிருக்குறள். ௧௧௫௪.) எனவும் வரும்.

சென்றோலீடலிற்காமபிக்க கழிபடர்கிளவிக்குச்செய்யுள்:—“மயிலாடுதண்டலைமாறைவரோதயன்வாணனென்னார், கெயிலாகியகடற்கானலஞ்சேர்ப்பற்கிடையிருன்யான், துயிலாகிலையென்றுஞ்சொல்லாய்துணையுடன் குழ்திரைத்தேன், பயிலாமலாணைமேற்றுயிலாநிற்பாலன்னமே.” (தஞ்சை. ௨௫௪.) எனவும், “சிறுவெள்ளாங்குருகேசிறுவெள்ளாங்குருகே, துறைபோகறுவைத்தாமடியன்ன, நிற்குளர்தூவிச்சிறுவெள்ளாங்குருகே, யெம்பூர்வந்தெம்முண்டிறத்ததுழைஇச், சினைக்கெழுந்நூர்கையையவருர்ப்பெயர்தி, மனவன்பினையோபெருமறவியையோ, வாங்கட்டம்புனலீங்கட்பரக்குத், கழனிநல்லூர்மகிணர்க்கென், னிழைநெகிழ்பருவரல்செப்பாதோயே.” (நற்றிணை. ௭௦.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப்பாங்கி யாற்றுவித்தற்குச்செய்யுள்:—“ஆடுகம்வாநம்மகன்றவருரகலாப்புதுநீர், பாடுகம்வாபொற்பசலைத்தார்திறம்பாங்கினெல்லார், தேடுகம்வாதஞ்சைவாணன்னொட்டன்பர்தேர்வழிநாள், ஓடுகம்வாகவலாதவர்கான்ற்றுறைமலரே.” (தஞ்சை. ௨௫௫.) எனவும், “காண்லம்பெருத்துறைக்கலிதிரைதீளைக்கும், வானுயர்டுடுமணலேறியானாது, காண்கம்வம்மோதோழி, செறிவளைடுகிழ்த்தோனெறிகடனாடே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௬௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகளுக்குத் தலைமகன்வந்தமை யுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“பண்ணுக்குழலும்பழித்தசொற்பாவைபரியெல்லாம், மண்ணும்புகழ்தஞ்சைவாணனென்னாரெனமைக்குவனோ, கண்ணுங்கனையிருக்கக்குலுமான் கண்கள் பட்ட, புண்ணும்புலரவந்தார்தமதூர்வயிற்போனவரே.” (தஞ்சை. ௨௫௬.) எனவும், “அம்மவாழிதோழிமம்மலை, நறுந்தன்னிலம்பிறாறுகுலைக்கார்த்தத், கொங்குணவண்டிந்பெயர்ந்துபுறமாரிநின், வன்புடைவிறற்கவின் கொண்ட, வன்பிலாளன்வந்தனனினியே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௬௭.) எனவும் வரும்.

வந்தோன்றன்னொடுபாங்கிகொந்துவினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“ஒருதலைக்கெய்தியகல்லதர்க்குச்செல்லவோருயிர்த்தா, யிருதலைப்புள்ளினியைந்ததுங்கேண்மையெண்ணியெம்பூர், வருதலைக்கொண்கநினைத்திலவாணன்றே

ன்மாறாவண்டு, பொருதலைக்குங்குமலானழிகண்டுபோயபின்னே.” (தஞ்சை-௨௫௭.) எனவும், “யாங்குவல்லுணையோவோங்கல்வெற்ப, விரும்பல்குத் தற்றிருத்திழையரிவை, திலைமாமைதேயப், பசுலையப்பிரிவுதெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௩௧.) எனவும் வரும்.

தலைவன் பாங்கியொடு நொந்து வினாதற்குச்செய்யுள்:—“ஐவாய்வுற்ற தன்னவின்னாவிடாற்றியென்போ, லெவ்வாறிருத்திரீரெல்லையோதிரீர் தாராவென்று, மைவாரணங்கொண்டவாணன்மென்மாமைமருவலர்போ, லொவ்வாவலரையுக்கேட்டிருவீருமொருதனியே.” (தஞ்சை-௨௫௮.) என வரும்.

பாங்கி தலைவியையாற்றுவதிருந்தவருமைதலைமகற்குச்சொல்லற்குச் செய்யுள்:—“இவனாருயிர்புரந்தியானிருத்தேன்செக்கரிந்துவென்னப், பவ னாடவியிற்பயினித்திலம்பங்கயங்குவியத், தவனாதவஞ்சொரிதன்னிறைவா தஞ்சைவாணன்மெவ்வின், துவனாமலாற்றுவியென்றன்மீசொன்னசொன் னினைத்தே.” (தஞ்சை. ௨௫௯.) எனவும், “போதார்கூத்தலியலணியழங்க, வேதிலாட்டியைநீபிரித்ததற்கே, யழலவீர்மணிப்பூணையப், பெயலானாவெ ன்கண்ணேதெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௬௨.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றலும், பாங்கி தலைவிக்கவன் செலவுணர்த்தலுமாகியவிரண்டுஞ்செலவறிவுறுத்தற்குரிய; தலைமகனைப்பா ங்கி விலக்கலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன் படாமைக்குரித்து; தலைவன் நீங் கல்வேண்டலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன்படுத்தற்குரித்து; தலைமகனைப்பா ங்கிவிடுத்தலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன்படுத்தற்குரித்து; தலைமகனைஞ்சொ டுபுலத்தலும், காமமிக்ககற்படர்கிளவியுமாகியவிரண்டுஞ்சென்றுழிக்கலங்கற் குரிய; தலைமகளைப்பாங்கி யாற்றுவதித்தலும், தலைமகன்வந்தமைதலைமகற்கு ணர்த்தலுமாகியவிரண்டுத்தேற்றியாற்றுவதித்தற்குரிய; பாங்கிவந்தோன்றன் னோடுநொந்துவினாதன்முதலாகியபுணர்மும்வந்துழிநொந்துரைத்தற்குரிய.)

ககக. பிரிவறிவுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுத்தல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பெர்றை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே.

(இச்-ம்.) வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவாமா றுணர்த்து த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பிரிவறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழி மகிழ்ச்சியிருகவொன்பது வகையினையுடைத்தாம் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலென்ற வாறு. (இங்.)

கஎ௦. என்பொருட் பிரிவுணர்த்தேத்திழைக்கென்றலு
நின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட் கென்றலு
நீடே நென்றவ னீங்கலும் பாங்கி
யோடரிக் கண்ணிக் கவன்செலவுணர்த்தலும்
பூங்குழை யிரங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற்
சொல்லலும் தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லலும்
வருருவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும்
பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பலு
மிகுனாவம் பென்றலு மிறைமகள் மறுத்தலு
மவர்தூ தாகிவர் தடைந்ததிப் பொழுதெனத்
துணைவி சாற்றலும் பிணைவிழி யாற்றலு
மவனவட் புலம்பலு மவன்வருங் காலைப்
பாகன் நன்னொடு மேகந் தன்னொடுஞ்
சோகங் கொண்டவன் சொல்லலும் பாங்கி
வலம்புரி கேட்டவன் வரவறி வுறுத்தலும்
வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தலும் வந்துழி
நினைத்தமை *வினாதலு நினைத்தமை செப்பலு
மனைத்தமை யவளை யாற்றுவதித் திருந்தமை
பாங்கிகு நலுமென வாங்கெழு மூன்றும்
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவின்
விரியென விளம்பினர் தெரிமொழிப் புலவர்.

(இச்-ம்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிவின் விரியாமாறுணர் த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேத்திழைக்கென்றன்முதலாகத் தலை மகளையாற்றுவதித்திருந்தமை பாங்கிகு நலீருகச்சொல்லப்பட்டவிருபத்தொ ன்றும் வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிவின் விரியெனமொழிந்தன ராய்த்தறிந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள், என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேத்தி னைக்கென்றற்குச்செய்யுள்:—“கழைபோல்வளர்நெற்கவின் பெறவாரிகவர்ந் தவரும், மழைபோல்வருகுவன்வன்சுரம்போய்த்தஞ்சைவாணன்வெற்பி,

*வினாவலும் என்றும் பிரதிபேதம்.

விழைபோலிடையாண்முலைவிலைக்காவனயாவையுங்கொண், கிழைபோலரி
நெடுங்கண்மயிலேசென்றுணர்த்திதுவே.” (தஞ்சை. ௨௬௦.) என வரும்.

பாங்கி நன்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்கென்றற்குச்செய்யுள்:— “வசையும்
புகழுநின்மேலெனவாந்தஞ்சைவாணன்வெற்பா, பிசையுங்கரும்பினில்வேம்பு
வைத்தாலன்னவேட்கையெல்லாத், திசையும்பாவுந்திருவனையாடன்றிருவுள
த்துத், கிசையும்படிவல்லையேற்சொல்லி நீ பின்னெழுந்தருளே.” (தஞ்சை
௨௬௧.) எனவும், “இறுவுப்புறத்தன்னபிணர்ப்பெதவமுதற், சுறவுக்கோட்
டன்னமுள்ளிலைத்தாழை, பெருங்களிற்றுமருப்பின்னவரும்புழுதிருநன்
மானுளையின்வேறுபடத்தோன்றி, விழவுக்களங்கமுழுமுரவுநீச்சேர்ப்ப, விண்
மணிகெடுத்தேர்பாகனியக்கச், செலீஇயசேறியாயினிவசே, வருனவயாகிய
சின்னாள், வாழாளாதனற்கறிந்தனைசென்மே.” (நற்றிணை. ௧௬.) எனவும்
வரும்.

நீடேனென்றவனீங்கற்குச்செய்யுள்:— “காலைப்பொழுதுகடம்பரித்தேர்
பண்ணிக்கானகம்போய், மாலைப்பொழுதுவருகுவுல்லாந் தஞ்சைவாணன்
னாட், டாலைப்பழனமணித்தவெம்மூர்தும்மகக்குளிரச், சோலைப்பயில்குயில்
போன்மொழியாயென்றுணிவிதுவே.” (தஞ்சை. ௨௬௨.) எனவும், “இன்றே
சென்றவருவதுநாளைக், குன்றியிருவியின்வெண்டேர்முகே, வினம்பிறைய
ன்னவின்னக்குகடர்நேமி, விசும்புவிழ்கொள்ளியிற்பைம்பயிர் துமிப்பக், காலியற்
செலவின்மாலையெய்திச், சின்னிரைவால்வளைக்குறுமகள், பன்மானாகமடை
ந்துவக்குதுமே.” (குறுந்தொகை. ௧௬௧.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகட்குத்தலைமகன் செலவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வில்
லெய்குறும்புரிதும்புமெவ்வாயும்விராயவெவ்வாய்க், கல்லெய்கவலைக்கடங்க
டந்தார்நமர்காய்தெதிர்த்தார், செல்லெய்முரசச்செருவென்றவாணன்நென்
மாறையினின், வல்லெய்முலைவிலைதான்நத்தாளை மணம்பெறவே.” (தஞ்
சை. ௨௬௩.) என வரும்.

தலைமகளிர்கற்குச்செய்யுள்:— “இப்பேருவகையினிப்பிரியேனென்று
மென்முன்சொன்ன, வப்பேருரைபழுதாமென்னவேயாவஞ்சுமந்த, மைப்
பேலைகடல்வையகந்தாங்கியவாணன்நஞ்சைச், செப்பேரினக்கொங்கைமங்
கைசெப்பாதன்பர்சென்றதுவே.” (தஞ்சை. ௨௬௪.) எனவும், “செல்வாரல்
லொன்றியானிகழ்த்தனனே, விடுவாளல்லெனன்றவரிசுத்தனரே, யாயிடை
யிருபேராண்மைசெய்தபூச, னல்லாரக்கதுவியாங்கெ, னல்லெனஞ்சமலமல
க்குறுமே.” (குறுந்தொகை. ௨௬௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கிகொஞ்சொற்சொல்லற்குச் செய்யுள்:— “ஆணத்தானருள்பா
ரளித்தானடங்காதவரை, வாரணத்தால்வென்றவாணன்நென்மாறையவ

கொளிகேர், ஆணத்தார்மதிபோன்முகத்தாயென்புலம்புதினின், காரணத்
தாலல்லவோபிரிந்தாரின்றுகாதலரே.” (தஞ்சை-௨௬௬.) என வரும்.

தலைவிகொஞ்சொற்சொல்லற்குச்செய்யுள்:— “மண்டுதிருவையை
குழ்தஞ்சைவாணற்குவன்புலியுஞ், செண்டுகொடுத்தகல்செம்பியர்போலன்
பர்சென்றுழிமு, ளிண்டுங்கழையும்பயிலும்வெங்கானியல்கேட்டுமிந்நோய்,
கண்டுங்கலங்கல்செல்லாதித்தவூரெற்கழறனன்றே.” (தஞ்சை-௨௬௭.) என
வும், “எறும்பியளையிற்குதும்பல்சூனைய, வுலைக்கலன்னபாறையேறித், கொ
டுவிலெயினர்பகழிமாய்க்குங்கவலைத்தென்பவவர்தேர்சென்றவாறே, யதுமற்
றவலங்கொள்ளாது, நொதுமலர்க்கழுதுமில்வழுங்கலாரே.” (குறுந்தொகை.
௨௬௮.) எனவும் வரும்.

வருகுவர்மீண்டெனப்பாங்கிவலித்தற்குச்செய்யுள்:— “தேர்த்தானைவா
ணன்நென்மாறையினையஞ்சல்செம்புருக்கி, வார்த்தாலையவழிநெடும்பா
லைமடப்பெடைபோய், பார்த்தாதவந்தணிபாதவயின்மையிற்பைஞ்சிறகாற்,
போர்த்தாலுமஞ்சைகண்மும்போவலோநம்புரவலரே.” (தஞ்சை-௨௬௯.) என
வும், “நைசெபரிதுடையார்க்கினுநல்குவர், பிடிபசிகளைஇயபெருங்கைவேழ,
மென்சினையாஅம்பிளக்கு, மன்பிணதோழியவர்கென்றவாறே.” (குறுந்தொ
கை. ௨௭௦.) எனவும் வரும்.

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்குச்செய்யுள்:— “மிகவும்பார்த்தகரிய
கண்ணீர்செங்கைவென்வளைபோ, லுகவுந்துறந்தவருன்னலாலுறைகார்
பொழிய, மகவுந்துளையுங்கலைதழுவுந்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, னகவும்பெ
டைமயிலுத்தமியேனெங்குநாற்றுவலே.” (தஞ்சை-௨௭௧.) எனவும், “அணி
கிறமஞ்சைகவவிரங்கி, மணிகிறமாமலைமேற்றமுத்தபணிமொழி, கார்
நீர்மைகொண்டகவிவானங்காண்டொறும், பிரீர்மைகொண்டனதோன்.”
(ஐத்திணையம்பது. ௨.) எனவும் வரும்.

இருளைவம்பென்றற்குச்செய்யுள்:— “தனஞ்சேர்த்தவஞ்சிரின்சாய்கண்
டஞ்சித்தனித்தனிபோய், வனஞ்சேர்த்தயாந்தமயில்களெல்லாந்தஞ்சைவா
ணன்வெற்பிற், கனஞ்சேர்த்தலர்துளிகாலுமுன்னேவம்புகாலுமென்னா, யி
னஞ்சேர்த்தகவினாந்தனிவாடியிருத்தல்கண்டே.” (தஞ்சை-௨௭௨.) என
வும், “மடவவாழிமஞ்சைமாயினன், காலமாரிபெய்தெனவதனெதி, ராலு
மாலின்பிடவும்பூத்தன, காரன்றிருளைநீர்க்கின்படரே, கழிந்தமாரிக்கொழி
ந்தபழநீர், புதுநீர்கொளியுவுருத்தரு, நொதுமல்வானத்தமுழங்குருத்
கேட்டே.” (குறுந்தொகை. ௨௭௩.) எனவும் வரும்.

இறைமகண்மறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “வாலித்தகையன்னமேதஞ்சை
வாணன்வரையகத்தென், பாலித்தனிநெஞ்சுபார்த்தஞ்சைமகண்பயின்றகண்

ணர், தூவித்தனாமயில்கோபங்கொன்னாவரத்தோன்றியைச்சேர்ச், தாவித் தகாத்தளரும்மணிகாலுமாவென்னவே.” (தஞ்சை-உஎ௦.) எனவும், “செல்வச்சிறு அர்ச்சிதழிப்பொலிந்த, தவனாவாயபொலன்செய்க்கிணிக், காகினன் னபோதின்னொன்றை, குருத்தோடலம்வரும்பெருந்தண்காலையுங், காரன் நென்றியாயிற், கனவோமற்றி துவினவுவல்லயானே.” (குறுந்தொகை. ௧௪௮) எனவும் வரும்.

அவர் தூதாதிவந்தடைத்ததிப்பொழுதெனத்தனைவிசாற்றற்குச் செய்யுள்:— “இன்னேவருவாநின்னகாதலரேதிலரேக்கவினிக், கொன்னேயிரங்கி வருந்தல்கண்டாய்கொற்றேமிவிந்தை, மன்னேயெனவந்தவாணன்றென்மா றைவரவுணர்த்த, முன்னேநடந்தனகாண்கடுங்காலும்கிவினமே.” (தஞ்சை- ௨௪௧.) எனவும், “கடுங்குதிரநல்குடர்கார்செல்வமெய்த, நெடுங்காடுநேர்சினையினக்—கொடுக்குமா, யின்னேவருவாநென்றெழில்வான, மின்னுமவர் தூதுரைத்து.” (காரநாற்பது. ௨.) எனவும் வரும்.

தலைமகளாற்றற்குச்செய்யுள்:— “இன்புற்றகாலத்திருவார்க்குமொன்றுயிரென்றுசொன்னா, ண்புற்றகாதலராதலினால்கன்றானெனநாந், துன்புற்றகாலத்தவருமுருரல்லர்தோழிசொல்லும், வன்புற்றகாளிக்குத்தஞ்சைவாணன்றென்மாதையிலே.” (தஞ்சை-௨௪௨.) எனவரும்.

அவனவட்புலம்பற்குச்செய்யுள்*:— “விழிசுழியும்படிதேர்வழிபார்த்தனை வீழ்த்துவண்டு, கொழுதிமிருங்குழல்சோர்க்கிடந்துகுடங்கையின்மே, லொழுதியவஞ்சனவெள்ளத்துணங்குமணங்கைமுன்சென், நெழுக்கொடுஞ்செமென்னையவரோவெனிலென்னொலுமே.” (அம்பிகாபதிக்கோவை. ௨௮௨.) எனவும், “வளைபடுமுத்தம்பரதவர்பகருங், கடல்கெழுகொண்கண்காதன்மடமகள், கெடலருந்துயரநல்கிப், படலின்பாயல்வெளவியோளே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௬௫.) எனவும் வரும்.

மிண்டவருகின்ற காலத்துத்தலைமகள் பாகனொடு சொல்லற்குச் செய்யுள்:— “வன்மாழுகவலவதின்டேரினிவாணன்றஞ்சைச், கென்மாலுறு நெஞ்சின்முன்செலநாகிளவேறுபுல்லிப், பொன்மாமணியும்பிரிந்திருந்தாரும் புலம்பமன்றிற், சென்மாலைய்திகண்டாற்றரியானென்றிருந்தியையே.” (தஞ்சை-௨௪௪.) எனவும், “பெரும்புன்மாலையாளுதுகினைஇ, யரும்படருத்தல்யாவதென்றும், புல்லியாற்றாப்புரையோட்காண, வன்புதெரிந்தார்மதிவலவநின், புள்ளியற்கலிமாப்பூண்டதேரே.” (ஐங்குறுநூறு. ௪௮௬.) எனவும் வரும்.

*இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுள்காணப்படவில்லை.

தலைமகன்மேகத்தொடுசொல்லற்குச்செய்யுள்:— “வேண்டும்பொருளைத்தரும்பொருட்போய்முற்றிமிண்டவென்றேர், தூண்மபரிமுன்றுனைமு கில்காள்சென்றுசொல்லுமிந்து, தீண்டுக்கொடிமதில்குழ்தஞ்சைவாணனைச் சோலர்போ, லீண்டும்பசுலைமெய்போர்த்திருப்பார் தமக்கென்வரவே.” (தஞ்சை-௨௪௫.) எனவரும்.

பாங்கிவலம்புரி கேட்டவன்வரவறிவுறுத்தற்குச் செய்யுள்:— “பொரு கின்றசெக்கயல்போல்விழியாய்ப்பண்டுபேரயசின்சைக்க, குருகின்றணிந்திதை கொள்வதுகாண்கங்கொண்கார்பொற்றேர், தருகின்றசங்கந்தருவன்னவா ணன்றமிழ்த்தஞ்சைவாய், வருகின்றதென்றுமுன்னேயோகைகூறுமவலம் புரியே.” (தஞ்சை-௨௪௬.) எனவும், “சயலின்முதாய்பாரப்பவினமரிஇக், கோவலருதுக்குழிவாங்கக்கோபந், தவழக்காரசெய்தன்றுதையலாய்வந்தா, ரிமிழ்ப்படுஞ்சக்கொலி.” (.....) எனவும் வரும்.

வலம்புரிசுழத்திலாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மால்வண்டெனமன்னிவா ணன்றென்மாறைமன்னன்புகழே, போல்வண்டமிழ்மன்னர்போற்றவிளங் குகபொன்னொழிக்குங், கால்வண்டல்லவையக்கரைமல்குமல்லிகைக்காண்மு கையின், மேல்வண்டிருத்ததுபோற்கருமாழுகவெண்சங்கமே.” (தஞ்சை- ௨௪௭.) எனவும், “புரிவளைவான்கொடேபுத்தேனொடொத்தி, திருவமர்மார் பனுமேந்தினன்றம்மு, னுருவம்புரையுநின்கேழ்.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன்வந்துழிப்பாங்கினைத்தமைவினாதற்குச்செய்யுள்:— “நினை யீர்பொருட்குப்பிரித்தயாறுட்டிழிந்துழிவே, னனையீர்கினைத்துமறிதிர்கொ ல்லோவஞ்சொல்லாந்வேரார், வனையீரிதழ்க்கண்ணிவாணன்றென்மாதையை வாழ்த்தலர்போ, னனையீரிதழ்க்கணவைகாவெவ்வநோயுற்றவ்வியையே.” (தஞ்சை-௨௪௮.) எனவரும்.

தலைமகனின் த்தமைசெப்பற்குச் செய்யுள்:— “காணெடுங்குன்றங்கடந் துசென்றேறெருகாலுமைதோய், மாணெடுங்கண்ணிமறந்தறியென்வன்சை வானன்றஞ்சை, நீண்டும்பெண்ணைக்குரும்பையுஞ்சுதுநெருக்குகொங்கைத், தேனெடுங்கண்ணிமென்பூக்குழன்மாதர்திருமுகமே.” (தஞ்சை- ௨௪௯.) எனவரும்.

தலைமகளையாற்றுவதித்திருந்தவருமைபாங்கிகூற்றற்குச்செய்யுள்:— “உய ராமலகத்தருங்கனிநீர்க்கைக்குண்கரம்போய், விவராமலில்லின்விடுத்தகன் றுனைமென்பூஞ்சிலம்பா, வயராமலஞ்சலென்றாறுவித்தேனிவ்வவனியெய் லா, மயராமல்வந்தபிரான் தஞ்சைவாணன்றென்மாதையிலே.” (தஞ்சை- ௨௫௦.) எனவரும்.

இவற்றுள், என்பொருட் பிரிவுணர்த்தேத்திழைக்கென்றலும், பாங்கி தலைவிக் கவன்செலவுணர்த்தலுமாகிய விரண்டும் பிரிவறிவுறுத்தற்கு ய; பாங்கின்பொருட்பிரிவுரை நீயவட்கென்றலாகியவொன்றும் பிரிவு ன் படாமைக்குரித்து; தலைமகனீடேனென்றவனீங்கலாகியவொன்றும் பிரி வுடன்படுத்தற்கும் பிரிவுடன்படுத்தற்கு முரித்து; தலைமகளிளங்கலும், பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும், பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலு, மிறைமகன் மறுத்தலு, மவன்வட்புலம்பலுமாகிய வைந்தும் பிரிவுழிக்கலங் கற்குரிய; தலைவி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும், வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலு, மிகுளவம்பென்றலு, மவர்தூதாகி வந்தடைந்ததிப்பொழுதென் றலுமாகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய; தலைமகனாற்றலாகிய வொன்றும் வன்பொறைக்குரித்து; தலைமகன் மீண்டவருங்காலைப் பாகன் நன்னொடு சொல்லலும், மேகத்தன்னொடு சோகங்கொண்டவன் சொல்லலுமாகிய விரண்டும் வரும்வழிக்கலங்கற்குரிய; பாங்கி வலம்புரி கேட்டவன்வாவறி வுறுத்தன் முதலாகிய வைந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய வெணக் கொங்க.

(சுச)

இரண்டாவது களவியன் முற்றம்.

உ

மூன்றாவது வரைவியல்.

கஎக. வரைவெனப் படுவ துவவோன் கிழத்தியைக்
குரவர் முதலோர் கொடுப்பவுங் கொடாமையுங்
கரணமொடு புணரக் கடியயர்ந்து கொளலே.

இவ்வோத்தென்னபெயர்த்தோ வெனின் வரைவியலென்னும்பெயர்த்து.

(இ-ள்). வரைவென்று சொல்லப்படுவது தலைமகன் தலைமகளைக் குர வர் முதலாயினர் கொடுப்பவுங் கொடாதொழியவுங் வதுவைச்சடக்கொடு பொருந்த மணஞ்செய்து கோடலென்றவாறு.

(க)

கஎஉ. வரைவு மலிவே யறத்தொடு நிற்தலென்
றுரையமை யிரண்டும் வரைவிற் குரிய
கிளவித் தொகையெனக் கிளந்தனர் புலவர்.

(இச்-ம்.) வரைவிற்குரிய கிளவித்தொகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வரைவு மலிவுமறத்தொடுநிலையு மென்கின் றவிரண்டும்வரை விற்குரிய கிளவியின்றொகை யென்று கூறினாறிவோ றென்றவாறு. (உ)

கஎஉ. வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல்
வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல்கண் டுவத்தலென்
றொருநால் வகைத்தே வரைவு மலிதல்.

(இச்-ம்.) வரைவுமலிதலின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வரைவு முயல் வுணர்த்தன் முதலாகப் பராவல் கண்டுவத் தலீருக நான்கு வகையினையுடைத்தாம் வரைவுமலித லென்றவாறு. (உ)

கஎச. காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி
காதலிக் குணர்த்தலுங் காதலி நற்றா
யுள்ள மகிழ்ச்சி யுள்ளலும் பாங்கி
தமர்வரை, வெதிர்ந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலு
மவளுவகை யாற்றா துளத்தொடு கிளத்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுந் தலைவி
மணம்பொருட் டாக வணங்கைப் பராநிலை
காட்டலுங் கண்டோன் மகிழ்வுமென் றீட்டிய
விருமுன்று மொன்றும் வரைவு மலிதற்காம்
விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந் தோரே.

(இச்-ம்.) வரைவுமலிதலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தன் முதலாகக் கண்டோன் மகிழ்தலீருகச் சொல்லப்பட்டவேழும் வரைவுமலி தலின் விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந்தோ றென்றவாறு. அவற்றுள், காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “தொலைவிலையாகியபல்பொருள் காதலர்குதமர்நின், முலைவிலையாகமுகந்த ளித்தார்முனைவேந்தர்தம்மைத், தலைவிலையாகத்திறைகொண்டவாணன் நமித்தஞ்சைநீ, யுலைவிலையாகுகபொன்வண்ணமாறுகவொண்ணுதலே.” (தஞ்சை-உஅக.) எனவும், “எக்கர்ஞாழன் மலரின்களி, ரொண்டழையருந் துறைவன், நண்டழைவிலையெனல்கினனாடே.” (ஐக்குறுதுறு. கசஎ.) என வும் வரும்.

காதலிநற்றாயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளற்குச் செய்யுள்:—“கயமாமலரெனுங் கன்னியைவண்டெனுங்காளைப்பலு, னியமாமணம்புணரீர்த்துறைநாடொ திரந்தவர்டேல், வயமங்கடத்தியவாணன்மென் மறைவருகுவரே, னையமா

மணவணிகண்டியாயுமின்புறமும்மினுமே.” (தஞ்சை-உஅஉ.) எனவும், “குன்றக்குறவன்சாந்ததும்புகை, தேங்கச்சிலம்பின்வரையகங்கமழும், கானகநாடன்வரையின், *மன்றலுமுடையன்கொருழியாயே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௫௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “மணிப்பாலிகைமுத்தம்வைத்தாங்கடம்பலர்வார்திரைதா, யணிப்பாய்துவலையரும்புந்துறைவர்க்கணியெதிர்த்து, பணிப்பாகிழையல்குல்வெண்ணகையாய்நம்பாராநின்றோய், தணிப்பான்முரசுறைந்தார்தஞ்சைவாணன்நமிழ்நிலத்தே.” (தஞ்சை-உஅ௩.) எனவும், “அம்மவாழிதோழிநீமொடு, சிறுதினைக்காவலாக்கிப்பெரிதரின், மென்றோண்டுவிழுவந்திருதுதல்பசப்பவும், பொன்போல்விறற்கவின்ருளேத்த, குன்றநாடற்கயர்வார்நன்மணனே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௩௦.) எனவும் வரும்.

தலைமகளுவகையாற்றுகின்றதொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:— “சோகா குலமெய்தல்காண்டுருஞ்சேநத்துறைவரொனு, நீகானுடன்பள்ளிநீவங்கமேறிநிலம்புரக்கும், மாகாவிரியன்னவாணன்றென்மறைமன்னன்பகையு, மேகாவிருட்கங்குலாங்கடற்காலையெனுக்கையே.” (தஞ்சை-உஅ௪.) எனவும், “இலையமர்தண்குளவியேய்த்தபொதும்பிற், குலையுடைக்கார்தளினவண்டியிரும், வரையகநாடனும்வந்தான்மற்றன்னை, யலையுலையோயிற்றின்று.” (ஐந்திணையெழுபது. ௩.) எனவும் வரும்.

தலைவனைப்பாங்கி வாழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “மாரியஞ்சங்கொடைவாணன்றென்மறையில்வாழிவண்டார், வேரியந்தொங்கல்விரைகமழ்மார்பவிடாதவம்பல், சேரியம்பொய்கைத்துறையலர்வாடநுஞ்செவ்வமணர், தூரியஞ்சங்கதிரக்காட்டுநீயன்றுகுட்டலரே.” (தஞ்சை-உஅ௫.) எனவும், “எரிமருள்வேங்கையிருந்ததோகை, யிழையுணியுடையதயிற்றேன்றுநாட, வினிதுசெய்தனையானுத்தவாழியர், கண்மனைவதுவையயரவிவன், பின்னிருங்குட்தன்மலரணித்தோயே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௩௬.) எனவும் வரும்.

தலைவிமணம்பொருட்டாக வணக்கைப்பாங்கிலை பாங்கி தலைமகற்குக் காட்டற்குச் செய்யுள்:— “உரவிப்பெருங்கலித்துன்பங்கள்போய்முதலுழியின்பம், வரவிப்படிதன்னைவாழ்வித்தவாணன்றென்மறையன்னுள், பூவிப்புனைகெடுத்தோண்ணலென்பொருட்டணங்கைப், பரவிப்பாவின்றேவரம்பேண்டுதல்பார்த்தருளே.” (தஞ்சை-உஅ௬.) எனவரும்.

தலைமகளுக்கைப்பாங்கிலைகண்டதலைமகன்மகிழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “இவ்வித்தகமிவட்கெய்தியதெவ்வணமெவ்வுலகும், வவ்வித்திகழ்புகழ்வாண

* மாணலமுடையன்கொருழியாயே என்றும் பாடம்.

ன்றென்மறைமணம்பொருட்டால், நவ்வித்தோகையினநானுமென்றோக்கிநறைபுகையாச், செவ்வித்தகைமலர்நாய்த்தெய்வம்வாழ்த்துத்திருத்தகவே.” (தஞ்சை-உஅ௭.) எனவும், “குன்றக்குறவன்காதன்மடமகண், மன்றவேங்கைமலர்சிலகொண்டு, மலையுறைகடவுள்குலமுதல்வழுத்தித், தேம்பலிச்செய்தவீரநறுங்கையன், மலர்ந்தகாத்தனறிக், கலிழ்த்தகண்ணனெம்மணங்கியோனே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௫௬.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தலுந், தலைவி மணம்பொருட்டாக வணக்கைப்பாங்கிலை பாங்கி தலைமகற்குக் காட்டலுமாகிய விரண்டும் வரைவுமுயல்வுணர்த்தற்குரிய; பாங்கிதமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தலாகியவொன்றும் வரைவெதிர்த்துணர்த்தற்குரித்து; தலைவிநற்றாய் உள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளலும், அவளுவகையாற்றுகின்றதொடுகிளத்தலுந், தலைமகனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுமாகிய மூன்றும்வரைவறித்துமகிழ்த்தற்குரிய; தலைமகளுக்கைப்பாங்கிலை கண்டோன்மகிழ்த்தலாகியவொன்றும் பராவல்கண்டுவத்தற்குரித்து. (ச)

க௭௫. முன்னிலை முன்னிலைப் புறமொழி யென்றாங்கன்ன விருவகைத் தறத்தொடு நிலையே.

(இச்-ம்.) அறத்தொடுகிலையின்வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னிலைமொழியு முன்னிலைப்புறமொழியுமெனவிருவகையினை யுடைத்தா மறத்தொடுகிலையென்றவாறு. மொழியென்பதனை மூன்றும் பின்னுங் கூட்டுக. (௫)

க௭௬. கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்துழித்
கலுழ்தற் காரணங் கூறலுந் தலைவன்
றெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை
பெய்தக் கூறலு மிகந்தமை யியம்பலு
மியற்பழித் துரைத்துழி யியற்பட மொழிதலுந்
தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றலு
மிவ்வயிற் செறித்தமை சொல்லலுந் செவிவி
களையிரு ளவன்வரக் கண்டமை கூறலு
மெனமுறை யியம்பிய வேழம் புனையிழைத்
தலைவி யறத்தொடு நிலைதனக் குரிய.

(இச்-ம்.) தலைவியறத்தொடுந்நற்குரியகிளவிகளையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்துழிக்க லுழ்தற்காரணங்கூறன் முதலாகச்செவிலிகளையிருளவன் வாக்கண்டமைகூறல்குரச்சொல்லப்பட்ட வேழுந்தலைமகள் தந்தோடு நின்றற்குரிய கிளவியாமென்றவாறு. அலுந்துள், கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்தற்குச் செய்யுள்:—“அயிரார் திரைவந்துன் வண்டலம்பாவையழித்தனவோ, செயிராதவன்னைசெயிர்த்தனனோசெறி நாரை திண்போர், வயிராநா லும்வயற்றஞ்சைவாணன் றென்மாயிலெ, னுயிராகியதை யனீக லுழ்வானென்னுளங்குழைத்தே.” (தஞ்சை-உஅஅ.) எனவும், “எழா அவாகவினெழின் லத்தோலைய, வழு அதீமோநொதுமலர் தலையே, யேனல்காவலர் மாலீழ்த்துப்பறித்த, பகழியன் னசேயரிமழைக்க, ணல்ல பெருந்தோனோயோகொல்ல, னெறிபொற்பிதிர்வீற்சிலபலதாஅய், வேங்கை லீயுருமோங்குமலைக்கட்சி, மயிலறிபறியாமன்னே, பயில்குரல்கவரும்பைம் புறக்கிளியே.” (நற்றிணை. ௧௩.) எனவும் வரும்.

தலைமகள் லுழ்தற் காரணங்கூறற்குச் செய்யுள்:—“தாரணிகொண்ட விருதோனொருவர்தனித்துழியென், வாரணிகொங்கைமணந்துசென்றார் தஞ்சைவாணனென்றார், தோணிவென்றசெழும்புகர்வேல்வழித்தேனிக்குழு, காரணிமென்முலாயதுவேகலுழ்காரணமே.” (தஞ்சை-உஅக.) எனவும், “யாமெங்காமந்தாங்கவுந்தாந்தங், கெழுதகைமையினமுதனதோழி, கன்றற்றுப்படுத்தபுன் றலெச்சிறுஅர், மன்றவேங்கைமலர்பதனோக்கி, யேரு திட்டவேமப்பூசல், விண்டோய்விடாகத்தியம்புங், குன்றநாடற்கண்டவெங் கண்ணே.” (குறுந்தொகை. ௨௪௧.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் றெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமையெய்தக்கூறற்குச் செய்யுள்:—“துதித்தேனணங்கொடுஞ்ஞமுற்றேனென் றசொல்லெமய்யா, மதித்தேனயர்த்துமதியிலியென் றஞ்சைவாணன்வையை, நதித்தேனின்பு ணர்மாதர்கண் போலநகைக்குடையதற், பொதித்தேனுகர்ந்தகலுங்கழிக்கான ற்புலம்பர்வந்தே.” (தஞ்சை-உ௧௦.) எனவும், “கண்டிண்ணமுத்தம்பயக்கு மிருமுநீர்ப், பண்டங்கொணுவாய்வழங்குத்துறைவனை, முண்டக்கான லுட் கண்டேனெனத்தெளித்தே, கின்றவுணர்விலாதேன்.” (ஐந்திணையெழுபது. ௧௧.) எனவும் வரும்.

தலைமகளிகத்தமை தலைமகள் பாங்கித் கியம்பற்குச்செய்யுள்:—“வரியோலவண்டலைதண்டலைகுழ்தஞ்சைவாணன்வண்மைக், குரியோனுயர்வை யையொண்டிறவாயுரவோர்தெளித்துங், கரியோர்பிறில்லையென் றகன்றரி னிக்காரிகையாய், பெரியோர்மொழிபிறழாரென்றுதேறுதல்பேதையே.” (தஞ்சை-உ௧௧.) எனவும், “யாருமில்லைத்தானேகன்வன், ருனதுபொய்ப்பின் யானெவன்செய்கோ, தினைத்தானன்னசிறுபசுக்கால, வொழுஞ்சாரல்பார்க் குங், குருகுமுண்டொமணந்தொன்றே.” (குறுந்தொகை. ௨௩) எனவும்வரும். இது தெளிவிடையிலக்கல்.

அதுகேட்டபாங்கியற்பழித்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“மழுவேதுறந் துமறந்தவர்போற்றஞ்சைவாணன்வென்றி, முழுவேயமுநீர்முழங்கிருங்கா ணன்முழுதுலகுத், தொழுவேதகுத்தெய்வநோக்கிச்செல்லெனென்றுசொல்லி யுநீ, யழுவேதுறந்தனரானல்லர்ல்லரவ்வாடவரே.” (தஞ்சை-உ௧௨.) என வரும்.

தலைமகளியற்படமொழித்தற்குச்செய்யுள்:—“மாகப்புயன்மண்ணில்வந் தனவாணன் றென்மாதெழுநீர், நாகப்புகர்ச்செய்யுள்ளிபைங்கான்றெண் டொகிளந்தண், பூகக்குளிரிழற்பேடையொடும்புலம்பரின்ற, நாகக்கருதி ணல்லாயினியாரினியாருளரே.” (தஞ்சை-உ௧௩.) எனவும், “அடம்பமென டங்கொடியுள்புதைத்தோளிப்ப, வெண்மணல்விரிக்ஞத்தண்ணந்துறைவன், கொடியனாயினுமாக, வவனேதோழியென்னுயிர்காவலனே.” (தொல்-பொ ருள். பக்கம்-௨௮௪.) எனவும் வரும்.

தெய்வம்பொறைகொளச்செல்லுவமென்றற்குச்செய்யுள்:—“மாதங்க ள்குங்கைவாணன் றென்மாதெவையைத்துறைவரே தம்பயந்திலொங்கட்டு நீயெம்மிகத்ததாற்றுகோதம்படாதிக்கொடுத்தெய்வமேயென்றுகூர்பலிதூய்ப், பாதம்பாவநல்லாயிருவேழும்பட்டிருவமே.” (தஞ்சை-உ௧௪.) எனவும், “பெ ருந்தோனெகியுவவ்வரிவாடச், சிறுமெல்லாகம்பெரும்பசப்பூர், விண்ணே மாகவெற்கண்டொணி, கிண்டொடுதெளிந்தனராயினுமென்னதூஉ, மணக்க லோம்புமதிவாழியநீயெனக், கணங்கெழுதவட்டருயர்பலிதூஉய்ப், பரவினம் வருகஞ்சென்மோதோழி, பெருஞ்சேயிறவின் றுய்த்தலையுணங்கல், சிறுவெ ண்காக்கைநாளிரைபெறுதும், பசும்பூண்வழுதிமருங்கையன்னவெ, னரும் பெறலாய்கவின் றெய்யைப், பிரிந்தாண்டிறைதல்வல்லியோரே.” (நற்றிணை. ௩௫௮.) எனவும் வரும்.

இல்வயிற்செறித்தமைசொல்லற்குச்செய்யுள்:—“தன்போலுலகம்பூக் கின்றவாணன் றமிழ்த்தஞ்சையார், மன்போலெவர்க்கும்வழங்கியுண்ணாதவர் வைத்திழக்கும், பொன்போலிறுப்பொதித்துகொண்டாளன்னைபூவையென் மேல்வன்போதியமடவாரல்தாற்றியவாறுகண்டே.” (தஞ்சை-உ௧௫.) என வும், “பெருநீரழுவத்தெந்தைதந்த, கொழுமினுணங்கற்படுபுள்ளோப்பி, யெக்கர்ப்புன்னையின்னிழலசைஇச், செக்கரென்னுன்ருண்டனாகெண்டி, ஞாழலொங்குகினைத்தொடுத்தகொடுக்கழித், தாழைவீழ்கயிற்றுசுறுங்கிக், கொண்டலிமணற்குரவைமுனையின், வெண்டலைப்புணரியாயமொடாடி, மணிப்பூம்பைத்தழைதையுணித்தகப், பல்பூக்கானல்லகின்மவருதல், கவ் வைநல்லணக்குற்றவிவ்வுந், கொடிதறிபெண்டிர்சொற்கொண்டனனை, கடி கொண்டனனேதோழிபெருந்துறை, யெல்லையுமிரவுமென்னுதுகல்லென,

வலவனும் தவண்பரி, நிலவுமணற்கொட்டுமோர்தேருண்டெனவே.” (அகநானூறு. ௨௦.) எனவும் வரும்.

செவிலிகளையிருள்வன்வாக்கண்டமைகூறற்குச்செய்யுள்:—“வெங்கார் முகவெம்புருவமின்னையன்னைமேலொருநா, னெங்காதலரிருளெய்தல்கண்டாளித்தவேழுலகு, மங்காமல்வந்தருள்வாணன்றென்மறைவண்டானமஞ்சச், சங்காழிகொண்டெறியுங்கண்டல்வேலியந்தண்டுறைக்கே.” (தஞ்சை-௨௧௬.) எனவும், “துழையுண்மடமகன்யார்கொலென்றென்னை, யுழையுமடைத்தாங்கதவு.” (.....) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், கலுழ்தற் காரணங் கூறலாகியவொன்றுமொழித்தேனைய வெல்லாம் பாங்கி வினவாதொழியவுந் தலைமகனறத்தொடு கிற்றற்குரியவா மாறறிந்துகொள்க. (க)

களஎ. எறிவளை வேற்றுமைக்கேதுளி னானிலும்
வெறிவிலக் கியவழி வினாவினும் பாங்கி
பூவே புனலே களிதே யென்றிவை
யேது வாகத் தலைப்பாடியம்பும்.

(இச்-ம்.) பாங்கி யறத்தொடு கிற்றற்குரிய கிளவிகளை யுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) செவிலி தலைமகன்வேற்றுமைக்குக் காரணங்கேட்பினும் தான் வெறிவிலக்கியவிடத்துக் காரணங்கேட்பினும் பாங்கி பூவும் புனலுங் களிறுமாகிய விவைகாரணமாகப்புணர்ச்சியினையறிவிக்குமவட்கென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலி தலைமகன் வேற்றுமைகண்டு பாங்கியை வினாத்தற்குச் செய்யுள்:—“பொன்னுற்றகொங்கையுமுத்துற்றகண்ணுரிப்போதுகண்டேன், பன்னுற்றசொல்லுமின்பாலுங்கொள்ளான்பதினாலும்கும், மன்னுற்றவண்புகழ்வாணன்றென்மறையென்மானையாட், கென்னுற்றதென்றறியேன் புணங்காவல்லிஞ்சுப்பின்னே.” (தஞ்சை-௨௧௭.) எனவரும்.

வெறிவிலக்கற்குச் செய்யுள்:—“அறியாமையினொன்ற கேட்கலுற்றே னும்மையாவதொன்றுங், குறியர்மறியுயிர்கொள்ளவென்றோருருகுதிப்பலிகூர், வெறியாலிவனாயிரமீட்கவென்றோவென்றிவேல்வலத்தீர், சிறியார்மனையில் வந்தீர் தஞ்சைவாணன்சிலம்பினின்றே.” (தஞ்சை-௨௧௮.) எனவும், “கடவுட்கற்குனையடையிற்த்தவிழ்த்த, பறியாக்குவனைமலரொடுகார்த்த, குருதியொண்

* “விசுத்தபின்னே” யென்றும் பிரதிபேதம்.

பூவுருகெழக்கட்டிப், பெருவரையடுக்கம்பொற்பச்சூர்மக, னருவியின்னியத் தாடுநாடன், மார்புதாவந்தபடர்மலியருநோய், நின்னணங்கன்மையறிந்து மண்ணுத்து, கார்நறுங்குடம்பின்கண்ணிருடி, வேலன் வேண்டவெறிமனைவந்தோய், கடவுளாயினுமாக, மடவைமன்மவாழியமுருகே.” (நற்றிணை. ௩௪.) எனவும்வரும்.

செவிலிதோழியைவினாத்தற்குச் செய்யுள்:—“மண்குன் நவந்தகலியினை மாற்றியவாணன் நஞ்சை, யொண்குன் நமக்கையர்முன் னர்மின்னையுமையாண்மகளைப், பண்குன் நவென் நசொல்வள்ளிதன்கோண்ப்பைந் தாரயிலால், வெண்குன்றெறிந்தசெவ்வேளையிவ்வாறென்விளம்பியதே.” (தஞ்சை-௨௧௯.) எனவரும்.

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுகிற்றற்குச் செய்யுள்:—“போருறைதிக்கணைபோலுநிண்கண்கண்டுபோதவஞ்சி, நீருறைநீலமுநீயுண்பாகென்றுநிண்கட்கோர், தாருறைதோளவர்தந்தனர்வாணன் நமிழ்த்தஞ்சைசூழ், காருறைசோலையிலயாம்விலையாடியகாலையிலே.” (தஞ்சை-௨௨௦.) எனவும், “தந்தார்க்கேயாமாற்றடமென்றோளின்னநான், வந்தார்க்கேயாமென்பார் வாய்காண்பாம்—வந்தார்க்கே, காவாவினமணற் றண்கழிக்கானல்வாய்ப், பூவாவின ஞாழற்போது.” (திணைமாலே நற்றைம்பது. ௩௬.) எனவும்வரும். இது நொதுமலர்வரைவின் கண்ணறத்தொடு கின்றதாம்.

புணறருபுணர்ச்சியாலறத்தொடு கிற்றற்குச்செய்யுள்:—“ஒழிதோற்றிய சொல்லலுண்மகனோ திக்குடைந்தகொண்டல், பொழிதோற்றிராளுந் திவந்த செந்நீருந்திப்பொற்பினுக்கோர், சுழிதோற்றிடம்பகைதீர்க்கின்றபோதொரு தோன்றலுமல், வழிதோற்றிவந்தெடுத்தான் நஞ்சைவாணன்றென்வையையிலே.” (தஞ்சை-௨௨௧.) எனவும், “காமர்கடும்புனல்கலந்தெம்மோடாவொ, டாமரைக்கண்புதைத்தஞ்சித்தளர்த்ததேனொடொழுகலா, னீனாகநறுந்தண்டா ர்தயங்கப்பாய்த்தருளினாற், பூனாகமுறத்தழிஇப்போ தத்தானகன்கலம், வருமுலைபுணர்த்தனவென்பதனாலென்றோழி, யருமழைதால்வேண்டிற்றருகிற் கும்பெருமையனே.” (கலித்தொகை. ௩௬.) எனவும் வரும்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுகிற்றற்குச் செய்யுள்:—“மண்ணலையாமல்வளர்க்கின் நவாணன்றென்மறைவெற்பி, லண்ணலையாயிழைபாகனென்றஞ்சினமஞ்சனத்தோய், கண்ணலைநீரிடப்பாகமுமேல்வந்தகைக்களிற்றின், புண்ணலைநீர்வலப்பாகமுந்தோயப்பொருதவன்றே.” (தஞ்சை-௨௨௨.) எனவும், “சுள்ளிகளைநீலஞ்சோபாலிகைசெயலை, யள்ளியளகத்தின்மேலாய்து—தெள்ளி, யிதனாற்கடியொடுங்காவீரங்கடாயானே, யுதனாற்கடிந்தா

னுளன்.” (திணை மாலை நூற்றைம்பது. உ.) எனவும் வரும். இம்மூன்றனு
ளொன்றானதத்தொடுநிற்கவமையுமெனக்கொள்க. (ஏ)

கஎஅ. மின்னிடையேற்றுமை கண்டதாய் வினாவுழி
முன்னிலை மொழியான் மொழியுஞ் செவிலி.

(இச்-ம்.) செவிலியறத்தொடுநிற்றற்குரியகிளவிகளையுணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு நற்றாய் செவிலியை வினாவியவி
டத்து முன்னிலைமொழியானேசொல்லுஞ் செவிலியென்றவாறு. அவற்
றுள், தலைமகன்வேற்றுமைகண்டு நற்றாய்செவிலியை வினாத்தொடுக்கையுள்:-
“தண்டார் தழுவியவேலண்ணல்வாணன்றென்றஞ்சைவெற்பில், வண்டார்
குழலிதன்வண்ணமுங்கண்ணும்வடிவுமுன்னான், கண்டாறறியும்படியனவே
யல்லகாரணமொன், மூண்டாலுயிரினையாயிராமலுரையெனக்கே.” (தஞ்
சை-௩௦௩.) எனவும், “கண்ணுஞ்சேயரிபார்த்தன்றுதலு, தன்வெயர்பொடி
த்துவண்டார்க்கும்மே, வாங்கமைமென்றேண்மடந்தை, யாங்காயினன்கொ
லென்னுமென்னெஞ்சே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். ௨௧௬.) எனவும்வரும்.

செவிலி நற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியானதத்தொடு நிற்றற்குச்செய்
யுள்:- “மலைவந்ததோவெனும்வாரணவாணன்றென்மாறமைதிச், சிலைவந்த
தோவெனும்னுதலாயொருசெல்வரிக்கோர், கலைவந்ததோவெனவந்துவி
னாவிக்காரிகைக்கு. மலைவந்ததோவிலையோவென்னுளரின்முயங்கின
ரே.” (தஞ்சை-௩௦௪.) எனவரும். நற்றாய் குறிப்பினன்றியறத்தொடுநிற்
கப்பெருளென்றமையாற்செய்யுளில்லை. (அ)

கஎக. என்றுடனியம்பிய வெல்லாங் களவிய
னின்னுழி யறத்தொடு நிற்றலின் விரியே.

(இச்-ம்.) அறத்தொடுநிற்றலின்விரியிவையென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்துழித் தலைமகன்கலுத்தற்
காரணக் கூறன்முதலாகத் தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு நற்றாய் வினாவிய
வழிச் செவிலி முன்னிலைமொழியான் மொழிதலீராகச் சொல்லப்பட்டன
வெல்லாங் களவொழுக்கம் வெளிப்படாது கின்றவிடத்து அறத்தொடுநிற்
லின் விரியாமென்றவாறு. (க)

கஎ௦. போக்கே கற்பொடு புணர்த்த கல்வை
மீட்சியென் றுக்கு விளம்பிய மூன்றும்
வெளிப்படக் கிளவி வெளிப்படு தொகையே.

(இச்-ம்.) களவு வெளிப்பாட்டிற்குரிய கிளவித்தொகையுணர்த்துத
லுதலிற்று.

(இ-ள்.) போக்குமுதலாக மீட்சியீராகச் சொல்லப்பட்டமூன்றும் கள
வு வெளிப்பாட்டிற்குரிய கிளவித்தொகை யென்றவாறு. (க௦)

கஎ௧. போக்கறி வுறுத்தல் போக்குடன் படாமை
போக்குடன் படுத்தல் போக்குடன் படுத்தல்
போக்கல் விலக்கல் புகழ்த் தேற்றலென்
றியர்ப்பமை யுடன்போக் கிருநான்கு வகைத்தே.

(இச்-ம்.) நிறுத்தமுறையானே உடன்போக்கின் வகையுணர்த்துத
லுதலிற்று.

(இ-ள்.) போக்கறிவுறுத்தன்முதலாகத் தேற்றலீராக வெட்டுவகை
யினையுடைத்தாமன்பமைத்தவுடன்போக் கென்றவாறு. (க௧)

கஎ௨. பாங்கி தலைவற் குடன்போக் குணர்த்தலு
மாங்கவன் மறுத்தலு மவளுடன் படுத்தலுந்
தலைவன் போக்குடன் படுத்தலும் பாங்கி
தலைவிக் குடன்போக் குணர்த்தலுந் தலைவி
நாணழி பிரங்கலுங் கற்புமேம் பாடு
பூண்முலைப் பாங்கி புகறலுந் தலைவி
யொருப்பட்டெழுதலும் கிருப்புடைப் பாங்கி
சுரத்திய லுரைத்துழிச் சொல்லலும் பாங்கி
கையடை கொடுத்தலும் வைகிருள் கிடுத்தலு
மவன்சுரத் துய்த்தலு மசைவறிந் திருத்தலு
முவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந் துரைத்தலுந்
கண்டோ ரயிர்த்தலுங் காதலின் விலக்கலுந்
தன்பதி யணிமை சாற்றலுந் தலைவன்
றன்பதி யடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலு
மென்றிவை யொன்பதிந் திருவகைக் கிளவியு
மொன்றிய வன்பி னுடன்போக்கு விரியே.

(இச்-ம்.) உடன்போக்கின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவற்குடன்போக்குணர்த்தன் முதலாகத் தலைவன் நன்பதி யடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டும் பொருந்தியவன்பிணையுடைய வுடன்போக்கு விரியர்மென்றவாறு. அவற்றுள், பாங்கி தலைவற்குடன்போக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மைநீர்நெடுங்கண்மடங்கையுடன் நஞ்சைவாணன்வெற்பா, செந்நீர்விழவணி நின்னகர்க்கேகொண்டுசெர்த்தருண்மற், நிநீர்மையல்லெதாராறுமின்றலிவ் கெம்மையரென்றான், முநீருலகுங்கொள்ளார்விலையாமுலையினுக்கே.” (தஞ்சை-கூ௦.) எனவும், “மூத்தோன்னவெண்டலைப்பிணரி, யிலையோராமும்வரிமனைசிறைக்குந், தனையவிழ்தாழைக்கானலம்பெருந்துறை, சிலர்செவித்தாக்கியுணர்ச்சியலரெழ, வில்வயிற்செறித்தமையிறியாய்பன்னாள், வருமுலைவருத்தாவம்பகட்டுமார்பிற், நெருமாலுள்ளமொடுவருந்துநின்வயி, நீங்குகென்றியான்யாங்கனமொழிகோ, வருத்திறக்கடவுள்செல்லுர்க்குணை, பெருங்கடன்முடிக்கிறுகியாண, நிரும்பிடம்பகித்தவடுவுடைமுகத்தர், கடுங்கட்கோசர்நியமமாயினு, முறுமெனக்கொள்ளுநல்லர், நறுதுதலரிவைபாசிழைவிலையே.” (அகநானூறு. கூ.) எனவும் வரும்.

தலைவனுடன் போக்குமுதுத்தற்குச் செய்யுள்:—“பாரோமுலைவிலையென்பர்க்கேளிரென்பல்கிளைவா, முரோவணியதன்றொண்டாடியாய்விந் தையுண்கண்களோ, தாரோவளரும்புயன்றஞ்சைவாணன் நரியலர்போல், யாரோதனிடப்பாராருங்கானமிவளுடனே.” (தஞ்சை-கூ௦க.) எனவும், “இரும்புலிக்கிரித்தகருக்கட்செந்நாகு, நாட்டயிர்கடைரூல்கேட்டொறுமவெருஉ, மாநிலைப்பள்ளியல்ககம்மொடு, மாணுண்கண்ணியும்வருமெனின், வாரார்யாரோபெருங்கலாதே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். ௭௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகனையுடன்படுத்தற்குச்செய்யுள்:—“சுருளேய்குதுலுஞ்சுணங்கேய்முலையுஞ்சுமத்துகற்புப், பொருளேயெனச்சுரம்போதுமப்போது புதழ்வெயிலான், மருளேய்கலியிருண்மாற்றியவாணன்நென்மாறையினி, னருளேயொழியவுண்டோநிழலாவதணங்கினுக்கே.” (தஞ்சை-கூ௦௭.) எனவும், “நீர்காலயாத்நிறையிதழ்க்குவளை, கோடையெற்றினும்வாடாதாகுந், கவணையன்னபூட்டுப்பொருதசாஅ, வுமணெருத்தொழுகைத்தோடுசிறைத் தன்ன, முளிசினேபிளக்குமுன்பின்மையின், யானைகைம்மடித்துவலுந், காணமுமினியவாறுமொடுவரினே.” (குறுந்தொகை. ௩௮௮.) எனவும்வரும்.

தலைவன் போக்குடன்படுத்தற்குச்செய்யுள்:—“நஞ்சோவழலோவெனுஞ் சுரமோசெல்லநாடியவென், நெஞ்சோகொடியதுநேரிழையங்நழுவன்மாமதி யோ, மஞ்சோதவழ்மதிலுஞ்சுதஞ்சைவாணன்வகையிலவம், பஞ்சோவணிச் சங்கொலோவெனுஞ்சிறுபைத்தொடிக்கே.” (தஞ்சை-கூ௦௮.) எனவும்,

“ஆறுசெல்வருத்தத்துச்சிறுசிவப்பவஞ், சினைநீங்குதளிரின்வண்ணம்வாட வுந், தான்வாறுணர்ந்தவிவளினுமிவளுடன், வேய்பயிலமுமுவக்கும், பேதை கெஞ்சம்பெருந்தகவுடைத்தே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். ௭௯.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“பாலன்னபாயற் பகையென்னுஞ்சிறுபுபட்டுருவும், வேலன்னகடங்கண்மிதிக்குங்கொலென்ற னர்மேதினிக்கு, மாலன்னவாணன்நென்மாறையெனாடுவெயலுகளுஞ், சே லின்னநீன்விழியாய்தெரியாதன்பர்சிந்தனையே.” (தஞ்சை-கூ௦௬.) எனவும், “குன்றக்குறவனாறுத்தென, நறும்புகைகூழ்த்துகார்த்தனையும், வண்டியிர் சுடர்நுதற்குறுமகள், கொண்டனர்செல்வர் தங்குன்றுகெழுநாட்டே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௮௭.) எனவும்வரும்.

தலைவி நாணழிவிரங்கற்குச் செய்யுள்:—“மறவாகவெல்கைவாணனை மாறையர்மன்னனைத்தம், முறவாகவெண்ணியுருதவர்போலுயிரோம்பி யென்றுந், துறவாதநாணத்துறப்பதுவேண்டலிற்றெல்லலகிற், பிறவாதொழிகை நன்றேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே.” (தஞ்சை-கூ௦௭.) எனவும், “அளிதோதானேகாணேநம்மொடு, நனிநீடுழித்தன்றுமன்னையினியே, வான் பூங்கரும்பினோங்குமணற்சிறுகிறை, தீம்புனெனிரதரவீர்த்துக்காங்குத், தாங்குமளவைத்தாங்கிக், காமநெரிதார்க்கைநிலலாதே.” (குறுந்தொகை. ௧௯௬.) எனவும்வரும்.

கற்புமேம்பாடு பூண்முலைப்பாங்கி புகழற்குச்செய்யுள்:—“செந்நாண்ம லரிற்றிருவன்னகோலத்தெரிவையர்க்கு, மெய்நாணுயிரினுமிக்கதன்றல்லிர வாவாசர், தந்நாண்முறைமைதவிர்த்தருள்வாணன்நறிமீத்தஞ்சைநாட், டந்நா ணமுமடவாய்கற்புநோக்கவழிதன்றே.” (தஞ்சை-கூ௦௯.) எனவரும்.

தலைவியொருப்பட்டெழுதற்குச்செய்யுள்:—“பலரோசுமந்தவரைகளுந் தாயர்தம்பார்வைகளுந், சிலரோசுமந்துதிரியவல்லார்செய்யசென்பகநாண், ம லரோசுமந்தவயற்றஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போ, லலரோசுமந்துகமந்தித்தவூ ர்கின்றமுக்குகவே.” (தஞ்சை-கூ௧௨.) எனவும், “சிலரும்பலருக்கடைக்களே க்கி, மூக்கினுச்சிசுட்டுவிரல்செர்த்தி, மறுகிற்பெண்டிரம்பயூற்றற்சிறுகோ லவலத்தனன்னையலைப்ப, வலந்தேன்வாழிதோழிகானற், புதுமலர்நீண்டிய பூநாறுகுருஉச்சவற், கடுமான்பூண்டநெடுந்தேர்கடைஇ, நெடுள்வருமையிறே ர்க்கொண்களொடு, செலவயர்ந்திடுளையானே, யலர்சுமந்தொழிகவிவ்வழுக ளாரே.” (நற்றிணை. ௧௯௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கி சுரத்தியலுரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லற்குச்செய்யுள்:— “செல்லிற்றொடிய களிற்றண்ணல்வாணன் நென்மாறையென்ன, வில்விற்

கொடியபுருவமின்னெயன்விளம்புதிநீ, சொல்லிற்கொடியநம்மன்னையைப் போல்பவர்குழந்திருக்கு, மில்லிற்கொடியகொல்லோசெல்லுநாட்டவ்விருஞ்சுரமே.” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும், “கடக்கருங்காணத்துக்காண்பின்னானை, நடக்கவும்வல்லையோவென்றி—சுடர்த்தொடஇ,பெற்றாருவென்பெருங்குதிரையங்கிலையே, கற்றான்தாருமாறு.” (நாலடியார். நகரு.) எனவும்வரும்.

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக்கையடைகொடுத்தற்குச்செய்யுள்:—
*“பறத்திருந்துமப்பதைப்பப்படரும்புரங்காப்பச், சிறந்தெரியாடிதென்றில்லையன் னாடிதத்துச்சிலம்பா,வறத்திருந்துன்னருளம்பிரிதாயினருமறையின், நிறத்திரிந்தார்கலியும்முற்றுமவற்றுமிச்சேணிலத்தே.” (திருக்கோவையார். நகரு.) எனவும், “நிற்கடலுண்டபுயல்போற்கருகிகிறத்ததிருப், பாற்கடலுண்டபுயல்போலுநாளும்பரித்தருள்வாய், சேற்கடனஞ்சுண்டவாரூர்த்தியாகர்செழுங்கயிலே, போற்கடநாகமன்னாவெங்கள் மாதின் புரிசூழலே.” (திருவாரூர்க்கோவை. நகரு.) எனவும், “நீனமுதிர்ஞாழற்கினை மருடாள்வீ, நெய்தன் மாமலர்ப்பெய்தல்போல, ஆதைதாற்றுமுரவுநீர்ச்சேர்ப்ப, தாயுடன் தலைக்குங்காலையும்வாய்விட, டன்னையென்னுங்குழவிபோல, வின்னாசெயினுமினிது தலையளிப்பினு, † நின்வரைப்பினளென்றேழி, ‡ தன்னுறுவிழுமக்கலைஞரோவிலளே.” (குறுந்தொகை. நகரு.) எனவும், “இவளேநின்னலதிலளே யாயும், குவளையுண்கணிவளலதிலளே, யானுமாயிடையேனே, மாமலோட மறவாதிமே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். ௬௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கிவைகிருள்விதேத்தற்குச்செய்யுள்:— “பொழிநாணமன்றலம்பூக்குழனீங்கன்புணர்ந்துசெல்லும், வழிநாடிநம்பின்வருகுவுலயான் தஞ்சைவாணன்வையைச், சுழிநாணுமுந்திநின்றெல்கிளைக்கேற்பனசொல்லியின்னா, மொழிநாவடங்கமொழிந்தயலாரைமுகங்கவித்தே.” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும், “வேலும்விளங்கினவினையருமியன்றனர், தாருந்தைஇத்தையுத்தொடுத்தன, நிலனீரற்றவெம்மைநீங்கப், பெயனீர்தலைஇயுலவையிலேந்ததுக், குறுமுறியின்றனமாணேறுமலர், வேய்த்தனபோலத்தோன்றிப்பலவுடன், தேம்படப்பொதுளினபொழிலேகானமு, நனினன்றுகியபனிகேங்குவழிநாட், பாலெண்பார்த்தருகிலின்மலைப், பொதுவத்தன்றுதேநீயுக், கலங்காமனத்தை யாகியென்சொ, நயந்தனைகொண்மோடுஞ்சுமர்தருவி, தெற்றியுலறினும் வயலவாடினு, கொச்சிமென்சினைவணர்குரல்சாயினு, நின்னினுமடவண்ணி நின்னயத்த, வண்ணையல்லருக்கிநின்னையர், புலமருள்செம்மனோக்கி, வலிமாவின்னுத்தோய்கநின்முலையே.” (அகநானூறு. ௨௫௮.) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

† நின்னலதிலளென்றேழி எனவும் பிரதிபேதம்.

‡ தன்னுடையின்னல் எனவும் பிரதிபேதம்.

தலைமகளைத் தலைமகன்சுரத்துய்த்தற்குச்செய்யுள்:— “தளிபோற்கொடைபயில்சந்திரவாணன் நமித்தஞ்சையா, னளிபோற்குளிர்ந்தவிளமர்க்காவும்வன்புகழி, னொளிபோல்விளங்கியவெண்மணல்யாறுமுவந்துகண்டு, நளிபோதவிழ்குழலாய்மெல்லமெல்லநடந்தருளே.” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும், “அழிவிலர்முயலுமார்வமாக்கள், வழிபடுதெய்வங்கட்கண்டாஅங், கலமால்வருத்தந்திரயாழின், னலமென்பணைத்தோனெய்தினமாகப், பொரிப்பூம்புன்கினெழிற்றகையொண்முறி, சுணங்கணிவனமுலையணங்குகொளத்திரிநி, சிழல்காண்டோறுநெடிதுவைகி, மணல்காண்டோறுமவன்டதாறு, வருந்தாதேருமதிவாலெயிற்றேயே, மாநனைகொழுதிமகிழ்குயிலாறு, நறுத்தன்பொழில்காணங், குறும்பல்லூராரஞ்செல்லுமாறே.” (நற்றிணை. ௬.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகன்கைவறித்திருத்தற்குச்செய்யுள்:— “* வரமானை வேற்படைவாணன்றென்மாறாவணங்கலர்கள், புரமானவல்லழல்பொக்குவெங்கானிற் பொருத்தியகூ, ராமானகல்லுன்னடிமலராற்றலவாதவினாள், சுரமாறுமெல்லேநல்லாயிருப்பாமித்தச்சோலையிலே.” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகனையுவந்தலர்குட்டி யுண்மகிழ்த்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “அடிமலர்போற்றவும்போற்றியன்பாவிவளாய்முடிக்கியான், கடிமலர்குட்டவுங்காட்டியதாற்கன்வர்காய்க்தெறியுந், துடிமலர்கீர்க்கெதிர்கூகையிரட்டுஞ்சாத்திடையோர், வடிமலர்வேற்படையான்வாணன்மாறையென்மாதவமே.” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும், “புன்புறப்புறவின்செங்காற்சேவல், களரிபோகியகவைமுட்கள்ளி, முளரியங்குரம்பையினீன்றிளப்பட்ட, வயவுடைப்பேடையுணியமன்னர், முளைகவர்முதுபாழுருநெற்பெறுந், மாளில்சேய்நாட்டதரிடையலர்ந்த, கன்னுள்வேங்கைப்பொன்மருள்புதுப்பூ, யாந்தனக்கணியவுங்கண்டனமாதோ, காணினிவாழியென்னெஞ்சேநாணித், டருத்துயருழந்தகாலீ, மருத்தென்பெரு அமடவோளையே.” (நற்றிணை. ௩௮௪.) எனவும் வரும்.

கண்டோரயிர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “சையத்திரன்புயன்சந்திரவாணன் நனிபுரக்கும், கையத்துறைகின்மரானிடரோவன்றிவானவரோ, கையப்படுமழல்வெஞ்சாத்துடுநட்தவசென், றையப்படுவதல்லா லுண்மைசாலவறிவரிதே” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும், “வில்லோன்காலன்கழலேதொடியோன், மெல்லடிமேலனசிலம்பேநல்லோர், யார்கொலரியர்தாமேயாரியர், கயிறுடுபறையிற்கால்பொர்க்கலங்கி, வாகைவெண்ணெற்றெலிக்கும், வேப்பயிலழு வமுன்னியோரே” (குறுந்தொகை. ௭) எனவும் வரும்.

* வரமானைவேற்படையெனவும் பிரதிபேதம்.

கண்டோர்காதலின் விலக்கற்குச் செய்யுள்:—“மாலுத்திருவுமெனவருவர் தஞ்சைவாணச் செவ்வூர், போலுஞ்சாமினிப்போகவொண்ணாபொருப்ப டைத்தா, னாலும்புரவியருக்கனிக்கருலடற்கடமான், பாலுத்தசையுமுண்டே தக்குவீரெக்கன்பாடியிலே” (தஞ்சை-௩௨௦) எனவும், “எம்மூரல்லதாரணித் தில்லை, வெம்முரட்செல்வன்சுதிருமூழ்த்தனன், சேத்தனைசென்மோழூத்தார் மார்ப், விளையன்மெல்லியன்மடந்தை, யரியசேயபெருங்கான்யாதே” (தொ ல்-பொருள்-பக்கம் ௯௭) எனவும் வரும்.

கண்டோர்தன்பதியணிமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“தொடங்கும்பிறை நுதற்றேகையுரியுமுன்றோன்றுகின்ற, கடங்குன்றிரண்டுகடந்துசென்றும் கமலத்தடமுங், கிடங்கும்புரிசையுஞ்சூழ்த்தேதிர்நோன்றுகின்ற தபைந்தா ர்த், தடங்குங்குமருகித்தோள்வாணன்மாறையுத்தஞ்சையுமே” (தஞ்சை- ௩௨௧) எனவரும்.

தலைமகன் நன்பதியடைத்தமை தலைவிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “சத்தனத்தோய்த்துதயங்குமுத்தாரத்தரித்துவிடும்மு, நத்தனத்தாங்கிருக்கிட போலநடந்திங்கனே, நொத்தனக்காலென்றுநோவல்பொன்னையொருநோயு மின்றி, வத்தனக்காணிதுகாண்வாணன்மாறையுநகரே” (தஞ்சை-௩௨௨) எனவரும்.

இவற்றுள், பாங்கிதலைமகற்குடன்போக்குணர்த்தலுந், தலைவிக்குடன் போக்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டும்போக்கறிவுறுத்தற்குரிய; தலைமகன்மறுத் தலும், தலைவிராணழியிர்க்கலுமாகியவிரண்டும்போக்குடம்படாமைக்குரிய; பாங்கிதலைவனையுடம்படுத்தலுந், தலைவிக்குக்கற்புமேம்பாடுகூறலுமாகியவி ரண்டும்போக்குடன்படுத்தற்குரிய; தலைவன் போக்குடன்படுத்தலுந், தலைவி யொருப்பட்டெழுதலும், பாங்கிசுரத்தியலுரைத்துழிச்சொல்லுமாகியமூன் றும்போக்குடன்படுத்தற்குரிய; பாங்கிகையடைகொடுத்தலும், வைகிருள்விடி த்தலுந், தலைமகன் தலைமகனைச்சுரத்துய்த்தலுமாகியமூன்றும்போக்கற்குரிய; தலைவன் தலைவியையசைவறித்திருத்தலுந், கண்டோர்காதலின் விலக்கலுமா கியவிரண்டும்விலக்கற்குரிய; தலைவன் தலைவியுவுத்தலர்கூட்டியுண்மகிழ்ந் துரைத்தலுந், கண்டோரயிர்த்தலுமாகியவிரண்டும்புகழ்த்தற்குரிய; கண்டோ ர்தன்பதியணிமைசாற்றலுந், தலைவன் நன்பதியடைத்தமை தலைவிக்குணர்த் தலுமாகியவிரண்டித்தேற்றற்குரிய. (௧௨)

௧௮௩. செவிலி புலம்ப னற்றாய் புலம்பல்
கவர்மனை மருட்சி கண்டோ ரிரக்கஞ்
செவிலிபின் றேடிச் சேறலென் றுங்குச்
கற்பொடு புணர்ந்த டெளவையை வகைத்தே.

(இச்-ம்) கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவையின்வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) செவிலிபுலம்பன்முதலாகச் செவிலிபின் றேடிச்சேறலிற்சுருக வை ந்துவகையினையுடைத்தாந் கற்பொடுபுணர்ந்தகௌவையென்றவாறு. (௧௩)

௧௮௪. வினவிய பாங்கியி னுணர்ந்த காலே
யினைய லென்போர்க் கெதிரிந்து மொழிதலுந்
தன்னறி வின்மை தன்னை நொந் துரைத்தலுந்
தெய்வம் வாழ்த்தலு மிவ்வொரு மூன்று
மிலக்கிழைச் செவிலி புலம்புதற் குரிய.

(இச்-ம்) செவிலிபுலம்பலின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) வினவியபாங்கியினுணர்ந்தகாலையினையலென்போர்க் கெதிரிந் துமொழிதன்முதலாகத்தெய்வம்வாழ்த்தலிற்சுருகச் சொல்லப்பட்டவிவ்வொ ருமூன்றுத்தலைமகன்செவிலித்தாய்புலம்பற்குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலிபாங்கியைவினவற்குச்செய்யுள்:— “நலம்புனையாபமுநீயுந்ருயொடு வானுன்பான், சிலம்புயர்சோலையுஞ்சிறிந்நிலம்பேரினத்தெண்டிசைமேல், வலம்புரியூர்வயங்குத்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போற், புலம்புறமாதொங் கேமகளே தனிப்போயினே” (தஞ்சை-௩௨௩) எனவரும்.

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “வெறுத்தாரொறுத்துரை மேலுங்கேளிர்விழைதலின்றி, மறுத்தாவற்குமணமதனற்றஞ்சைவாணர் பிரான், கறுத்தார்புரத்துநடந்தனக்கானைபின்காமர்கற்பாற், பொறுத்தான ழற்கார்தன்னையன்னாய்சின்பொலங்கொடியே” (தஞ்சை-௩௨௪) எனவும், “செவ்வாய்க்கரியகட்சீரினற்கேளாதங், கவ்வையாற்காணாதுமாற்றாது—மவ் வாயந், தார்த்தத்தையவாய்மொழியுத்தன்கயத்துநீலமும், மோர்த்தொழிந்தா ளென்பேதைபூர்த்து” (கிணைமாலையுற்றமைப்பது. ௭௩) எனவும் வரும்.

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலிதேற்றுவார்க்கெதிரிந்துமொழிதற்குச்செய் யுள்:—“மாருவனவயக்குத்தஞ்சைவாணன்நென்மனையென்க, னொருவருந் துயராற்றுகின்றாரிவேகொளுத்தி, யூருவனகடித்தென்முலைபூறியிர்நாட்டி யின்சொல், கூருவளர்த்ததற்கோவென்னேரித்ததென்கோவ்வையே” (தஞ் சை-௩௨௫) எனவும், “அத்தநீளிடையவனொடுபோகிய, முத்தேர்வெண்பன் முகிழ்க்கைமடவா, ருயரென்னும்பெயரோவல்லா, நெடுத்தென்மன்றயானே, கொடுத்தோர்மன்றவளையத்தோரே” (ஐங்குறுநாறு-௩௨௬) எனவும்வரும்.

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“வழி யாவரும்பெருநீர்த்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போற், கழியாதவன்புடைக்

காளையின்னானைக்கலந்துகொண்டல், பொழியாதவெஞ்சரம்போருவல்லயானென்றுபோக்குறிப்பா, லொழியாதென்முன்புசொன்னான் பேதையெனென்றையோர்ந்திலனே” (தஞ்சை-௩௨௬) எனவும், “முலைக்கண்ணுமுத்தமுழுமெய்யும்புல்லு, மிலக்கணம்யாதுமறியேன்—கலைக்கணம், வேங்கைவெருஉநெறிசெல்யபோலுமென், பூம்பாவைசெய்தருறி” (நாலடியார். ௩௬௬) எனவும் வரும்.

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “இணங்கிப்புவனத்தெவருமில்லாவென்னிளங்கொடியா, ஞ்ணங்கிக்கழிதலொழியவென்பால்வரவுன்னையன்பால், வணங்கிப்பலமுறைவாழ்த்துகின்றேன் தஞ்சைவாணன்றெவ்வையணங்கித்திரள்புயத்தான்மலயாசலத்தாரணங்கே” (தஞ்சை-௩௨௭) எனவும், “ஞாயிறுகாணாதமாணிழற்படையு, மலைமுதற்சிறுநெறிமணன்மிகத்தாஅய்த், தண்மழைதலையின்ருகதண்ணளிச், சுடர்படுநெடுவேற்காளையொடு, மடவாலரிவைபோகியசுரணே” (குறுந்தொகை. ௩௭௮) எனவும் வரும். (கசு)

கஅரு. செவிலி யறத்தொடுநிறலிற் கவலையிற் பாங்கி தன்னொடும் பாங்கியர் தம்மொடு மயலார் தம்மொடும் பயிலிடந் தம்மொடுந் தாங்கல ளாகிச் சாற்றிய வெல்லாம் பூங்கொடி நற்றாய் புலம்பற் குரிய.

(இச-ம்) நற்றாய்புலம்பலின்விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலியறத்தொடுநிறலிற் கவலையிற் பாங்கி தன்னொடும் புலம்பன்முதலாகப்பயிலிடந் தன்னொடுபுலம்பலீருகச்சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் தலைமகனற்றாய்புலம்பற்குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலிநற்றாய்க் கறத்தொடுநிறற்குச்செய்யுள்:— “சகல்கவந்தருள்சந்திரவாணன்றென் தஞ்சைகல்லாய், முகல்கில்க்கமுலைகொடுத்தாரின்முத்தங்கொடுத்தார், மிகநல்லென்பதுமன்பதைதேரவிடலைபின்னே, மகல்குமந்தியங்காண்டதாளுன்மடந்தையின்றே” (தஞ்சை-௩௨௮) எனவும், “பறைபடப்பணிலமார்ப்பவிறைகொள்பு, தொன்முதலாத்துப்பொதியிற்றேன்றிய, நாலூர்க்கோசுநன்மொழிபோல, வாயாகின்றேதோழியாய்கழற், சேவிலைவென்வேல்விடலை யொடு, தொகுவனெழுன்கைமடந்தைநட்பே” (குறுந்தொகை. ௧௮) எனவும் வரும்.

நற்றாய்பாங்கி தன்னொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “முன்னையிதனைமொழிந்தலையேனுந்தைமுந்தைமணம், பின்னையுதலிபெருவல்லளேபிறழாதெவர்க்கு, தன்னையம்வைத்தருளுந்தஞ்சைவாணன்றிச்சிலம்பிற், பொன்

னையனையல்லாயவமேசுரம்போக்கினையே” (தஞ்சை-௩௨௯) எனவும், “தன்னமராயமொடுநன்மணநகர்ச்சியி, னினிதாங்கொல்லோதனக்கேபனிவரை, யினக்களிறுவழங்குஞ்சோலை, வயக்குறுவென்வேலவற்புணர்ந்துசெல்வே” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௯) எனவும் வரும்.

அதுகேட்டதோழி யழுங்கல்கண்டு நற்றாய் புலம்பற்குச் செய்யுள்:— “இல்லுங்கழங்காடிடங்களுநோக்கியாங்கல்வம்பும், வல்லும்பொருங்கொங்கைமக்கைகல்லாய்தஞ்சைவாணனென்றார், புல்லுந்துணையியர்போல்வினையேன்பெற்றபூவைவண்ணன், செல்லுஞ்சுரத்தழலன்றுன்கண்ணீர்நெற்றுகின்றதே” (தஞ்சை-௩௩௦) எனவும், “செவிலியமுயல்ப்பாஅய்சிறகர், வாவலுக்கருமாலையாம்புலம்பப், போகியவவட்கோநோவேன்றேமொழித், துணையிலன் கலுமுநெஞ்சி, னினையேருண்கணிவட்குரோவதுவே” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௮) எனவும் வரும்.

நற்றாய்பாங்கியர் தம்மொடு புலம்பற்குச்செய்யுள்:— “வேயம்புணைதுணையாகவெங்கானகீர்தலெண்ணி, யாயம்புலம்பவகன் தன்னோகல்லகக்குழைய, மாயம்புகலொருகாளையின்வாணன்றென்மாதையன்னீர், சேயம்புயமலர் போலடிநோகுவென்சில்வனையே” (தஞ்சை-௩௩௧) எனவும், “இதுவென்பாவைபாவையிதுவென், னலமருநோக்கினலம்வருசுடர்துதற், பைக்கிளியெடுத்தபைக்கிளியென்றிவை, காண்டொறுங்காண்டொறுங்கலங்க, நீக்கினனோவென்பூங்கணோ” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௮) எனவும் வரும்.

நற்றாயலார்தம்மொடு புலம்பற்குச் செய்யுள்:— “மேனாள்வாங்கிடத்தென்போல்வருந்தியிசுவமெய்க்கொந், தீனாதவர்துன்பமெய்துவரோவிமையோருலகக், தானாநீடுமதிற்றஞ்சைவாணன்றமிழ்ச்சிலம்பின், மாணாவிழியினையான்வினையாடியவண்டல்கண்டே” (தஞ்சை-௩௩௨) எனவும், “ஒருமகளுடையேன்மன்னையவளுஞ், செருமிகமுன்பிற்குர்வேற்காளையொடு, பெருமலையருஞ்சுரநெருந்சென்றன, ளினியே, தாங்குநன்னலமென்றீர்துமற், நியாங்கனெமால்லுமோவறிவுடையீரே, யுள்ளினுள்ளம்வேமேயுண்கண், மணிவாழ்பாவைநடைகற்றன்னவென், னணியியற்றுதுமகனாடிய, மணியேர்நொச்சியுத்தெற்றியுங்கண்டே” (நற்றிணை. ௧௮௬) எனவும் வரும்.

நற்றாய் தலைமகன்பயிலிடந்தம்மொடு புலம்பற்குச் செய்யுள்:— “செயலைத்தருவின்றிருக்கிலேபெருஞ்சிற்றில்லமே, வயலைக்கொடிநொச்சிமண்டபமேதஞ்சைவாணனென்னா, ரியலைத்தனித்தனித்தனளேநமக்கின்றிதன்றோ, கயலைப்பொருதகண்ணாண்மேலும்வாழ்விக்குங்கட்டளையே” (தஞ்சை-௩௩௩) எனவும், “கொன்றாய்குருத்தேகொடிமுல்லாய்வாடினீர், கின்றேன

றிந்தேனெடுக்கண்ணுள்—சென்றாளுக், கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தாட்
கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தான், மின்னினைத்தபூண்மிளிரவிட்டு.”
(திணைமாலுநாற்றைம்பது. அக.) எனவும் வரும். (கடு)

கஅசு. கிமித்தம் போற்றலுஞ் சுரந்தணி வித்தலுந்
தன்மைக் கென்மைத் தன்மைக் கிரங்கலு
மிளமைத் தன்மைக் குளமெலிந் திரங்கலு
மச்சத் தன்மைக் கச்சமுந் திரங்கலு
மெனவிவை யைந்துமனை மருட்சிக் குரிய.

(இச்-ம்.) அனை மருட்சியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கிமித்தம்போற்றன்முதலாக வச்சத்தன்மைக்கச்சமுந் திரங்
கலீருகச்சொல்லப்பட்டவைத்து மனை மருட்சிக்குரியவா மென்மறவாறு. அனை
நற்றாய். அவற்றுள், கிமித்தம்போற்றற்குச் செய்யுள்:—“வடியேய்புகர்முக
வான்வலவாணன்றென்மறைபுன்யா, னடியேதொழுந்தெய்வமாகநிப்பேணி
யரும்பலியிப், படியேதருகுவென்றுமின்னேயிப்பதியுவகைக், கொடியேவ
ரக்கரைக்கொடியேன்பெற்றகொம்பினையே.” (தஞ்சை-௩௩௬.) எனவும்,
மறுவிறாவிச்சிறுகருங்காக்கை, யன்புடைமரபினிள்கிளையோடாரப், பச்சுன்
பெய்தபைங்கிணவல்சி, பொலம்புனை கலத்திறநருகுவென்மாதோ, வெஞ்சி
னவிறல்வேற்காணையோ, டஞ்சிலோதியைவரக்கரைத்தீமே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௩௬.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தற்குச் செய்யுள்:—“வெஞ்சுரநாடுவியன்சுரலோக
மும்வெங்கடுங்கா, னைஞ்சுரநாடுவனங்களுமாகவகிற்புகைபோன், மஞ்சுவா
டகமாமதிலுஞ்சுஞ்சைவாணன்றென்பிற், பஞ்சுமாமுகுமொழிச்சுருளோதி
பென்னைபெதொடிக்கே.” (தஞ்சை-௩௩௭.) எனவும், “மன்னர்கொட்டின்மஞ்
ஞையாலு, முயர்கெடுக்குன்றிப்பெயைதலைஇச், சுரநியினியவாகுகதில்ல,
வறநெறிவிதுவெனத்தெளிந்தவென், பிறைநுதற்குமுமகன் போகியகாரே.”
(ஐங்குறுநூறு. ௩௩௮.) எனவும் வரும்.

*நற்றாய் தன்மைக் கென்மைத் தன்மைக் கிரங்கற்குச் செய்யுள்:—“தா
மேதமக்கொப்புமற்றில்லவர் தில்லைத்தண்ணளிச்சப், பூமேன்மிதிக்கிற்பதை
த்தடிபொங்குநங்காயெரியுந், தீமேலில்போற்செறிபாற்சாணிற்சிலம்படிப்
பா, யாமேடக்கவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே.” (திருக்கோவையார். ௩௩௮.) எனவும், “உவக்கின்றவல்லிமலர்த்தாளென்கண்களிலொற்றிக்கண்

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுள் காணப்படவில்லை.

கள், சிவக்கின்றதற்குமுன்னேசிவத்தேறுஞ்செயலதன்றோ, பவக்குன்றிடிப்
பவராருர்த்தியுடர்பனிவராமே, னிவக்கின்றவெஞ்சுரத்தேசென்றவாறென்
னின்னப்பதுவே. (திருவாரூர்க்கோவை.) எனவும், “அரக்காம்பறும்வாயம்
மருங்கிற்கன்னோ, பாற்காணமாற்றினகொல்லோ—வரக்கார்த்த, பஞ்சிகொண்
டுட்டினும்பையென்பையெனவென், மஞ்சிப்பின்வாங்குமடி.” (நாலடி
யார். ௩௩௯.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் தன்மைக் கென்மைத் தன்மைக்குளமெலிந் திரங்கற்குச் செய்யுள்:—
“இரும்பாமனங்கொண்டவாறென்னேநீதன்னையேத்தியென்றும், வரும்பாவ
லர்க்கருள்வாணன்றென்மறைவனவயலிற், கரும்பார்மொழியாயமுலென்று
கண்ணீர்துடைத்தனைத்துன், கரும்பாமுலேசெய்வாய்ப்பசும்பாவைக்களி
க்குமின்னே.” (தஞ்சை-௩௩௭.) எனவும், “பல்லாழ்க்கினைப்பினுலென்றுழ,
மீளினுன்பிற்காணகாப்ப, முடியகம்புகாஅக்கூந்தலன், கடுவனுமறியாக்காடி
றந்தோளே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௩௯.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் தன்மைக் கச்சத்தன்மைக் கச்சமுந் திரங்கற்குச் செய்யுள்:—“நா
ண்மாதலிடலர்நாநிருங்கூத்தனடந்தவழிக், கோண்மாமுகுமிதுக்கொடுக்குால்
சேட்டொறுங்கூர்க்கணையால், வாண்மாமுனைவென்றவாணன்றென்மறை
மணிவராவேய்த், தோண்மாவெருவுக்கொல்லோவென்றனையிர்சோர்கின்
றதே.” (தஞ்சை-௩௩௮.) எனவும், “கேளாய்வாழியோமகனின்னோழி, தி
ருநகர்வரைப்பகம்புலம்பவவெனெடு, பெருமலையிறந்ததுநோவனோவல், கடு
கண்யானெடுக்கைசேர்த்தி, முடங்குதாளுகைத்தபெர்லங்கெழுபூழி, பெரு
ம்புலர்வியல்விரிந்துவெயிலெறிப்பக், கருந்தார்பித்தறசெம்பூழ்ச்சேவல்,
சிறுபுன்பெடையொடுகுடையுமாங்க, ணஞ்சுவர்த்தருநகானீர்திக், கன்றுகா
ணைதபுன்கண்ணசெவிகாய்த்து, மன்றுநிறைபைதல்கூர்ப்பலவுடன், கறை
தந்தகடுங்கண்மறவர், கல்லென்றோரெல்லினசைஇ, முதுவாய்ப்பெண்டிர்
செதுகாந்தூம்பை, மடமயிலன்னவென்னடைமலிபேதை, தோட்டுணையா
கத்துயிற்றத்துஞ்சான், வேட்டக்கன்வரவியுறுகடுங்கட், சேக்கோனறையுந்
தண்ணுமை, சேக்குவன்கொல்லெனக்கலுமுமென்னஞ்சே.” (அகநானூறு. ௩௩௯.) எனவும் வரும். (கக)

கஅ௭. ஆயமுந் தாயு மழுங்கக் கண்டோர்
காதலி னிரங்கல் கண்டோ ரிரக்கம்.

(இச்-ம்.) கண்டோரிக்கமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைகளாயத்தாரு நற்றாய் மிரங்குமாறுகண்டன்பினுலி
ங்குதல் கண்டோ ரிரக்கமென்றவாறு. அதற்குச் செய்யுள்:—“நொந்துங்கலுழ்

ந்துத்துணைவியாராற்றலர்கோக்கொடின்சொற், நத்துக்கவையுத்தண்துசென்
ருளெனத்தாள்பணியார், மைத்துக்கதமங்கடித்தருள்வாண்னென்மாறையன்
னான், பந்துக்கழங்குமெல்லாங்கண்வொடும்பலத்தவளே.” (தஞ்சை-
௩௩௬.) எனவும், “கயந்தலைமடப்பிடிபயம்பிற்பட்டெனக், களிதுவளிப்படு
த்தகம்பலெவரிஇ, யொய்யெனவெழுத்தசெவ்வாய்க்குழவி, தாதெருமறுகி
ன்மூதாராங்க, னெருமைநல்லான்பெருமுலைமாந்து, நாடுபலவிந்தநன்ன
ராட்டிக், காயமுமணியிழந்தழங்கின்றதாயு, மீன்றோட்டாராயிநீயொன்னு
யிரொனக், கண்ணுததலுநீவித்தன்னெனத், தடவுநிலைநோக்கிவரிநீழலசைஇ
த், தாழிக்குவளைவாடுமலர்குழித், தருமணற்கிடந்தபாவையெ, னருமகளே
யெனமுயங்கினளமுமே.” (அகநானூறு. ௧௧௩.) எனவும் வரும். (௧௭)

கஅஅ. ஆற்றுத் தாயைத் தேற்றலு மாற்றிடை
முக்கோற் பகவரை வினாதலு மிக்கோ
ரோதுக் காட்டலு மெயிற்றியொடு புலம்பலுங்
குரவொடு புலம்பலுஞ் சுவடுகண் டிரங்கலுங்
கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டுகேட் டலுமவர்
புலம்ப தேற்றலும் புதல்கையக் காணுது
கவலைகூர் தலுமென விவையொன் பானுஞ்
செவிலிபின் தேடிச் சேறற் குரிய.

(இச்-ம்) செவிலிபின்றேடலின்விரியுணர் த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) ஆற்றுத்தாயைத்தேற்றன்முதலாகப்புதல்கையக்காணுது கவ
லைகூர் தலீருகச்சொல்லப்பட்டவொன்பதுஞ்செவிலிபின்றேடிச்சேறற்குரிய
வாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலியாற்றுத்தாயைத்தேற்றற்குச்செய்
யுள்:—“நன்றேயிதென்றுமுகமுககோக்கினைககையா, மன்றேயலர்சொல்லு
மாதர்முன்னே தஞ்சைவாண்னெருல்சீர், சென்றேபாத்திசைககளெல்லாஞ்
சென்றுதேர்த்தணங்கை, யின்றேதருவனன்னேவருந்தாதிங்கிருந்தருளே”
(தஞ்சை-௩௪௦) எனவரும்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதற்குச்செய்யுள்:—“ஒருவெண்குடை
யிருநீழன்முக்கோல்கொண்டொழுக்கத்தினு, லருவெண்களரியைத்தாறுசெல்
வீரருளீரொழுபார், மருவெண்டிசைபுழவாணன்றென்மாதையெனவஞ்சியன்
னான், பொருவெஞ்சுடரிலேவெலொருகாளிபின்போயினளே” (தஞ்சை-
௩௪௧) எனவும், “சேயினவருமதவலியாவுயர், தோமைநீடியகாளிடையத்
த, முன்னொளும்பர்க்கழிந்தவென்மகட், கண்டனிராயிற்றெழுதேனுண்பற்,
கோடேத்தல்குலரும்பியதிதலை, வாஅரித்திலங்குவாலெயிற்றுப்பொலிந்ததார்

ச், சில்வளைப்பல்குத்தலளையவளே, மையணலெருத்தின்முன்பிற்றடக்கை,
வல்லிலம்பினெய்யாவண்மகிழ்த், தந்தைதன்னூரிதுவே, யின்றேன்யாளே
பொலித்தமயெயரே.” (நற்றிணை. ௧௯௮) எனவும்வரும்.

மிக்கோரோதுக்காட்டற்குச்செய்யுள்:—“இயங்காவனமென்மகனொரு
காளிபின்னெனினளென், றுயங்காதொழிய:துலகியல்பாலுலவும்புயரேய்,
வயங்காடகமதில்குமுத்தஞ்சைவாண்மணங்கமழ்தார்ப், புயங்காதல்கொண்ட
ணைந்தானவனாத்தத்தழமகளே.” (தஞ்சை-௩௪௨) எனவும், “சீர்கெழுவு
ண்முத்தமணிபவர்க்கல்லதை, நீருளேபிறப்பினுநீர்க்கவைதாமென்செய்யுள்,
தேருங்காணும்மகனுமக்குமாங்கனையளே.” (கலித்தொகை. ௧௧) எனவும்வரும்.

செவிலியெயிற்றியொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“செருமகளேயும்புயத்தய
லான்பின்செல்லித்தென், னெருமகளேயென்றுணையிர்த்தேன்புனையோ
வியம்போல், வருமகளே தஞ்சைவாண்னென்னாநுன்னுமவன்சுரத்தோ, ரு
மகளேயுரையாயவன்போனவதெனக்கே.” (தஞ்சை-௩௪௩) எனவும், “முலை
முகஞ்செய்தனமுள்ளெயிற்றில்கின், தலைமுடிசான்றதண்டையுடைய,
யலமலாடமொடியாங்கணும்படாஅன், மூப்புடைமுதுபதிதாக்கணங்குடை
ய, சாப்புமூண்டிசிறக்கடையும்கோலை, பேதையல்லமேதையங்குறுமகள்,
பெதும்பைப்பருவத்தொதுக்கினபுறத்தென, வொண்குடர்நல்லிருங்கடிநீ
வித், தன்சினதைவறிதலஞ்சியின்சிலை, யேறுகடையினத்தநாறுயிர்தவ்வி, வலை
காண்பிணையிற்போகியிக்கோர், தொலைவில்வென்வேல்விடையொடென்மக,
ளிச்சுரம்படர்த்தந்தோளையாயிடை, யத்தக்கள்வாரதொழுவறுத்தெனப், பி
ற்புபூசலின்வழிவழியோடி, மெய்த்தலைப்படுதல்கெய்யெனிர்த்தலை, நின்
னெடுவினவவக்கேளாய்பொன்னெடு, புலிப்பற்கோத்தபுலம்புமணித்தாலி,
யொலிக்குழைச்செயலையுடைமாணல்கு, லாய்களைப்பலவின்மேய்க்கையுதிர்
த்த, துய்த்தலைவெண்காழ்ப்பெறுதல், கற்கெழுசிறகுமக்கானவன்மகளே.”
(அகநானூறு. ௭.) எனவும் வரும்.

செவிலிகுரவொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“இரவேய்குழலியிவ்வேதில
ன்பின்செல்லென்றுசொல்லாக், குரவேயறவுங்கொடியைகண்டாய்கொடி
க்கோகனகற், தாவேயெனவந்தசத்திரவாணன்றிரியலர்போஞ், சுரவேயழல்வழி
யேதளிப்போயவென்றோகையையே.” (தஞ்சை-௩௪௪) எனவும், “தான்றா
யாக்கோங்கத்தளர்த்துமுலைகொடுப்ப, வீன்றாய்நீபாவையிருக்குரவேயின்ரு
ண், மொழிகாட்டாயாயினுமுள்ளெயிற்றின்சென்ற, வழிகாட்டாய்தென்று
வந்து.” (திணைமாலையுத்தறம்பது. ௬௩.) எனவும்வரும்.

செவிலிகவடுகண்டிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“தொடுசிலைக்கானவரோடிய
வேற்றுச்சுவடுவையே, யடுசிலைக்காளையடியவையெயறிந்தோரிய, விடுசிலை

ப்பார்புக்குத் தஞ்சைவாணனிசைக்குருகப், படுசிலப்பாவைபதமியையேவ
ண்டொடுகவே.” (தஞ்சை-௩௪௫) எனவரும்.

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டற்குச்செய்யுள்:— “யான்
கம்போதவருந்தும்போல்வனப்பெய்திவெய்ய, கானகம்போயினர்கண்ட
னிரோகற்பகாடலிசும், வானகம்போர்பயில்வானவற்கீந்தருள்வாணன் தஞ்
சைத், தேனகம்போருகமாதனையானுமொர்செவ்வனுமே.” (தஞ்சை-௩௪௬)
எனவரும்.

கலந்துடன்வருவோர்புலம்பேற்றற்குச்செய்யுள்:— “யான்கண்டவண்
ணலுமெண்ணருங்காதலினேகியவென், யான்கண்டன்கண்மயில்கண்டமா
தருமாதருமம், தான்கண்டதண்ணளிச்சந்திரவாணன் றரியலர்போங், கான்க
ண்டமெய்குளிரப்பொய்சைகுத்தஞ்சைகாண்பர்களே.” (தஞ்சை-௩௪௭) என
வும், “நண்ணிகீர்சென்னிளமாவரபலே, லெண்ணியவெண்ணமெளிதரோ
-வெண்ணிய, வெஞ்சுடரன்னுளையான்கண்டேன்கண்டாளார், தண்டுகரன்
னோத்தான்.” (திணைமாலை நூற்றாற்பத்து. அக.) எனவும் வரும்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர் தற்குச்செய்யுள்:— “நாணினுந்
தாரணிகற்புகன் றென்றுகயந்துமுத்தம், புணினும்பாரமிதென்னுமென்பொ
ன்னையிப்போதெனக்குச், சேணினுஞ்சார்புகழ்வாணன் றென் மாதைமன்சோ
லரைந், காணினுங்காணவந்தோவரிதாலிந்தக்கானிடையே.” (தஞ்சை-௩௪௮)
எனவும், “காலேபரிதப்பினவேகண்ணே, கோக்கிகோக்கிவாளிழந்தனவே,
யகலிருவிகம்பின்மீனினும், பலரேமன்றவிலவுகத்துப்பிறரே.” (குறுந்தொ
கை. ௪௪) எனவும் வரும்.

(௧௮)

௧௮௯. முற்பட மொழிந்த முறையெழு மூன்றுங்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியே.

(இ-ம்) கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) செவிலி தோற்றுவார்க் கெதிரழிந்து மொழிதன் முதலாகக்
செவிலிபுதல்வியைக்காணுது கவலைகூர் தலீறாகச் சொன்னவிருபத்தொன்
றுங் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியா மென்றவாறு. (௧௯)

௧௯௦. தெளித்தன் மகிழ்ச்சி வினாதல் செப்பவென
வெளிப்பட வுரைத்த மீட்சிநால் வகைத்தே.

(இ-ம்) கிறத்த முறையானே மீட்சியின் வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெளித்தன் முதலாகச் செப்பவீறாக நான்குவகையினையுடை
த்தா மீட்சி மென்றவாறு. (௨௦)

௧௯௧. தலைவிசே னாகன்றமை செவிலிதாய்க் குணர்த்தலுந்
தலைவன் றம்மூர் சார்த்தமை சாற்றலுந்
தலைவிமுன் செல்லோர் தம்மொடு தன்வரல்
பாங்கியர்க் குணர்த்தி விடுத்தலு மாங்கவர்
பாங்கியர்க் குணர்த்தலும் பாங்கியர் கேட்டு
நற்றய்க்குணர்த்தலு நற்றய் கேட்டவ
னுளங்கோள் வேலனை வினாது மெனவுடன்
விளம்பிரு மூன்று மீட்சியின் விரியே.

(இ-ம்) மீட்சியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவிசேணாகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தன்முதலாகநற்
றய்கேட்டவனுளங்கோள் வேலனை வினாதலீறாகச் சொல்லப்பட்டவாறுமீட்சி
யின்விரியாமென்றவாறு. ஆலற்றுள், தலைவிசேணாகன்றமைசெவிலிதாய்க்
குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “எடார்மலர்ச்சுழல்வல்லியையன்னையித்தீவி
னையே, னுடாவிடமில்லேனாலத்தகல்வயின்ன்கமலக், கடார்ப்புனக்கழனி
நன்னுகுடத்துதன்னார், வாடாவளமனைகொண்டுகென்றெருவன்னலின்
தே.” (அம்பிகாபதி கோவை. ௪௦௮.) எனவும், “தெறுவதம்மதுமகன்விருப்
பே, யுறுதுயாவலமொடியிர்செலச்சாஅய்ப், பாழ்படுகெஞ்சம்படாடக்கலங்க,
நாடிடைவிலங்கியவைப்பிற, காடிற்றத்தண்க்காதலோனே.” (ஐங்குறு நூறு.
௩௧௩) எனவும் வரும்.

தலைவன் றம்மூர்சார்த்தமைசாற்றற்குச்செய்யுள்:— “நினையானெதிர்ப்
பட்டநீடிருங்குன்றி தூங்குடைத்த, கினையாமதுமலர்ச்சோல்களாமுவவதுய
வண்டன், மனையாபிவையினிவாணன் றென் மாதையவாழ்த்தலர்போலின
யாதெழுந்தருண் மானையாநம்மெழினகர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௫௦) எனவும்,
“முளியயிர்ப்பிறந்தவளிவளர்குரெரிச், சுடர்விகெடுக்கொடியிடர்முனைமு
ழக்கு, மின்னுவருஞ்சார்த்தீர்த்தனமென்மெல, வேகமுதிவாழியோகுறுமகள்
போதுகலந்து, சறங்குகையருவிவீழும், பிறங்கிருஞ்சோலைகம்மலகெழுநா
ட்டே.” (ஐங்குறு நூறு. ௩௧௫) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன் கோவைச் செய்யுள் காணப்பட
வில்லை.

தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மொடு தன்வால்பாங்கியர்க் குணர்த்திவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“புனையலரே திலர்காதலர்தாயர்பொருமையிற் பேர, யினை துயர்யாதொன்றுமின்றிவெங்கானிகங்கியானுமம்பொன், வனை கழலானும்வருவதெல்லாஞ்சென்றுவாணன்றஞ்சை, துனைவுடனே குகின்றிர்சொல்லுவி ரொன்றுணைவியர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௫௧) எனவும், “கவிழ்மயிரொருத்திற்செந்நாயேற்றை, குருகோப்பன்றிகொள்ளாதுகழியுஞ், சுரநனிவாசாரின் றன்னென்பது, முன்னுறவினர்தநீருரையி, னின்னகைமுறுவலென்றயத்தோர்க்கே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௬௯) எனவும் வரும்.

முன்சென்றோர்பாங்கியர்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “போதலர்தலிலுமுனியுமெல்லோதிப்புனையிழைதன், காதலன் பின்வாக்கண்டனம்பாங்கண்டல்வேலிமுநீர், மாதலத்தன்னிருதோன்வைத்தவாணன்றென்மறைவண்ணத், சூதலர்ந்தொல்கவிம்மித்திரண்மாமுலைத்தோகையரே.” (தஞ்சை-௩௫௨) எனவரும்.

பாங்கியர்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வாளேய்விழிநின்மயிலனையாடஞ்சைவாணன்வெற்பில், வேளையினையவிடலெயின்னேசுரமீண்டினிக், கேளைய்பதிவருமென்னல்லோர்கொல்லக்கேட்டனமிந், நாளையினையநன்றொளவோசென்றநாள்களிலே.” (தஞ்சை-௩௫௩) எனவும், “மானதர்மயங்கியமலைமுதற்சிதுஞ், தான்வருமென்பதமென்றோளி, *யஞ்சினனொதுங்கியவனெடு, பஞ்சின்மெல்லடிப்பால்வடுக்கொளவே.” (தொல்-பொருள். பக்கம் ௮௧.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்தலைமகனுளங்கோள்வேலனைவினாதற்குச்செய்யுள்:— “தென்மறைநன்னகர்மன்னவன்வாணன்செழுந்தஞ்சைசூழ், பொன்மாதிரத்துப்புலனுணர்வீரகரம்போய்வருவோ, னென்மானையென்மனையிற்றமுதோதன்னையின்நற்றாய்தன்மாதகருய்க்குமொசொல்லுவிப்பொன்றுதானெனக்கே.” (தஞ்சை-௩௫௪) எனவும், “வேருகரினேவினவுவென்றெய்வத்தாற், கூறுயோகூறுந்ருணத்தினனாய்வேருக, வென்மனைக்கேதற்கொணருமோவெல்வளையைத், தன்மனைக்கேயுக்குமோதான்.” (திணைமொலை நூற்றைம்பது. ௬௦) எனவும் வரும்.

இவற்றுட், டலைவிசேணகன் றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தலுந், தலைவன் றம்மூர்சார்த்தமைசாற்றலுமாகியவிரண்டுத்தெளித்தற்குரிய; தலைவிமுன்செல்வோர்தம்மொடுதன்வால்பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தலும், பாங்கியர்நற்றாய்க்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டுமகிழ்ச்சிக்குரிய; நற்றாய்தலைமகனுளங்கோள்வேலனைவினாதலாகியவொன்றுமவினாதற்குரித்து; முன்செல்வோர்பாங்கியர்த்தலாகியவொன்றுஞ்செப்பற்குரித்து. (௨௧)

* யஞ்சினனொதுங்கியவனெடு எனவும் பிரதிபேதம்.

கசஉ. மடந்தையை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
• • மவண்மனை வரைதற்குத் தன்மனை வரைதற்கு
மிவையைந்து முரிய செவிலிகுற் றொழித்தே.

(இ-ம்) செவிலியின்குற்றொழித்து எளையவைந்துகற்றின் பருதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மடந்தையையுடன்போய் வரைந்துமீடற்கும் வரையாமல்மீண்டவண்மனையின் கண்ணையாதல் தன்மனையின் கண்ணையாதல் வரைந்துகோடற்கு மிலக்கணத்தினுரியவாஞ் செவிலிகுற்றாயுடொன்றையுமொழித்தல்லாதவைந்துமென்றவாறு. (௨௨)

கசக. வினாதல் செப்பன் மேவலென் றிறைவன்
றனாதில் வரைத றுன்மு வகைத்தே.

(இ-ம்) தலைமகன்மீண்டிவந்து தன்மனையின் கண்ணைவரைதலுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) வினாதலுஞ்செப்பலுமேவுதலுமென்முன்றுவகையினையுடைத்தாந்தலைமகன்மீண்டிவந்து தன்மனையின் கண்ணைவரைதலென்றவாறு. (௨௩)

கசச. பணிமொழி நற்றாய் மணையர் வேட்கையிற்
செவிலியை வினாதலுஞ் செவிலிக் கிருகை
வரைந்தமை யுணர்த்தலும் வரைந்தமை செவிலி
நற்றாய்க் குணர்த்தலு முற்றுவ் கிருவருந்
தலையியில் வந்துழித் தலைவன் பாங்கிக்
கயான்வரைந்தமைநுமர்க் கியம்புசென் றென்றலுந்
தானது முன்னே சாற்றிய துரைத்தலு
மென்னுமில் வைந்து மின்னிலே வேலோன்
மன்னிய தன்மனை வரைதலின் கிரியே.

(இ-ம்) மீண்டதலைமகன் தலைமகனைத் தன்மனையின் கண்ணைவரைந்துகோடலின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) பணிமொழிநற்றாய்மணையர்வேட்கையிற்செவிலியை வினாதலுமாகப் பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தலிற்றாகச் சொல்லப்பட்டவைந்துமீண்டதலைமகன் தலைமகனைத் தன்மனையின் கண்ணைவரைந்துகோ

டலின்விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், பணிமொழிநற்றயம்ணனயர்வேட்கையிற்செவிலியைவினாதலாகியவொன்றும்வினாதற்குரித்து; செவிலிக்கிணுவரைந்தமையுணர்த்தலும், வரைந்தமைசெவிலிநற்றயக்குணர்த்தலும், பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தலுமாகிய மூன்றுஞ்செப்பற்குரிய; தலைமகன்யான்வரைந்தமைதாமர்க்கியம்பு சென்றென்றலாகியவொன்று பேவுதற்குரித்து. (உச)

செவிலிக்கிணுவரைந்தமையுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “என்னுறியம்புவதியாய்க்கினிநாமணியின்னறுதம்மிற், கொன்றொருதித்திலக்கோதைநம்மாடைக்கொடிநெடுந்தேர்க், கன்னொடர்மண்கொண்டவாணன்றென்மாதையிற் காதலர்தா, நன்னொண்மணம்புணர்தாரென்றுதாதர்நவின்னறே.” (தஞ்சை ௩௫௬) எனவரும்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றயக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “எனைக்கேளிருநின்றியந்நவங்கேமணவின்பமெய்தி, யனைக்கேண்மைநண்ணியவண்ணல்பின்னொகநம்மன்னையின்றி, மனைக்கேவருமெனவந்துசொன்னொத்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், சனைக்கேழ்நனைக்கழுநீர்க்குழலாய்கிலுதாதரின்னே.” (தஞ்சை ௩௫௭) எனவும், “மன்னாண்னமாவத்தழி, மகளிரன்னவாடுகொழுநடங்கு, மரும்பதங்கொண்டபெரும்பதவேனிற், காதல்புணர்த்தன்னாகியாய்கழல், வெஞ்சினவிதல்வேற்காணையொ, டின்றுபுகுதருமெனவந்தன்றுதாதே.” (ஐங்குறுநூறு. ௪௦௦) எனவும் வரும்.

உற்றுகிருவருந் தலையிலில்வந்துழித் தலைவன்பாங்கிக்கியான்வரைந்தமைதாமர்க்கியம்புசென்றென்றற்குச்செய்யுள்:— “கோபுரஞ்சோலைகொடிமதின்தாடங்குலாலிமையோர், மாபுரம்பொலுத்தென்மாதைவரோதயன்வாணன்வெற்பி, லீபுரந்தேத்தமாதையங்கியான்வரைநீர்மைசொன்ன, நூபுரஞ்சுழியாய்சென்றுகூறுதமர்தமக்கே.” (தஞ்சை-௩௫௮) எனவரும்.

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “ஆன்னைக்கியம்பினனாண்டகையான்முன்னறிந்துதென்னன், நன்னைப்பணிந்துகுற்றேவல்செய்யாதசமர்க்கெழுந்த, மன்னைப்புறங்கண்டவாணன்றென்மாதைவரையிலெங்கள், பொன்னைப்புணர்த்துதுங்கேண்புன்னரீபொன்புனைத்ததுவே.” (தஞ்சை-௩௫௯.) எனவும், “சருவிரன்மங்கித்கல்லாவன்பார்ப், பிருதிரீர்க்கையேறிச்சிறுகோன், மதிபுடைப்பதுபோற்றேன்றுநாட, வரைநாயெனக்கேட்டியா, னுரைத்தென்னல்லெனோவென்தென்யாய்க்கே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௮௦) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், நற்றயம்ணனயர்வேட்கையிற்செவிலியைவினாதலாகியவொன்றும்வினாதற்குரித்து; செவிலிக்கிணுவரைந்தமையுணர்த்தலும், வரைந்தமைசெவிலிநற்றயக்குணர்த்தலும், பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தலுமாகிய மூன்றுஞ்செப்பற்குரிய; தலைமகன்யான்வரைந்தமைதாமர்க்கியம்பு சென்றென்றலாகியவொன்று பேவுதற்குரித்து. (உச)

கரு. ஆதி யொன்றொழித் தல்லன் நான்கு
மாதனை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
நீதியி னுரிய நினைபுங் காலை.

(இ-ம்.) தலைமகன் புணர்த்துடன்போய்த் தலைமகளைத் தன்னுரின்கண்ணேவரைந்து கோடலுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நற்றயம்ணனயர்வேட்கையொழித்தல்லாதநான்குத் தலைமகன்புணர்த்துடன் போய்த் தலைமகளைத் தன்னுரின்கண் வரைந்துமீடற்குரியவா மாராயுங்காலத்தென்றவாறு. (உரு)

கரு. இருவரில் விற்கு மியைந்தபன் னென்று
மொருவகை மீண்டு வரைதலின் விரியே.

(இ-ம்.) ஒருவகை மீண்வரைதலின் விரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைமகன் நம்மூர்கார்த்தமையுணர்த்தன்னுதலாகப் பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுரைத்தலீராகச் சொல்லப்பட்டன வவண்மனைவரைத்தற்குத்தன்மனைவரைத்தற்குமுரிய கிளவிபதினென்றுமுடன்போய்மீண்டு வரைந்துதோடலின் விரியாமொருபடியாகவென்றவாறு.

ஒருபடியென்றது மேற்குத்திராங்களுட் கவர்ச்சிநீக்குதற் கெனக்கொள்க. (உச)

கரு. போக்கறி வுறுத்தல் வரவறி வுறுத்த
னீக்க மிரக்கமொடு மீட்சி யென்றான்
குடன்போக் கிடையீ டொருநால் வகைத்தே.

(இ-ம்.) உடன்போக்கிடையீடின் வகையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) போக்கறிவுறுத்தன்னுதலாக இரக்கமொடுமீட்சியீராக நான்குவகையினையுடைத்தாமுடன்போக்கிடையீடென்றவாறு. (உஎ)

ககஅ. நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத்
தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தலுந் தலைமக
டன்செலவீன்றுட் குணர்த்தி விடுத்தலு
மீன்றுட் கந்தனர் மொழிதலு மீன்று
ளறத்தொடு நின்றலிற் தமர்பின் சேறலைத்
தலைவி கண்டு தலைவற் குணர்த்தலுந்
தலைமக டன்னைத் தலைமகன் விடுத்தலுந்
தமருடன் செல்பவ ளவன்புற நோக்கிக்
கவன்றுற் றலுமென துவன்றவை யாறு.
முடன்போக் கிடையீட்டு விரியா கும்மே.

(இ-ம்.) உடன்போக்கிடையீட்டுவிரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நீங்குகிழத்திபாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்திவிடுத்த
ன்முதலாகத் தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன்றுற் றலு கச்சொ
ல்லப்பட்டவாறு முடன்போக்கிடையீட்டுவிரியாமென்றவாறு. அவற்றுள்,
நீங்குகிழத்திபாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—
“வளவேய்மிடைத் தவழிப்படர்வீர்செங்கைவாணன்றஞ்சைத், தளவேய்க்கை
யென்றுணைவியர்பாற்சென்றுசாற்றுமின்போர்க், களவேனையவோர்காளை
பின்போயினன்கான்பளிநீத், தினவேனில்வல்லபெற்றங்கெவ்வநீத்தெழி
லெய்தியன்றே.” (தஞ்சை-ககஅ) எனவும், “சேட்புலமுன்னியவகைநடைய
ந்தணிர், தும்மொன்றிசந்தனென்மொழிவெல்லமர், யாய்நயந்தெடுத்தவாய்
நலங்கவின, வாரிடையிற்தனனென்மி, நேரிறைமுன்கையென்றயத்தோ
ர்க்கே.” (ஐங்குறு தூறு. ௩௮௪) எனவும்வரும்.

தலைமகடன்செலவீன்றுட்குணர்த்திவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வாயா
றுக்களைவாழ்த்துகின்றேன் தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், சாயாதமாதவத்தாழ்
சுடையீரன்பர்தம்மொழிநியான், சேயாறுதேர்மிசைச்செல்வதெல்லாமெ
க்கன்சேரியிற்சென், நியாயாகியகொடியாட்கினிதாகவியம்புமினே.” (தஞ்
சை-௩௮௪) எனவும், “கடுங்கட்காணையொடுநெடுக்கேதேறிக், கோள்வல்வே
க்கைமலைபிறக்கொழிய, வேறுபல்லுஞ்சுமிற்தன்னவனெனக், கூறுமின்
வாழியோவாறுசென்மர்க்கன், நற்றேணயந்துபாராட்டி, பெற்கெடுத்திருந்த
வறனில்யாழ்க்கே.” (ஐங்குறு தூறு. ௩௮௫) எனவும்வரும்.

நற்றாய்க்கத்தணர்மொழிதற்குச்செய்யுள்:—“மருள்கொண்டசிந்தைம
லைகிழவோய்தஞ்சைவாணன்வெற்பில், வெருள்கொண்டமென்பிணைவென்
தகண்ணன்வென்றிவெல்வலங்கை, மருள்கொண்டநெஞ்சினொண்ணல்பின்

னையகன்றளகல்வா, னிருள்கொண்ட கொண்டல்செல்லா வரைகுழமிருஞ்
சுரத்தே.” (தஞ்சை - ௩௮௨) எனவும், “புன்கண்யானையொடுபுலிவழங்கத்த,
நயந்தகர்தலற்புணர்ந்துசென்றனனே, நெடுஞ்சுவர்நல்லின்மருண்ட, விமிற்பை
யுறுவிரின்கடுஞ்சுன்களே.” (ஐங்குறு தூறு - ௩௮௪) எனவும்வரும்.

நற்றாயறத்தொடுநின்றலிற்றமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்
தற்குச் செய்யுள்:—“உவலைப்பதுக்கைமுரம்புசெல்லாமலுலகமங்கை, தவலைத்
தவிர்த்ததமிழ்த்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போங், கவலைக்கடத்துச்சிலைத்திரைகோ
லிக்கடும்கழித், துவலைப்படைக்கடரேன் நல்பொற்றேர்வங்கஞ்சுழிகின்றதே.”
(தஞ்சை - ௩௮௩) எனவரும்.

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தற்குச் செய்யுள்:—“ஆறலைவெஞ்சிலைக்
கானவரேலென்கையம்பொன்றினா, ஹாறலையஞ்சிலைநுண்ணிடையாய்துமரேல
வர்புமன், சேறலையஞ்சுவல்செல்லல்பைம்பூக்கச்செழும்பழுக்காய்த், தாறலைதண்ட
லைகுழ்த்தஞ்சைவாணன்றமிழ்வேற்பிலே.” (தஞ்சை ௩௮௪) எனவும், “வீனைய
மைபாவையினியலிதுந்தை, மனைவரையிறந்துவந்தனையாயிற், நலைநாட்கெதிரிய
தன்பெயலெழிலி, யணியிருகானத்தன்புறப்பரந்த, கடுஞ்செம்மூதாய்க்கண்டுங்
கொண்டு, நீவினையாடுகெதிரிதேயானே, மழகனிறுஞ்சியபராரைவேங்கை, மனை
விமெருங்கினிரும்புறம்பொருந்தி, யமர்வரினஞ்சேன்பெயர்க்குவ, னுமர்வரின
மறைகுவன்மாஅயோனே” (நற்றிணை - ௩௮௨) எனவும்வரும்.

* தமருடன் செல்பவளவன்புறநோக்கிக் கவன்றுற்றற்குச் செய்யுள்:—“எமா
னெனவஞ்சுமெற்காத்தவினவ்விரவிபொற்றேர், வாமானின்வாழ்வனவாகப்பன்
னாட்டஞ்சைவாணனென்றார், போமானதரிடத்தென்னையர்தோன்றப்புறங்கொ
டுத்த, கோமான்மணிநெடுந்தேர்துகம்புண்டகுரகதமே.” (தஞ்சை - ௩௮௫) என
வும், “அறஞ்சாலியரோவறஞ்சாலியரோ, வறனுண்டாயினுமறஞ்சாலியரோ, வா
ள்வனப்புற்றவருவித், கோள்வென்னையெமறைத்தருந்தே.” (ஐங்குறு தூறு -
௩௮௨) எனவும்வரும்.

இவற்றுள், முன்னைய மூன்றும் போக்கறிவுறுத்தற்குரிய; பின்னையமூன்
றும் வரவறிவுறுத்தன்முதலாகிய மூன்றற்குத் தனித்தனி யுரிய வெனக்கொள்க.
மேற்கூறப்பட்ட கிளவிகளிதற்குமேற்பனவறிந்துகொள்க. (௨௮)

ககக. தன்னார் வரைதலுந் தன்மனை வரைதலு
மென்னுமில் விரண்டொழிக் தெவற்றினுங் கிழவோ
னந்தணர் சான்றோர் முன்னிட்டருங்கலத்
தந்து வரைதற்குதி யென்ப.

(இ - ம்) வரைதலுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்) உடன்போய்த் தன்னாரின்கண்ணே வரைதலு மீண்டுவந்து தன்மனைக்கண்ணே வரைதலுமாகிய விரண்டுமொழித் தல்லாத வெல்லாவரை வின்கண்ணுந் தலைமகனந்தணரையுஞ் சான்றோரையு முன்னரிட் டருங்கலங் கொடுத்து வரைத லுலகத்தியற்கையெனச் சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அவ ற்றுள், அவ்வாறு வரைந் துகொண்டுழிக் கண்டோர்மகிழ்ந்து கூறியதற்குச்செய் யுள்:— “சேலார்புனல்வையைசூழ்தஞ்சைவாணன்றென் மாரையினம், வேலா னெனப்பிறர்வேட்டவாயார்மணம்வெண்டிவின், பாலாரமளியும் பாற்கடலா னதுபங்கயக்கண், மாலாயினனிவனுந்திருவாயினன்மாதமின்றே.” தஞ்சை - ௩௬௬.) எனவும், “கயற்கணையுங்காமனன்னுளையு, மியற்றினுர்மணமேத் தருந்தன்மையார், மயற்கையிலலவர்மன் றவின்மன்னிய, வியற்கையன்புடையா ரியைந்தார்களுே.” (சீவக, பதுமையா. ௧௮௧.) எனவும் வரும். (௨௧)

முன்றவது வரைவியன் ழற்றும்.

நான்காவது கற்பியல்.

௨௦௦. பொற்பமை சிறப்பிற் கற்பெனப் படுவது
மகிழ்வு மூடலு மூட லுணர்த்தலும்
பிரிவும் பிறவு மருவிய தாகும்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், கற்புணர்த்தினமையிற் கற்பிய லென்னும் பெயர்த்து.

(இ - ம்.) கற்பென்னுங்கோளதிலக்கணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொலிவமைந்த சிறப்பினையுடைய கற்பென்றசொல்லப்படு வது உள்ளமகிழ்ச்சியு மூடலு மூடலுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் பொருந்தியதா மென்றவாறு.

பிறவென்றதனாற்பிரிந்துழிவரும்விகற்பமெல்லாங்கொன்னப்படும். (௧)

௨௦௧. இல்வாழ்க் கையே பரத்தையிற் பிரிவே
யோதற் பிரிவே காவற் பிரிவே
துதிற் பிரிவே துணைவயிற் பிரிவே

பொருள்வயிற் பிரிவெனப் பொருந்திய வேழும்
வளமளி கற்பின் கிளவித் தொகையே.

(இ - ம்.) கற்பினது கிளவித்தொகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கை முதலாகப் பொருள்வயிற் பிரிதலீராகச் சொல் லப்பட்ட வேழங் கற்பின்கிளவித்தொகை யென்றவாறு. (௨)

௨௦௨. கிழவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி
பாங்கி மகிழ்ச்சி செவிவி மகிழ்ச்சியென்
றீங்கு நால்வகைத் தில்வாழ்க் கையே.

(இ - ம்.) இல்வாழ்க்கையின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிழவோன்மகிழ்ச்சி முதலாகச் செவிவிமகிழ்ச்சியீராகச் சொல் லப்பட்ட நான்குவகையினையுடைத்தா மில்வாழ்க்கை யென்றவாறு. (௩)

௨௦௩. தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுந் தலைவியை
வரையுநா ளளவும் வருந்தா திருந்தமை
யுரையா யென்றலும் பெருமக ளுரைத்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வரையு நாள்ளவு
நிலைபெற வாற்றிய நிலைமை வினாது
மன்றன் மனைவரு செவிலிக் கிருளை
யன்புற வுணர்த்தலும் வாழ்க்கைநன் றறைதலு
மணமனைச் சென்று வந்த செவிவி
பொற்றொடி கற்பிய னற்றாய்க் குணர்த்தலு
நன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை யுணர்த்தலு
மன்னவர் காத லறிவித் தலுமெனு
மின்னவை பத்து மில்வாழ்க்கை விரியே.

(இ - ம்.) இல்வாழ்க்கையின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைவன் தலைவிமுன்பாங்கியைப் புகழ்தன் முதலாக வன்னவர் காதலறிவித்த லீராகச் சொல்லப்பட்டபத்து மில்வாழ்க்கை விரியா மென்றவாறு. அவற்றன், தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தற்குச் செய்யுள்:— “நின் மேலடுத்தபசுவின் காரணநின்றபிணவி, யென்மேலடுத்தவியல்பின்னரோபெந்

றதேழுலகுந், தன்மேலுத்தபுகழ்த்தஞ்சைவாணன் நமிழ்க்கிருண், பொன்மேலுத்தனபொற்சுணங்கின் நபுணர்முலையே.” (தஞ்சை - ௩௬௭.) எனவும், “அதிரிசையருவிப் பெருவரைத்தொடுத்த, பஃறேனிரு அல்குநர்க்குதவு, நுந்தைநன் னாட்டுவெந்திறன்முருகென, நின்னோய்க்கியந்நியவெநிநின்றேழி, யென்வயி னோக்கலிந்போலும்பன்னன், வருந்தியவருத்தந்தீரநின், நிருந்திழைப்பிணைத் தோள்புணர்ந்துவந்ததுவே.” (தொல். பொருள். பக்கம்-௩௬௭.) எனவும் வரும்.

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “தெரியாடகவிதழ்ப்புங்கொ. ன்றைவேணியுந்தேவியும்போற், பிரியாதுறையப்பெறுகுதிராற்பிறைமானுநெற் திப், புரியாழ்நிகர்மொழிப்பூவையுநீயும்புணர்ந்தபல்கேழ், வரியார்கிலையண்ண லேதஞ்சைவாணன் நென்மறையிலே.” (தஞ்சை - ௩௬௮.) எனவும், “எக்கர் ஞாழ்ப்பூவினன்ன, சுணங்குவளரிளமுலமடந்தைக், சுணங்குவளர்த்தகதலவல் லாதீமே.” (ஐங்குறுநூறு - ௧௪௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கி, தலைவியை வரையு நாளளவும் வருந்தாதிருந்தமை வினாதற்குச் செய்யுள்:— “கோங்கன்மாமுசைக்கொங்கைநல்லாய்மணங்குடமெல்லே, யாங் கனமாற்றியிருந்தனைநீயிபமாசயிலந், தாங்கனமாறத்தலம்புனைவாணன் நமிழ்த், தஞ்சைவாழ், பூங்கனமார்குமலாறலர்மலைப்பொறைசுமந்தே.” (தஞ்சை - ௩௬௯.) எனவரும்.

தலைமகள்வருந்தாதிருந்ததற்குந்தாரணங்கூற்றற்குச்செய்யுள்:— “மைதோய்ந் தலர்ந்தமலர்த்தடஞ்சூழ்த்தஞ்சைவாணனென்னார், மெய்தோய்ந்தசெந்நிறவேல் விழியாய்துயர்வெள்ளம்வெற்பர், கைதோய்ந்தளிப்பவசோகத்தவாய்நிறங்கால் வனவாய், நெய்தோய்ந்தனதழையேபுணையாக்கொண்டிநீந்தினே.” (தஞ்சை - ௩௭௦.) எனவும், “மட்டம் பெய்தமணிக்கலத்தன்ன; விட்வாய்ச்சுனையபருவாய் த்தேரை, தட்டைப்பறையிற்கறங்குநாடன், ரெல்லைத்திங்கெனெடுவெண்ணில வின், மணந்தன்னமன்னெந்தோனே, யின்றுமுல்லேமுகைநாறும்மே.” (குறுந்தொகை - ௧௬௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி, தலைவனை வரையு நாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமை வினாதற் குச் செய்யுள்:— “அயிரைபரந்தவந்தண்பழனத், தேந்தெழின்மலர்த்ததாம்புடைத் திரள்கா, லாம்பல்குறுகாநீர்வேட்டாங்கிவ, ளிடைமுலைக்கிடந்துங்கலானீர், தொழுதுகாண்பிறையிற்றேன்றியாதுமக், கரியமாகியகாலைப், பெரியகோன்றநீர் கோகோயானே.” (குறுந்தொகை - ௧௭௮.) எனவரும்.

மன்றல்மனைவருசெவிலிக்குளையன்புறவுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “வளங் கொண்டதஞ்சைவரோதயன்வாணன் நென்மறையன்னு, விளங்கொங்கைகொ

ண்டிழுதீரங்கொண்மார்பின்முத்தேற்பவித்தி, விளங்கொண்பிறைதுதல்வேர்தந் துபோகம்வினோத்தன்புசேர், உளங்கொண்டருத்துதலாலன்னையுறவப்பிறமே” (தஞ்சை - ௩௭௭.) என வரும்.

பாங்கி யில்வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “சினவேய்சுளியுங்களிற்றண்ணல்வாணன் நென்மறையினம், மனவேயகலல் குல்வல்லியன் னாண்மறையோர்முதலாம், சனவேதனைகெடத்தானங்களிதலிற் றாலவுநன், நென்வேநடக்கின் தாலன்னையாடொறுமில்லறமே.” (தஞ்சை - ௩௭௯.) எனவரும்.

மணமனைச்சென்றுவந்த செவிலி, தலைமகள்கற்பு நற்றாய்க்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “ஒன்றோமக்குவந்தெய்தியநன்மையுடன் நெதிர்த்தார், வன்றோலமர் வென்ற வாட்படைவாணன் நென் மறையில்வாழ், நின்றோகை கற்பி னிலைமை யெண்ணுதெதிரின்று வெந்நிட், டன்றோவடக்கிருந்தாண்மடப்பாவையருந்ததி யே.” (தஞ்சை - ௩௭௯.) எனவரும்.

செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைமகன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “விண்மேலமரர்விரும்பமராவதிவெள்ளமுநீர், மண்மேலடைந்தன் னவாழ்க்கையதானதுவாணன் நஞ்சை, பண்மேலளிமுரல்குங்குமத்தோளவர்பங் கயம்போல், கண்மேலருன்பெற்றுவாழ்மடமாதர்கடிமனையே.” (தஞ்சை - ௩௭௯.) எனவும், “முளியிப்பிசைந்தகாந்தன்மெல்லிரல், கருவுறுகலிங்கங்கழாஅதுமஇக் குவளையுண்கண்கும்புபுகைகமழத், தான்முழந்தட்டிம்புளிப்பாக, ரினிதெனக் கணவனுண்டலி, னுண்ணிதினமகிழ்த்தன்றெண்ணுதன் முகனே.” (குறுந்தொகை - ௧௬௭.) எனவும் வரும்.

செவிலி நற்றாய்க்கு இருவர்காதலுமறிவித்தற்குச்செய்யுள்:— “நனையகத்தல்கிய நாண்மலரோதிரயந்துறையும், மனையகத்தல்கிடை வைகுதலாற் றஞ்சைவாண னென்னார், வினையகத்தல்குதல்செல்லுவரேனுமல்வேந்தர்பொற்றேர், முனைய கத்தல்கல்செல்லாதொருநாளுமுகிழ்நகையே.” (தஞ்சை - ௩௭௯.) எனவும், “காணங் கோழிக்கவர்குரற்சேவ, லொண்பொறியெருத்திறண்ணிதருறைப்ப, புதனீர்வா ரும்பூநாறுபுறவிற், சீறாரோனேமடந்தைவேறார், வேந்துவிடுதொழிலொடுசெ லினுஞ், சேந்துவரலறியாதுசெம்மறே.” (குறுந்தொகை - ௨௭௨.) எனவும் வரும்.

இவற்றுட் தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தலாகிய வொன்றும், கிழ வோன்மகிழ்ச்சிக்குறித்து. தலைவனைப்பாங்கி வாழ்த்தன்முதலாகச் செவிலிக்கு வாழ்க்கை நன்றென்றதைவரையச் சொல்லப்பட்டவாறனுட் பெருமகனாரைத் தலாகிய வொன்றுபுகிழ்த்திமகிழ்ச்சிக்குறித்து. அல்லாதவைவர்தும் பாங்கியிழிச்

சிக்குரிய. செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைமகன்கற்பியலுணர்த்தன்முதலாகியுமன்றுஞ் செவிலிமகிழ்ச்சிக்குரியவெனக் கொள்க. (ச)

உரச. வாயில் வேண்டல் வாயின் மறுத்தல்
வாயினேர்வித்தல் வாயினேர் தலென்
றாய பரத்தையி னகற்சினால் வகைத்தே.

(இ - ம்.) பரத்தையிற் பிரிவின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) வாயில்வேண்டன்முதலாக வாயினேர் தலீறாக நான்குவகையினையுடைத்தாம் பரத்தையிற் பிரிவென்றவாறு. (ரு)

உரு. காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்
கேதுவி தாமவ் விறைவிக் கொன்றலுந்
தனித்துழி யிறைவி துனித்தழு திரங்கு
மீங்கிது வென்னெனப் பாங்கி வினாது
மிறைமகன் புறத்தொழுக் கிறைமக னுணர்த்தலுந்
தலைவியைப் பாங்கி கழறலுந் தலைவி
செவ்வணி யணிந்து சேடியை விடுப்புழி
யவ்வணி யுழையர்கண் டழுங்கிக் கூறலும்
பரத்தையர் கண்டு பழித்தலும் பரத்தைய
ருலகிய னோக்கி விடுத்தலிற் றலைவன்
வரவுகண் டெவந்து வாயில்கண் மொழிதலும்
வரவுணர் பாங்கி யரிவைக் குணர்த்தலும்
முதிரா மென்முலை யெதிர்கொண்டு பணிதலும்
புணர்ச்சியின் மகிழ்வுமென் னுரைத்தபன் னென்று
முணர்த்த வுணரு முடற் குரிய.

(இ - ம்.) பரத்தையிற் பிரிவிலுணர்த்தவுணருமுடற்குரிய விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக் கேது விதாமவ் விறைவிக் கென்றன் முதலாகப் புணர்ச்சியின் மகிழ்தலீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினென்று முணர்த்தவுணரு முடற்குரியவா மென்றவாறு:—அவற்றுள், காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக் கேதுவிதாமவ் விறைவிக் கென்றற்குச் செய்யுள்:—“மாறையர்காவான் வாணன்றென்றஞ்சையில் வாணுதற்கிவ், வாய்க்காரணமாகுமன்

தேகொங்கையாணையுடன், சாறயர்வீதியரிப்பறையார்ப்பத்தயங்குமுல், குறையர்குறையொள்வான்வயலுரனைச்சூழ்ந்தனரே.” (தஞ்சை-கௌ.) எனவரும்.

தனித்துழி யிறைவி துனித்தழு திரங்கற்குச் செய்யுள்:—“வன்போதணி தொங்கல்வாணன்றென்மாறையகிழ்நர்மே, லன்போடு நன்னெஞ்சறிவறை போகவழலுள்வெந்த, பொன்போனிறங்கொண்டி ரவுங்கண்ணீரும்புலர்வதுபார்த், தென்போலெவரிங்நனையிமையாமலிருப்பவரே.” (தஞ்சை-கௌ.) எனவும், “சிறைபனியுடைந்தசேயரிமழைக்கட் பொறையரு நோயோடு புலம்பலைக் கலங்கிப், பிறருக்கேட்டுருளுள்கொல்லுரைசிறந், துதைதுற்றுக்கூதிர்யாமத், தானு ளம்புலம்புதோறுளம்பு, நானவில்கொடுமணிநல்கூர்குரலே.” (குறந்தொகை-அக.) எனவும் வரும்.

சங்கிது வென்னென்பாங்கி வினாத்தற்குச் செய்யுள்:—“எம்மாதிரமும்புர வலர்தேடியிர்த்துழல்வோர், தம்மாதிரந்தணித்தருள் வாணன்றமிழ்த் தஞ்சை வாழ், நம்மாவியன்னவாநாடொறுநாடொறுநல்கவுரீ, வம்மாவருந்துவதென்பிரிந் தாரின்விளங்கிழையே.” (தஞ்சை-கௌ.) எனவரும்.

இறைமகன்புறத்தொழுக் கிறைமகனுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“தாராகல் கினர்காரிகையாய்தஞ்சைவாணன்றனைச், சேராதவரென்னத்தீவியையேனை யச்செங்கண்வன்கட், காராகழனிக்கும்பினஞ்சாயக்கதழ்த்துசெந்நெல், லாராத யலிற் பஞ்சாயாருமுரயலவர்கே.” (தஞ்சை-கௌ.) எனவும், “என்கேட்டியே முாயிருநிலத்தும்வானத்து, முன்கேட்டுங்கண்டுமுடிவறியேன்-பின்கேட், டணி யிகவாநிற்கவவணங்குமாதர், பணியிகவான் சாலப்பணிந்து.” (திணைமாலையுந் தைம்பது-கரு.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப் பாங்கிகழறற்குச் செய்யுள்:—“புனையலங்காரங்கற்பியல் போற்றியுப்போற்றருஞ்சீர், மனையறம்பாலித்தும் வாழ்வதல்லாற் றஞ்சைவாண னன்னோ, டனையவண்டார்முலாரணங்கேநமக்கன்பரிந்நா, ளினையென்றார்வ மில்லாவுரையாடலியல்பல்லவே.” (தஞ்சை-கௌ.) எனவும், “இது மற்றெவ னோதோழிதுனியிடை, யின்னென்னுமின்னாக்கிளவி, யிருமருப்பெருமை யின்றணிக்காரா, னுழவன்யாத்தகுழவியினகலாது, பாஅற்பைப்பயிராருமுரன், திருமணப்பலகடம்பூண்ட, பெருமுதுபெண்டிரேமாகியநமக்கே. (குறந்தொகை-கௌ.) எனவும் வரும்.

தலைவி செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுப்புழியவ்வணியுழையர்கண்டழுங்கித்தற்குச் செய்யுள்:—“வேளாண்மரபுவிளக்கியவாணன்மின்னாக்கழல்கூழ், தாளான்வன்கெழுதஞ்சையன்னீர்சங்கந்தந்தகன்னீர்த், தோளாமணியன்ன தொல்குலவோடையிற்றேன்றியபு, வாளாவலர்தொடுப்பார்க்கெங்கனே வந்து

வாய்த்ததுவே.” (தஞ்சை-௩௮௨-) எனவும், “அரத்தமுடி யணிபழுப்புப்பூசிச், சிரத்தையாற்செங்கழுநீர்குடிப்-பரத்தை, நினைநோக்கிக்குறினுநீமொழியெனென்று, மனைநோக்கிமாணவிமே.” (திணைமாலையுற்றைம்பது-௧௯௪.) எனவும் வரும்.

பரத்தையர்கண்டு பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“படியொன்றுசாலியினையவர் சேரிப்படர்பவளக், கொடியொன்றுநீலமலர்ந்ததுகாட்டக்கொடியவெம்போர், வடியொன்றுகூரிலே வேல்வல்லவாணன்றென் மாதையிற்பொற், ரெடியொன்று தோண்டவார்சேரிவாய்வந்துதோன்றியதே.” (தஞ்சை-௧௮௩.) என வரும்.

பரத்தை யுலகியனோக்கி விடுத்தலிற் தலைவன்வரவுகண் டுவந்துவாயில்கண் மொழிதற்குச் செய்யுள்:—“வாருந்துபச்சிளநீர்முலையார்தன்வாணன்றஞ்சை, யாருந்தொழத்தகுமெம்பெருமாட்டிதன்னேவவினாற், சேரும்பரத்தையர்சேரியிலேசென்றசேடியைக்கண், ரேருந்திரைப்புனலூரன்வந்தானின்றுலகியற்கே.” (தஞ்சை-௩௮௪.) எனவரும்.

தலைமகன்வரவு பாங்கி, யரிவைக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“தள்ளாவளவயல்சூழ்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போ, லுள்ளாதுனப்பண்டகன்நனராயினுமுள் வியிப்போ, தெள்ளாதுவந்துன்கடையினின்றூர்நம்மிறைவர்குற்றங், கொள்ளாதெகிரகொள்வதேகுணமாவதுகோமளமே.” (தஞ்சை-௩௮௫.) எனவரும்.

தலைவனைத்தலைவியெதிர்கொண்டு பணித்தற்குச்செய்யுள்:—“மருவிந்பெருநலமன்னுவதாந்தஞ்சைவாணன்வெற்ப, ரொருவிந்பசலையுருக்குவதாநமக்கூடலெவ்வா, திருவிந்புருவவிளங்கொடியேயெய்துமெய்தலில்லாத், திருவிந்புனைநறுத்தார்வரைமார்ப்திருமுனின்றே.” (தஞ்சை-௩௮௬.) எனவும்வரும்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:—“மன்னவர்காமநெடுங்கடல்வாணன் நென்மாதையன்னாள், தொன்னலம்வார்முலைமத்தந்தழிஇத்தடந்தோளினையாம் பன்னகநாணிந்கடைந்திதழ்வார்திரைப்பட்டநன்னீ, ரின்னமிழ்தார்திமையோரமையாவின்பமெய்தினரே.” (தஞ்சை-௩௮௭.) எனவரும். (சு)

௨௦௬. வெள்ளணி யணிந்து விடுத்துழிப் புள்ளணி

(1) மலைவே லண்ணல் வாயில் வேண்டலுந்

தலைவிரெய் யாடிய திருளை சாற்றலுந்

தலைவன் நன்மனத் துவகை (2) கூறலுந்

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுந்

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தலுந்

(1) மலை பி - ம். (2) கூர்தல் பி - ம்.

பாணன் முதலாப் பாங்கி யீரூப்

பேணிய வாயில் பெரியோன் விடுத்துழி

• மறுத்தலும் விருந்தொடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண்

மிறையோன் மகிழ்தலு மிறைமகள் விருந்துகண்

டொளித்த லுடல் வெளிப்பட நோக்கிச்

சீறே லென்றவள் சீறடி தொழலுமிழ்

• தெங்கையர் காணி னன்றன் நென்றலு

மங்கவர் யாரையு மறியே னென்றலுந்

காமக் கிழந்தியைக் கண்டமை பகர்தலுந்

தாமக் குழலியைப் பாங்கி தணித்தலுந்

தணியா ளாகத் தலைமக னூடலு

மணிவளைப் பாங்கி யன்பிலை கொடியையென்

றிணர்த்தார் மார்பனை யிகழ்தலும் பிறவு

முணர்த்த வுணரா லுடற் குரிய.

(இ - ம்.) உணர்த்தவுணராலுடற்குரியகிளவிகளை யுணர்த்துதலுந்

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்து விடுத்துழித் தலைவன் வாயில்வேண்டன் முதலாகப் பாங்கி தலைவனை யன்பிலை கொடியையென்றிகழ்தலீராகச் சொல்லப் பட்டனவும், பிறவுமுணர்த்தவுணராலுடற்குரியவாமென்றவாறு. அவற்றன்,

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழிப் புள்ளணிமலைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டற்குச் செய்யுள்:—“வன்பாற்குறையை நினைந்துமறாதெதிர் கொள்ளவல்லே, தன்பாற்புலவிதணிசென்றநீதஞ்சைவாணன்வைய, மன்பாற்பரவும்குழை யானருளேயினயா, யுன்பாற்புலவியுருள்வண்ணவார்குழ லொண்ணுதலே.” (தஞ்சை-௩௮௮.) எனவரும்.

தலைவிரெய்யாடிய திருளைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“மலர்புரையேர்கொண்டவாட்கணக்கோம்கைவாணன்றஞ்சைப், பலர்புகழ்பாலற்பயந்துநெய் யாடி னன்பாக்கவர்க்கு, மலர்புரையீடொளியாடியுட்பாவையன்னாக்குளநீர், புலர்புண லூரவென்னேதிருவுள்ளமிப்போதுனக்கே” (தஞ்சை-௩௮௯.) எனவும், “சூவ னாமேய்த்தகுறந்தானெருமை, குடநிறைதீம்பாட்புடையோ, புதல்வனியின்றிவ ணெய்யாடினனே.” (தொல்-பொருள்-பக்கம்-௩௯௬.) எனவும் வரும்.

தலைவன் நன்மனத்துவகை கூறற்குச் செய்யுள்:—“மையணிலேவல்லிழிவா ணுதல்கூர்த்ததுவாணன்றஞ்சைக், கொய்யணிநாண்மலர்க் கொம்பரன்னார்குழ

வீப்பயந்து, நெய்யணிமேனியிலையவிபூண்டிலையறிந்தே, கையணிவால்வளை யைக்கண்டாள்ளினுங்காதன்மையே.” (தஞ்சை-௩௯௦.) எனவரும்.

தலைவிக் கவன்வால் பாங்கிசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“ஏரார்புதல்வன்பிறந் தன்னவாழியவென்னுமுன்னே, வாரார்வளமனைவந்துநின்றார்க்குக் குல் வாணன் தஞ்சை, நீராவீலநெடுங்கண்மின்னேநின்னேநீப்பதல்லாற், நேராதொழிபுவ ரோபெரியோர்தஞ்சிறுவனையே.” (தஞ்சை-௩௯௧.) எனவும், “நெடுநாவொண் மணிகழமினயிரட்டச், குரையிலேபோகியவிரவுமணற்பந்தர்ப், பெரும்பரண்கா வல்பூண்டெனவொருசார், திருந்திழைமகளிர்விரிச்சிநிற்ப, வெறுயுறவிரிந்தவறு வைமெல்லனைப், புனிதநாறுசெவ்வியொடுபுதல்வன்றுஞ்சு, வையவியணிந்த நெய்யாட்டிரணிப், பசுநோய்கூர்ந்தமென்மையாக்கைச், சீர்கெழுமடந்தையீரி மைபொருந்த, நன்னெனக்கக்குற்தகவன்போல, வகன்றுறைபூரணுவந்தன்ன, சிறந்தோன்பெயரன்பிறந்தமாதே.” (நற்றிணை-௪௦.) எனவும் வரும். (இது, முன்னிலைப் புறமொழி.)

தலைவியுணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தற்குச் செய்யுள்:—“வயக்கேழுலகும் புரக்கின் தவாணன் நென்மாறையன்ன, நயக்கேழ்பெருவளநல்குநல்லுநயந்து நண்ணி, முயக்கேல்கிறவற்பயந்தவென்மேனியின்முத்துவடந், தயக்கேரகமு முதும்பழுதாமதுதானினக்கே.” (தஞ்சை-௩௯௨.) எனவும், “சுரும்புகுபொத்தி யிற்கலித்தவாம்பல், சுரும்புசுகளையும்பெரும்புனலூர், புதல்வனையின்றவென் மேனி, முயங்கன்மோதெய்யநின்மார்புகிதைப்பதுவே.” (ஐங்குறுநூறு-௪௫.) எனவும் வரும்.

பாணன்முதலாகப் பாங்கியிருகப் பேணியவாயில்கள் பெரியோன்விடுத்து ழித் தலைமகள் பாணனை மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“தலையாகியதன்மையூற்றகு வாணன்மறித்தஞ்சைசூழ், மலையாகிய மதில்வையையன்னுட் டெட்கைமான் படுக்குங், கலையாகுநின்னிரைக்கண்ணிகொண்டேதிரிகன்றுதின்னிப், புலையாக டக்கவெம்மிற்போகபோகபுறக்கடையே.” (தஞ்சை-௩௯௩.) எனவும், “புல மகனாதலிற் பொய்நின்வாய்மொழி, நிலல்லாணசெல்லினிப்பரியல், பசுலெஞ் சேரிகாணி, எனகல்வயலூரணுவும்பெறுமே.” (தொல்-பொருள்-பக்-௩௯௪.) எனவும் வரும்.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன் கூறற்குச் செய்யுள்:—“நினக்கேதருநின் னெடுமுனலூரனுநீயுமவன், நனக்கேதருவைதமிழ்த்தஞ்சைவாணன்நடங்கிரி சூழ், புனக்கேகயமன்னநின்னடிபோற்றிப்புகன்றகன்று, மெனக்கேதருமிகையா லெம்பிராட்டியெறிந்தகல்லே.” (தஞ்சை-௩௯௪.) எனவரும்.

தலைமகள் விறலிவாயின் மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“வண்புனலூர்வையை சூழ்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போற், கண்புனலூருமென்காதல்கண்டேநின்

கடைத்தலைக்கே, தண்புனலூர்வந்தானென்றுசாற்றின்தானமுற்ப், பண்புன லூர்கனெல்லாம்பாடியேற்றுண்ணும்பாண்மகளே.” (தஞ்சை-௩௯௫.) எனவும், “வீணக்கினன்ன்கடர்விடுதாமரை, களிற்றுச்செவியன்னபாசடையங்க, வுண் டிறைமகளிரியக்குன்னகீர், வானேபிறழ்முரந்தருநாளே, மகட்கொடையெதிர்த மடக்கெழுபெண்டே, தொலைந்தநாவிலுலந்தகுறுமொழி, யுடம்பட்டோராய்த் தாயரோடழிவுடன், சொல்லிலகொல்லோநீயேவல்லே, களிற்றுபெறுவல்சீப்பா ணன்கையதை, வள்ளாயிர்த்தண்ணுமைபோல, வுளயாதுமில்லதோர்போர்வை யஞ்சொல்லே.” (நற்றிணை-௩௯௦.) எனவும் வரும். பிறவு மன்ன.

விருந்தொடுவந்துழித் தலைமகள்பொறுத்தல்கண்டு தலைமகள் மகிழ்தற்குச் செய்யுள்:—“புரவையெதிர்த்தமக்குவிருந்தின்துபோலவென்றும், வரவேபுணர்ந் தநம்மாதவம்வாழியவாணன் தஞ்சைக், குரவேய்கருமுதிர்கொந்தளபார் குரும் பைகொங்கை, யரவேய்துடங்கிடையான்விழியூர்சிவப்பாற்றுத்தற்கே.” (தஞ்சை- ௩௯௬.) எனவும், “தடமுருப்பெருமைமடநடைக்குழவி, தூண்டொறும்யாத்த காண்டகுநல்லிற், கொடுங்குழைபெய்தசெழுஞ்செய்ப்பேழைச், சிறுதாழ்செறித்த மெல்லிரல்சேப்ப, வானையீர்த்தடிவல்லிதின்வகைஇப், புகையுண்டமர்த்தகண்ண டகைபெறப், பிறைநுதற்பொறித்தசிறுநுண்பல்லிய, ரந்தகிற்றிலையிற்றுடையின ண்ப்புலந், தட்டிலோளேயம்மாவரிவை, யெமக்கேவருகதில்விருந்தேசிவப்பான்று, சிறியமுள்ளெயிறுதோன்ற, முறுவல்கொண்டமுகங்காண்கம்மே.” (நற்றிணை- ௩௯௦.) எனவும் வரும்.

தலைமகள் விருந்துகண்டொளித்தலுடல் பள்ளியிடத்துவெளிப்படத் தலை மகள் சீறேறென்றவன்றேடிதொழற்குச் செய்யுள்:—“தெரியோர்பொருட்டன் றுதேர்வின்நியூடல்செயிர்த்தவர்க்குத், கரியோர்தெளித்தென்னகாரணங்காட்டு வர்கானுண்டிதேன், வரியோர்தொடைப்புயன் வாணன்நென்மாறை மலர்த்திரு வே, பெரியோர்பொறுப்பரன்றேசிறியோர்கன்பிழைத்தனவே.” (தஞ்சை-௩௯௭.) எனவரும்.

இஃதெங்கையர்காணி னன்றன்நென்றற்குச் செய்யுள்:—“எண்போன நெஞ்சமுநீருமென்பாதமிறைஞ்சுதனுந், கண்போலுமெங்கையர்காணின்னரோ கயன்மாதிரித்துத், திண்போதகந்தொறுத்தீட்டிய வாணன்செழுந் தஞ்சைசூழ், வண்போதளவியீர்வையைநாட்டுறைமன்னவரை.” (தஞ்சை-௩௯௮.) என வரும்.

அங்கவரயாரையு மறியேனென்றற்குச் செய்யுள்:—“பாவைபுலவியினீ டல்பாவிபேற், காவியொன்றிரண்டிடம்பல்லதாற்றநீர்ச், கூவல்வாய்வேண்ம ணல்குறுகச்செல்லுமே, மேலிப்பூங்ககையுள்விழைந்தவன்னமே.” (சீவகசிந் கா-குணமாலை-௨௬௭.) எனவரும்.

தலைமகள் காமக்கிழத்தியைக்கண்டமை பகர்த்தருச் செய்யுள்:—“போயே தெருவிற்றனிவிளையாமுபுதல்வற்புல்ல, நீயேதுலையல்லெனின்முகனையிவனீயும் வன், ருயேவருகெனச்சேயன்னவாணன் நமிழ்த்தஞ்சைமான், ஏயேயெனநின்ற லானநித்தேனன்னையெங்கையென்றே.” (தஞ்சை-சுரு.) எனவும், “நாயுடை முதுநீர்க்கலித்ததாமரைத், தாதினல்லியவிரிதழ்புரையு, மாசிலங்கைமணிமரு ளவ்வாய், நாவொடுநவிலாநகைபடுத்திஞ்சொல், யாவரும்விழையும்பொலந்தொடிப் புதல்வனைத், தேர்வழங்குதெருவிற்றமியோற்கண்டே, கூடெயிற்றிரிவெருதுகி யாரும், காணுநரின்மையிற்சேர்த்தனள்பேணிப், பொலங்கலஞ்சுமந்தபூண்டாங் கிளமுலை, வருகமாளவென்னுயிரெனப்பெரிதுவந்து, கொண்டனணினீரேட் கண்டிநிலைச்செல்லென், மாசில்குறுமுகளெவன்பேதுற்றனை, நீயுந்தாயையிவற் கெனயான்றற், கரையவந்துவிரைவன்கலவஇக், களவுடம்பெருநிற்கவிழ்ந்து நிலங்கிளையா, நாணிநின்றேணிலைகண்டியானும், பேணினேனல்லெனமகிழ்வா னைத், தணங்கருங்கடவுளன்னேணின், மகன்றயாதல்புரையவதாங்கெனவே.” (அகநானூறு-கசு.) எனவும் வரும்.

தலைமகளைப் பாங்கி புலவிதணித்தற்குச் செய்யுள்:—“மாவாரணமன்னவா ணன்நென்மறைநம்மன்னரின்னைப், பாவாய்ப்பணியவும்பார்க்கிலையிடப்பாக மங்கை, தாவாதசக்கரன் கங்கைதன்கொங்கைதழீஇயிதழிப், பூவார்சடைமுடி மேல்வைத்தபோதும்பொறுத்தனளே.” (தஞ்சை-சுரு.) எனவும், “உப்பமைந் தற்றாற்புலவியதுகிறிது, மிக்கற்றாளீளவிடல்.” (திருக்-கருஉ.) எனவும் வரும்.

தலைமகள் புலவிதணியாளாகத் தலைமகனோடற்குச் செய்யுள்:—“தழங்கார் புனல்வையைகுழத்தஞ்சைவாணன்நனதருள்போற், பழங்காத லெண்ணெலென் பைதெனஞ்சேயிவன்பண்டிபைம்பொற், கழங்காடிடமுங்கடிமலர்க்காவல்கடந்து புள்ளும், வழங்காவழிநமக்கோர்துணையாய்வந்தமானல்லளே.” (தஞ்சை-சுரு.) எனவும், “எவ்வியழந்தவறுமையாழ்ப்பாணர், பூவில்வறுந்தலைபோலப்புல்லென், நிலைமதிவாழிநெஞ்சேமனைமரத், தெல்லுறுமொளவனறும், பல்லிருங்கூந்தல்யா வளோநமக்கே.” தொல்-பொருள்-பக்-கருஅ.) எனவும் வரும்.

பாங்கியன்பிலை கொடியெயென் நிணர்த்தார்ப்பணியகழ்த்தற்குச் செய் புள்:—“மைந்நாண்மலர்த்தொடைவாணன்நென்மறையெம்மன்னவவன், தந் நாண்முயங்கியமித்தெனவார்த்தனிரார்வமுற்றும், முந்நாண்மதிவட்டமென்முலை மறைதமுனித்தஞ்சென், நிந்நாண்மிகவுவர்த்தீர் புலவாந்நி ரெங்கிலையே.” (தஞ்சை-சுரு.) எனவும், “வேம்பின்பைங்காயென்றெழிதரினே, தேம்பூங்கட் டியென்றனிரினியே, பாசிபறப்பிற்பணிச்சுனைத்தெண்ணீர், தைஇத் திங்கட்

* அயலிதழ் என்றும் பிரதிபேதம்.

டண்ணியதரினும், அதுவே, வெய்யவுவர்க்குமென்றனி, ரையவற்றாலன்பின்பா லே.” (குறுந்தொகை-ககசு.) எனவும் வரும். (எ)

உரு. ஆயிழை மைந்தனு மாற்ற மையும்
வாயி லாக வரவெதிர் கோடலு
மணந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோ
டிணங்கிய மைந்தனை யினிதிற் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் புகழ்தலுந் சிலைநுதற் பாங்கி
மனைவிழைப் புகழ்தலு மினையவும் பிறவு
மனைவகை மொழிந்த வதன்பாற் படுமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆயிழைமைந்தனு மாற்றமையும் வாயிலாகத் தலைமகன்வந்து
ழித் தலைமகளைதிர்கோடன் முதலாகப்பாங்கி மனைவியைப் புகழ்தலுக்கச்சொல்
லப்பட்டனவும், பிறவு மத்தன்மைத்தாகிய வுணர்த்தவுணரவுடற்றுகியவா
மென்றவாறு; இவை வேறுகூறிய தவைபோல ஐடற்சிறப்பின்மை நோக்கின்க.
அவற்றுள், மகனுமாற்றமையும்வாயிலாகத் தலைமகன்வந்துழித் தலைமகளைதிர்
கோடற்குச் செய்யுள்:—“வெள்ளம்பரந்தன்ன வேட்கைசென்றலு மிகப்பெரி
யோர், உள்ளஞ்சிறியவர்மேற்செல்லவோவொளிக்கோமளஞ்செய், வள்ளங்கமல
மலர்த்தஞ்சைவாணன்நென்மறையன்னப், புள்ளம்புனல்வயலூர்புண்காமம்புகல்
வதன்றே.” (தஞ்சை-சுரு.) எனவும், “வெண்ணுதற்கம்புளரிக்குரற்பேடை,
தண்ணும்பழனத் துக்கிலையோடாலு, மறிவல்லயாணர்மலிகேழரநீ, சிறுவரி
னினையசெய்தி, நகாரோபெருமகிந்கண்டிசினேரே.” (ஐங்குறுநூறு-அரு.)
எனவும் வரும்.

தலைமகளைப் புணர்ந்து நீங்கியபின் வந்தபாங்கியொடு தன்மகளைப் புகழ்தற்
குச் செய்யுள்:—“இருமையிலேயும்பயன்களெல்லாந்தன்னையின்நகமக், கொரு
மையிலேவந்துறத்தகைந்தான்மைந்தனென்கடர்போல், வருமயிலேகொண்டொ
தடிந்தான்னவாணன்நெஞ்சைத், திருமயிலேயினையாய் புனலூரனைத் தேருட
னே.” (தஞ்சை-சுரு.) எனவும், “இம்மையுலகத்திசையொடுவிளங்கி, மறு
மையுலகமுமறுவின்றெய்துப, செறுகரும்விழையுஞ்செயிர்தீர்காட்சிச், சிறுவர்ப்
பயந்தசெம்மலோரெனப், பல்லோர்கூறும்பழமொழியெல்லாம், வாயையாகுதல்
வாய்த்தனந்தோழி, நிரைதார்ப்பெருநலொருத்தியொடு, வதுவையயர்தல்
வேண்டிப்புதுவதி, னியன்றவணியனித்தெருவிற்றப்போன், மாண்டேர்மாணனி
கறங்கக்கடைகழிந்து, காண்டல்விருப்பொடுதளர்புதளர்போடும், பூங்கட்புதல்வ
னைநோக்கிகெடுத்தேர், தாக்குமதிவலவென்றிழிந்தனன்றாங்காது, மணிபுரை

யவ்வாய்மார்க்கஞ்சிவணப், புல்லிப்பெருமசெல்லினியகத்தென, விடுப்போற் கொல்லான் கலுழ்தலிற்றித்த, மாநிதிக்கிழவனும்பொன்மென்மகனெடு, தானே புருத்தோனேயானது, படுத்தனெனகுதனணியிடித்திவற், கலக்குநன்போலு மிக்கொடியோனெனச்சென், தலைக்குங்கோலொடுகுறுகத்தலைக்கொண், டிமிழ் கண்முழவினின்சீரவார்மனைப், பயிர்வனபோல்வந்திசைப்பவந்தவிரான், கழங்கா டாயத்தன்றுநம்மருளிய, பழங்கனோட்டமுநலிய, வழுங்கினனல்லனெவயர்ந்த னன்மணனே.” (அகநா லூறு-சூ.) எனவும் வரும்.

தலைவி தலைவனைப்புகழ்தற்குச் செய்யுள்:— “கொண்டானிற்றுன்னியகே ளிர்மற்றில்லைகுறிப்பினென்று, தண்டாதவர்சொன்னசரல்புகண்டேன் தலமேழ் புரக்கும், வண்டார்மலர்ப்புபன்வாணன்றென்மாறையகிழ்நர்முந்நா, ஞண்டா கியபழங்கேண்மையிந்நாளுமொழிந்திலரே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவரும்.

பாங்கி மனைவியைப் புகழ்தற்குச் செய்யுள்:— “சிறந்தார்புகழ்தருந்தீம்புன லாரன்செய்திமையெல்லா, மறந்தார்வமெய்தி வணங்குதலாவிவன்வாணன் தஞ்சை, நிறந்தாரகையன்னரித்திலம்போலுநெடுங்குலத்திற், பிறந்தாரிற்றைந்தகற் போர்வடிவேபெற்றபெற்றியனே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவும், “யாயாகியனே மாஅயோனே, மடைமாண்செப்பிற்றமியவையி, பெய்யாப்பூவின்மெய்சாயின னே, பாசடைநிவந்தகணைக்கானெய்த, வினமீனிருங்கழியோதமல்குதொறுங், கயமுழ்குமகளிர்கண்ணின்மானூர், தண்ணந்துறைவன்கொடுமை, நம்முணுணிக் காப்பாடுமே.” (குறுந்தொகை-செய்-கூ.) எனவும் வரும். பிறவுமன்ன. (அ)

உரு. மூன்றுகுத் திரத்து மொழிந்தவை யெல்லா

மான்ற பரத்தையின் கற்கியின் விரியே.

(இ - ம்.) பரத்தையிற் பிறவின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர்புலவிக் கேதுவிதாமல்விறைவிக் கென்றன்முதலாகப் பாங்கி மனைவியைப்புகழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல் லாம் பரத்தையிற் பிறவின் விரியா மென்றவாறு.

இவைவாயில்வேண்டன் முதலாக நால்வகைக்குமேற்குமா நறிந்துகொள்க.

உரு. பிரிவுறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் பாடாமை

பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுத்தல்

பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை

வருவதிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்

றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைய

கல்வி முதலா வெல்லாப் பிரிவும்.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே யோதற்பிரிவுமுதலிய வைவகைப் பிரிவு களின்வகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) பிரிவறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழிமகிழ்ச்சியீராகச் சொல்லப் பட்ட வொன்பதுவகையினையுடையவாங் கல்விமுதலாகிய வைவகைப் பிரிவு மென்றவாறு. அவற்றுள், கல்விக்குப்பிரிவுதலைமகனுணர்ந்ததோழி தலை மகக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “மல்வித்தகன்கொண்டதோளுடையான் தஞ்சை வாணன்றொல்சீர், நல்வித்தகன்புவிநாலில்லைத்தோன்வையநாடனையாய், கல் வித்தகன்கடனீர்தியகாதலர்கந்தறவார்முன், சொல்லித்தவென்றமுலார்கரம்போகத் துணிந்தனரே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவரும்.

தலைமகன் கல்விக்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டு புலம்பற் குச் செய்யுள்:— “யாணர்க்குமுன்மொழியென்செய்குவேன் கல்வியெல்லையெல் லாங், காணப்பிரிந்தவர்காண்கிலராற்கடன்மேய்ந்துதஞ்சை, வாணர்க்கெதிர்ந்த வர்மங்கையர்போலுமென்வல்லுயிரின், ஊணற்பமென்னவெண்ணாவருமேகமுரு முடனே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவரும்.

ஒதற்குப்பிரிந்துழிக் கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழியாற் றுவித்தற்குச் செய்யுள்:— “காதற்கயம்படிந்துன்னோடுகாமக்கனிதுகரா, தோதற் ககன் தவுணர்வுடையோருடைநீருலகம், மாதர்க்கமைந்தருள் வாணன்றென்மா றைவரக்கடவா, ராதற்கணங்கனையாய்புயலேதுவறிந்தருளே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

காவற்பிரிவு தலைமகனுணர்ந்ததோழி தலைமகக்குணர்த்தற்குச் செய் யுள்:— “விண்காவல்கொண்டதிலோத்தமைதான்முதன்மெல்லியலார், கண்காவல் கொண்டருள்காரிகைகாவலர்கார்க்கடல்கும், மண்காவல்கொண்டமனத்தினராயி னர்வாணன் தஞ்சைப், பண்காவல்கொண்டமொழிச்செய்யவாயிதழ்ப்பைங்கிளி யே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவரும்.

தலைமகன் காவற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் கூதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்திய தற்குச் செய்யுள்:— “மன்னுயிர்காவலன்வாணன்றென்மாறையில்வந்தளியா, ரென்னுயிர்காவலரேந்திழையாயிதயம்புலர்த்திக், கொன்னுயிர்வாடைக்கொடும்ப னிரீரிந்குளிர்குழைத்திப், பின்னுயிராமலென்மேற்புகநாளுமென்பேசுவதே.” (தஞ்சை-சூ.) எனவரும்.

காவற்குப்பிரிந்துழிக் கூதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழி யாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:— “வரற்காலமென்றென்றென்பலகடல்வளைத் துதிரம், விரற்காலவிந்துமெலியன்மின்னெசென்றமெதினிகாத், துரற்கால

குஞ்சரமஞ்சமஞ்சூர்ந்துறைவீசுகின்ற, சரற்காலம்வந்தடைந்தார் தஞ்சைவாணன்
றமிழ்வேற்பரே.” (தஞ்சை-௪௧௩.) எனவரும்.

தூதிற்குப்பிரிவு தலைமகனானுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தற்குச்
செய்யுள்:—“தூதாகவன்பர்செலத்துணிந்தாரென்றுஞ்சொற்புலவோர், மாதாக
வன்பசிதீர்த்தருள்வாணன்மென்மாதையிந்து, மீதாகவம்புகிடந்தன போலுண்
கண்மெல்லியலிப், போதாகவம்புகல்வோரிகலார்தம்புரம்புகவே.” (தஞ்சை-௪௧௪.)
எனவரும்.

தலைமகன் தூதிற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்
தியதற்குச் செய்யுள்:—“மலிகின்றவண்புகழ்வாணன்மென்மாதையைவாழ்த்த
லர்போன், மெலிகின்றசுந்தையுமேனியுங்கொண்டிவிளர்ப்பெனும்பேர், பொலி
கின்றகஞ்சுகம்போர்த்திருந்தேனைப்புரந்தருளார், நலிகின்றமுன்பனிநாளினண்
ணர்முனைநண்ணினரே.” (தஞ்சை-௪௧௫.) என வரும்.

தூதிற்குப்பிரிந்துழி முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத் தோழி
யாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“சுற்றுங்குழலின்பிணிவிடப்பான்வந்துதோன்றி
னர்பார், முற்றம்பொழிகின்றமுன்பனிநாண்முகிலுங்கடலும், வற்றம்பருவத்து
மண்புரப்பான் தஞ்சைவாணனெண்ணார், செற்றம்படையின்மெம்போர்தணிப்
பானன்றுசென்றவரே.” (தஞ்சை-௪௧௬.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

வேந்தர்க்குற்றுழி புதலியிற்பிரிவு தலைமகனானுணர்ந்ததோழி தலைமகட்
குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“நண்பானமன்னர்க்கிடர்தணிப்பானெண்ணினல்
லுதலிப், பண்பானமன்னர்படர்தலுற்றார்பனிநீர்பொழியுந், தண்பானலந்தொ
டையம்புயவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைவாழ், வெண்பானலக் கொள்செவ்வா யன்ன
மேயன்னமென்னடையே.” (தஞ்சை-௪௧௭.) எனவரும்.

தலைமகன் வேந்தர்க்குற்றுழி புதலியிற்பிரிந்துழித் தலைமகன் பின்பனிப்பரு
வங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“இன்னற்படுகின்றவெண்ணெயெண்ணார்
தமக்கின்றிணையாம், மன்னற்குதலிப்பிரிந்தகங்காதலர்வாணன் தஞ்சைக், கண்
னற்கடிகையறிவதல்லாற்பகல்காண்பரிதாம், பின்னற்கணையிருன்கூர் துன்பமேவி
யின்பனியே.” (தஞ்சை-௪௧௮.) எனவரும்.

வேந்தர்க்குற்றுழி புதலியிற்பிரிந்துழிப் பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்
தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“வடுக்கண்டனையகண்மல்
கைகல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, னடுக்கங்குளிர வசைகின்றவாடையகன்ற
வர்க்கு, நடுக்கஞ்செய்பின்பனிநாளின்வந்தாரமர்நண்பனுற்ற, விடுக்கண்களைய
வென்றேயகன்கானமிகந்தவரே.” (தஞ்சை-௪௧௯.) எனவரும்.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைமகனானுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தியதற்
குச் செய்யுள்:—“மஞ்சைப்புனைமதினமாறைவரோதயன்வாணர்பிரான், தஞ்
சைப்பதியண்ணலெண்ணலர்போற்றனிநாமிருக்க, நெஞ்சைப் பொருள்வயின்
வைத்துநக்கேள்வார்நன்னீண்மதியின், பிஞ்சைப்புரைநுதலாய்பிரிவானின் துபே
சினரே.” (தஞ்சை-௪௨௦.) எனவரும்.

தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்துழித் தலைமக எரிளவேனிப்பருவங்கண்டு
வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“நங்கணிநங்கவரும்பொருடேடநடந்தவன்பர், செங்
கணிநருங்குயிலார்ப்பதுகேட்கிலர்செந்தமிழோர், தங்கணிநம்பைதலிந்தருள்வா
ணன்மென் தஞ்சைவாழ்சி, திங்கணிவந்ததுபோற்கவிஞர்முகத்தேமொழியே.”
(தஞ்சை-௪௨௧.) எனவரும்.

பொருள்வயிற்பிரிந்துழி யிளவேனிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“வார்த்தனபாரமடமயிலே குயின்மாருத
மார், தேர்த்தனிவீரன் நிருநாளும்வந்ததுசேர்மின்சென்றார், தார்த்தடமேருவெ
னும்புயவாணன் தஞ்சாபுரிநின், றார்த்ததுகேட்டுவந்தார்பொருடேடவகன்றவ
ரே.” (தஞ்சை-௪௨௨.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

கல்லியிற்பிரிவுமுதலாகிய வைந்தினுள்ளும் தூதுமுதலியுங் காரணமாகிய
பிரிவின்க ணவ்வீனையோர்யாண்டின்முடியாது நீட்டித்தமுடிந்துழித் தலைமக
னருவு வெளிப்பாடுகண்டு சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:—“மைக்குஞ்சரங்கை
யாற்றஞ்சைவாணன்மருவலரைக், கைக்குங்களக்கெழுபாசறையுடையலும்வில்
லும், மொய்க்குஞ்சுடரிளவம்புலிதானுமுயங்கியெல்லாத், திக்குந்தொழுவருமே
சுருளோலேத்திருமுகமே” (தஞ்சை-௪௨௩.) எனவும், “முல்லேநாறுக்கூந்தல்கமழ்
கொள, நல்லகாண்குவமாயுயோயே, பாசறையருந்தொழிலுதலிந், காதனன்
னாட்டுப்போதரும்பொழுதே” (ஐக்குறுதுறு-௪௪௬.) எனவும் வரும்.

பாசறைமுற்றியீண் றேவயின்வந்ததலைமகன் பாகற்குச்சொல்லியதற்குச்
செய்யுள்:—“மால்கொண்டவாரணவாணன்மென்மாதைவலவண்ணார், கால்
கொண்டவாளமர்கையகல்பாசரைக்கைவயின்முட், கொல்கொண்டவாறுநின்னே
வல்கொண்டியானிக் கொடிநெடுந்தேர், மேல்கொண்டவாறுநம்மார்வந்தவாறும்
வியப்பெனக்கே” (தஞ்சை-௪௨௪.) எனவரும்.

தலைமகளோடிருந்த தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டு வந்துசொல்லியதற்குச்
செய்யுள்:—“கொத்தலரோதியங்கொம்பரன்னார்பொங்குகொக்கைவிடம், முத்
தலராகமுயங்கினம்யாமுழுநீர்வழிபோல், மைத்தலர்நீலமலர்வயல்குழ்தஞ்சை
வாணன்வண்மைக், கைத்தலமானவினிப்பொழிவாழியகார்முகிலே.” (தஞ்சை-

௪௨௫.) எனவும், “தாழிருடுமியமின்னித்தண்ணென, வீழுறையினியசிதறி யூழிற், கடிப்பிடுமுரசின்முழங்கியிடித்திடித்துப், பெய்தினிவாழியோபெருவான் யாமே, செய்வீனமுடித்தசெம்மனுள்ளமோ, டிவளின்மேவினமாகிக்குவளைக், குறுந்தாணண்மலர்நாறு, நறுமென் கூந்தன்மெல்லணையேமே. (குறுந்தொகை- ௨௭௦.)” எனவும் வரும். (௧௦)

நான்காவது கற்பியன் முற்றும்.

ஐந்தாவது ஒழிபியல்.

௨௧௦.° ஒழிபெனப் படுவ தகப்பாட் டுறுப்பும்
வழுவு மமைவுந் தழுவி யதாசும்.

இவ் வோத்தென்னபெயர்த்தோவெனின் முன்னர்வந்தவியனானினுள் ளுங் கூறிக் கூறுதவொழிபிலக்கணமுணர்த்தினமையான் ஒழிபியலென்னும் பெயர்த்து.

(இ-ம்.) ஒழிபாவதிதுவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒழிபென்று சொல்லப்படுவது அகப்பாட்டிற்குரிய வறுப்புக்களையும், அகப்பாட்டிலக்கணத்தினைத்தப்பியதனையும், அமைந்தநீதிவியனையும் பொருந்தியதாமென்றவாறு. (௧)

௨௧௧. திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே காலம் பயனே முன்ன
மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையென
வப்பா லாறிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே.

(இ-ம்.) அகப்பாட்டுறுப்பின் பாருபாணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அகப்பாட்டுறுப்பாவன திணைமுதலாகத் துறையீறாகப் பன்னிருபகுதிப்பட்டனவாமென்றவாறு. (௨)

௨௧௨. அவற்றுள்,
முன்னவை யிரண்டுஞ் சொன்னவை யாசும்.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே திணையுங்கைகோளுமிவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அப்பன்னிரண்டனுள்ளு முற்பட்ட திணையுங் கைகோளுமாகிய விரண்டு மேலகத்திணையிலிற்சொல்லப்பட்டனவாமென்றவாறு. (௩)

௨௧௩. கலைவன் றலைவி பார்ப்பான் பாங்கன்
பாங்கி செவியென் றிங்கிவ் வறுவருஞ்
சாற்றிய களவிற் கூற்றிற் குரியர்.

(இ-ம்.) களவுக்கைகோளகத்துக்கூற்றிற்குரியோரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவறுவரும் மேற்சொல்லப்பட்ட களவினகத்திற்கூற்றிற்குரியராவரென்றவாறு. (௪)

௨௧௪. நற்றாய் கண்டோர் பாணன் கூத்தர்
ஶ்றவி பரத்தை யறிவரென் றெழுவரு
மறுவரென் றவரு மாகிய வனைவருங்
குறைவறு கற்பிற் கூற்றிற் குரியர்.

(இ-ம்.) கற்பிற்கூற்றிற்குரியோரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நற்றாய்முதலாகியவெழுவரும் மேற்சொல்லப்பட்ட தலைவன்முதலாகிய வறுவருமாகிய பதின்முவரும் குற்றமற்ற கற்பினகத்துக்கூற்றிற்குரிய ராவரென்றவாறு. (௫)

௨௧௫. பயந்தோன் றன்னை யுயங்கு நோயறிவோர்
*அறிஞ ரயலோர் சேரியோ ரென்றிவர்
முகத்துரை நிகழா வகப்பொரு ளாகத்தே.

இதுவு மகப்பொருளகத்து முகத்துரைநிகழாதோரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பயந்தோன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவர்க்குமுகத்துச் சொன்னி கழா வகப்பொருளகத்தென்றவாறு.

எனவே யவை பிறராலெடுத்துப் பிறராலோர் சொற்றந்தத்துக்கூறப்படு மெனக்கொள்க.

* ஊரவர் என்றும் பிரதிபேதம்.

இதற்குச் செய்யுள்:—“.....எந்தையுநிலனுற்பெறுநின், சீறடி
சிவப்பவையவல்குலவி,.....வெவனிலங்குறுமகளியங்குதி
யென்னு,” மித்தன்மையன தந்தைகூறினாகத் தோழி யெடுத்துக்கூறுதலாம்.
பிறவு மன்ன. (சு)

உகசு. தமர்வரி னிடைச்சுரந் தன்னிற் கிழத்தியோ
டமர்தரு கிழவோ னுணையுங் கூறும்.

(இ-ம்.) தலைவன் கூற்றுள் வரைவியலின் ஒழிபுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்ந்துடன்போகின்றகாலத்துத் தலைமகடம்பிறச்செல்லிற் தலை
மகன் தலைமகளோடானையுங்கூறுவனென்றவாறு.

உதாரணம். “கடுஞ்செம்முதாய்கண்டிங்கொண்டு, நீவிலையாடுகசிறிதே.”
என்பதாம். (எ)

உக௭. உடன்போய் மீண்ட கொடுங்குழை மடந்தை
பிரிவுழித் தலைவனொடு சுரத்தியல்பு பேசலும்
பிரிந்துழி நெஞ்சொடும் பிறரொடும் வருந்திச்
சொல்லலு முரியள் சொல்லுங் காலே.

(இ-ம்.) தலைவிகூற்றுள் வரைவியலின் ஒழிபுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்ந்துடன்போய் மீண்டதலைமகள் பிரியுங்காலத்துத் தலை
மகனொடு சுரத்தியல்புகூறலு மவன்பிரிந்தகாலத்து வருந்தி நெஞ்சொடும்பிறரொ
டுஞ் சுரத்தியல்புசொல்லலு முரிய ளாராய்ந்து சொல்லுமிடத்தென்றவாறு.

எனவே புணர்ந்துடன்போகாததலைமகள் சுரத்தியல்பு கூறானென்றவாறு.

தலைமகள் பிரியுங்காலத் தவனொடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்ச் செய்யுள்:—
“நினைக்கலும்நினை திரோவையவன்றுநாம், பணைந்தாளோமைப்படுகினைபயந்த,
பொருந்தாப்புக்கரிழலிருந்தனெமாக, நடுக்கஞ்செய்யாதுணைனுழித்தோன்றி,
யொழித்தாபிசைக்கொண்டவோங்குமருப்பியானை, பொறிபதிடக்கைசுருக்கிப்
பிறிதோ, ராநிடைவிடவளவைக்குவேறுணர்ந், தென்றுழிவிடரகஞ்சிலம்பப்,
புன் தலைமடப்பிடிபுலம்பியருளே.” (நற்றிணை - ௩௧௮.) என்பதாம்.

பிரிந்துழி நெஞ்சொடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்ச் செய்யுள்:—“வல்லுழுவர்
நாளுமறகு புள்ளும்போவர்கொல்.” என்பதாம்.

பிரிந்துழிப் பிறரொடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்ச் செய்யுள்:—“அதியாய்தோழி
யவர்சென்றவாதே, தறுகட்கொண்கனன்ன, சிறுகணையான திரிதருகாடே.” என்
பதாம். இவை கனவின்வழிவந்த கற்பினொழிபெனக்கொள்க. (அ)

உகஅ. தலைவன் தலைவியொடு நற்றாய் கூறான்.

(இ-ம்.) நற்றாய்கூற்றிற்கெய்திய தொருசார் விலக்கல் துதலிற்று.

○ (இ-ள்.) தலைவனொடு தலைவியொடு நற்றாய் கூறப்பெறுனென்றவாறு. (இ)

உகக. புணர்ந்துடன்போய் துணர்ந்த பின்ன
ரந்தணர் தெய்வ மயலோ ரறிவர்
நிந்தைநோ யறிவோர் செவிலிபாங் கியொடு
கண்டோர்க் குரைக்கும் பண்புடை நற்றாய்.

(இ-ம்.) நற்றாய்கூற்றுக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ-ள்.) அந்தணர்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவனைவரோடும் நற்றாய்கூறந்,
தலைமகள் புணர்ந்துடன்போனவாறு தானறிந்தபின்னென்றவாறு. (க௦)

உ௨௦. தாயொடும் பாங்கி தான்முதலா ரொடுஞ்
சேயிழை செவிலியுஞ் செப்பு மாங்கீகே.

(இ-ம்.) செவிலிகூற்றுக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ-ள்.) நற்றாயோடும் பாங்கிமுதலானவரோடும் தலைமகள்செவிலித்தாயுஞ்
சொல்லு, மவள் புணர்ந்துடன்போனதன்மை தானறிந்த பின்னென்றவாறு.

இவ்விருவர் கூற்றிற்கு முதாரண முடன்போக்கினுட் காட்டப்பட்டன. (இ)

உ௨௧. தரயர் பாங்கியர் தலைவன் தலைவியோ
டேயு மென்ப கண்டோர் கூற்றே.

(இ-ம்.) கண்டோர்கூற்றிற்கு கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துத
லுதலிற்று.

(இ-ள்.) தாயர் முதலானவரோடு நிகழும் கண்டோர்கூற்றென்று சொல்
லுவர் புலவரென்றவாறு.

கௌசு

அகப்பொருள்விளக்க மூலமுமுரையும்

உதாரண முடன்போக்கினுள்ளுங் கற்பினுள்ளுங் கண்டுகொள்க. (கஉ)

உஉஉ. சாற்றா வெழுவருந் தலைவன் றலைவியோ
பேற்றன் கூறுப விடந்தொறு மிடந்தொறும்.

(இ - ம்.) மேற்சொல்லப்படாதவர் கூற்றுக் கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ன்.) மேற்சொல்லப்படாத பார்ப்பானும், பாங்கனும், பாணனும், கூத் தரும், விறவியரும், பரத்தையரும், அறிவருமென்கின்ற வெழுவருந் தலைமக னோடு தலைமகளோடு மிடந்தொறு மிடந்தொறும் பொருந்தியவற்றைக் கூறுவ ரென்றவாறு. (கக)

உஉஉ. நெஞ்சு நாணு நிறைசோ ரறிவுஞ்
செஞ்சுடர்ப் பருதியுந் திங்களு மாலையும்
புள்ளு மாவும் புணரியுங் கானலு
முள்ளுறுத் தியன்றவு மொழிந்தவை பிறவுந்
தன்சொற் கேட்குந் போலவுந் தனக்கவை
யின்சொற் சொல்லுந் போலவு மேவல்
செய்குந் போலவுந் தேற்றுந் போலவு
மொய்குழந் கிழத்தி மொழிந்தாங் கமையும்.

(இ - ம்.) தலைவிகுற்றக் கெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) நெஞ்சுமுதலாகக் கானலீராகச் சொல்லப்பட்டனவு மவையல் லாத பிறவுந் தன்சொற்கேட்கின்றனபோலவும், தனக்கவையின்சொற்சொல்லு கின்றனபோலவும், ஏவல்செய்குந் போலவும், தன்னினத்தேற்றுகின்றனபோல வுஞ் சொல்லியமாத் திரத்தானே யாற்றுந் தலைமகனென்றவாறு.

பிறவுமென்றதனாற் கழியு நெய்தலு மரமுதலாயினவுங் கொள்க. உதா ரணம் மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. (கச)

உஉச. இறையோன் முதலோர் யாரோடு மின்றித்
தம்மொடு தாமே சாற்றியு மமைப.

(இ - ம்.) எல்லார்கூற்றுக்கு மெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துத லுதலிற்று.

ஒழியியல்

கௌசு

(இ - ன்.) மேற்சொல்லப்பட்ட தலைவன் முதலாகிய பதின்மூவரும் யாரோடுகூறுது தம்மொடு தாமே கூறியமைவரென்றவாறு. உதாரண மேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. இத்துணையும் கூறப்பட் டது கூற்றியலெனக் கொள்க. (கரு)

உஉரு. கிழவோன் கூற்றுங் கிழத்தி கூற்றும்
பழமறையோர்முதற் பதின்மருங் கேட்ப.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே கேட்போரென்னு முறுப்பைக்கூறுவான் றோடங்கித் தலைவன் கூற்றும், தலைவிகூற்றும் உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) தலைவன் கூற்றுந் தலைவிகூற்றும் பார்ப்பான் முதலாகிய பதின் மருங்கேட்பரென்றவாறு.

தலைவன் றலைவியோடு நற்றாய் கூறான் எனவே நற்றையோடு அவ்விருவருங் கூறாரென்பது பேரதருதலான் மறையோன்முதலிய பதினொருவருந் நற்றையை யொழித்தப் பதின்மரென்றாரென்க. (கசு)

உஉசு. மறையோன் கூற்று மறிவர் கூற்று
மிறையோன் முதலா வெனைவருங் கேட்ப.

(இ - ம்.) மறையோன் கூற்று மறிவர்கூற்று முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ன்.) பார்ப்பானு மறிவருமாகிய விருவர் கூற்றுந் தலைமகன் முதலா கிய வெல்லாருங் கேட்பரென்றவாறு.

இவ்விரண்டு சூத்திரத்தானுஞ் சொல்லியது கேட்போரிவரெனக்கொள்க.

உஉஎ. நெறிப்படு கரும நிகழ்வுழி யிடனே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே இடனென்னு முறுப்புணர்த்துதலுத லிற்று.

(இ - ன்.) முறைப்பட்டகாரியம் நிகழுநில, மிடமென்னுமுறுப்பா மென்ற வாறு.

அன்றித் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யெனினுமமையும். நெறிப் பட்ட கருமமாவன களவுங் கற்பு மென்பனவாம். (கஅ)

உஉஅ. சென்றது நிகழ்வது மெதிர்வது மெனமுறை
நின்று பொருளுணர நிகழ்வது காலம்.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே காலமென்னுமுறுப்புணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறந்தகாலமு நிகழ்காலமு மெதிர்காலமுமென வடைவே நின் துலகத்துள்ள பொருள்களை யறியும்படியாக நடப்பது காலமென்னு முறுப்பா மென்றவாறு. (கக)

உஉக. இப்பொருள் பயக்குமிஃ தென்பது பயனே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே பயனென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) இப்பொருளை இதுபயக்குமென்று சொல்லுவது பயனென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உஉ)

உஉக. இன்னார்க் கின்னுழி விதுபயக் குமெனு
முன்னந் தருவது முன்ன மாகும்.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே முன்னமென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) இத்தன்மையர்க் கிவ்விடத் திதுதருமென்னுங் குறிப்பினை வெளிப்படுத்தி முன்னமென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உஉ)

உஉக. நகைமுத லாமிரு நான்குமெய்ப் பாடு
நிகழ்பொருள் மெய்ப்பட நிற்பமெய்ப் பாடே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே மெய்ப்பாடென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) நகையு மழுகையு மிழிவரலு மருட்கையு மச்சமும் பெருமித மும் உலகையும், வெகுளியு மென்னுமெட்டுவகை மெய்ப்பாடும் அவ்விடத்து நிகழும் பொருளைக்கேட்டோர் மெய்யின்கண்ணே வெளிப்பட நிற்பன மெய்ப் பாடென்னு முறுப்பாமென்றவாறு.

மெய்ப்பாடு வெளிப்பாடெனக்கொள்க. (உஉ)

உஉஉ. சொல்லே யாயினுங் குறிப்பே யாயினுஞ்
சொல்லி முடித்தல் வேண்டுவ தெச்சம்.

(இ - ம்.) நிறுத்த முறையானே யெச்சமென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) ஒருசொல்லையாயினு மொருகுறிப்பையாயினுங் கூட்டிப் பொருண்முடித்தல்வேண்டி நிற்ப தெச்சமென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உஉ)

உஉஉ. ஒருதிணைக் குறிமைபூணு நிலைமை

பொருள்வகை யென்மனார் புலமை யோரே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே பொருள்வகையென்னு முறுப்புணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இத்திணைக்கே யிப்பொரு ளுரித்தாவது என்மனம் எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாய் நிற்கு நிலைமை பொருள்வகை யென்று சொல்லுவ ரறி வுடையோரென்றவாறு.

அவையாவன:—நிரனிறைமொழிமாற்று, சுண்ணமொழிமாற்று, அடிமறி மொழிமாற்று, அடிமொழிமாற்று, பூட்டுவிற்பொருள்கோள், புனல்யூற்றுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப்பொருள்கோள், அனாமறிபாப்புப்பொருள்கோள், கொண்டுகூட்டிப்பொருள்கோள் என ஒன்பதாம். (உஉ)

உஉஉ. சொல்லிய வல்ல வொன்றினு மவற்றோ
டொல்லும் வகைதோற் துணர்த்தியல் வழாம்
லுரைப்போர் கேட்போ ருண்மை யின்றி
யுரைக்குங் கவியே யுரைப்பது துறையே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே துறையென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மக்களு மாவு முதலாயின வன்றிப் பிற வொன்றின் வாயினு மவற்றை முன்சொல்லியவற்றோடும் பொருள்தம்வண்ண மாராய்ந் திலக்கணம்வழுவாதபடியாகத் தன்னையன்றி யுரைப்போருங் கேட் போருமுண்டாகலின்றிக் கவிசொல்லும்புலவன் றானேகூறுவது துறையென்னு முறுப்பாமென்றவாறு.

“உழையும்கவிகளமும்போலுங்கண்ணொருகாலமுள்ளங், குழையு மெம்பாலென்றுகொண்டநெஞ்சேகலிக்கோடைமண்மேன், மழையும்தாரமும் வந்தனவாணன்றென்மறையின்மார், தழையும்தோலிங்கனையின்வாடத்த வஞ்செய்ததே.” (தஞ்சை - கக) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு. கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்போர் - கெஞ்சு. இடம் - தனியிடம். முன்னிலையுமாம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - குறைநேர்தல்.

முன்னம் - இவ்விடத்தெனக்கிதுதருமென்பது. மெய்ப்பாடி-மருட்கை. எச்சம் - இனியென்செய்வேமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - சொற்றொறும் சொற்றொறும் பொருளற்றுவந்தமையாற், புனல்யாற்றுப்பொருள்கோளாம்.

“ஏமானெனவஞ்சமெற்காத்தலின்வீரலிப்பொற்றேர், வாமானின்வாழ்வனவாகபன் னாட்டஞ்சைவாணனென்றார், போமானதரிடத்தென்னையர்தோன்றப் புறங்கொடுத்த, கோமான்மணிநெடுந்தேர்நுகம்புண்டருரகதமே.” (தஞ்சை-௩௬௫.) என்னுமிப்பாட்டிற்குத் திணை - பாலை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தலைமகள் கூற்று. கேட்போரில்லை. இடம் - சுரத்திடம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - ஆற்றுவது. முன்னம் - இக்காலத்திற்கிது தருவதென்பது. மெய்ப்பாடி - உவகை. எச்சம் - நின்றனாயின் என்பட்டொழியுமென்னுங்குறிப்பு. பொருள்வகை-ருரகதமெற்காத்தலின் வாழ்வனவாகவென இறுதியு முதலும்பொருள்படநின்றவின் பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.

“காதற்கயம்படிந்துன்னோடுகாமக்கனிதுகரா, தோதற்ககன்றவுணர்வுடையோருடைநீருலகம், மாதர்க்கமைந்தருள்வாணன்றென்மாவைவரக்கடவா, ராதற்கணங்கனையாய்புயலேதுவறிந்தருளே.” (தஞ்சை-௪௬௦.) என்னும்பாட்டிற்குத் திணை - மூல்லை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தோழிகூற்று. கேட்போர் - தலைமகள். இடம் - மனையிடம். காலம் - எதிர்காலம். பயன் - ஆற்றுவது. முன்னம் - இவ்விடத்திவட்கிதுதருவதென்பது. மெய்ப்பாடி - உவகை. எச்சம் - நீவருந்தல் வேண்டாமென்னுஞ்சொல். பொருள்கோள்வகை - சொற்றொறுஞ் சொற்றொறும் பொருளற்றுவந்தமையாற், புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்.

“போயேதெருவிற்றனிவீனையாடும்புதல்வற்புல்ல, நீயேதிலையல்லெனினமகனேயிவனீயுமவன், ருயேவருகெனச்சேயன்னவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைமான், ஏயேயெனநின்றலானறிந்தேனன்னையெங்கையென்றே.” (தஞ்சை-௪௦௦.) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை-மருதம். கைகோள் - கற்பு. கூற்று-தலைமகள் கூற்று. கேட்போர் - தலைமகன். இடம் - பள்ளியிடம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - பரத்தையிற்பிரிவொழித்தல். முன்னம் - இவ்விடத்திவறங்கிதுதருவதென்பது. மெய்ப்பாடி - அச்சம். எச்சம் - நீமறைத்தல்வேண்டாமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்.

“வெடிக்கின்றவிப்பியுனித்திலம்பைத்தலைவெம்பகுவாய்த், துடிக்கின்றதிங்களிற்றேன் றுந்துறைவசெஞ்சொற்புலவோர், வடிக்கின்றமுத்தமிழ்வாணன்றென்மாவையெம்மான்மருங்கை, யொடிக்கின்றகொங்கைகண்டாலெவரெஞ்சருகாதவரே.” (தஞ்சை-௨௩௨.) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை - நெய்தல். கைகோள் - கனவு. கூற்று - தோழிகூற்று. கேட்போர் - தலைமகன். இடம் - தனியிடம். காலம் - எதிர்காலம். பயன் - வரைவு. முன்னம் - இவ்விடத்திவர்க்கிதுதருவது.

தென்பது. மெய்ப்பாடி - அச்சம். எச்சம் - வரைதல்வேண்டாமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. (௨௫)

உந்நு. அவற்றுள், “எச்சமின்றியு மியையு மென்ப.

(இ - ம்.) எச்சவறுப்புக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கொள்ளப்பட்டதினை முதலாகிய பன்னிரண்டனுள்ளும் எச்சமென்னுமுறுப்பொழிந்து தொடரவும்பெறு மகப்பாட்டென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு.

அதற்குச் செய்யுள்:— “சேலார்புனல்வையைகுழ்தஞ்சைவாணன்றென்மாவையினம், வேலானென்பிறர்வேட்டவரார்மணம்வெண்டெனின், பாலாரமளியும்பாற்கடலானதுபங்கயக்கண், மாலாயினனிவனுத்திருவாயினன்மாதமின்றே” (தஞ்சை - ௩௬௬.) இதற்குத் திணை - மூல்லை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - கண்டோர்கூற்று. கேட்போர் - தம்மிற்றும். இடம் - வதுவைமனையிடம். காலம் - நிகழ்காலம். பயன் - காட்சி. முன்னம் - இவ்விடத்திவர்க்கிது தருமென்பது. மெய்ப்பாடி - உவகை. எச்ச மில்லை. பொருள்கோள் - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. (௨௬)

உ௩௬. உவமைப் பொருளு மிறைச்சிப் பொருளுமென் றிருவகைப் பொருளு மெய்துமகப் பாட்டினுள்.

(இ - ம்.) அகப்பாட்டுள் வரும்பொருள்க ளிவையென்ப துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உவமைப்பொருளு மிறைச்சிப்பொருளுமென்று கூறப்பட்ட விரண்டிவகைப்பொருளும்வரு மகப்பாட்டிடத்தென்றவாறு. (௨௭)

உ௩௭. உள்ளுறை யுவமம் வெளிப்படை யுவமமென வெள்ளரு முவம மிருவகை யுடைத்தே.

(இ - ம்.) உவமைவகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உள்ளுறையுவமமும், வெளிப்படையுவமமுமென விரண்டுகூற்றியுடைத்தா மகப்பாட்டினுட்கு முவம்பொருளென்றவாறு. (௨௮)

உ௩௮. அவற்றுள்,

உள்ளுறை யுவம முய்த்துணர்வகைத்தாய்ப் புள்ளோடும் விலங்கோடும் பிறவோடும் புலப்படும்.

(இ - ம்.) உள்ளறையும மிவ்வியல்பிற்தென்ப துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விரண்மெய்துள்ளும் உள்ளறையும மாவது ஆராய்ந்தறியும் பகுதியினை யுடைத்தாய்ப் புள்ளொடும் விலங்கொடும் பிற வொடுந் தோன்றுமென்றவாறு.

உதாரணம்:—“இழைவினையாடுமிளமுலையாயற்கிடந்தமஞ்ஞை, கழைவினையாடுங்கழிப்புநங்காத்துங்கலையகலா, துழைவினையாடுமுயர் சிலம்பாவின்னு முன்பொருட்டான், மழைவினையாடுமிறஞ்சைவாணன்மலயத்திலே.” (தஞ்சை-உகஅ.) இதனுண் மானைப்பிரியாது கலவினையாடுமெனவே யதுபோல நீ யுந் தலையியைப்பிரியாதுவினையாடுகவென வுள்ளறையுமீம் விலங்கொடுதோ ள்றியவாறு காண்க. பிறவு மன்ன. (உக)

உகக. வெளிப்படையுமம் வினையன் மெய்யுரு
வெளிப்பட நின்று விளங்குவ தாகும்.

(இ - ம்.) வெளிப்படையுமமாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) வெளிப்படையுமமாவது தொழிலும், பயனும், வடிவும், நிற னும் புலப்பொறு நின்றுவிளங்குவதாமென்றவாறு. (கூ0)

உச0. கருப்பொட் பிறக்கு மிறைச்சிப் பொருளே.

(இ - ம்.) இறைச்சிப்பொருளாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறைச்சிப்பொருளாவது தெய்வமுதலாகிய பொருளின்கண் ணே பிறக்குமென்றவாறு. (கூக)

உசக. காமஞ் சாலா விளமையோள்வயிற்
குறிப்பறி வுறுது குறுகியாந் கவளோ
புறப்பக் கூறுவ தகப்புறக் கைக்கிளை.

(இ - ம்.) வலுவமைதி கூறுவான்றோடங்கி முதற்கண் அகப்புறக்கைக் கிளை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) காமஞ்சாலாவிளமைத் தன்மையினை யுடையதலைமகன்பக்கத்துத் தலைமகன் குறிப்பறியாது சென்றுசார்ந் தவளோடு மேன்மேலுங்கூறுவ தகப் புறக்கைக்கிளையாமென்றவாறு.

அன்னதாதல், “ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பரு”என்னுங்குறிஞ்சிக்கலி, உ0-ஆம் செய்யுளுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. (கூஉ)

உசஉ. அதுவே,

இறைமையில் லோர்க்கு மிழிகுலத் தோர்க்கு
முறைமையீ னுரித்தே முன்னுங் காலை.

(இ - ம்.) அகப்புறக்கைக்கிளைக்குரியாரை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளைதான் நிலைமைப்பாடில்லாதார்க்கு மிழிந்த குலத்தார்க்கு முறையானுரித்தா மராயுங்காலத்தென்றவாறு.

முறைமையென்பது மேற்சொல்லிய முறைமை. முன்னுங்காலையென்ற தன விது பயின்றவாராதெனக்கொள்க.

“ஏயிஃதொத்த” என்னும் குறிஞ்சிக்கலி - உக - ஆம் செய்யுளுள்ளும், “என்னேற்றினைகொல்லோ” வென்னு மருதக்கலி, (உக) ஆம் செய்யுளுள்ளும் கண்டுகொள்க. (கூக)

உசக. அகன்றுழிக் கலங்கலும் புகன்றமடற் கூற்றுங்
குறியிடை டீடுந் தெளிவிடை விலங்கலும்
வெறினோள் வகையும் விழைந்துடன் போக்கும்
பூப்பிய லுரைத்தலும் பொய்ச்சு ருரையும்
நீப்பி லூடலும் போக்கழுங் கியல்பும்
பாசறைப் புலப்பலும் பருவமாறு படுதலும்
வன்பொறை பெதிரழிந்து மொழிதலு மன்புறு
மனைவியுந் தானும் வனமடைந்து நோற்றலும்
பிறவு மகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய.

(இ - ம்.) அகப்பொருட்பெருந்திணைக்குரியவை யிவையென்பதுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகன்றுழிக்கலங்கன்முதலாகத் தலையியுந்தானும் வனமடைந் து நோற்றலுக்கச் சொல்லப்பட்டனவும், பிறவு மகப்பொருட்பெருந்திணைக் குரியவா மென்றவாறு. (கூச)

உசச. மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்று
குற்றிசை தன்னொடு குறுங்கலி யென்று
சுரநடை தன்னொடு முதுபாலை யென்று
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்

புகன்றவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி
னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும்.

(இ - ம்.) அகப்புறப்பெருந்திணை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மடலேற்றமுதலாகத் தபுதாரநிலையீராகச் சொல்லப்பட்டன
வியற்பெயர் கடாவாயி னகப்புறப்பெருந்திணைத்தாகு மென்றவாறு.

எனவே யியற்பெயர் கடமாயின் புறப்பொருட்பெருந்திணையா மென்பதா
யிற்று. அவற்றுள், மடலேற்றிற்குதாரணம் நெய்தற்கலியுட் கண்டுகொள்க.
விடைதழாற்குதாரணம் முல்லைக்கலியுட் கண்டுகொள்க. சுரடைமுதலான
நான்கற்குமுதாரணம் புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுட் கண்டுகொள்க. (கரு)

உசரு. பாட்டுடைத் தலைவன் கிளவித் தலைவனெனப்
பாட்டினுட் பாடப் படுவோ ரிருவர்.

(இ - ம்.) அகப்பாட்டினுட் பாடப்படுவோ ர்வரென்ப துணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ - ள்.) அகப்பாட்டினுட் பாடப்படுவோர் பாட்டுத்தலைமகனுங் கிளவித்
தலைமகனுமென விருவரென்றவாறு. (கசு)

உசசு. அவருள், உயர்ந்தோன் பாட்டுடைத் தலைவ னாகும்.

(இ - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்டவரு ளுயர்ந்தோனையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவருள்ளு முயர்ந்தோன் பாட்டுடைத்
தலைவனுமென்றவாறு.

“அரிபெய்சிலம்பினும்பலந்தொலை” என்னு நெடுந்தொகைப்பாட்டினுள்
“மழைவளந்தருமாவண்டித்தன், பிண்டநெல்லினுற்றையாங்கட், கழைநிலை
பெருஅக்காவிரீத்தம், குழைமாளொள்ளிழைவெய்யோளொடு, வேழுவெண்பு
ணைதழிஇப்பூழியர், கயநாடியாணியின்முகனமர்ந்தாஅங், கேந்தெழிலாகத்துட்
பூந்தார்குழைய, நெருகலாடினெபுனலே” (அகநா-சு.) என்னுமதனனும், “வே
ளாப் பார்ப்பான்” என்னு நெடுந்தொகைப்பாட்டினுட், “கழித்துறைசெரியாவ
ருடையெழுத்தோ, எரிவுத்துயின்மடிந்ததானே, யுரவுச்சினவேந்தன்பாசடை
யேமே.” (அகநா-உச.) என்றதனனும் பாட்டுடைத்தலைமக னுயர்ந்தானா
லறிக. இதனுள், வேந்தனென்றது பாண்டியனை. பிறவுமன்ன. (கசு)

உசஎ. நிலப்பெயர் வினைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரொடு
குலப்பெய ரியற்பெயர் கூறுப வவர்க்கே.

(இ - ம்.) தலைமகற்குக்கூறப்படும் பெயர்களிலையென்பதுணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ - ள்.) நிலப்பெயர் முதலாகிய வைந்தபெயருக்கூறுவர் மேற்சொல்
லப்பட்ட தலைமக்க்ளிருவர்க்குமென்றவாறு.

அவற்றுள், நிலப்பெயராவன:—மலைநாடன், சோனாடன், பாண்டியநா
டன் என்றும்போல்வனவும், சிலம்பன், ஊரன், சேர்ப்பன் என்றும்போல்வனவு
மாம். வினைப்பெயராவன:—கடம்பெறிந்தான், தூங்கெயிலெறிந்தான், வடும்
பலம்பநின்றான் என்றும்போல்வனவுங் கோவலன், வேட்டுவனென்றும்போல்
வனவுமாம். கோவலனென்பது கோபாலனென்னும் வடமொழித்திரிபாய் ஆப்
புரத்தற்றொழின்மேனின்றது. வேட்டுவனென்றது வேட்டைத்தொழிலின் மே
னின்றது. பண்புகொள்பெயராவன:—நெடுஞ்சேரலாதன், இளஞ்சேட்சென்னி,
பெருவழுதியென்றும்போல்வனவும், தோன்றல், அண்ணல் என்றும்போல்வனவு
மாம். குலப்பெயராவன:—சேரன், சோழன், பாண்டியனென்றும் போல்வன
வும், குறவன், ஆயன் என்றும்போல்வனவுமாம். இயற்பெயராவன குரவராதி
யராத் பெற்றபெயரெனக்கொள்க. (கஅ)

உசஅ. அவற்றுள்,
இயற்பெயர் கிளவித் தலைவர் கிசையார்.

(இ - ம்.) கிளவித்தலைமகற்குக் கூறுப்பெய ரிஃதென்ப துணர்த்துதலுத
லிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்டபெயருட் குரவராதியராத் பெற்றபெயரி
னைக் கிளவித்தலைமகற்குச் சொல்லார் புலவரென்றவாறு. (கக)

உசக. இருவரு மொருங்கே வருதலுந் தனித்தனி
வருதலு மிருவரும் வாரா தொழிதலு
முரிய வென்மன ருணர்ந்திசு னேரே.

(இ - ம்.) அகப்பாட்டினுட்டலைமக்கள் வரும்வகையும், வாராவகையு
முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமக்களிருவருங் கூடவருதலும், பாட்
டுடைத்தலைமகனேவருதலும், கிளவித்தலைமகனேவருதலு, மல்விருவரும்வாரா
தொழிதலு முரியவா மகப்பாட்டிற்குள்ளென்றுசொன்னு ரறிந்தோரென்றவாறு.

“அரிப்பவர்ப்பிரம்பின்வரிப்புறவினாகனி, குண்டிநீரிலஞ்சிக்கண்டை கதாஉந், தண்டிதெய்யுரன்பெண்டினையாயிற், பலவாகுகநின்னெஞ்சிற்படரே, யோவாதியுமாரிவண்ணைக், கடும்கட்டியானெடுந்தேரஞ்சிக், கோன்முனையிரவூர் போலச், சிலவாகுகநீதுஞ்சுநானே.” (குறுந்தொகை-கக.) என்னும் பாட்டினுளிருவரும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “பெருங்கரைநிவந்தசிறுநறுநெய்தலுங், கருங்கயத்தமன்றசெந்தாமரைபு, மரும்பவிழ்புறவிற்பூத்தமுல்லைபு, மிரும்புபொதிந்திணரியபொன்னவிழ்வேங்கைபு, மொருங்குநின்றகமழம்பலர்மல்குமறுகிற்* குடவர்கோமான்குணவீற்றுமுனைத், தருந்தேரோன்பொன்றனிபொழிதடக்கைத், தொண்டிக்கோமான் விண்டவர்த் தேய்க்குங், கேளோம்புகெடுத்தகைபறையிற் சாஅய், நன்னலமிழந்ததீவியேனெடு, பண்டைபோலாதின்றுபிரிதாதிக்க, கடுங்கதிரகரத்ததன்பனி, நெடும்புலம்படர்ந்ததண்டிதெருருகே.” என்னும் பாட்டினுட் பாட்டுடைத்தலைமகனே வந்தவாறுங்கண்டுகொள்க. “கொண்டொழிபண்டவிலையொரிஇக்கொற்சேரி, நுண்டினேத்துன் னாசிலிந்பாரி-னென்றானும், வேறல்லைடாணவியலூரன்வாய்மொழியைத், தேறவெமக்குரைப்பாய்நீ.” என்னும் பாட்டினுட் கிளவித்தலைமகன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “தேரோன்மலைமறைத் தசெக்கர்கொள்புன்மலை, யூரன்பியைனுவந்தாதுஞ்சீர்சால், சிறுமுழலோசை செறிதொடேவெல்கொண், டெறிவதுபொலுமெமக்கு.” (ஐந்திணை யைம்பது-எ.) என்னும் பாட்டினுள் இருவரும் வாராதொழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (சு0)

உரு0. அகப்புறப் பாட்டு மிகப்பில் வவையே.

(இ - ம்.) அகப்புறப்பாட்டுக் காவதோர் விதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகப்பாட்டிற் சொன்ன விலக்கணங்களைக் கடவா தகப்புறப் பாட்டு மென்றவாறு.

உதாரணம் வெண்பாமாலையுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. இத்திணையுங் கூறப்பட்டவெல்லாம் அகப்பாட்டிற்கு மகப்புறப்பாட்டிற்கு முரிய வுறுப்புக்களாம். (சுக)

உருக. முத்திரப் பொருளுந் தத்தந் திணையொடு மரபின் வாராது மயங்கலு முரிய.

(இ - ம்.) ஐந்திணைக்குமுரிய பொருளின் வருவமைதி யுணர்த்துதனுதலிற்று.

* பலபல மறுகின் என்பது பிரதிபேதம்.

(இ - ள்.) முதல் கரு வுரி யென்னு மூன்று கூற்றவாகிய பொருளும் தத்தமக்குரிய திணையோடுகூடிய விலக்கணமுறையின் வாராது பிறதிணையோடு மயங்குதலும் உரியவாமென்றவாறு.

அஃதென்னையெனின், பெரும்பொருளாகத்து “உரிப்பொருளல்லன் மயங்கவும்பெறுமே.” என்பதனானும், உரிப்பொருட்குத்திரத்துள் “தேருங்காலே” என்னு மிலேசினானும் பெறும்.

உதாரணம்:—“கறங்குமணிநெடுந்தேர்கண்வாளுப்பப், பிறங்குமணன் மேலலவன்பரப்ப, வறங்கூர்கடுங்கதிரவல்விரைந்துநீங்க, நிறங்கூருமலைவரும்.” (திணைமொழியைம்பது-சஅ.) என்னு நெய்தற்பாட்டினுள் முல்லைக்குரிய மாலையாகிய முதற்பொருண்மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. “அன்றும்வாழிவேண்டனீ” யென்னும் குறிஞ்சிப்பாட்டுள், “மான்கணமரமுதற்றெவிட்டவான்கணங், கன்றுபயிர்குரலமன்றுநிறைபுகுதர, வேங்குவயிரிசையகொடுவாய்நி, லோங்கிரும்பெண்ணையகமடலகவப், பாம்புமணியுமிழ்பல்வயிர்கோவல, ராம் பலந்திங்குழற்றென்வீளிபயிற்ற” என்புழி முல்லைக்குரியகருப்பொருளாகிய வான்கணமும் பாம்பும் கோவலரு மாம்பற்குமுலு மதற்குரிய முதற்பொருளாகிய மாலையும் நெய்தற்குரிய கருப்பொருளாகிய வன்றிலும் பணையும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “உரைத்திசிறீரோழியதுபுரைத்தோவன்றே, யெருத்தங்கமழமீன்றே, மறைப்பவென்றியிரீஇயரென்னுயிரே.” என்னுஞ்சிற்றட்டகத்துக் குறிஞ்சிப் பாட்டினு னுடலென்னு முரிப்பொருண் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

“சிலைவிற்பகழிச்செந்துவராடைத், கொலைவெலையினர்தங்கைநின்முலைய, சுணங்கெனநினை திரீயே, யணங்கெனநினை யுமென்னணங்குறுநெஞ்சே.” என்னுமைக்குறுது நூற்றுப் (ககக) பாலைப்பாட்டினுட்புணர்த்தலென்னு முரிப்பொருள் வந்தது. “நாளுநாளுமான்வியையழுங்க, வில்லிருந்துமகிழ்வோற்கில்லையாற்புகமுனை, வெண்பொருட்ககல்வாநங்காதலர், கண்பனிதுடையினித்தோழிரீயே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள் சிற்றட்டகத்துப்பாலைப்பாட்டினுள் வந்தது.

“வளமலர்ததைத்தவன்பெடுதும்பொழின், முளேநிரைமுறுவலொருத்தி யொடுகெருநற், குறீச்செய்தனையென்பவலரே, குரவளீச்சினையுறையும், பருவமாக்குயிற்களவையிற்பெரிதே.” என்பது ஊடலென்னுமுரிப்பொருள்வந்தவைக்குறுது நூற்றுப் பாலைப்பாட்டு; (ககக) “வெறுக்கைக்குச்சென்றர்வளங்கிழாய்தோன்றர், பொறுக்கவென்றற்பொறுக்கலாமோ-வொறுப்பபோற், பொன்னுளுறுபவளம்போன்றபுணர்முருக்க, மென்னுளுறுநோய்ப்பெரிது.” (திணைமாலையுந் துறம்பது. கஎ-ம் செய்யுள்.) இஃதிரங்கலென்னு முரிப்பொருள்வந்தவைத்திணைப் பாலைப்பாட்டு.

கடிசு

அகப்பொருள்விளக்க மூலமுமுரையும்

“இதல்வேந்தன்சேனையிறுத்தவாய்ப்போல” என்பது புணர்தலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த கலித்தொகை முல்லைப்பாட்டு. “புறவணரிநாடன்காதன்மடமகள், ஒண்ணுதல்ப்ச்பன்செலிற்றெண்ணீர்ப், போதவிழ்தாமரையன்னநின், காதலம் புதல்வனழமிழனிமுலைக்கே.” என்பது பிரிதலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதுற்றுமுல்லைப்பாட்டு. (சஉச)

“உதுக்காணதுவேயிதுவென்மொழிகோ, நோன்சினையிருந்தவிருத்தோட்டுப்புள்ளினர், தாம்புணர்ந்தமையிற்பிரிந்தோருள்ளா, தீங்குரலகவக்கேட்டுநீங்கிய, வேதிலாளரிவண்வரிற்போதிற, பொம்மலோதியும்புனைய, லெம்முந்தோடாடென்குவமன்னே.” (குறுந்தொகை-ககக.) என்பது ஊடலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த முல்லைப்பாட்டு.

“என்னரேயேற்றதுணையிரிந்தாராற்றென்பா, ரன்னரேயாவரவரவர்க்குமுன்னரே, வந்தாரந்தேங்கவருமுல்லைசேர்தீந்தேன், கந்தாரம்பாடும்கனித்து” இது இரங்கலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த திணைமலை முல்லைப்பாட்டு. (க௦க)

“பழனக்கம்புன்பயிர்ப்பெடையகவுங், கழனியூரின்மொழிவென்றுந், தஞ்சுமனைநெடுநகர்வருதி, யஞ்சாயோவிலடந்தைகைவேலே” என்பது புணர்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதுற்று மருதப்பாட்டு. (க௦)

“அழுந்துபடுவிழுப்புண்வழம்புவாய்புலரா, வெவ்வெஞ்சுத்தெஃகெறிந்தாங்குப், பிரிவிபுலம்பிதுவலங்குயிலினுந், தேறநீர்கெழீஇயவாறுநனிகொடிதே, யதனினுங்கொடியாடானேமதனி, றய்த்தலையிதழைங்குருக்கத்தியோடு, பித்திகைவிரவுமலர்கொள்ளிரோவென, வண்டுசூழ்வட்டியடிரிதரு, தண்டலையுழவர்தனிமடமகளே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த நற்றிணை (க௭) மருதப்பாட்டு. இறங்கற்கு மிதுவே யுதாரணம்.

“சுறவுப்பிறழிருங்கழிநீந்தியல்கலு, மிரவுக்குறிக்கொண்கன்வந்தனன், விரவுமணிக்கொடும்புண்விளங்கிழையோயே.” என்பது புணர்தலென்னுமுரிப்பொருள் வந்த சிற்றட்டகத்து நெய்தற்பாட்டு.

“கணங்கொளருவிக்கான்கெழுநாடன், குறும்பொறைநாடனல்வயலுரன், நண்கடற்சேர்ப்பன்பிரிந்தெனப்பண்டையிற், கடும்பகல்வருதிகையறுமலை, கொடுங்கழிநெய்தலுங்குடம்பக், காலையரினுங்களைஞரோவிலரே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதுற்று நெய்தற்பாட்டு. (க௮௩)

“கண்டிகுமல்லமோகொண்கரின்கேளே, யொள்ளிழையுயர்மணல்வீழ்ந்தென, வெள்ளாங்குருகைவினவுவோளே.” என்பது ஊடலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதுற்று நெய்தற்பாட்டு. (க௯௨)

ஒழிபியல்

கடிசு

பிறவு மிவ்வாறு இவற்றினிங்கி மயங்கிவருவனவெல்லங் கண்டுகொள்க. இத்துணையுங்குறியது வழுவமைதியாம். (சஉ)

உருஉ. கூறிய வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங் கூறிய வற்றொடுங் கூட்டி மெய்கொள்க கூறி புணர்த்தல் குணத்தோர்க் கியல்பே.

(இ - ம்.) அதிகாரத்திற்காவதோர் புறனடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) “தீதில்பொருள் வேறேதோன்றினவாயினும் அவற்றையிதனு னெடுத்தோதப்பட்ட பெருங்களோடுகூட்டி புண்மைபுலப்படச்சொல்லிப் பிறர்க் குணர்த்துதல் குணமுடையோர்க்கிலக்கணமென்றவாறு. (ச௩)

ஐந்தாவது ஒழிபியன் ழற்றும்.

“அகத்திணை ழாற்றுப் பதினே ழுடங்கா மிருத்தகள வைம்பதுடன் மேனான்—கிருத்த வரைவிருபத் தொன்பஃது மன்னுங்கற் பிரைந் துரையொழிபு நாற்பஃதோ டொன்று.”

“போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னுங்குறிஞ்சி யாக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—நேர்க்குங்கா லிலிருத்தன் முல்லை யிரங்களை யுநெய்தல் சொல் லிரிந்த ழூலின் றென்கை.”

